

LOKALNY PROGRAM REWITALIZACJI MIASTA KONIN NA LATA 2016-2023

KONin

witaj!

Opracowanie:

Stowarzyszenie Wspierania Inicjatyw Gospodarczych DELTA PARTNER

Spis treści

Wprowadzenie.....	8
1. Opis powiązań Lokalnego Programu Rewitalizacji z dokumentami strategicznymi	10
1.1 Opis powiązań LPR z dokumentami strategicznymi gminy	15
2. Synteza diagnozy	19
2.1 Metodyka wyznaczania obszarów zdegradowanych	19
2.2. Sfera społeczna.....	22
2.2.1. Poziom bezrobocia (W1).....	22
2.2.2 Poziom ubóstwa (W2).....	24
2.2.3 Poziom przestępczości (W3)	26
2.2.4 Poziom edukacji (W4)	28
2.2.5 Poziom kapitału społecznego (W5).....	30
2.2.6 Poziom kapitału ludzkiego (W7).....	32
2.2.7 Poziom patologii społecznej (W9).....	34
2.3 Sfera gospodarcza.....	36
2.3.1 Poziom przedsiębiorczości (W6)	36
2.4 Sfera techniczna.....	38
2.4.1 Poziom infrastruktury technicznej (W8)	38
2.5 Syntetyczny wskaźnik degradacji	40
2.5.1 Poziom degradacji społeczno-gospodarczej	40
2.5.2 Analiza pozostałych czynników rozwojowych	44
2.6 Sfera przestrzenno-funkcjonalna	44
2.6.1 Dostęp do usług publicznych	44
2.7 Sfera środowiskowa	46
2.7.1 Poziom hałasu	46
2.8 Podsumowanie diagnozy	48
3. Analiza pogłębiona obszaru rewitalizacji	49

3.1 Zasięg terytorialny - delimitacja obszaru	51
3.2 Charakterystyka Starówki	53
3.3 Sfera społeczna	54
3.4 Sfera gospodarcza.....	58
3.5 Sfera funkcjonalno-przestrzenna	65
3.6 Sfera techniczna.....	69
3.7 Sfera środowiskowa	71
3.8 Wyniki badań społecznych	74
3.9 Potencjał obszaru zdegradowanego	87
4. Analiza SWOT.....	90
5. Wizja stanu obszaru po przeprowadzeniu rewitalizacji	92
6. Cele rewitalizacji oraz kierunki działań.....	94
7. Przedsięwzięcia rewitalizacyjne	98
7.1 Podstawowe przedsięwzięcia rewitalizacyjne.....	99
1. Inkubator Aktywności (Dom Zemełki)	100
2. Remont pałacu Reymonda	104
3. Muzeum z funkcjami edukacyjnymi oraz kulturalnymi	105
4. Konińskie spotkania z Juliusem Frommem (cykl)	107
5. Revital - Starówka	108
6. Centrum Edukacji Komunikacyjnej - Miasteczko rowerowe	110
7. Modernizacja i rozbudowa Amfiteatru „Na Skarpie” w Koninie.....	111
8. Centrum Sportu i Rekreacji oraz Odnowy Biologicznej (Osiedle Centrum Sportu i rekreacji „Starówka”, ul. Dmowskiego 4).....	114
9. Modernizacja oraz adaptacja pomieszczeń z przeznaczeniem na szkolne schronisko młodzieżowe w Zespole Szkół Centrum Kształcenia Ustawicznego im. Stefana Batorego.....	116
10. Festiwal artystycznych działań ulicznych.....	117
11. Budowa kładki nad Kanałem Ulgi w Koninie	119

12. Kompleksowa modernizacja energetyczna wielorodzinnych budynków mieszkalnych zasobu Miasta Konina na obszarze Starówki.....	120
13. Modernizacja energetyczna wielorodzinnych budynków mieszkalnych przy ul. 3 Maja 43; Dmowskiego 1; Kilińskiego 4, 6, 8; Kościuszki 11, 21, 42-44; Świętojańskiej 18 w Koninie.....	122
14. Modernizacja energetyczna wielorodzinnych budynków mieszkalnych przy ul. 3 Maja 51, 52; Kopernika 1; Świętojańska 6 w Koninie.....	124
15. Przebudowa i rozbudowa ulic na terenie objętym rewitalizacją dla Miasta Konina	125
16. Aktywizacja mieszkańców poprzez kompleksową modernizację i zagospodarowanie terenów przy ul. Kolskiej	127
7.2 Charakterystyka pozostałych rodzajów przedsięwzięć rewitalizacyjnych	130
7.3 Mechanizmy integrowania działań rewitalizacyjnych oraz komplementarność	131
7.3.1 Komplementarność problemowa	131
7.3.2 Komplementarność przestrzenna	132
7.3.3 Komplementarność źródeł finansowania.....	132
7.3.4 Komplementarność proceduralno-instytucjonalna	133
7.3.5 Komplementarność międzyokresowa	133
8. Ramy finansowe.....	135
9. Podsumowanie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko	142
10. Partycypacja społeczna	143
11.1 Uspołecznienie opracowania LPR	143
11.2 Uspołecznienie wdrażania LPR.....	144
11. Wskaźniki realizacji Lokalnego Programu Rewitalizacji.....	146
12. System realizacji.....	147
12.1 Wdrażanie.....	147
12.2 System monitoringu.....	147
12.3 Ewaluacja	148
12.4 Harmonogram realizacji.....	150
Zestawienie tabel, wykresów oraz załączników graficznych	151

Załącznik nr 1. Diagnoza społeczno-gospodarcza. Charakterystyka miasta oraz diagnoza obszarów zdegradowanych – analiza porównawcza	154
I Charakterystyka miasta	154
I.1 Układ funkcjonalno-przestrzenny	154
I.1.1 Położenie miasta	154
I.1.2 Polityka przestrzenna miasta	154
I.1.3 Infrastruktura techniczna	155
I.2 Sfera społeczna	156
I.2.1 Ludność	156
I.2.2 Bezrobocie	158
I.2.3 Pomoc społeczna	159
I.2.4 Edukacja	161
I.2.5 Oferta kulturalna	161
I.3 Sfera gospodarcza	163
I.4 Sfera środowiskowa	164
I.4 Konina na tle innych miast w województwie wielkopolskim	168
II Diagnoza obszarów zdegradowanych – analiza porównawcza	172
II.1 Metodyka wyznaczania obszarów zdegradowanych	172
II.2 Podział miasta na jednostki urbanistyczne	174
II.3 Analiza wskaźnikowa	177
II.3.1 Sfera społeczna	177
II.3.2 Sfera gospodarcza	191
II.3.3 Sfera techniczna	193
II.3.4 Podsumowanie analizy porównawczej – poziom degradacji społeczno-gospodarczej	195
II.3.5 Analiza pozostałych czynników rozwojowych	199
II.3.6 Sfera przestrzenno-funkcjonalna	199
II.3.7 Sfera środowiskowa	201
II.4 Uspołecznienie wyników analizy porównawczej	203

II.5.1 Wyniki badania ankietowego	203
II.5.2 Wnioski – wyznaczenie obszaru rewitalizacji	208

Wprowadzenie

W związku z wejściem w życie ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz.U. z 2015 r. poz.1777) oraz wdrażaniem nowego podejścia do procesu rewitalizacji na gminach spoczął obowiązek sporządzenia, koordynowania i tworzenia warunków do wdrożenia i prowadzenia procesu rewitalizacji. Rewitalizacja to proces przemian służących wyprowadzeniu ze stanu kryzysowego obszarów zdegradowanych, którego realizacja odbywa się poprzez przedsięwzięcia kompleksowe i zintegrowane, uwzględniające istotne aspekty w sferach społecznej, funkcjonalno-przestrzennej, gospodarczej i środowiskowej. Rewitalizacja jest procesem wieloletnim, skoncentrowanym terytorialnie, inicjowanym i sterowanym przez gminę, prowadzonym w ścisłej współpracy z lokalną społecznością i na jej rzecz.

Ze względu na różnorodność aspektów i interesów wszystkich uczestników procesu rewitalizacji konieczne jest stworzenie instrumentu, który pozwoli na prowadzenie procesu rewitalizacji w sposób skoordynowany, zintegrowany, zgodny z celami interesariuszy tego procesu. Takim instrumentem jest niniejszy „Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Konin na lata 2016-2023”.

Do końca 2015 roku dokumentem, który wyznaczał kierunki działań w zakresie rewitalizacji w Koninie był Zintegrowany Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Konina na lata 2007-2015. Niniejszy „Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Konin na lata 2016-2023” jest programem działań społeczno-gospodarczych przyjmowanym przez Radę Miasta Konina na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 2 i pkt 6 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. nr 142 poz. 1591 ze zm.). W związku z nowym podejściem do rewitalizacji w ramach perspektywy finansowej UE na lata 2014 -2020, Miasto Konin przystąpiło do sporządzenia Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konin na lata 2016-2023.

Korzystając z Art. 52. 1. Ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji, koniński samorząd skorzystał z zapisu wskazującego, że „do dnia 31 grudnia 2023 r. dopuszcza się realizację przedsięwzięć wynikających z programu zawierającego działania służące wyprowadzeniu obszaru zdegradowanego ze stanu kryzysowego, przyjmowanego uchwałą rady gminy, bez uchwalania gminnego programu rewitalizacji. W takim przypadku wyznaczenie w drodze uchwały obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji, Strefy, a także uchwalenie miejscowego planu rewitalizacji nie jest dopuszczalne”.

Tym samym w związku z przedstawionymi uwarunkowaniami prawnymi przedmiotowy dokument został opracowany na podstawie następujących aktów prawnych:

- Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. 2016 poz. 446),
- Wytycznych w zakresie rewitalizacji w programach operacyjnych na lata 2014-2020 z 2 sierpnia 2016 r. wydanych przez Ministerstwo Rozwoju,
- Zasad programowania i wsparcia rewitalizacji w ramach WRPO 2014+ z dnia 6 października 2016 r. uchwalonych przez Zarząd Województwa Wielkopolskiego Uchwałą nr 2718/2016.

Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Konina na lata 2016-2023 zakłada siedmioletnią, średniookresową perspektywę wdrażania działań publicznych w zakresie rewitalizacji. Jednakże wielowątkowość tego procesu oraz skala potrzeb z pewnością wykracza poza przyjęty horyzont czasowy. W szczególności efekty działań społecznych mogą być widoczne w dłuższej perspektywie czasowej. Z tego też względu konieczną będzie aktualizacja i zapewnienie kontynuacji realizowanych inicjatyw.

Struktura dokumentu została oparta na wskazaniach wymienionych powyżej dokumentów i aktów prawnych. Warto podkreślić, że część diagnostyczna, ze względu na fakt, iż nie powinna zajmować więcej niż 1/3 objętości programu znajduje się w dwóch rozdziałach. Syntezę prezentuje się w postaci analizy porównawczej w rozdziale 2. Synteza diagnozy (kluczowe dane związane z wyłonieniem obszaru rewitalizacji), następnie analizę pogłębianą w rozdziale 3. Analiza pogłębianą obszaru rewitalizacji (analiza uwzględniająca podział na sfery wraz z przeprowadzonymi badaniami oraz analizą potencjałów). Natomiast całość diagnozy znajduje się w Załączniku nr 1. „Diagnoza społeczno-gospodarcza do niniejszego dokumentu. Charakterystyka miasta oraz diagnoza obszarów zdegradowanych – analiza porównawcza.”

Warto podkreślić, że podczas prac nad opracowaniem Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konina na lata 2016-2023 kierowano się zasadami horyzontalnymi rewitalizacji takimi jak:

1. Partycypacja społeczna – proces uspołecznienia „Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konin na lata 2016-2023” został szczegółowo opisany w rozdziale 10. niniejszego opracowania pn. Uspołecznienie.
2. Kompleksowa diagnoza – diagnoza przeprowadzona na potrzeby niniejszego opracowania ma charakter kompleksowy realizowany w oparciu o analizę danych ilościowych oraz jakościowych.
3. Koncentracja interwencji – w wymiarze terytorialnym (wyznaczenie jednego ściśle ograniczonego terytorialnie obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji o charakterze kryzysowym – terenu konińskiej Starówki nieprzekraczającego 30% ogółu ludności i 20% powierzchni miasta Konina) oraz tematycznym.
4. Planowanie finansowe – budżet „Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konin na lata 2016-2023” był przeprowadzony w oparciu o możliwości rzeczywistego zbudowania montażu finansowego dla poszczególnych projektów rewitalizacyjnych.

W dokumencie zaprezentowano również wizję stanu obszaru po przeprowadzeniu rewitalizacji, cele rewitalizacji i kierunki działań, przedsięwzięcia rewitalizacyjne oraz ramy finansowe planowanych przedsięwzięć, metody wdrażania, monitorowania i ewaluacji. Tym samym dokument w sposób kompleksowy opisuje realizację procesu rewitalizacji w Koninie.

1. Opis powiązań Lokalnego Programu Rewitalizacji z dokumentami strategicznymi

LPR jest dokumentem o charakterze operacyjnym, którego podstawowym założeniem jest wyznaczenie ram dla skutecznej interwencji publicznej ukierunkowanej na wyznaczony obszar zdegradowany. W ramach wypracowanych założeń planistycznych dokonywano identyfikacji celów i metod pozwalających na zniwelowanie kluczowych deficytów obszarów problemowych, które w ramach polityki gospodarczej, społecznej i ekologicznej powinny korespondować z założeniami na poziomie wspólnotowym, krajowym i regionalnym. Należy podkreślić, że niniejszy Program jest zgodny z podstawowymi dokumentami o charakterze planistycznym i programowym. LPR jest komplementarny w odniesieniu do następujących dokumentów o charakterze programowym i strategicznym, obowiązujących na poziomie wspólnotowym, krajowym i regionalnym:

Tabela 1 Spójność dokumentu w skali makro

Komplementarność z dokumentami na poziomie wspólnotowym, krajowym i regionalnym
Strategia Europa 2020
Cel główny: „Osiągnięcie wzrostu gospodarczego, który będzie: inteligentny – dzięki bardziej efektywnym inwestycjom w edukację, badania naukowe i innowacje; zrównoważony – dzięki zdecydowanemu przesunięciu w kierunku gospodarki niskoemisyjnej; oraz sprzyjający włączeniu społecznemu, ze szczególnym naciskiem na tworzenie nowych miejsc pracy i ograniczanie ubóstwa”. Dokument wpisuje się w następujące obszary strategiczne: – Bezrobocie wśród młodzieży, poziom zatrudnienia kobiet i osób starszych, – Środowisko dla rozwoju przedsiębiorczości, – Infrastruktura oraz środowisko dla rozwoju przedsiębiorczości.
Programowanie perspektywy finansowej 2014-2020 – Umowa Partnerstwa
Zgodność dokumentów wyraża się w następujących celach tematycznych: – Cel tematyczny 3. Wzmacnianie Konkurencyjności MŚP, sektora rolnego, – Cel tematyczny 4. Wspieranie przejścia na gospodarkę niskoemisyjną we wszystkich sektorach, – Cel tematyczny 5. Promowanie dostosowania do zmian klimatu, zapobiegania ryzyku i zarządzania ryzykiem, – Cel tematyczny 6. Zachowanie i ochrona środowiska naturalnego oraz wspieranie efektywnego gospodarowania zasobami, – Cel tematyczny 7. Promowanie zrównoważonego transportu i usuwanie niedoborów przepustowości w działaniu najważniejszej infrastruktury sieciowej, – Cel tematyczny 8. Promowanie trwałego i wysokiej jakości zatrudnienia oraz wsparcie mobilności pracowników, – Cel tematyczny 9. Wspieranie włączenia społecznego i walka z ubóstwem, – Cel tematyczny 10. Inwestowanie w edukację, umiejętności i uczenie się przez całe życie, – Cel tematyczny 11. Wzmacnianie zdolności instytucjonalnych instytucji publicznych i zainteresowanych stron oraz sprawności administracji publicznej.
Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030
Spójność wyraża się w następujących celach: – Cel 2 Poprawa spójności wewnętrznej i terytorialnej równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników

Komplementarność z dokumentami na poziomie wspólnotowym, krajowym i regionalnym
rozwoju, wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów, – Cel 3 Poprawa dostępności terytorialnej kraju w równych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury, – Cel 4 Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski, – Cel 5 Zwiększenie odporności struktury przestrzennej kraju na zagrożenia naturalne i utratę bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa, – Cel 6 Przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego
Strategia Rozwoju Kraju 2020 – Aktywne społeczeństwo, konkurencyjna gospodarka, sprawne państwo
Spójność wyraża się w następujących obszarach i celach: – Obszar strategiczny I. Sprawne i efektywne państwo Cel I.1. Przejście od administrowania do zarządzania rozwojem I.1.1. Uporządkowanie kompetencji umożliwiające realizację działań rozwojowych I.1.5. Zapewnienie ładu przestrzennego – Obszar strategiczny II. Konkurencyjna gospodarka Cel II.2. Wzrost wydajności gospodarki II.2.1. Zwiększenie produktywności gospodarki II.2.2. Wzrost udziału przemysłów i usług średnio i wysoko zaawansowanych technologicznie II.2.4. Poprawa warunków ramowych dla prowadzenia działalności gospodarczej Cel II.4. Rozwój kapitału ludzkiego II.4.1. Zwiększanie aktywności zawodowej II.4.2. Poprawa jakości kapitału ludzkiego II.4.3. Zwiększanie mobilności zawodowej i przestrzennej Cel II.6. Bezpieczeństwo energetyczne i środowisko II.6.1. Racjonalne gospodarowanie zasobami II.6.4. Poprawa stanu środowiska II.6.5. Adaptacja do zmian klimatu Cel II.7. Zwiększenie efektywności transportu II.7.2. Modernizacja i rozbudowa połączeń transportowych II.7.3. Udrożnienie obszarów miejskich – Obszar strategiczny III. Spójność społeczna i terytorialna Cel III.1. Integracja społeczna III.1.1. Zwiększenie aktywności osób wykluczonych i zagrożonych wykluczeniem społecznym Cel III.3. Wzmocnienie mechanizmów terytorialnego równoważenia rozwoju oraz integracja przestrzenna dla rozwijania i pełnego wykorzystania potencjałów regionalnych III.3.3. Tworzenie warunków dla rozwoju ośrodków regionalnych, subregionalnych i lokalnych oraz wzmacniania potencjału obszarów wiejskich III.3.4. Zwiększenie spójności terytorialnej
Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2010-2020: Regiony, Miasta, Obszary Wiejskie
Dokument jest zgodny z nadrzędnym celem: „Celem strategicznym polityki regionalnej, określonym w KSRR, jest efektywne wykorzystywanie specyficznych regionalnych oraz terytorialnych potencjałów rozwojowych dla osiągania celów rozwoju kraju – wzrostu, zatrudnienia i spójności w horyzoncie długookresowym”. KSRR ustala trzy cele szczegółowe do 2020 roku, które wpisują się w specyfikę przedmiotowego opracowania: – Wspomaganie wzrostu konkurencyjności regionów,

Komplementarność z dokumentami na poziomie wspólnotowym, krajowym i regionalnym
– Budowanie spójności terytorialnej i przeciwdziałanie procesom marginalizacji na obszarach problemowych, – Tworzenie warunków dla skutecznej, efektywnej i partnerskiej realizacji działań rozwojowych ukierunkowanych terytorialnie.
Założenia Narodowego Programu Rozwoju Gospodarki Niskoemisyjnej
Przedmiotowe opracowanie jest zgodne w zakresie następujących celów szczegółowych: – Cel szczegółowy 1: Rozwój niskoemisyjnych źródeł energii, – Cel szczegółowy 2: Poprawa efektywności energetycznej, – Cel szczegółowy 3: Poprawa efektywności gospodarowania surowcami i materiałami, – Cel szczegółowy 4: Rozwój i wykorzystanie technologii niskoemisyjnych, – Cel szczegółowy 5: Zapobieganie powstawaniu oraz poprawa efektywności gospodarowania odpadami, – Cel szczegółowy 6: Promocja nowych wzorców konsumpcji.
Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do roku 2020
Dokument wpisuje się w cele: Cel generalny: Efektywne wykorzystanie potencjałów rozwojowych na rzecz wzrostu konkurencyjności województwa służące poprawie jakości życia mieszkańców w warunkach zrównoważonego rozwoju Cel strategiczny 1: Poprawa dostępności i spójności komunikacyjnej regionu Cel operacyjny: 1.1.: Zwiększenie spójności sieci drogowej; realizowany przez następujące kierunki działań: modernizacja podstawowej sieci drogowej, budowa nowych odcinków tworzących i organizujących system oraz scalających i wiążących go z systemami zewnętrznymi, poprawa bezpieczeństwa na drogach poprzez przebudowę miejsc niebezpiecznych oraz wsparcie podmiotów działających w strefie ratownictwa drogowego, budowa spójnego systemu dróg rowerowych i infrastruktury im towarzyszącej; Cel operacyjny 1.2.: Wzrost różnorodności oraz upowszechnianie efektywnych form transportu; realizowany przez następujące kierunki działań: wsparcie transportu multimodalnego, promocja innowacyjnych i ekologicznych paliw, a także promowanie ekologicznie czystych i energooszczędnych pojazdów drogowych; Cel operacyjny 1.5.: Rozwój transportu zbiorowego; realizowany przez następujące kierunki działań: preferencje dla transportu szynowego, promocja transportu zbiorowego w miastach przez tworzenie ułatwień dla transportu zbiorowego (wydzielenie odrębnych pasów ruchu, budowa parkingów „park and ride”, „park and bike” itp.), promocja ekologicznych form transportu zbiorowego; Cel strategiczny 2: Poprawa stanu środowiska i racjonalnego gospodarowania jego zasobami Cel operacyjny 2.1.: Wsparcie ochrony przyrody; realizowany przez następujące kierunki działań: osłabienie negatywnego wpływu działalności człowieka na ekosystemy, racjonalizacja i wzmocnienie instytucjonalnego i infrastrukturalnego systemu ochrony przyrody; Cel operacyjny 2.2.: Ochrona krajobrazu; realizowany przez następujące kierunki działań: zachęcanie samorządów lokalnych do uwzględniania kwestii krajobrazowych w odpowiednich dokumentach gminnych, zrównoważone użytkowanie przestrzeni, ograniczenie przekształcania terenów cennych pod względem przyrodniczym i krajobrazowym, rekultywacja obszarów zdegradowanych; Cel operacyjny 2.5.: Ograniczenie emisji substancji do atmosfery; realizowany przez następujące kierunki działań: eliminacja niskiej emisji, modernizacja układów technologicznych ciepłowni i elektrociepłowni, a także indywidualnych źródeł ciepła, promocja niskoemisyjnych form transportu; Cel operacyjny 2.6.: Uporządkowanie gospodarki odpadami; realizowany przez następujące kierunki działań: zwiększenie udziału odzysku (recykling), selektywne zbieranie odpadów ulegających biodegradacji i w konsekwencji ograniczenie składowania tych odpadów, wyeliminowanie praktyki nielegalnego składowania odpadów, zwiększenie świadomości ekologicznej społeczeństwa w zakresie kompleksowych i racjonalnych metod gospodarowania odpadami; Cel operacyjny 2.7.: Poprawa gospodarki wodno-ściekowej; realizowany przez następujące kierunki działań: budowa, rozbudowa oraz modernizacja sieci kanalizacji sanitarnej i oczyszczalni ścieków, budowa, rozbudowa

Komplementarność z dokumentami na poziomie wspólnotowym, krajowym i regionalnym

oraz modernizacja sieci wodociągowej, ujęć i stacji uzdatniania wody, rozbudowa infrastruktury gospodarki wodno-ściekowej w zakładach przemysłowych, wdrażanie nowoczesnych technologii służących oszczędzaniu wody oraz powtórnemu wykorzystaniu wód zużytych, budowa instalacji, retencja oraz racjonalna gospodarka wodami opadowymi;

Cel operacyjny 2.10.: Promocja postaw ekologicznych; realizowany przez następujące kierunki działań: wspieranie i promocja inicjatyw społecznych w sferze ochrony środowiska przyrodniczego, upowszechnianie współpracy w relacji biznes - nauka - administracja publiczna - społeczeństwo, w zakresie użytkowania i ochrony zasobów środowiska przyrodniczego, popularyzowanie postaw ekologicznych, programy i akcje proekologiczne, wspieranie działań sprzyjających poprawie stanu środowiska przyrodniczego podejmowanych przez instytucje publiczne, prywatnych przedsiębiorców oraz zwykłych obywateli;

Cel operacyjny 2.11.: Zintegrowany system zarządzania środowiskiem przyrodniczym; realizowany przez następujące kierunki działań: przeciwdziałanie i zapobieganie zagrożeniom i katastrofom naturalnym i/lub wywołanym działalnością człowieka, rozpowszechnianie systemów zarządzania i monitoringu środowiskowego oraz innowacyjnych metod oceny stanu środowiska;

Cel strategiczny 3: Lepsze zarządzanie energią; realizowany przez następujące kierunki działań

Cel operacyjny 3.1.: Optymalizacja gospodarowania energią; realizowany przez następujące kierunki działań: modernizacja sieci przesyłowych, obniżenie energochłonności, termomodernizacja istniejących budynków oraz promocja energooszczędności w budownictwie, wspieranie edukacji ekologicznej w zakresie produkcji różnego rodzaju energii, promocja efektywności energetycznej, w tym promocja urządzeń i technologii energooszczędnych;

Cel operacyjny 3.2.: Rozwój produkcji i wykorzystanie alternatywnych źródeł energii; realizowany przez następujące kierunki działań: budowa nowych instalacji energetycznych wykorzystujących odnawialne źródła energii, wzmocnienie działań edukacyjnych i promocyjnych w rozwoju odnawialnych źródeł energii, wykorzystanie energii geotermalnej, wiatrowej i słonecznej;

Cel strategiczny 4: Zwiększenie konkurencyjności metropolii poznańskiej i innych ośrodków wzrostu w województwie

Cel operacyjny 4.2.: Wzmocnienie biegunów wzrostu w subregionach; realizowany przez następujące kierunki działań: poprawa stanu infrastruktury komunalnej i komunikacyjnej, rozwój usług kulturalnych i społecznych, szczególnie w zakresie specjalistycznej opieki zdrowotnej;

Cel strategiczny 5: Zwiększenie spójności województwa

Cel operacyjny 5.1.: Wsparcie ośrodków lokalnych; realizowany przez następujące kierunki działań: poprawa dostępności do większych ośrodków, poprawa dostępności podstawowych usług, aktywizacja środowisk lokalnych na rzecz rozwoju;

Cel operacyjny 5.4.: Wsparcie terenów wymagających restrukturyzacji, odnowy, rewitalizacji; realizowany przez następujące kierunki działań: kompleksowe, zintegrowane programy rewitalizacji obejmujące instrumenty stosowane w ramach innych celów, modernizacja oraz lepsze wykorzystanie linii wąskotorowych regionu dla potrzeb turystyki;

Cel operacyjny 5.5.: Zwiększenie dostępności do podstawowych usług publicznych; realizowany przez następujące kierunki działań: poprawa dostępności komunikacyjnej do usług;

Cel operacyjny 5.6.: Wsparcie terenów o wyjątkowych walorach środowiska kulturowego; realizowany przez następujące kierunki działań: kompleksowe programy rewitalizacji i aktywizacji gospodarczej wykorzystującej walory kulturowe, tworzenie parków kulturowych, promocja walorów o wybitnych walorach kulturowych, odnowa obiektów dziedzictwa kulturowego;

Cel strategiczny 6: Wzmocnienie potencjału gospodarczego regionu

Cel operacyjny 6.11.: Rozwój gospodarki społecznej; realizowany przez następujące kierunki działań: wspieranie inicjatyw lokalnych w zakresie współpracy trójsektorowej na rzecz rozwoju gospodarki społecznej;

Komplementarność z dokumentami na poziomie wspólnotowym, krajowym i regionalnym

Cel operacyjny 6.13.: Rozwój biznesu i usług zdrowotnych; realizowany przez następujące kierunki działań: rozbudowa infrastruktury dla promocji zdrowego stylu życia, rozbudowa ogólnodostępnej oraz komercyjnej infrastruktury aktywnego odpoczynku;

Cel strategiczny 7: Wzrost kompetencji mieszkańców i zatrudnienia

Cel operacyjny 7.1.: Poprawa warunków, jakości i dostępności edukacji; realizowany przez następujące kierunki działań: rozwój systemu doradztwa zawodowego w szkołach, dostosowanie oferty edukacyjnej szkół do potrzeb rynku pracy i aspiracji uczniów, remonty modernizacja i rozbudowa infrastruktury oświatowej oraz jej doposażenie, wsparcie tworzenia centrów kształcenia ustawicznego i zawodowego, wspieranie organizacji pozarządowych w obszarze edukacji;

Cel operacyjny 7.2.: Promocja przedsiębiorczości i zatrudnialności; realizowany przez następujące kierunki działań: rozwój systemu doradztwa zawodowego, wsparcie systemu poradnictwa w zakresie własnej działalności gospodarczej, promocja przedsiębiorczości społecznej, promocja przedsiębiorczości opartej na wiedzy, system szkoleń rozwijających pozazawodowe umiejętności na rynku pracy i w biznesie łączących umiejętności twarde z miękkimi;

Cel operacyjny 7.4.: Rozwój oraz promocja postaw kreatywnych i innowacyjnych; realizowany przez następujące kierunki działań: zapewnienie wyposażenia szkół i przedszkoli umożliwiającego realizację nowoczesnych treści nauczania;

Cel operacyjny 7.6.: Rozwój kształcenia ustawicznego; realizowany przez następujące kierunki działań: promowanie i zwiększanie dostępności do kształcenia ustawicznego dla wszystkich grup wiekowych, zapewnienie odpowiedniej jakości kształcenia i szkolenia;

Cel strategiczny 8: Zwiększenie zasobów oraz wyrównywanie potencjałów społecznych województwa

Cel operacyjny 8.1.: Wzmocnienie aktywności zawodowej; realizowany przez następujące kierunki działań: efektywna aktywizacja zawodowa osób niepracujących i poszukujących pracy, zwiększenie mobilności przestrzennej pracowników i osób poszukujących pracy, poprawa bezpieczeństwa i warunków pracy, wyrównanie szans różnych grup społeczno-demograficznych na rynku pracy, wspieranie aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych;

Cel operacyjny 8.2.: Poprawa sytuacji i przeciwdziałanie zagrożeniom demograficznym; realizowany przez następujące kierunki działań: upowszechnianie dostępu do różnych form opieki nad dziećmi oraz upowszechnianie wychowania przedszkolnego, zwiększenie dostępności mieszkań, w tym w ramach wynajmu;

Cel operacyjny 8.3.: Poprawa stanu zdrowia mieszkańców i opieki zdrowia; realizowany przez następujące kierunki działań: integracja instytucji publicznych i prywatnych na rzecz poprawy zdrowia mieszkańców, racjonalizacja rozmieszczenia i wykorzystania zasobów stacjonarnej opieki zdrowotnej;

Cel operacyjny 8.4.: Promocja zdrowego stylu życia; realizowany przez następujące kierunki działań: upowszechnianie działań przeciw uzależnieniom, dążącym do zmniejszenia palenia tytoniu, spożycia alkoholu, używania substancji psychotropowych, tworzenie infrastruktury dla podtrzymania aktywności fizycznej i psychospołecznej, w szczególności seniorów oraz osób niepełnosprawnych;

Cel operacyjny 8.5.: Wzmocnienie włączenia społecznego; realizowany przez następujące kierunki działań: działania na rzecz zapobiegania zjawisku wykluczenia społecznego poprzez szeroko rozumianą integrację społeczną, budowanie nowej jakości form pomocy osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym i wykluczonym, budowa systemu wczesnej interwencji w przypadku zagrożenia sytuacją kryzysową w rodzinie, rozwój zainteresowań dzieci i młodzieży oraz zapewnienie aktualnej, atrakcyjnej oferty edukacyjnej, wsparcie dla rozwiązań ograniczających bezdomność;

Cel operacyjny 8.6.: Wzmocnienie systemu usług i pomocy społecznej; realizowany przez następujące kierunki działań: rozwój gminnych i powiatowych placówek pomocy społecznej świadczących różnorodne usługi socjalne wynikające z potrzeb społeczności lokalnych, wsparcie jakościowego rozwoju usług socjalnych oraz innowacyjnych modeli pomocy i wsparcia społecznego, wsparcie organizacji pozarządowych zajmujących się pomocą społeczną i aktywną integracją;

Komplementarność z dokumentami na poziomie wspólnotowym, krajowym i regionalnym
Cel operacyjny 8.9.: Ochrona zasobów, standardu i jakości życia rodziny; realizowany przez następujące kierunki działań: wzmocnienie systemu wsparcia rodziny i pieczy zastępczej, rozbudowa systemu wsparcia dla rodzin z dziećmi niepełnosprawnymi oraz rodzin opiekujących się dorosłymi osobami wymagającymi stałej opieki, rozbudowa systemu wsparcia dla rodzin wielodzietnych, wsparcie dla aktywności zawodowej rodziców, w tym samotnie wychowujących dzieci, wsparcie przeciwdziałania przemocy w rodzinie; Cel operacyjny 8.10.: Ochrona i utrwalanie dziedzictwa kulturowego; realizowany przez następujące kierunki działań: promocja kultury regionalnej, ochrona i zachowanie dziedzictwa kulturowego oraz historycznego regionu; Cel operacyjny 8.11.: Poprawa warunków mieszkaniowych; realizowany przez następujące kierunki działań: rewitalizacja dzielnic mieszkaniowych wraz z poprawą ogólnodostępnej infrastruktury usług i wypoczynku, wsparcie systemu tanich mieszkań na wynajem, realizacja polityki mieszkaniowej dla osób starszych i z dysfunkcjami.
Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego
Przedmiotowy dokument jest zgodny z Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego w zakresie następujących celów: – Cel główny planu: Zrównoważony rozwój przestrzenny regionu jako jedna z podstaw wzrostu poziomu życia mieszkańców • Cel szczegółowy: Dostosowanie przestrzeni do wyzwań XXI wieku (poprzez: poprawę stanu środowiska i racjonalne gospodarowanie zasobami przyrodniczymi, wzrost spójności komunikacyjnej oraz powiązań z otoczeniem, wzrost znaczenia i zachowanie dziedzictwa kulturowego, poprawę jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej, przygotowanie i racjonalne wykorzystanie terenów inwestycyjnych, wielofunkcyjny rozwój ośrodków regionalnych i lokalnych, restrukturyzację obszarów o ograniczonym potencjale rozwojowym); • Cel szczegółowy: Zwiększenie efektywności wykorzystania potencjałów rozwojowych województwa (poprzez: wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, wzrost udziału nauki i badań w rozwoju regionu, wzmocnienie gospodarstw rolnych oraz gospodarki żywnościowej, zwiększenie udziału usług turystycznych i rekreacji w gospodarce regionu).

Źródło: opracowanie własne

1.1 Opis powiązań LPR z dokumentami strategicznymi gminy

Niniejszy LPR tworzy płaszczyznę zgodności pomiędzy poszczególnymi dokumentami z różnych dziedzin funkcjonowania społeczności lokalnej i samorządu.

Tabela 2 Spójność LPR z dokumentami strategicznymi gminy.

Komplementarność z dokumentami na poziomie gminnym
Strategia Rozwoju Konina na lata 2015-2020
Dokument wpisuje się w następujące cele strategiczne zawarte w Strategii Rozwoju Konina na lata 2015-2020: – Cel strategiczny 1: Rozwój rynku pracy i przedsiębiorczości w Koninie przy wykorzystaniu walorów położenia miasta i stworzeniu warunków do rozwoju postaw kreatywnych i innowacyjnych; – Cel strategiczny 2: Wykorzystanie potencjału wszystkich sektorów do wykształcenia aktywnych postaw przedsiębiorczych i kreatywnych w różnych grupach społecznych; – Cel strategiczny 3: Rozwój komunikacji w ramach Aglomeracji Konińskiej tak, aby zmniejszyć zanieczyszczenie spowodowane transportem i ułatwić dojazd do terenów inwestycyjnych; Cel strategiczny rewitalizacji 1. Wzmocnienie poziomu integracji społecznej jest zgodny z celem strategicznym 1. Rozwój rynku pracy i przedsiębiorczości w Koninie przy wykorzystaniu walorów położenia miasta i stworzeniu warunków do rozwoju postaw kreatywnych i innowacyjnych, wpisuje się w cel operacyjny 1.3.: Budowa

Komplementarność z dokumentami na poziomie gminnym

kompetencji pracowników na rynku pracy (promocja i zachęcanie do kształcenia ustawicznego w zakresie potrzeb pracodawców). Ponadto identyfikowany jest także z celem strategicznym 2. Wykorzystanie potencjału wszystkich sektorów do wykształcenia aktywnych postaw przedsiębiorczych i kreatywnych w różnych grupach społecznych, wpisuje się w cel operacyjny 2.3. Promowanie i kreowanie postaw przedsiębiorczych od najwcześniejszych lat w całym cyklu kształcenia (promowanie dziecięcych i młodzieżowych pomysłów na biznes i wynalazki, promowanie młodych talentów, pomoc przy uruchomieniu i udzielanie informacji ułatwiającej prowadzenie działalności gospodarczej oraz promocja CSR);

Cel strategiczny rewitalizacji 2. Stworzenie warunków do rozwoju gospodarczego obszaru rewitalizacji jest zgodny z celem strategicznym 1. Rozwój rynku pracy i przedsiębiorczości w Koninie przy wykorzystaniu walorów położenia miasta i stworzeniu warunków do rozwoju postaw kreatywnych i innowacyjnych. Jest tożsamy z następującymi celami operacyjnymi:

- Cel operacyjny 1.1.: Stworzenie atrakcyjnej oferty inwestycyjnej, szczególnie dla sektora logistyki (poprzez realizację następujących działań: uzbrojenie terenów inwestycyjnych, stworzenie atrakcyjnej oferty inwestycyjnej, identyfikacja specjalizacji gospodarczej miasta i pozyskiwanie inwestorów w branżach wiodących, rozwój Biura Obsługi Inwestora dla Konina i Aglomeracji Konińskiej jako działalności wydzielonej);
- Cel operacyjny 1.2.: Stworzenie warunków do powstawania i rozwoju przedsiębiorstw, w tym innowacyjnych i z sektorów kreatywnych (poprzez realizację następujących działań: wsparcie instytucji otoczenia biznesu (IOB) i wypracowanie oferty dopasowanej do potrzeb przedsiębiorstw, powstanie punktu/portalu konsultacyjnego, szybko i skutecznie udzielającego informacji dla przedsiębiorstw na temat dostępnego wsparcia, stworzenie zintegrowanego systemu wsparcia przedsiębiorstw obejmującego kompleksowe instrumenty (finansowe, szkoleniowe, informacyjne, doradcze, transfer technologii i innowacji), świadczone we współpracy z instytucjami otoczenia biznesu, warsztaty/nowe formy edukacji dla przedsiębiorców z zakresu innowacyjności, zarządzania strategicznego na podstawie analizy potrzeb, tworzenie przestrzeni kreatywnych – preinkubatorów i inkubatorów przedsiębiorczości, wspieranie rozwoju współpracy przedsiębiorstw na terenie Konina, w tym klastrów i sieci, wdrożenie programu wspierania przedsiębiorczości, społeczno-gospodarcza rewitalizacja obszarów miasta, które mogą stanowić atrakcyjną lokalizację dla przedsiębiorstw innowacyjnych i kreatywnych, w tym w centrum miasta).

Ponadto przedsięwzięcia rewitalizacji wpisują się także w cel strategiczny 2. Wykorzystanie potencjału wszystkich sektorów do wykształcenia aktywnych postaw przedsiębiorczych i kreatywnych w różnych grupach społecznych, a konkretnie w cel operacyjny 2.3.: Promowanie i kreowanie postaw przedsiębiorczych od najwcześniejszych lat w całym cyklu kształcenia (a zwłaszcza poprzez następujące działania: znalezienie odpowiedniego i inspirującego rozwiązania w zakresie promowania postaw przedsiębiorczych na podstawie doświadczeń innych miast i podmiotów, zmianę systemu nagród w konkursach przedsiębiorczości tak, aby nagrody były przeznaczane na uruchamianie/realizację pomysłów, w tym poprzez system zachęt, pomoc przy uruchomieniu i udzielanie informacji ułatwiającej prowadzenie działalności gospodarczej oraz promocja CSR);

Cel strategiczny rewitalizacji 3. Poprawa funkcjonalności infrastruktury i estetyki przestrzeni publicznej w obrębie Starówki jest zgodny z celem strategicznym 3. Rozwój komunikacji w ramach Aglomeracji Konińskiej tak, aby zmniejszyć zanieczyszczenie spowodowane transportem i ułatwić dojazd do terenów inwestycyjnych, a konkretnie wpisuje się w cel operacyjny 3.3. Promowanie alternatywnych środków transportu w tym dla celów rekreacyjnych i turystycznych (w tym w następujące działania: stworzenie systemu ścieżek pieszych i rowerowych w mieście, doprowadzenie do uruchomienia turystycznej komunikacji osobowej na rzece Warcie).

Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Mieszkańców Konina na lata 2015-2025

Komplementarność z dokumentami na poziomie gminnym

Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Mieszkańców Konina na lata 2015-2025 ukierunkowana jest na działania o charakterze społecznym, stąd tożsama jest przede wszystkim z celem strategicznym rewitalizacji 1. Wzmocnienie poziomu integracji społecznej.

Cel strategiczny rewitalizacji 1. Wzmocnienie poziomu integracji społecznej wpisuje się w następujące cele główne i szczegółowe Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Mieszkańców Konina na lata 2015-2025:

Obszar Bezrobocie

- Cel główny: Łagodzenie negatywnych skutków bezrobocia
 - Cel szczegółowy 1: Kształtowanie świadomości i postaw osób zagrożonych wykluczeniem z rynku pracy (poprzez realizację działań ukierunkowanych na: pracę socjalną z osobami pozostającymi bez zatrudnienia, w tym w oparciu o kontrakt socjalny, wsparcie i pomoc w zakresie doradztwa zawodowego);
 - Cel szczegółowy 2: Podtrzymywanie zdolności osób aktywizowanych zawodowo do świadczenia pracy (poprzez realizację działań ukierunkowanych na: zintegrowanie i zintensyfikowanie działań z zakresu pomocy społecznej i instytucji rynku pracy służących aktywizacji beneficjentów pomocy społecznej, np. prac społecznie użytecznych, pomoc finansową i rzeczową dla osób bezrobotnych i ich rodzin).

Obszar Bezdomność

- Cel główny: Przeciwdziałanie i minimalizacja zagrożeń związanych z bezdomnością.
 - Cel szczegółowy 1: Profilaktyka, edukacja, interwencja jako działania ograniczające bezdomność (poprzez realizację działań ukierunkowanych na: zapewnienie osobom bezdomnym schronienia, pomocy socjalnej, poradnictwa, reintegracji społecznej i zawodowej, w szczególności przy wykorzystaniu kontraktów socjalnych i indywidualnych planów wychodzenia z bezdomności, motywowanie do udziału w programach i projektach, leczenie uzależnień i współuzależnień).

Obszar Uzależnienia

- Cel główny: Przeciwdziałanie rozszerzaniu się zjawiska uzależnień oraz problemom im towarzyszącym.
 - Cel szczegółowy 1: Profilaktyka uzależnień i kształtowanie właściwych postaw wobec substancji psychoaktywnych- w tym alkoholu- (poprzez realizację działań ukierunkowanych na: zintensyfikowanie działań profilaktycznych skierowanych głównie do dzieci i młodzieży, motywowanie osób używających substancji psychoaktywnych (w tym alkoholu) do szukania pomocy w placówkach leczenia uzależnień);
 - Cel szczegółowy 2: Minimalizowanie szkód zdrowotnych i społecznych poprzez włączenie w proces terapeutyczny i rehabilitacyjny oraz podejmowanie działań w zakresie reintegracji społecznej i zawodowej osób dotkniętych problemem uzależnień (poprzez realizację działań ukierunkowanych na: organizowanie oferty dla osób uzależnionych w obszarze rehabilitacji oraz reintegracji społecznej i zawodowej poprzez udział w programach i projektach, zintensyfikowanie działań instytucji i podmiotów z obszaru uzależnień, w zakresie edukacji społecznej i promowania zdrowego - trzeźwego stylu życia, kompleksowe wsparcie wobec osób i rodzin, w których występują problemy uzależnień).

Obszar Niepełnosprawność

- Cel główny: Poprawa warunków i jakości życia osób niepełnosprawnych z terenu miasta Konina.
 - Cel szczegółowy 1: Wyrównywanie szans w życiu społecznym i zawodowym – rehabilitacja i reintegracja społeczna i zawodowa oraz normalizacja życia osób niepełnosprawnych (poprzez realizację działań ukierunkowanych na: zwiększenie działań mających na celu uczestnictwo osób niepełnosprawnych w życiu społecznym, zawodowym, kulturalno-artystycznym,

Komplementarność z dokumentami na poziomie gminnym	
	sportowo-rekreacyjnym i turystyce, udział w programach, projektach i konkursach mających na celu poprawę sytuacji bytowej i życiowej osób niepełnosprawnych.
Obszar Starość	– Cel główny: Podniesienie jakości życia seniorów szansą spójnego społeczeństwa • Cel szczegółowy 1: Profesjonalna edukacja warunkiem świadomego życia (poprzez realizację działań ukierunkowanych na: zwiększenie dostępności seniorów do imprez kulturalnych, rekreacyjnych i integracyjnych poprzez odpowiednią promocję, wspieranie istniejących i realizacja nowych programów i projektów w zakresie aktywizacji osób starszych).
Obszar Rodzina	– Cel główny: Profilaktyka i edukacja w zakresie integracji rodzin poprzez wspieranie rodziny w jej prawidłowym funkcjonowaniu. • Cel szczegółowy 2: Zwiększenie świadomości rodzin w zakresie dostrzegania i rozwiązywania problemów (poprzez realizację działań ukierunkowanych na: rozwijanie sieci szeroko rozumianego poradnictwa, wykorzystanie instytucji asystentów rodziny do pracy nad przywróceniem prawidłowego funkcjonowania rodziny).
Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla Miasta Konina 2014-2020	
	Dokument jest zgodny z Planem Gospodarki Niskoemisyjnej dla Miasta Konina 2014-2020. Cel strategiczny rewitalizacji 3. Poprawa funkcjonalności infrastruktury i estetyki przestrzeni publicznej w obrębie Starówki wpisuje się w następujące cele szczegółowe: • Cel szczegółowy 5.: Wsparcie działań ograniczających niską emisję w budownictwie wielorodzinnym Miasta; • Cel szczegółowy 6.: Zwiększenie świadomości wpływu niskiej emisji w grupach: mieszkańców, liderów społecznych oraz wdrożenie nowych rozwiązań wewnątrz urzędu.
Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Konina	
	Zasadniczym celem rozwoju przestrzennego Miasta Konina jest równoważenie rozwoju dziedzin: przemysłowej i działalności gospodarczej, usługowej, mieszkaniowej i ochrony środowiska. Założenia Studium są zgodne z celem strategicznym rewitalizacji 2. Stworzenie warunków do rozwoju gospodarczego obszaru rewitalizacji oraz celem strategicznym 3. Poprawa funkcjonalności infrastruktury i estetyki przestrzeni publicznej w obrębie Starówki, które to mają wymiar gospodarczy, przestrzenno-funkcjonalny oraz techniczny i traktują o wykreowaniu reprezentacyjnej przestrzeni publicznej integrującej mieszkańców, zachowującej dziedzictwo kulturowe, tworzeniu warunków do rozwoju gospodarczego, rozwoju nowych funkcji kulturalnych i społecznych przy wykorzystaniu dostępnych terenów i obiektów, oraz modernizacji i zachowaniu cennych historycznie układów zabudowy.

Źródło: opracowanie własne

2. Synteza diagnozy

Część diagnostyczną uznaje się za kluczową z punktu widzenia delimitacji obszaru zdegradowanego i następnie obszaru rewitalizacji. W syntezie części diagnostycznej zaprezentowanej w przedmiotowym rozdziale znajdują się informacje dotyczące sposobu wyznaczenia obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji wraz z jego zasięgiem terytorialnym (ze względu na ograniczenia związane z objętością całość prac diagnostycznych znajduje się w formie raportu w Załączniku nr 1. Diagnoza społeczno-gospodarcza. Charakterystyka miasta oraz diagnoza obszarów zdegradowanych – analiza porównawcza). Analizę przyczyn degradacji i charakterystykę sytuacji na obszarze Starówki wraz z wynikami badań społecznych przedstawiono w kolejnym rozdziale (3. Analiza pogłębiona obszaru rewitalizacji). Na potrzeby prezentowanej syntezy sporządzono materiał ilustrujący zróżnicowanie terytorialne miasta (analiza porównawcza) bazując na kryteriach rzetelności, istotności oraz aktualności. Niniejszy rozdział w zasadniczej części bazuje na ustaleniach i zapisach „Diagnozy społeczno-gospodarczej miasta Konina na potrzeby wyznaczenia obszarów zdegradowanych w mieście”. Na jej podstawie wyznaczono obszar zdegradowany, który został poddany procesowi konsultacji społecznych. Tym samym przedmiotowy rozdział ma charakter analizy benchmarkingowej, porównującej ze sobą wyszczególnione wskaźniki dla wyodrębnionych części miasta. Obejmuje on wprowadzenie metodologiczne, prezentację przyjętej struktury w ramach podziału miasta oraz analizę każdej z badanych sfer życia wraz z podsumowaniem. Rozdział kończy się prezentacją wyników badania ankietowego odnoszącego się do efektów prac diagnostycznych oraz wnioski wskazujące na rekomendowany do rewitalizacji obszar, który stanowi przedmiot pogłębionej analizy w kolejnym rozdziale.

2.1 Metodyka wyznaczania obszarów zdegradowanych

Na potrzeby opracowania dokumentu i wyznaczenia obszaru kryzysowego w Koninie wypracowano listę 9 wskaźników diagnozujących poszczególne sfery funkcjonowania miasta w zakresie sytuacji społeczno-gospodarczej. Uznano, iż wskaźniki odnoszące się przede wszystkim do sfery społecznej ale również gospodarczej i technicznej mają pierwszorzędne i kluczowe znaczenie z punktu widzenia wyznaczenia obszaru rewitalizacji. Niejako w formie uzupełnienia dokonano analizy w obrębie sfer środowiskowej oraz funkcjonalno-przestrzennej. Przyjęte wskaźniki są zgodne z zapisami Wytycznych w zakresie rewitalizacji w programach operacyjnych na lata 2014-2020 z 2 sierpnia 2016 r. wydanych przez Ministerstwo Rozwoju, jak również pozwalają na identyfikację negatywnych zjawisk społeczno-gospodarczych miasta.

Tabela 3 Wskaźniki służące wyznaczeniu obszarów zdegradowanych

Lp.	Zjawisko	Wskaźnik	Charakter wskaźnika
W1	Poziom bezrobocia	Udział bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym	destymulanta
W2	Poziom ubóstwa	Udział osób objętych pomocą społeczną na 1000 mieszkańców	destymulanta
W3	Poziom przestępczości	Przestępstwa na 10000 mieszkańców	destymulanta
W4	Poziom edukacji	Średni wynik egzaminu gimnazjalnego z przedmiotów humanistycznych i matematyczno-przyrodniczych	stymulanta
W5	Poziom kapitału społecznego	Frekwencja w wyborach do rady miasta	stymulanta
W6	Poziom przedsiębiorczości	Podmioty gospodarcze na 1000 mieszkańców	stymulanta
W7	Poziom kapitału ludzkiego	Indeks starości	destymulanta
W8	Poziom infrastruktury technicznej	Udział budynków wymagających termomodernizacji w liczbie budynków mieszkalnych wielorodzinnych	destymulanta
W9	Poziom patologii społecznej	Liczba założonych „niebieskich kart” na 1000 mieszkańców	destymulanta

Źródło: opracowanie własne

W celu wyznaczenia obszarów zdegradowanych w Koninie obszar miasta został podzielony na 19 obrębów (jednostek urbanistycznych), w tym 5 osiedli tworzących lewobrzeżną część miasta, czyli tzw. „Stary Konin” (Starówka, Osada, Przydziałki, Wilków i Pawłówek) oraz 14 osiedli położonych w prawobrzeżnej części miasta (Chorzeń, Czarków, Glinka, Gośławice, Grójec, Laskówiec, Łężyn, Maliniec, Mieczysławów, Międzyzlesie, Morzysław, Niestusz, Nowy Dwór, Pątnów), tworzących tzw. „Nowy Konin”.

Wyznaczone obręby znajdują się na poniższej schematycznej grafice uwzględniającej dodatkowo gęstość zaludnienia.

Grafika 1 Gęstość zaludnienia w osiedlach Konina

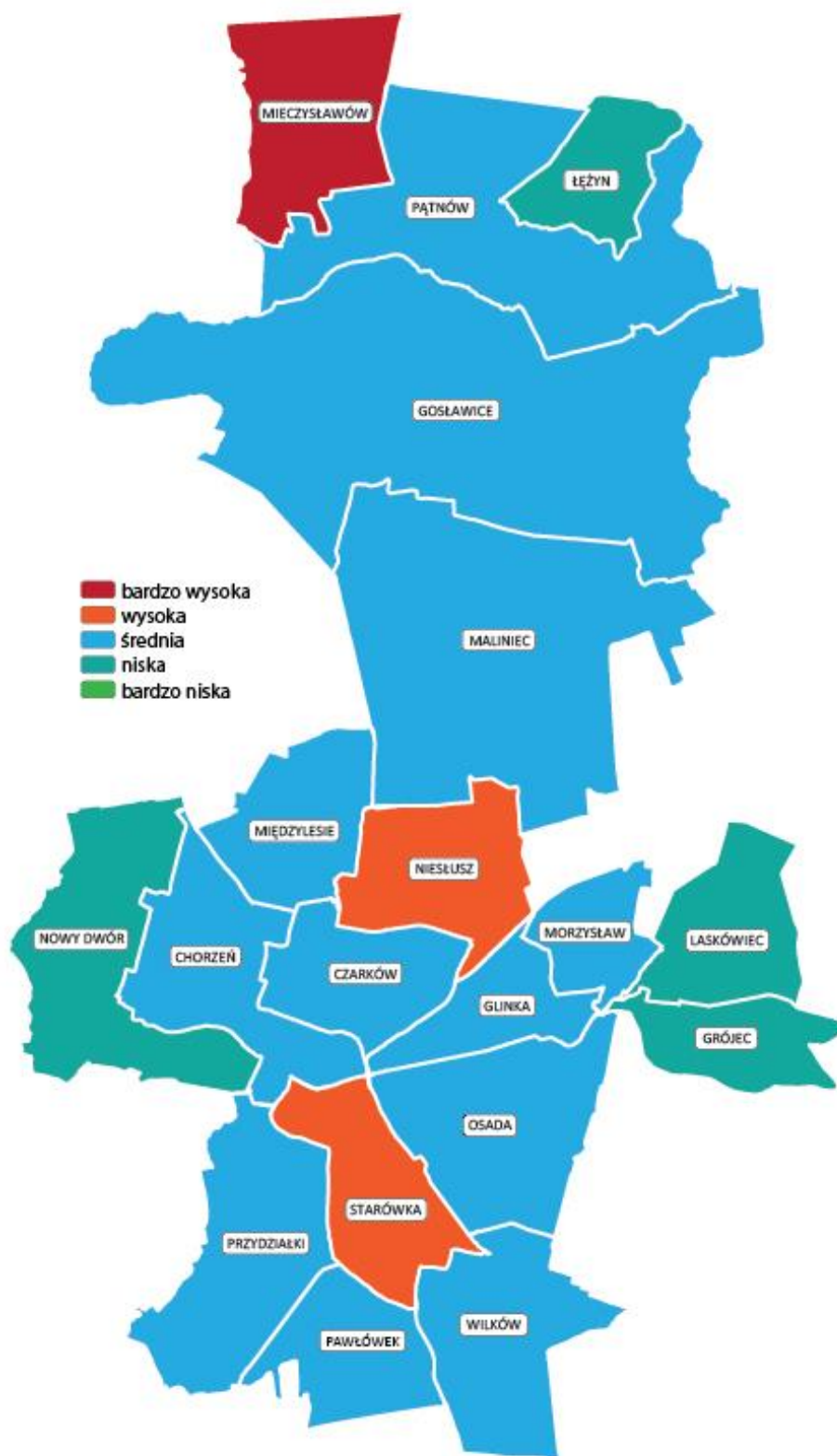
Źródło: opracowanie własne

2.2. Sfera społeczna

2.2.1. Poziom bezrobocie (W1)

Według danych Powiatowego Urzędu Pracy w Koninie z 2015 r. w mieście było 3 927 osób bezrobotnych, z czego blisko połowa (49,4%) skupiona było na dwóch największych osiedlach miasta, tzn. w Czarkowie i Glince. Znaczna liczba osób bezrobotnych (ponad 200) zamieszkuje także Starówkę, Przydziałki, Niestusz i Nowy Dwór. Większość bezrobotnych (62,3%) to osoby długotrwale pozbawione pracy, co świadczy o niekorzystnej sytuacji na lokalnym rynku pracy. Udział bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym w mieście wyniósł 8,9%, a średnia z obrębów miasta wyniosła 9,5%. Wartość odchylenia standardowego w przypadku analizowanej cechy wyniosła 4,7, a współczynnika zmienności 0,49, co świadczy o dość wysokim zróżnicowaniu poziomu bezrobocia w przestrzeni miasta. Osiedlami o najwyższym udziale bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym były: Mieczysławów (25,9%), Starówka (14,2%) i Niestusz (12,2%). Najkorzystniejszą sytuacją w tym zakresie wyróżniały się z kolei peryferyjne osiedla miasta, tzn. Grójec (3,2%), Nowy Dwór (4,5%), Łęczyn (6,6%), Laskówiec (6,9%), stanowiące wewnętrzne suburbia Konina, w których przeważa zabudowa willowa lub nowa zabudowa wielorodzinna. W pozostałych osiedlach udział bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym wahał się od 7,7% do 10,7%. Szczególna na tle pozostałych osiedli miasta wydaje się być sytuacja Starówki, która cechuje się wysokim poziomem bezrobocia, mimo iż posiada jedną z najwyższych w skali miasta wartość wskaźnika liczby podmiotów gospodarczych w przeliczeniu na 10 000 mieszkańców.

Grafika 2 Udział bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym

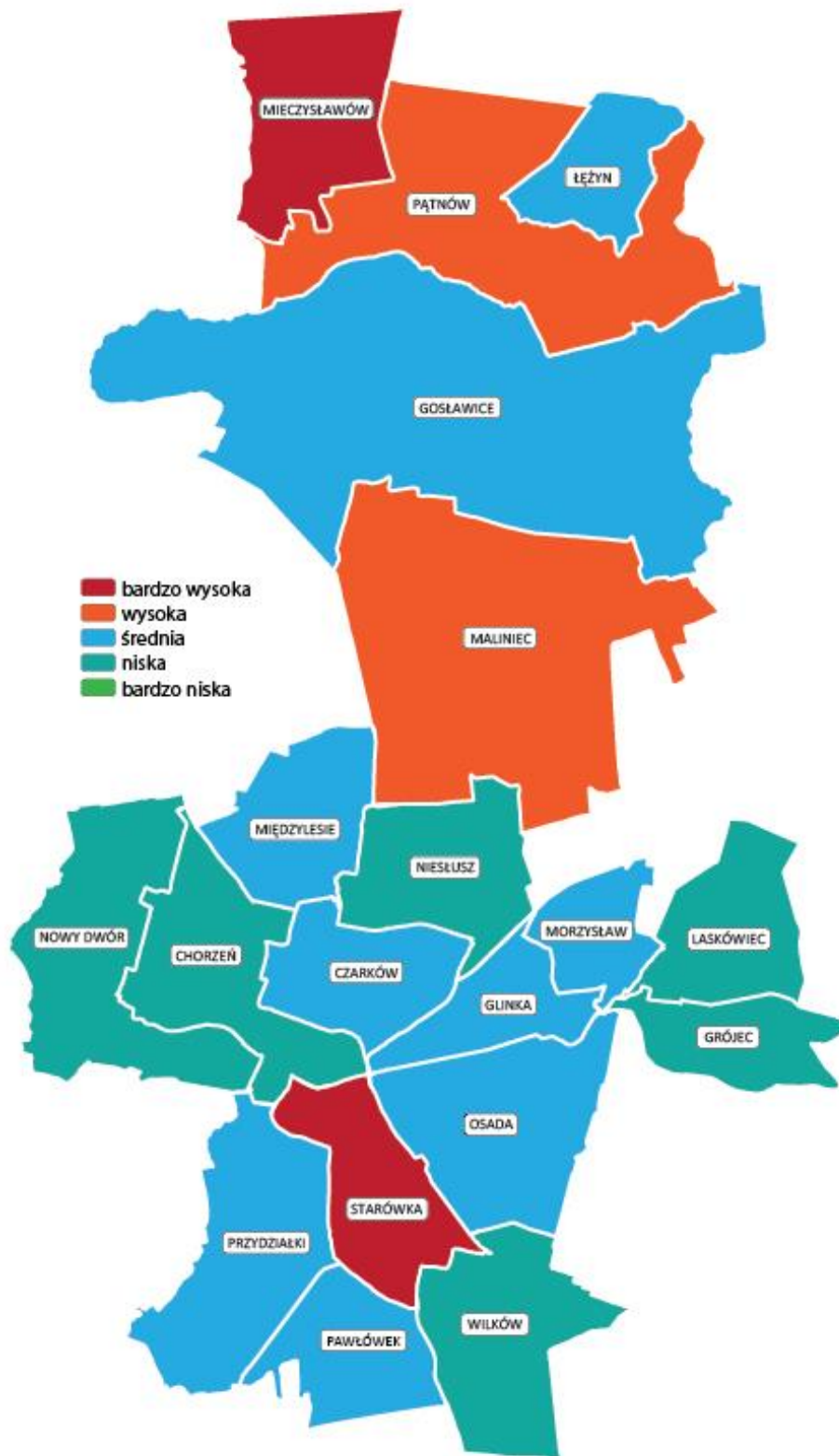

Źródło: opracowanie własne

2.2.2 Poziom ubóstwa (W2)

Z poziomem bezrobocia silnie skorelowany jest poziom ubóstwa (współczynnik korelacji między wskaźnikami dla obu sfer w mieście wynosi 0,86). Według danych Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Koninie z pomocy społecznej korzystało 2 898 mieszkańców miasta, z czego większość (79,1%) to osoby bezrobotne. Ponad połowę (52,7%) korzystających z pomocy społecznej stanowili mieszkańcy Czarkowa i Glinki, a aż 14,9% osoby zameldowane na Starówce. W pozostałych osiedlach liczba korzystających ze świadczeń społecznych nie przekraczała 200 osób. Liczba osób objętych pomocą społeczną na 1 000 mieszkańców w mieście wyniosła średnio 38, a średnia z obrębów miasta wyniosła 46. Wartość odchylenia standardowego w przypadku analizowanej cechy wyniosła 35, a współczynnika zmienności 0,77, co świadczy o wysokim zróżnicowaniu poziomu ubóstwa w przestrzeni miasta. Osiedlami o największej liczbie osób korzystających z pomocy społecznej w przeliczeniu na 1 000 mieszkańców były: Mieczysławów (152) i Starówka (101), czyli osiedla charakteryzujące się zarazem najwyższym poziomem bezrobocia w mieście. Dość wysokim poziomem ubóstwa cechowały się także Maliniec (77) i Pątnów (73), czyli peryferyjnie położone osiedla o przemysłowym charakterze. Najniższą liczbą osób objętych pomocą społeczną na 1 000 mieszkańców cechowały się: Niestusz i Grójec (po 7), Nowy Dwór (11) oraz Wilków (19). Niskim poziomem ubóstwa wyróżniały się przede wszystkim peryferyjne osiedla miasta, położone w jego zachodniej (Nowy Dwór, Chorzeń) i wschodniej (Laskówiec, Grójec) części. W pozostałych osiedlach miasta liczba osób objętych pomocą społeczną na 1 000 mieszkańców wahała się od 24 do 50.

Grafika 3 03 Udział osób objętych pomocą społeczną na 1 000 mieszkańców

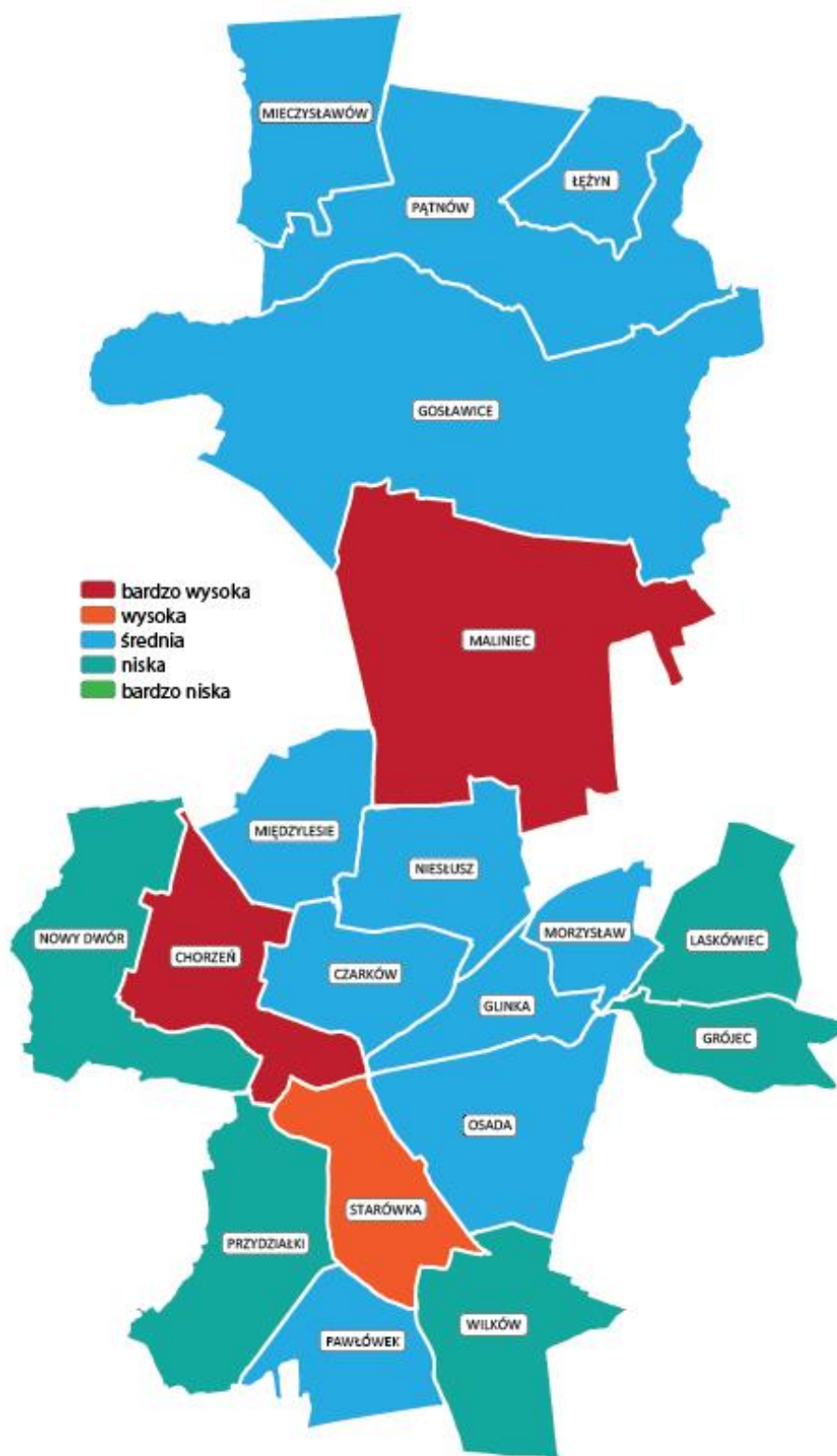

Źródło: opracowanie własne

2.2.3 Poziom przestępczości (W3)

Według danych Komendy Miejskiej Policji w Koninie na terenie miasta doszło do 1 952 przestępstw, z czego najwięcej miało miejsce w Czarkowie (647), Glince (324) i na Starówce (212), co stanowi nieco ponad 60% ogółu zdarzeń tego typu. Liczba przestępstw w przeliczeniu na 10 000 mieszkańców wyniosła w mieście średnio 260, a średnia z obrębów miasta wyniosła 316. Wartość odchylenia standardowego w przypadku analizowanej cechy wyniosła 281, a współczynnika zmienności 0,89, co świadczy o bardzo wysokim zróżnicowaniu poziomu przestępczości w przestrzeni miasta. Najwyższym poziomem przestępczości spośród osiedli Konina wyróżniały się przemysłowy Maliniec (1 201) i Chorzeń (856), gdzie przeważa zabudowa blokowa z lat 70. i 80. XX w., a także Starówka (497) i Niesłusz (454). Niski i bardzo niski poziom przestępczości występował z kolei na peryferyjnych osiedlach miasta, tzn. w Grójcu (77), Laskówcu (127), Wilkowie (132), Przydziałkach (140), Nowym Dworze (141), Międzyzlesiu (150) i Łężynie (154). W pozostałych osiedlach miasta poziom przestępczości wahał się od 192 do 398 przestępstw na 10 000 mieszkańców.

Grafika 4 Przestępstwa na 10 000 mieszkańców

Źródło: opracowanie własne

2.2.4 Poziom edukacji (W4)

Z danych Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej w Poznaniu wynika że średni wynik z egzaminu gimnazjalnego z części humanistycznej i matematyczno-przyrodniczej na terenie Konina wyniósł 54,7%, a średnia z obrębów miasta wyniosła 52,6%. Wartość odchylenia standardowego w przypadku analizowanej cechy wyniosła 3,8, a współczynnika zmienności 0,07, co świadczy o małym zróżnicowaniu poziomu edukacji w przestrzeni miasta. Wysoki średni wynik z egzaminu gimnazjalnego (ponad 54,5%) uzyskali uczniowie zamieszkujący zachodnie (Nowy Dwór, Międzylesie i Chorzeń) i południowo-zachodnie (Przydziałki i Pawłówek) osiedla Konina, zaś niski (poniżej 50,7%) uczniowie zamieszkujący we wschodniej (Grójec, Laskówiec, Morzysław, Glinka, Niestusz) oraz południowo-wschodniej części miasta (Osada, Wilków i Starówka). Średni wynik z egzaminu gimnazjalnego uzyskali uczniowie zamieszkujący Czarków (54,2%) oraz osiedla stanowiące północną część miasta (51,2%), tzn. Maliniec, Gośławice, Łężyn, Pątnów i Mieczysławów.

Grafika 5 Poziom edukacji w osiedlach Konina

Źródło: opracowanie własne

2.2.5 Poziom kapitału społecznego (W5)

Według danych Państwowej Komisji Wyborczej frekwencja w wyborach do rady miasta w 2014 r. wyniosła w Koninie 39,9% (średnia z obrębów miasta wyniosła 39,4%). Wartość odchylenia standardowego w przypadku analizowanej cechy wyniosła 5,1, a współczynnika zmienności 0,13, co świadczy o małym zróżnicowaniu poziomu kapitału społecznego w przestrzeni Konina. Najwyższa frekwencja (powyżej 45,5%) w wyborach samorządowych wystąpiła na obszarze osiedli położonych na wschodnich (Grójec, Laskówiec) i zachodnich (Chorzeń, Nowy Dwór) obrzeżach miasta, a także w Wilkowie. Najniższa frekwencja w wyborach do rady miasta Konina (poniżej 35,0%) wystąpiła w osiedlach otaczających centralną część miasta (Międzylesie, Osada, Maliniec) oraz w Gosławicach. W pozostałych osiedlach miasta frekwencja wahała się od 37,4% do 41,9%.

Grafika 6 Poziom kapitału społecznego w osiedlach Konina

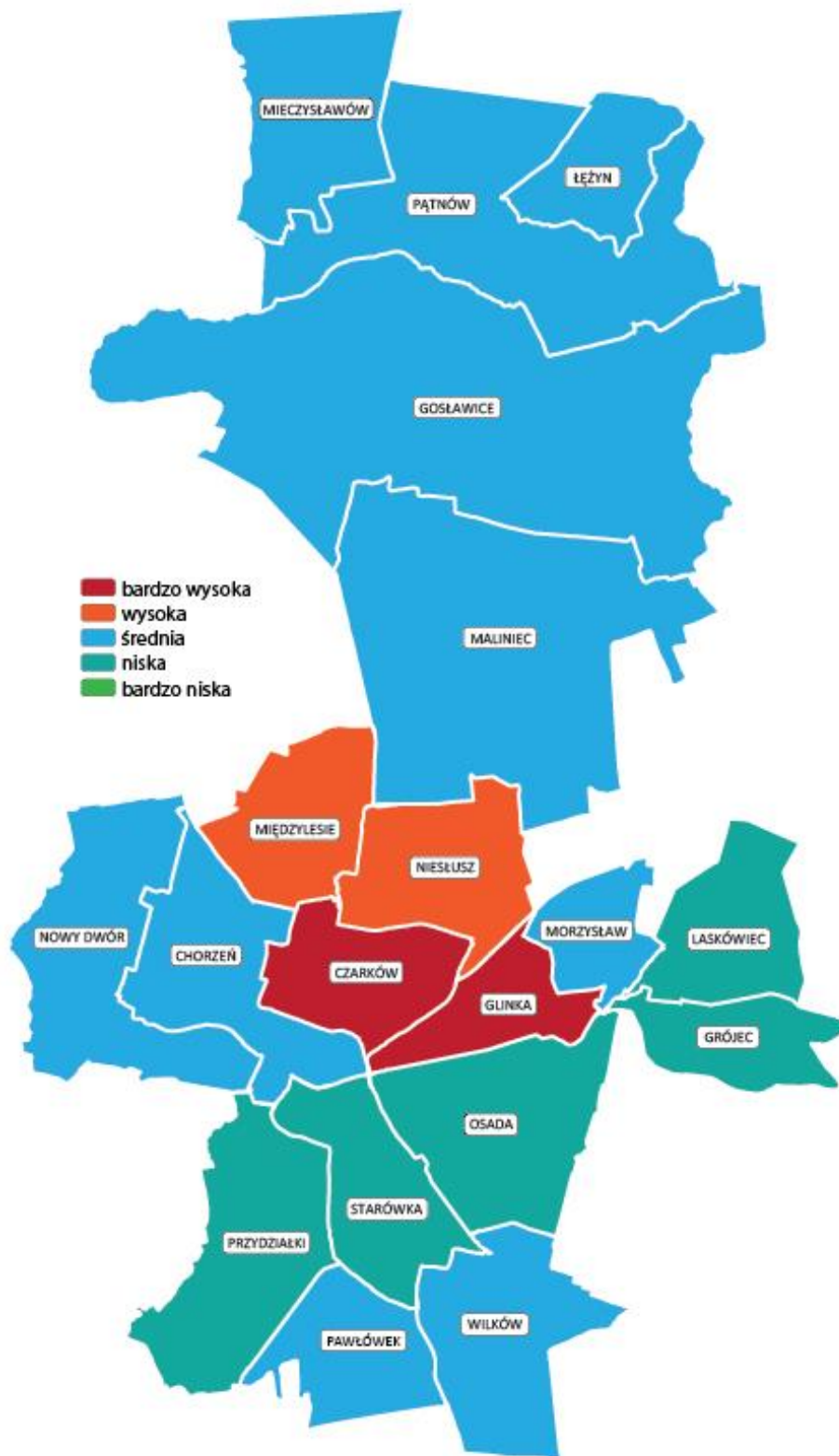

Źródło: opracowanie własne

2.2.6 Poziom kapitału ludzkiego (W7)

Według danych Urzędu Miasta w Koninie z 2014 r. liczba mieszkańców miasta wynosiła 74 817 osób, w tym 11 992 osób (16,0%) w wieku przedprodukcyjnym (0-17 lat), 43 972 osób (58,8%) w wieku produkcyjnym (18-59 lat) i 18 853 osób (25,2%) w wieku poprodukcyjnym (60 lat i więcej). Indeks starości (stosunek liczby osób w wieku poprodukcyjnym do liczby osób w wieku przedprodukcyjnym) wyniósł w mieście średnio 157,2, natomiast średnia dla obrębów miasta wyniosła 124,5. Wartość odchylenia standardowego w przypadku analizowanej cechy wyniosła 43,0, a współczynnika zmienności 0,35, co świadczy o przeciętnym zróżnicowaniu poziomu kapitału społecznego w przestrzeni miasta. Najwyższymi wartościami indeksu starości spośród osiedli Konina charakteryzowały się dwa największe osiedla miasta, tzn. Glinka (231,6) i Czarków (202,4), a także przylegające do nich Międzyziesie (176,1) i Niestusz (162,8). Niskimi wartościami indeksu starości wyróżniały się z kolei osiedla leżące na wschodnich obrzeżach miasta, tzn. Grójec (73,3) i Laskówiec (73,7), w których dominuje zabudowa jednorodzinna willowa, a także osiedla tworzące lewobrzeżną część miasta, czyli Osada (77,4), Przydziałki (83,6) i Starówka (96,2). Niska wartość indeksu starości w przypadku Grójca i Laskówca wynika z wysokiego udziału ludności w wieku przedprodukcyjnym (wynosi on odpowiednio 23,1% i 21,5%), a w przypadku Osady, Przydziałek i Starówki z niskiego udziału ludności w wieku poprodukcyjnym i względnie wysokiego udziału ludności w wieku przedprodukcyjnym. Świadczy to o szybkim starzeniu się centralnie położonych osiedli blokowych i odpływie ludności średniozamożnej z centralnych osiedli miasta na przedmieścia lub do peryferyjnych osiedli miasta. W pozostałych osiedlach Konina indeks starości wahał się od 105,6 do 145,0.

Grafika 7 Poziom kapitału ludzkiego w osiedlach Konina

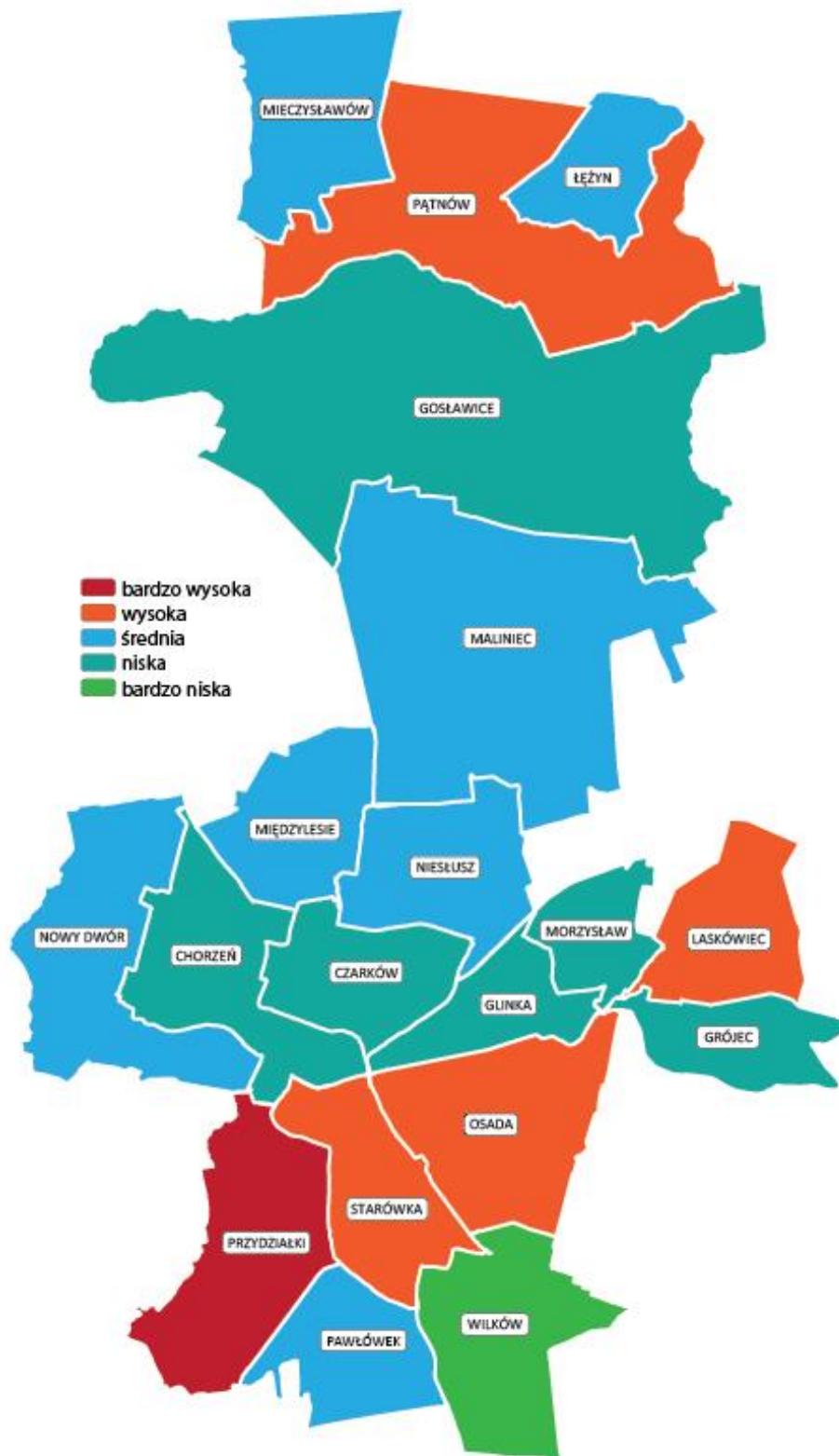

Źródło: opracowanie własne

2.2.7 Poziom patologii społecznej (W9)

Według danych Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Koninie na terenie miasta wydano 303 „niebieskie karty”, z czego ponad połowę (53,5%) dla mieszkańców Czarkowa (88) i Glinki (74). Znaczna liczba „niebieskich kart” została również wydana dla mieszkańców: Starówki (30), Przydziałek (26) i Nowego Dworu (17). W pozostałych osiedlach liczba wydanych „niebieskich kart” nie przekroczyła 12. Liczba „niebieskich kart” w przeliczeniu na 1 000 mieszkańców w przypadku miasta wyniosła średnio 4,1, a średnia z obrębów Konina wyniosła 4,2. Wartość odchylenia standardowego w przypadku analizowanej cechy wyniosła 2,5, a współczynnika zmienności 0,59, co świadczy o wysokim zróżnicowaniu poziomu patologii społecznej w przestrzeni miasta. Najwyższym poziomem patologii społecznej spośród osiedli miasta charakteryzowały się osiedla położone w lewobrzeżnej części miasta, tzn. Przydziałki (10,6 „niebieskich kart” na 1 000 mieszkańców), Osada (7,3) i Starówka (7,0), a także peryferyjnie położony Pątnów (7,0). Najniższym poziomem patologii społecznej cechowały się z kolei: Wilków (0,0), Glinka (1,2) i Morzysław (1,9). Co ciekawe poziom patologii społecznej w przestrzeni miasta nie jest skorelowany z poziomem ubóstwa, jak i poziomem przestępczości. W pozostałych osiedlach miasta poziom patologii społecznej wahał się od 2,5 do 6,0 „niebieskich kart” na 1 000 mieszkańców.

Grafika 8 Poziom patologii społecznej w osiedlach Konina

Źródło: opracowanie własne

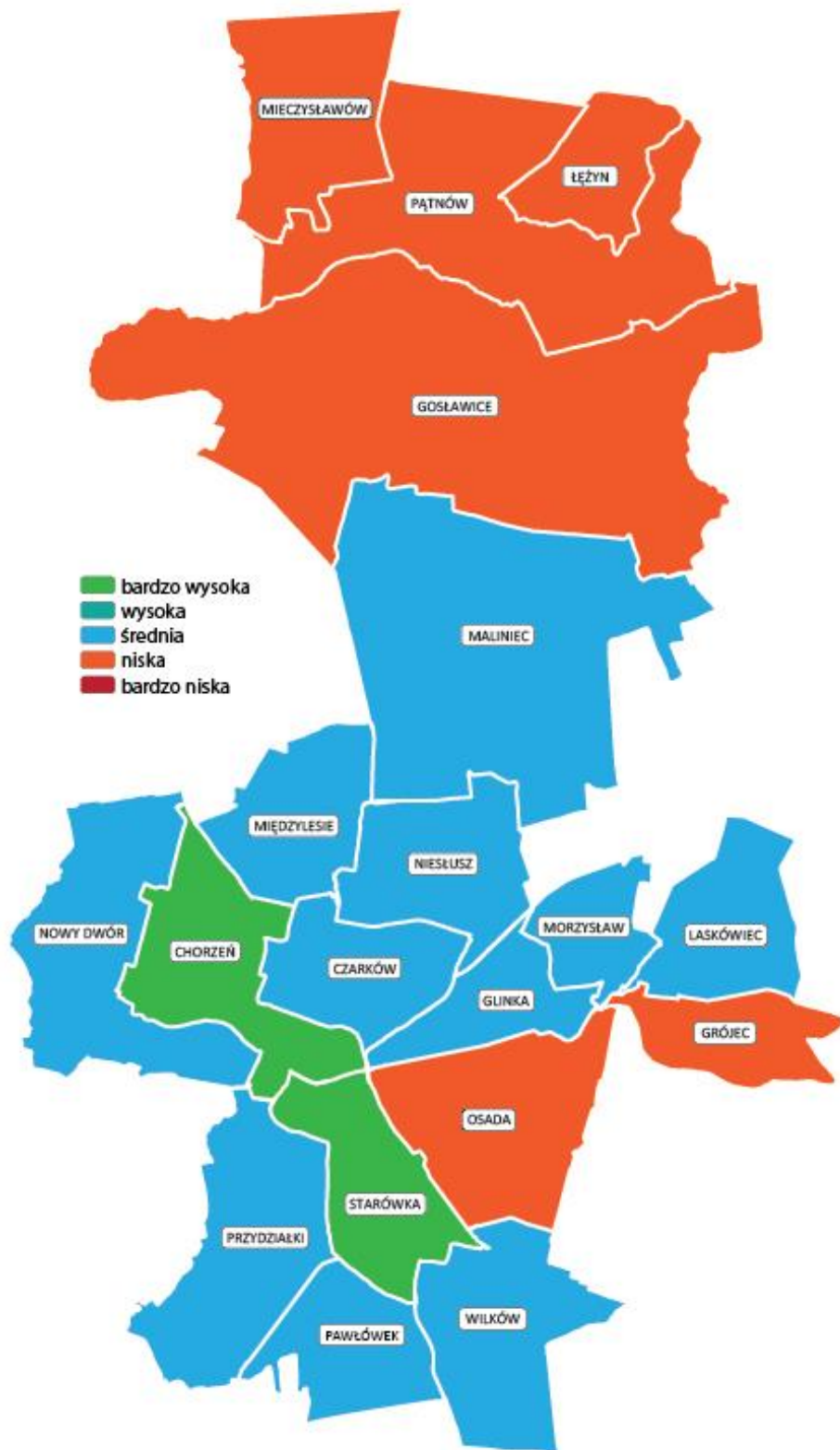
2.3 Sfera gospodarcza

2.3.1 Poziom przedsiębiorczości (W6)

Według danych CEIDG na terenie miasta w 2015 r. funkcjonowało 5 135 podmiotów gospodarczych, z czego najwięcej (43,3% ogółu w mieście) zlokalizowanych było na terenie dwóch największych osiedli miasta, tzn. Czarkowa (1397) i Glinki (824), a także na terenie Starówki (581), Nowego Dworu (471), Przydziałek (375) i Chorznia (338). W pozostałych osiedlach miasta funkcjonowało w sumie 1 149 podmiotów gospodarczych. Liczba podmiotów gospodarczych w przeliczeniu na 10 000 mieszkańców wyniosła w mieście średnio 686, a średnia z obrębów miasta wyniosła 711. Wartość odchylenia standardowego w przypadku analizowanej cechy wyniosła 427, a współczynnika zmienności 0,60, co świadczy o wysokim zróżnicowaniu poziomu przedsiębiorczości w przestrzeni miasta.

Najwyższym poziomem przedsiębiorczości spośród osiedli Konina wyróżniały się: Chorzeń (2 161 podmiotów na 10 000 mieszkańców) i Starówka (1 363), co wynika z pełnienia przez te osiedla funkcji centralnych (Starówka dla południowej, a Chorzeń dla zachodniej części miasta). Niskim poziomem przedsiębiorczości (poniżej 500 podmiotów na 10 000 mieszkańców) cechowały się osiedla tworzące północną część Konina, tzn. Gosławice (341), Pątnów (376), Łęczyn (441) i Mieczysławów (392), a także Grójec (385) i Osada (437), leżące we wschodniej części miasta. Z wyjątkiem Osady, która stanowi zaplecze mieszkaniowe dla Starówki, wynika to głównie z ich wiejskiego charakteru i peryferyjnego położenia względem centrum miasta. W pozostałych osiedlach Konina liczba podmiotów na 10 000 mieszkańców wahała się od 507 do 877. W tej grupie znalazły się m.in. dwa największe osiedla miasta (Czarków i Glinka), koncentrujące zarówno największą liczbę mieszkańców, jak i liczbę podmiotów. Niski poziom przedsiębiorczości w ich przypadku wynika z typowo mieszkaniowego charakteru obu osiedli, w których przeważa zabudowa wielorodzinna blokowa z lat 60., 70. i 80. XX w.

Grafika 9 Poziom przedsiębiorczości w osiedlach Konina

Źródło: opracowanie własne

2.4 Sfera techniczna

2.4.1 Poziom infrastruktury technicznej (W8)

Według danych pochodzących ze spółdzielni mieszkaniowych i zarządców wspólnot mieszkaniowych w Koninie z 2015 r. na terenie miasta znajdowało się 578 budynków wielorodzinnych, z czego blisko 3/4 (72,3%) położonych było na terenie czterech osiedli: Czarkowa (202), Glinki (85), Starówki (73) i Przydziałek (61). W czterech osiedlach (Grójec, Laskówiec, Maliniec, Osada) nie było żadnego budynku wielorodzinnego, a w czterech kolejnych 1 lub 2 budynki wielorodzinne (Mieczysławów, Międzyzlesie, Morzysław i Wilków). Osiedla te z uwagi na brak lub małą liczbę budynków wielorodzinnych nie zostały uwzględnione w dalszej analizie. Spośród 578 budynków wielorodzinnych na terenie miasta, aż 199 (34,4%) wymaga termomodernizacji. Średnia dla obrębów miasta wyniosła 43,1%. Wartość odchylenia standardowego w przypadku analizowanej cechy wyniosła 31,8, a współczynnika zmienności 0,74, co świadczy o bardzo wysokim zróżnicowaniu poziomu infrastruktury technicznej w przestrzeni miasta. Najwyższym udziałem budynków wielorodzinnych wymagających termomodernizacji cechowały się Gosławice (94,4%), Pawłówek (79,5%), Nowy Dwór (78,0%) i Starówka (68,5%), a najniższym: Glinka (1,2%), Chorzeń (11,1%) i Czarków (16,2%). W przypadku Starówki i Pawłówka dodatkowym problemem w zakresie poziomu infrastruktury technicznej jest także znaczny udział budynków wielorodzinnych powstałych przed 1945 r. (wynosił on odpowiednio 50,7% na Starówce i 43,6% na Pawłówniku). W pozostałych osiedlach miasta udział budynków wielorodzinnych wymagających termomodernizacji wahał się od 23,3% do 42,9%.

Grafika 10 Poziom infrastruktury technicznej w osiedlach Konina

Źródło: opracowanie własne

2.5 Syntetyczny wskaźnik degradacji

2.5.1 Poziom degradacji społeczno-gospodarczej

Analiza poszczególnych wskaźników cząstkowych wykazała znaczną zmienność przestrzenną w zakresie występowania negatywnych zjawisk społeczno-gospodarczych na terenie miasta, a zarazem złożoność procesów degradacji społeczno-gospodarczej. Najwyższe wartości wskaźnika syntetycznego spośród osiedli Konina wystąpiły w przypadku: Chorznia (0,56), Grójca (0,50), Nowego Dworu (0,44), Laskówca (0,38) i Wilkowa (0,38). Jednostki te położone są na wschodnich (Laskówiec, Grójec), zachodnich (Nowy Dwór, Chorzeń) lub południowych (Wilków) obrzeżach miasta. Są to osiedla o wysokim poziomie rozwoju społeczno-gospodarczego, w których od 4 do 6 wskaźników cząstkowych osiąga wartości korzystne. Znamienne jest jednak to, że w przypadku każdego z osiedli miasta przynajmniej jeden ze wskaźników cząstkowych osiąga wartości niekorzystne. Świadczy to o nawarstwianiu się niekorzystnych zjawisk społeczno-gospodarczych na terenie miasta. W poniższej tabeli prezentuje się znormalizowane wartości wskaźników cząstkowych w osiedlach Konina, natomiast na kolejnej grafice znajduje się prezentacja graficzna danych.

Tabela 4 Znormalizowane wartości wskaźników cząstkowych w osiedlach Konina

Nr	Osiedle	Wskaźniki cząstkowe									Średnia
		W1	W2	W3	W4	W5	W6	W7	W8	W9	
01	Chorzeń	0	1	-1	1	1	1	0	1	1	0,56
05	Grójec	1	1	1	-1	1	-1	1		1	0,50
13	Nowy Dwór	1	1	1	1	1	0	0	-1	0	0,44
06	Laskówiec	1	1	1	-1	1	0	1		-1	0,38
19	Wilków	0	1	1	-1	1	0	0		1	0,38
07	Łęczyn	1	0	1	0	0	-1	0	1	0	0,22
17	Przydziałki	0	0	1	1	0	0	1	0	-1	0,22
11	Morzysław	0	0	0	-1	1	0	0		1	0,13
02	Czarków	0	0	0	0	0	0	-1	1	1	0,11
03	Glinka	0	0	0	-1	0	0	-1	1	1	0,00
10	Międzylesie	0	0	1	1	-1	0	-1		0	0,00
15	Pawłówek	0	0	0	1	0	0	0	-1	0	0,00
04	Gosławice	0	0	0	0	-1	-1	0	-1	1	-0,22
12	Nieśłusz	-1	1	0	-1	0	0	-1	0	0	-0,22
16	Pątnów	0	-1	0	0	0	-1	0	0	-1	-0,33
08	Maliniec	0	-1	-1	0	-1	0	0		0	-0,38
09	Mieczysławów	-1	-1	0	0	0	-1	0		0	-0,38
14	Osada	0	0	0	-1	-1	-1	1		-1	-0,38
18	Starówka	-1	-1	-1	-1	0	1	1	-1	-1	-0,44

Źródło: opracowanie własne

Grafika 11 Poziom degradacji społeczno-gospodarczej w osiedlach Konina

Źródło: opracowanie własne

Z punktu widzenia celu niniejszej analizy, czyli delimitacji obszarów zdegradowanych w mieście, szczególne znaczenie mają osiedla, w których wskaźnik syntetyczny osiąga wartości ujemne (czyli osiedli, w których przeważają zjawiska negatywne). Takich osiedli w granicach Konina jest 7: Gosławice (-0,22), Niesłusz (-0,22), Pątnów (-0,33), Maliniec, Osada i Mieczysławów (po -0,38) oraz Starówka (-0,44). Cztery z tych osiedli (Maliniec, Gosławice, Pątnów i Mieczysławów) położone są w północnej części miasta i są dawnymi wsiami wcielonymi do Konina w 1976 r. Niesłusz i Osada przylegają do centralnych osiedli miasta (Osada do Starówki, Niesłusz do osiedli blokowych tworzących tzw. „Nowy Konin”). Starówka obejmuje najstarszą część miasta, położoną na lewym brzegu Warty. W każdym z wymienionych osiedli występują minimum trzy zjawiska negatywne, stąd też należy je utożsamiać jako obszary zdegradowane w aspekcie społeczno-gospodarczym.

W toku przeprowadzonej diagnozy sytuacji społeczno-gospodarczej Konina na terenie miasta wyznaczono 7 podobszarów zdegradowanych:

1. Niesłusz – osiedle przylega od północy do centralnej części tzw. „Nowego Konina”. Ma ono charakter mieszkaniowo-przemysłowy. Przeważa tu zabudowa jednorodzinna. Osiedle liczy 3277 mieszkańców i zajmuje powierzchnię 3,09 km². O niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej osiedla zdecydowały niekorzystne wartości 3 wskaźników: wysoki poziom bezrobocia (12,2%), niski poziom edukacji (średni wynik egzaminu gimnazjalnego na poziomie 49,7%) oraz niski poziom kapitału ludzkiego (indeks starości na poziomie 162,8).
2. Gosławice – położone są w północnej części miasta. Osiedle ma charakter przemysłowy z zabudową jednorodziną mieszaną. Na jego terenie znajduje się elektrownia Konin i teren po dawnej odkrywce węgla brunatnego. Osiedle liczy 1 846 mieszkańców i zajmuje powierzchnię 15,63 km². O niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej osiedla zdecydowały niekorzystne wartości 3 wskaźników: bardzo niski poziom kapitału społecznego (frekwencja w wyborach do rady miasta na poziomie 30,5%), niski poziom przedsiębiorczości (341 podmiotów na 10 000 mieszkańców) oraz bardzo niski poziom infrastruktury technicznej (bardzo duży udział budynków wielorodzinnych wymagających termomodernizacji – 17 na 18).
3. Pątnów – osiedle położone jest w północnej części miasta, na północnym brzegu Jeziora Gosławskiego i Jeziora Pątnowskiego. Ma ono wybitnie przemysłowy charakter. W jego zachodniej części położona jest Elektrownia Pątnów, a w północnej teren dawnej odkrywki węgla brunatnego. Przeważa tu zabudowa jednorodzinna zagrodowa. Osiedle liczy 717 mieszkańców i zajmuje powierzchnię 8,01 km². O niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej osiedla zdecydowały niekorzystne wartości 3 wskaźników: wysoki poziom ubóstwa (73 osoby objęte opieką społeczną przypada tu na 1 000 mieszkańców), niski poziom

przedsiębiorczości (376 podmiotów gospodarczych na 10000 mieszkańców) oraz wysoki poziom patologii społecznej (na 1000 mieszkańców przypada tu 7,0 niebieskich kart).

4. Osada – położona jest w lewobrzeżnej części miasta, na wschód od Starówki. Osiedle ma rolniczo-mieszkaniowy charakter. Przeważa tu zabudowa jednorodzinna zagrodowa. Osiedle liczy 274 mieszkańców i zajmuje powierzchnię 4,31 km². O niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej osiedla zdecydowały niekorzystne wartości 4 wskaźników: niski poziom edukacji, niski poziom kapitału społecznego, niski poziom przedsiębiorczości i wysoki poziom patologii społecznej.
5. Maliniec – osiedle położone jest w północnej części Konina, między Nieśluszem na południu a Gosławicami na północy. Osiedle ma wybitnie przemysłowy charakter. Na jego terenie położone są: Impexmetal - Huta Aluminium Konin, a także FUGO, Chemat i inne. Przeważa tu zabudowa jednorodzinna mieszana. Osiedle liczy 283 mieszkańców i zajmuje powierzchnię 10,48 km². O niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej osiedla zdecydowały niekorzystne wartości 3 wskaźników: wysoki poziom ubóstwa (na 1000 mieszkańców przypada tu 77 osób objętych opieką społeczną), bardzo wysoki poziom przestępczości (1201 przestępstw na 10 000 mieszkańców) oraz niski poziom kapitału społecznego (frekwencja w wyborach do rady miasta na poziomie 33,5%).
6. Mieczysławów – osiedle położone jest w północnej części miasta, na zachód od odkrywki Pątnów. Ma ono rolniczo-mieszkaniowy charakter. Przeważa tu zabudowa jednorodzinna. Osiedle liczy 255 mieszkańców i zajmuje powierzchnię 3,68 km². O niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej osiedla zdecydowały niekorzystne wartości 3 wskaźników: bardzo wysoki poziom bezrobocia (25,9%), bardzo wysoki poziom ubóstwa (na 1 000 mieszkańców przypadają tu 152 osoby objęte opieką społeczną) oraz niski poziom przedsiębiorczości (392 podmioty gospodarcze na 10 000 mieszkańców).
7. Starówka – osiedle położone w lewobrzeżnej części miasta. Ma ono charakter usługowo-mieszkaniowy. Przeważa tu zabudowa wielorodzinna śródmiejska (głównie kamienice czynszowe). Osiedle liczy 4 261 mieszkańców i zajmuje powierzchnię 2,79 km². O niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej osiedla zdecydowały niekorzystne wartości 7 wskaźników: bardzo wysoki udział bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym (17,0%), bardzo wysoki udział osób objętych pomocą społeczną na 1 000 mieszkańców (110), bardzo wysoka liczba przestępstwa na 10 000 mieszkańców (511), niski średni wynik egzaminu gimnazjalnego z przedmiotów humanistycznych i matematyczno-przyrodniczych (50,62), niska frekwencja w wyborach do rady miasta (36,51%), wysoka liczba założonych „niebieskich kart” na 1 000

mieszkańców (12,57) oraz wysoki udział budynków wymagających termomodernizacji w liczbie budynków mieszkalnych wielorodzinnych (67,4%).

Obszar Starówki w ramach prowadzonych prac diagnostycznych został sklasyfikowany jako najbardziej zdegradowany. Tym samym zdecydowano o poddaniu go konsultacjom społecznym, jak również przeprowadzono otwarte spotkanie informujące o przeprowadzonych pracach diagnostycznych. W kolejnych częściach opracowania dokonuje się analizy procesu partycypacji oraz prezentuje się obszar wyróżniony do poddania go analizie pogłębionej (obszar zdegradowany) i uznania obszarem rewitalizacji w ramach Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konin na lata 2016-2023.

2.5.2 Analiza pozostałych czynników rozwojowych

Analiza wskaźnikowa przeprowadzona na podstawie badań jakościowych, jak już wskazano w rozdziałach diagnostycznych – dominującą rolę w Koninie pełnią czynniki społeczne, gospodarcze oraz techniczne. Sfera środowiskowa oraz przestrzenno-funkcjonalna to w istocie uzupełnienie diagnozy nawiązujące do wymagań stawianych przez Wytyczne. Na wstępie należy podkreślić, że zmienność branych pod uwagę była bardzo ograniczona, dlatego zdecydowano się na zaprezentowanie tylko dwóch wskaźników (jest to szczególnie widoczne w sferze środowiskowej, która z punktu widzenia rewitalizacji obszarowej ma charakter kompleksowy obejmujący całość miasta, co w istocie uniemożliwia dokonanie rzetelnej analizy w zaproponowanym podziale na obrębów urbanistyczne). Jednocześnie pozostałe czynniki rozwojowe były poddane analizie eksperckiej oraz jakościowej. W tym miejscu należy podkreślić, że wyzwania stojące przed miastem w zakresie sfery środowiskowej oraz funkcjonalno-przestrzennej mają charakter makro i odnoszą się do całego miasta w ograniczonym stopniu różnicując Konin.

2.6 Sfera przestrzenno-funkcjonalna

2.6.1 Dostęp do usług publicznych

Na poniższej grafice prezentuje się rozkład przestrzenny dostępności do usług publicznych. Analiza ma charakter jakościowy i dominującym kryterium był dostęp do świadczeń o charakterze administracyjnym, które koncentrują się na konińskiej Starówce. Zróżnicowanie poszczególnych obrębów ma charakter w istocie geograficzny. Głównym wnioskiem płynącym z poniższej analizy jest potwierdzenie faktu, iż identyfikowany kryzys Starówki nie ma charakteru wynikającego ze stanu zagospodarowania przestrzennego.

Grafika 12 Dostęp do usług publicznych

Źródło: opracowanie własne

2.7 Sfera środowiskowa

2.7.1 Poziom hałas

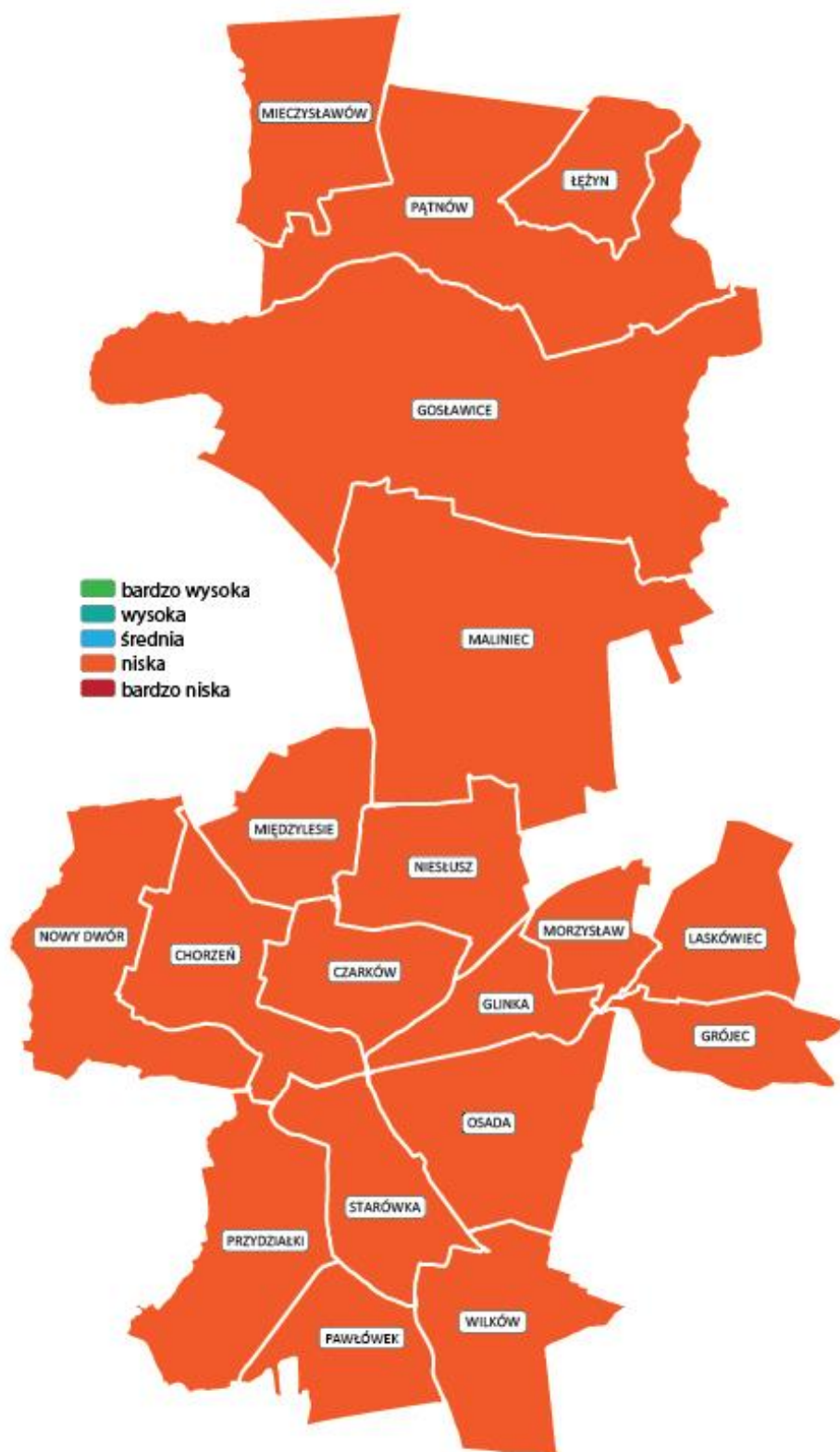
Poziom hałas, jak wykazano, nie różnicuje w sposób relewantny sytuacji w Koninie. Na potrzeby niniejszej analizy skorzystano z danych Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Poznaniu, Delegatury w Koninie. Ze względu na powszechność występowania, znaczny zasięg oddziaływania oraz liczbę narażonej ludności, podstawowym źródłem uciążliwości akustycznych dla środowiska są hałasy komunikacyjne.

Przez miasto przebiegają drogi krajowe: nr 25 Bobolice – Oleśnica, nr 72 Konin – Rawa Mazowiecka i nr 92 Rzepin – Kałuszyn oraz drogi wojewódzkie: nr 266 Ciechocinek – Konin i nr 264 Kleczew – Konin.

W przypadku hałasów pochodzących od dróg i linii kolejowych dopuszczalny poziom hałasu dla wskaźników długookresowych i krótkookresowych, w zależności od przeznaczenia terenu, wynosi: w porze dziennej od 50 do 68 dB, w porze nocnej od 45 do 60 dB. Spełnienie wymogów rozporządzenia nie gwarantuje stworzenia mieszkańcom warunków, w których nie występuje uciążliwe oddziaływanie hałasu. Przyjęte standardy podyktowane są realnymi możliwościami ograniczania hałasów komunikacyjnych.

W roku 2012 badania hałasu komunikacyjnego prowadzono w 4 punktach pomiarowych w Koninie. Źródłem hałasu były pojazdy poruszające się wzdłuż dróg krajowych nr 25 i nr 92, drogi wojewódzkiej nr 266, a także po ulicy Kolskiej będącej jedną z głównych arterii miasta. Dopuszczalne wartości poziomu równoważnego hałasu (65 dB w porze dziennej i 56 dB w porze nocnej) zostały przekroczone w punktach przy drogach krajowych nr 25 i 92 i przy drodze wojewódzkiej nr 266. W punkcie przy ul. Kolskiej przekroczona została dopuszczalna wartość hałasu w porze dnia (61 dB), natomiast równoważny poziom dźwięku dla pory nocy (56 dB) został utrzymany. Tym samym przekroczenia obejmują w istocie całość miasta i na poniższym kartogramie przyjęto wartości jednolite tzn. niskie dla całego miasta.

Grafika 13 Poziom hałasu

Źródło: opracowanie własne

2.8 Podsumowanie diagnozy

Na podstawie diagnozy społeczno-gospodarczej wskazano 7 podobszarów zdegradowanych. Spośród których jako obszar rewitalizacji wskazano teren konińskiej Starówki ze względu na jej najwyższy poziom degradacji oraz występowanie stosunkowo wysoko ocenianych potencjałów umożliwiających zażegnanie stanu kryzysowego. W kolejnym rozdziale dokonuje się analizy pogłębionej obszaru Starówki, która stanowi obszar przewidziany do rewitalizacji.

3. Analiza pogłębiona obszaru rewitalizacji

W ramach diagnozy porównawczej wyłoniono 7 części miasta cechujących się identyfikowanym poziomem degradacji społeczno-gospodarczej, z których najgorsza sytuacja została odnotowana na Starówce, którą zdefiniowano jako obszar rewitalizacji. Na tle osiedli wyznaczonych jako zdegradowane szczególna jest sytuacja Starówki (obejmującej swym zasięgiem również Pocijewo, nabrzeże Warty, Park im. Fryderyka Chopina i fragment obrębu Przydziałki dołączony w oparciu o uspołecznienie pierwszego etapu prac diagnostycznych), osiedla stanowiącego centralną część miasta. To teren z zabytkowym układem urbanistycznym, obejmujący zabytkowe obiekty architektoniczne oraz cenne pod względem przyrodniczym i rekreacyjnym nadbrzeże Warty. Na tym obszarze skoncentrowane są niekorzystne zjawiska społeczne, gospodarcze i przestrzenne, co obrazuje liczba ujemnych wartości wskaźników cząstkowych. Wartość wskaźnika syntetycznego (-0,44) wydaje się jednak zawyżona przez dodatnie wartości dwóch wskaźników (wskaźnika przedsiębiorczości i wskaźnika kapitału społecznego). Wysoka wartość wskaźnika przedsiębiorczości wynika z pełnienia przez Starówkę funkcji centralnych dla całego miasta. Jest jednak ona stosunkowo niska, zwłaszcza w porównaniu do obszarów śródmiejskich innych miast tej wielkości, co wynika z niskiego poziomu przedsiębiorczości całego miasta (w Koninie wynosi on 107 podmiotów na 1 000 mieszkańców, przy średniej dla województwa wielkopolskiego wynoszącej 112 podmiotów na 1 000 mieszkańców). Wysoki poziom degradacji społeczno-gospodarczej Starówki może w dłuższym okresie czasu przyczynić się do zamierania życia w tej części miasta. Uznanie Starówki jako obszaru rewitalizacji może przyczynić się m.in. do aktywizacji społeczno-gospodarczej tego obszaru. Pozwoli to na ożywienie tej części miasta, dzięki czemu stanie się ona atrakcyjna dla mieszkańców i inwestorów. Wyznaczony w ten sposób obszar rewitalizacji zajmuje powierzchnię 3,25 km² (4% powierzchni miasta) i jest zamieszkały przez 4 774 osób (6,4% ogółu mieszkańców miasta), natomiast pozostałe podobszary zdegradowane (wyłączając Starówkę) zajmują 45,2 km² (55,0% powierzchni miasta) i są zamieszkane przez 6 652 osób (8,9% ogółu mieszkańców). Duża powierzchnia obszaru zdegradowanego w przypadku Konina wynika z rolniczego (Osada) lub rolniczo-przemysłowego charakteru osiedli leżących w północnej części miasta (Maliniec, Gośławice, Pątnów i Mieczysławów, stąd też cechują się one stosunkowo niską średnią gęstością zaludnienia (147 osób na km²). W poniższej tabeli prezentuje się wartości wskaźników cząstkowych dla poszczególnych obrębów.

Tabela 5 Wartości wskaźników cząstkowych w osiedlach Konina

Nr	Osiedle	Wskaźniki cząstkowe								
		W1	W2	W3	W4	W5	W6	W7	W8	W9
01	Chorzeń	7,8	27	856	57,24	47,50	2161	114	11,1	2,56
02	Czarków	9,4	40	300	54,25	38,92	648	202	16,8	4,09
03	Glinka	9,4	40	199	49,65	38,92	507	231	1,2	4,55
04	Gostawice	9,3	50	254	51,25	30,48	341	133	94,4	5,96
05	Grójec	3,2	7	77	49,65	46,80	385	73		1,93
06	Laskówiec	6,9	24	127	49,65	46,31	877	73		4,27
07	Łęczyn	6,6	34	154	51,25	37,35	441	111	23,3	2,94
08	Maliniec	10,3	77	1201	51,25	33,48	636	116		10,60
09	Mieczysławów	25,9	152	392	51,25	37,35	392	107		3,92
10	Międzylesie	7,7	50	150	58,43	32,97	781	176		0,00
11	Morzysław	7,7	41	237	49,65	41,86	865	144		2,54
12	Niesłusz	12,2	7	454	49,65	38,01	659	162	28,6	1,22
13	Nowy Dwór	4,5	11	141	63,48	46,24	718	105	78,0	2,59
14	Osada	9,4	40	218	50,18	33,59	437	77		7,30
15	Pawłówek	8,1	47	198	54,85	38,80	769	121	79,5	3,83
16	Pątnów	10,7	73	278	51,25	37,35	376	125	42,9	6,97
17	Przydziałki	8,1	29	140	55,89	37,74	600	83	29,5	4,17
18	Starówka	14,2	101	497	50,62	38,42	1363	96	68,5	7,04
19	Wilków	8,4	19	132	50,18	45,87	560	108		3,78

Źródło: opracowanie własne. *- wartość wskaźników syntetycznych dla Starówki została obliczona dla całego obszaru, w dalszej części opracowania będą prezentowane dane odnoszące się do rozszerzonego terytorialnie obszaru rewitalizacji

W kolejnych częściach rozdziału zostanie przeprowadzona analiza pogłębiona dla poszczególnych sfer, dziedzin istotnych z punktu widzenia prowadzenia rewitalizacji: sfera społeczna, sfera gospodarcza, sfera funkcjonalno-przestrzenna, sfera techniczna, sfera środowiskowa. Poniżej w syntetycznym ujęciu wskazuje się zasadniczy zakres analizy.

Sfera społeczna została poddana analizie w oparciu o katalog siedmiu wyodrębnionych wskaźników. Sfera gospodarcza w niniejszej analizie opiera się o komponent badawczy – ankietyzacja prowadzona wśród przedsiębiorców funkcjonujących w obrębie zdelimitowanego obszaru rewitalizacji (konińskiej Starówki) oraz analizę wskaźnika przedsiębiorczości. Sfera funkcjonalno-przestrzenna w zasadniczej części bazuje na ustaleniach zawartych w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Konina (z 2013 roku), jak również analizie eksperckiej popartej wizjami lokalnymi oraz wywiadami pogłębionymi prowadzonymi z lokalnymi liderami. Sfera techniczna skupia się przede wszystkim na ocenie poziomu rozwoju infrastruktury technicznej oraz zasobach fizycznych dziedzictwa kulturowego (istotnym czynnikiem w tym zakresie jest brak relewantnych instytucji kultury, co wpłynęło na poszerzenie obszaru rewitalizacji o obszar, na którym znajduje się Amfiteatr). Sfera środowiskowa skupia się na syntetycznym zinventaryzowaniu dziedzictwa naturalnego (przyrodniczego) Starówki,

głównie z punktu widzenia dostępu do terenów zielonych oraz ich jakości, jako czynników warunkujących jakość życia.

Dodatkowo w celu dopełnienia pozyskanych danych przeprowadzono badania społeczne wśród mieszkańców Starówki (n=200, tym samym przebadano reprezentantów co czwartego gospodarstwa domowego) oraz w grupie lokalnych przedsiębiorców (n=50). Rozdział kończy analiza ekspercka w zakresie wyznaczenia potencjałów obszaru rewitalizacji, które korzystnie wpływają na skuteczność planowanych prac naprawczych definiowanych z punktu widzenia wdrażania kompleksowego programu rewitalizacji.

3.1 Zasięg terytorialny - delimitacja obszaru

W podrozdziale prezentuje się zasięg terytorialny obszaru rewitalizacji, poniżej na schematycznej mapce znajduje się obrys terenu, który obejmuje obręb Starówki wraz z dołączonym fragmentem dzielnicy Przydziałki znajdującym się w zachodniej części obszaru zdegradowanego. Zdelimitowany obszar na potrzeby analizy określa się jako Starówkę (w skład której wchodzi również obszar Kurowa), ze względu na przejrzystość analizy oraz tradycyjnie funkcjonującą w tym zakresie nomenklaturę w środowisku mieszkańców Konina i w szczególności osób zamieszkujących obszar rewitalizacji.

Grafika 14 Obszar rewitalizacji – Starówka

Źródło: opracowanie własne

Zasięg terytorialny wyznaczonego terenu (zilustrowanego na powyższej schematycznej grafice) obejmuje następujące ulice zawierające się w obrębie granic obszaru rewitalizacji Starówki.

Tabela 6 Zestawienie ulic wchodzących w skład obszaru rewitalizacji

Ulice wchodzące w całości w obszar rewitalizacji			
ul. 3 Maja	ul. Adama Mickiewicza	ul. Adolfa Dygasińskiego	ul. Andrzeja Benesza,
ul. Bankowa	ul. Bolesława Prusa	ul. Ducha Świętego	ul. Grunwaldzka
ul. Gwoździarska	ul. Jana Kilińskiego	ul. Jarosława Dąbrowskiego	ul. Juliusza Słowackiego
ul. Kaliska	ul. Kościelna	ul. Kramowa	ul. Krótka
ul. Krzywa	ul. Mikołaja Kopernika	ul. Nadbrzeżna	ul. Niecała
ul. Obrońców Westerplatte	Ul. PCK	Plac Wolności	Plac Zamkowy
ul. Pocijowo	ul. Podgórna	ul. Przechodnia	ul. Reformacka
Rondo im. Podoficerów Małoletnich	Skwer Stanisława Jasiukowicza	ul. Stanisława Staszica	ul. Stefana Żeromskiego
ul. Szarych Szeregów	ul. Śliska	ul. Tadeusza Kościuszki	ul. Targowa
ul. Toruński	ul. Trasa Warszawska	ul. Wał Tarejwy	ul. Wiejska
ul. Wiosny Ludów	ul. Władysława Reymonta	ul. Wodna	ul. Wojska Polskiego
ul. Wzgórze Zamkowa	ul. Zofii Urbanowskiej	ul. Żwirki i Wigury	
Ulice wchodzące częściowo w obszar rewitalizacji			
ul. Kolska 1-83 (nieparzyste)	ul. Kolska 2-56 (parzyste)	ul. Solna 9-69 (nieparzyste)	ul. Świętojańska 2-20H (parzyste)
ul. Świętojańska 1b	ul. Nadrzeczna nr :9,11, 13, 15, 17. 17a. 19, 21, 56	ul. Marii Dąbrowskiej nr 8a 8b, 8c, l2. 14, 16, 18, 20. 22, 24, 26, 28. 30. 32, 34, 36, 38. 40, 42, 44, 46, 48, 40a, 42a, 44a 46a, 50	ul. Romana Dmowskiego (do skrzyżowania z ul. Marii Dąbrowskiej-obszar niezamieszkały)

Źródło: opracowanie własne

3.2 Charakterystyka Starówki

W przedmiotowym podrozdziale przedstawimy, krótką charakterystykę Starówki jako obszaru rewitalizacji w Koninie. Omawiany obszar w powszechnym odczuciu mieszkańców miasta jest złożonym obszarem problemowym, borykającym się z istotnym stanem kryzysowym. Wynika on z ograniczenia atrakcyjności osiedleńczej Starówki również z punktu widzenia społecznego, usługowego, kulturalnego oraz jako strefy wypoczynku i spędzania czasu wolnego. Identyfikowany proces ma złożony charakter wynikający w znacznej mierze z przyjętej w latach 50. XX w. koncepcji rozwoju urbanistycznego miasta. Starówka została w pewien sposób pozostawiona samej sobie, a nowe inwestycje oraz życie śródmiejskie zaczęto przenosić za rzekę, do nowopowstających dzielnic (nowo przyłączanych terenów wiejskich, gdzie budowano głównie tzw. blokowiska i gdzie z biegiem lat powstał tzw. „Nowy Konin”).

W północnej części Konina ulokowano m.in. ośrodki kultury czy też dworzec, które w naturalny sposób nie otaczają konińskiej Starówki tak jak to się działo w miastach rozwijających się historycznie. Tym samym nowo lokowane osiedla za rzeką, odcinały centrum historyczne od części północnej.

W efekcie Konin ma wydłużoną wertykalnie strukturę i dużą koncentrację mieszkańców poza Starówką i częścią południową miasta.

Zabiegi rewitalizacyjne podejmowane do tej pory w pewnym stopniu niwelowały te problemy, jednak nie w sposób kompleksowy. Obecnie, działania zmierzają do przenoszenia inwestycji np. TBS-ów i nowych osiedli na teren Starówki i jej najbliższą okolicę. Działanie te mają na celu zwiększanie liczby mieszkańców obszaru.

Kluczowym wyzwaniem stojącym przed interesariuszami jest ożywienie społeczno-gospodarcze Starówki jako obszaru ulokowanego w centrum historycznie rozwijającego się miasta. Kompleksowość analizy wpłynęła również na rozszerzenie pierwotnie istniejącego obszaru Starówki (traktowanego jako obręb geodezyjny) o tzw. Kurów oraz okolice Parku im. Fryderyka Chopina i okolice ul. Nadrzecznej i M. Dąbrowskiej.

3.3 Sfera społeczna

Sytuację społeczną w możliwie pełny sposób wyczerpują wskaźniki przywołane w czwartym rozdziale opracowania. Spośród dziewięciu poddanych analizie, aż siedem wskazuje na kwestie i zagadnienie społeczne, są nimi (w nawiasach przypisano poszczególnym wskaźnikom skróty wykorzystywane w poprzednich częściach opracowanie):

- poziom bezrobocia (W1),
- poziom ubóstwa (W2),
- poziom przestępczości (W3),
- poziom edukacji (W4),
- poziom kapitału społecznego (W5),
- poziom kapitału ludzkiego (W7),
- poziom patologii społecznej (W9).

Poszczególne wskaźniki zostały obliczone dla obszaru rewitalizacji, w porównaniu z pierwotnym zasięgiem terytorialnym uległ poszerzeniu. Mając na celu zaprezentowanie rzeczywistej sytuacji na obszarze zdegradowanym przewidzianym do rewitalizacji (stanowiąc tym samym obszar rewitalizacji miasta Konina) struktura podrozdziału składa się z dwóch powtarzalnych schematów. Pierwszym z nich jest zestawienie wartości osiągniętej przez obszar Starówki w porównaniu do wartości referencyjnych (średnich osiągniętych przez miasto Konin), drugim natomiast analiza komentująca uzyskane wyniki.

Pierwszą zmienną poddaną analizie jest udział bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym. Na obszarze rewitalizacji kształtuje się na poziomie 17% - jest on radykalnie wyższy w porównaniu do sytuacji ogólnomiejskiej, i co równie ważne: po rozszerzeniu obszaru o dodatkową część kryzysową natężenie oraz intensyfikacja problemu wzrosła. Tym samym bezrobocie w grupie osób w wieku

produkcyjnym stanowi relewantny problem konińskiej Starówki. Przyczyny tego stanu rzeczy mają dwojaki charakter. Pierwszą z nich jest funkcjonowanie skupisk mieszkań socjalnych w obrębie zdelimitowanego obszaru, gdzie zjawisko bezrobocia generuje inne problemy społeczne (ubóstwo, funkcjonowanie patologii życia społecznego), jak również jest ich bezpośrednią przyczyną ze względu na dziedziczenie statusu ekonomicznego oraz powielanie negatywnych wzorców kulturowych. Konsekwencją odnotowywanych objawów jest ograniczona atrakcyjność Starówki, jej niska reputacja oraz wizerunek nie przystający do przestrzeni stanowiącej centrum obszaru miejskiego. Tym samym rewitalizacja tego obszaru będzie się skupiała na dotarciu do osób marginalizowanych, zagrożonych wykluczeniem społecznym. Warto podkreślić, że problem bezrobocia silnie koreluje z pozostałymi czynnikami społecznymi.

Tabela 7 Udział bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym

Lp.	Zjawisko	Wskaźnik	Miasto Konin	Starówka	Obszar przed korektą
W1	Poziom bezrobocia	Udział bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym	8,9%	17,0%	14,2%

Źródło: opracowanie własne

Druga analizowana zmienna odnosi się do pomocy społecznej, analizie poddano bowiem udział osób objętych pomocą społeczną na 1 000 mieszkańców. Wartość uzyskana przez Starówkę jest blisko 3 razy wyższa od średniej wartości dla miasta Konina. Analogicznie, jak w przypadku poziomu bezrobocia, skorygowany obszar rewitalizacji cechuje się silniejszym natężeniem problemu. Zjawisko bezrobocia silnie koreluje ze zjawiskiem korzystania z pomocy społecznej. Niemniej przedstawiona w poniższej tabeli wartość dla Starówki wskazuje na silniejsze oddziaływanie problematyki związanej z ubóstwem na populację zamieszkującą obszar rewitalizacji. Wśród przyczyn wpływających na istniejącą sytuację należy wskazać argumenty przytaczane w odniesieniu do problemu bezrobocia oraz zwrócić uwagę na strukturę populacji zamieszkującej konińską Starówkę. Obszar ma charakter stosunkowo „młodego”, legitymującego się korzystnym indeksem starości. W związku z tym faktem, liczba beneficjentów, rodzin oraz dzieci korzystających ze świadczeń i usług Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Koninie jest wyższa od przeciętnej. Skutkiem istniejących obciążeń związanych z korzystaniem z pomocy społecznej jest często stygmatyzacja oraz niemożność ponownego usamodzielnienia i uniezależnienia się od zinstytucjonalizowanych form pomocy.

Tabela 8 Udział osób objętych pomocą społeczną na 1 000 mieszkańców

Lp.	Zjawisko	Wskaźnik	Miasto Konin	Starówka	Obszar przed korektą
W2	Poziom ubóstwa	Udział osób objętych pomocą społeczną na 1 000 mieszkańców	38	110	101

Źródło: opracowanie własne

Przestępstwa na 10 000 mieszkańców – to w istocie wskaźnik bezpieczeństwa, który silnie oddziałuje na komfort oraz jakość życia społeczności lokalnej. W odniesieniu do mieszkańców Starówki wskaźnik identyfikowanych przestępstw należy ocenić jako bardzo wysoki – blisko dwukrotnie przekraczający wartości referencyjne osiąmane przez całe miasto. Jednocześnie wartość właściwa dla Starówki jest wyższa w porównaniu do wskaźnika skalkulowanego przed rozszerzeniem terenu. Wśród przyczyn kształtujących poziom bezpieczeństwa należy wskazać wysokie natężenie patologii społecznych (ich istotną koncentrację) oraz ponadprzeciętne problemy związane z ubóstwem i bezrobociem. Liczba zidentyfikowanych przestępstw oraz ich skala w przeliczeniu na 10 000 mieszkańców to wypadkowa wskazanych procesów. Dodatkowo źródła aktualnego stanu rzeczy należy upatrywać w cechach i funkcjach związanych z zagospodarowaniem przestrzennym konińskiej Starówki. Po pierwsze to przestrzeń stanowiąca centrum miasta – pomimo niedostatecznego pełnienia funkcji symbolicznych przyciąga na swój obszar znaczną liczbę mieszkańców i przyjezdnych, co generuje zwiększenie zjawisk kryminalnych. Drugim ważnym aspektem wpływającym na niezadowalający poziom bezpieczeństwa to liczne tereny zielone, które są przestrzenią, gdzie rejestruje się relatywnie wysoką liczbę wykroczeń. Jest to związane m.in. ze zjawiskami alkoholizmu oraz narkomanii. Skutkiem wysokiej liczby przestępstw jest nie najlepszy wizerunek obszaru, który wprost koliduje z postulowaną funkcją symboliczną, jak również ogranicza atrakcyjność osiedleńczą.

Tabela 9 Przestępstwa na 10 000 mieszkańców

Lp.	Zjawisko	Wskaźnik	Miasto Konin	Starówka	Obszar przed korektą
W3	Poziom przestępczości	Przestępstwa na 10 000 mieszkańców	260	511	497

Źródło: opracowanie własne

W poniższej tabeli zaprezentowano średni wynik egzaminu gimnazjalnego z przedmiotów humanistycznych i matematyczno-przyrodniczych przedstawiony zarówno dla Starówki, jak również dla całego Konina. Różnica blisko 4 punktów procentowych jest wysoka i udowadnia zróżnicowanie przestrzenne tej zmiennej. Przeciętna jakość edukacji to wynik z jednej strony dziedziczenia pozycji społeczno-ekonomicznej, która w dużej mierze jest warunkowana kulturowym podejściem do edukacji, a z drugiej natomiast ubóstwem, bezrobociem, przestępczością, a więc już omawianymi zagadnieniami, które zbiorczo oddziałują na jakość edukacji oraz tworzą warunki do budowy zachowań oraz trwałych postaw wśród młodego pokolenia (dzieci i młodzieży szkolnej). Z punktu widzenia planowanej rewitalizacji istotne jest objęcie interwencją uczniów jako grupy społecznej, która w świetle prezentowanych danych ma charakter defaworyzowany.

Tabela 10 Średni wynik egzaminu gimnazjalnego z przedmiotów humanistycznych i matematyczno-przyrodniczych

Lp.	Zjawisko	Wskaźnik	Miasto Konin	Starówka
W4	Poziom edukacji	Średni wynik egzaminu gimnazjalnego z przedmiotów humanistycznych i matematyczno-przyrodniczych	54,68	50,62

Źródło: opracowanie własne

Kapitał społeczny to zmienna prezentująca aktywność obywatelską mieszkańców. Frekwencja w wyborach do rady miasta to szczególnie wymierny wskaźnik, gdyż opiera się na założeniu, że wybory samorządowe są najistotniejsze z punktu widzenia mieszkańców – łączą się z potencjalnym wpływem na kierunki rozwoju miasta. Poniższa tabela prezentuje frekwencję odnotowaną na obszarze rewitalizacji. Jest ona widocznie niższa od średniej miejskiej. Przyczyną takiego stanu rzeczy jest niska aktywność społeczna wynikająca z ograniczonego poziomu świadomości obywatelskiej, który skutkuje bierną postawą i w konsekwencji niedostatecznym poziomem kapitału społecznego. Poziom kapitału społecznego silnie koreluje ze statusem ekonomicznym, który w dużej mierze określa świadomość obywatelską. Przyczynkiem do zmiany aktualnego stanu rzeczy może być kreatywne rozwijanie idei miejskiej i zaangażowanie w niej możliwie szerokiego grona mieszkańców Starówki. Przeobrażenie obszaru nie zostanie skutecznie przeprowadzone bez udziału mieszkańców, tym samym należy określić omawiane zagadnienie jako kluczowe.

Tabela 11 Frekwencja w wyborach do rady miasta

Lp.	Zjawisko	Wskaźnik	Miasto Konin	Starówka	Obszar przed korektą
W5	Poziom kapitału społecznego	Frekwencja w wyborach do rady miasta	39,89	36,51	38,42

Źródło: opracowanie własne

Indeks starości (stosunek liczby osób w wieku poprodukcyjnym do liczby osób w wieku przedprodukcyjnym) to miara określająca poziom kapitału ludzkiego. W odniesieniu do Starówki wskaźnik prezentuje się korzystnie, niemniej jak wykazano w prowadzonej analizie, grupa osób młodych to w sporej części klienci instytucji pomocowych i populacja narażona na oddziaływanie negatywnych zjawisk społecznych. Tym samym poniżej prezentowany wskaźnik stanowi najwyższy potencjał w ramach omawianych czynników społecznych. Warto zwrócić natomiast uwagę, że korzystna struktura wiekowa to w istocie baza (kapitał ludzki), który powinien podlegać ocenie jakościowej. Analiza wskazuje na relatywnie wysoki poziom zagrożenia marginalizacją i wykluczeniem społecznym. Zatem indeks starości to na omawianym obszarze głównie potencjał.

Tabela 12 Indeks starości

Lp.	Zjawisko	Wskaźnik	Miasto Konin	Starówka	Obszar przed korektą
W7	Poziom kapitału ludzkiego	Indeks starości	157	100	96

Źródło: opracowanie własne

Liczba założonych „niebieskich kart” na 1 000 mieszkańców to wskaźnik opisujący poziom patologii społecznej. Na pierwotnie wyznaczonym obszarze rewitalizacji osiągał on wartość dwukrotnie wyższą od średniej dla miasta, natomiast po jego rozszerzeniu wzrósł dodatkowo blisko dwukrotnie. Wynika to z objęcia niniejszym programem skupisk mieszkań socjalnych, które generują istotne zagrożenia głównie w obrębie konińskiej Starówki. Populacja objęta systemem „niebieskich kart” to w znaczącej części klienci systemu pomocy społecznej, osoby o statusie bezrobotnych, często z niskim poziomem kapitału społecznego i kulturowego. Tym samym, mamy do czynienia z nakładaniem się tych samych (podobnych strukturalnie) grup w różnych omawianych zakresach. Wydaje się, że omawiany poziom patologii społecznej w sposób zwięzły i obrazowy ilustruje skalę występowania problemów na konińskiej Starówce i uzasadnia objęcie omawianego obszaru wsparcia programem rewitalizacji.

Tabela 13 Liczba założonych „niebieskich kart” na 1 000 mieszkańców

Lp.	Zjawisko	Wskaźnik	Miasto Konin	Starówka	Obszar przed korektą
W9	Poziom patologii społecznej	Liczba założonych „niebieskich kart” na 1 000 mieszkańców	4,05	12,57	7,04

Źródło: opracowanie własne

3.4 Sfera gospodarcza

Sfera gospodarcza opisuje przede wszystkim poziom rozwoju gospodarczego oraz przedsiębiorczość na obszarze rewitalizacji. Wskaźnik opisujący liczbę podmiotów gospodarczych na 10 000 mieszkańców na terenie Starówki jest ponadprzeciętny. Niemniej uznaje się, iż kwestia rozwoju gospodarczego, ożywienia gospodarczego obszaru to istotny problem rozwojowy całego Konina i duża bolączka samej Starówki. Korzystne wskaźniki to głównie renta położenia związana, z czynnikami lokalizacyjnymi. W przeprowadzanej analizie porównawczej (rozdział 3.4), dostrzega się słabość struktury lokalnej gospodarki również z punktu widzenia poziomu przedsiębiorczości. Dodatkowo warto zwrócić uwagę, że nieznaczne rozszerzenie obszaru wpłynęło na zmniejszenie się wskaźnika. Świadczy to o koncentracji podmiotów gospodarczych w ścisłym centrum, co zniekształca pełen obraz stanu lokalnej przedsiębiorczości i tym samym rynku pracy.

Tabela 14 Podmioty gospodarcze na 10 000 mieszkańców

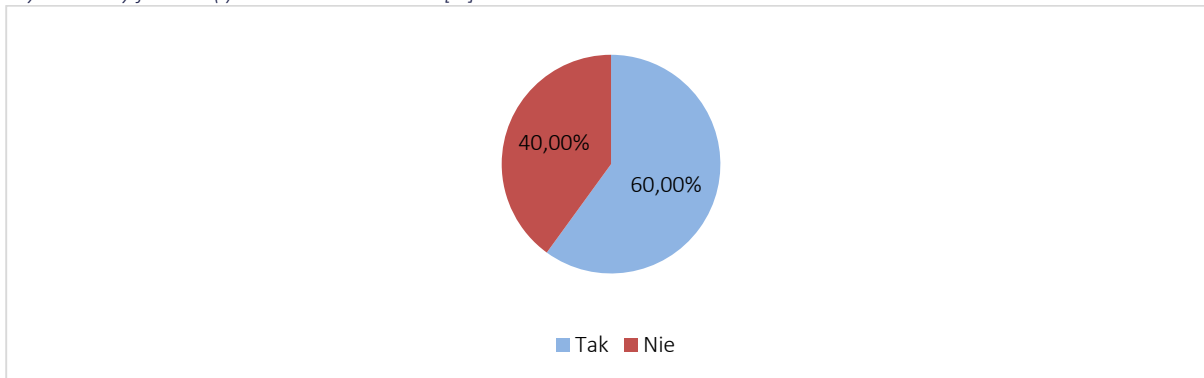
Lp.	Zjawisko	Wskaźnik	Miasto Konin	Starówka	Obszar przed korektą
W6	Poziom przedsiębiorczości	Podmioty gospodarcze na 10 000 mieszkańców	689	1267	1363

Źródło: opracowanie własne

W pierwszej części podrozdziału przeprowadzono analizę na bazie wskaźnika przedsiębiorczości. Jej uzupełnieniem są poniżej prezentowane wyniki badania przeprowadzonego na grupie 50 pracodawców prowadzących działalność w obrębie obszaru rewitalizacji.

W grupie respondentów – badanych przedsiębiorców, prowadzących działalność gospodarczą na terenie konińskiej Starówki 60% stanowią mieszkańcy Konina (osoby rdzenne lub tzw. mieszkańcy rodzimi), natomiast 40% to osoby przyjezdne.

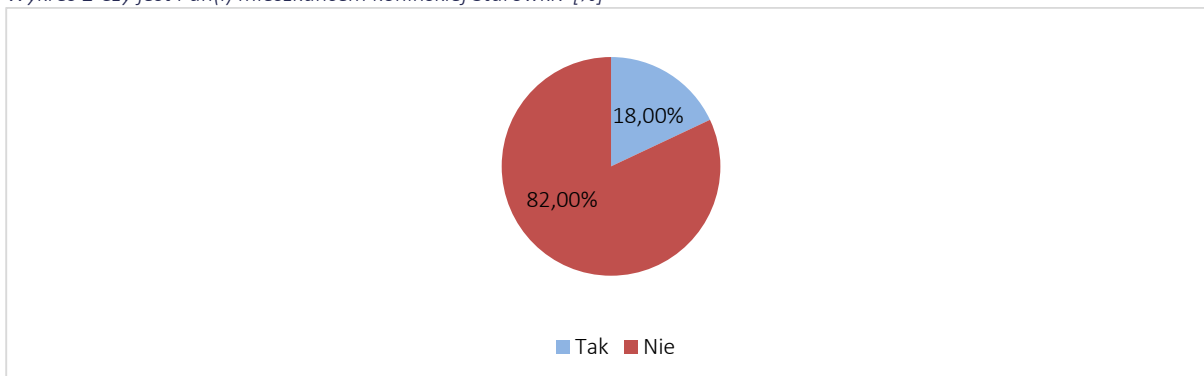
Wykres 1 Czy jest Pan(i) mieszkańcem Konina [%]

Źródło: opracowanie własne, n=50

Spośród badanej grupy tylko 18% to osoby zamieszkujące Starówkę, świadczy to o ograniczonej przedsiębiorczości populacji zamieszkującej obszar rewitalizacji.

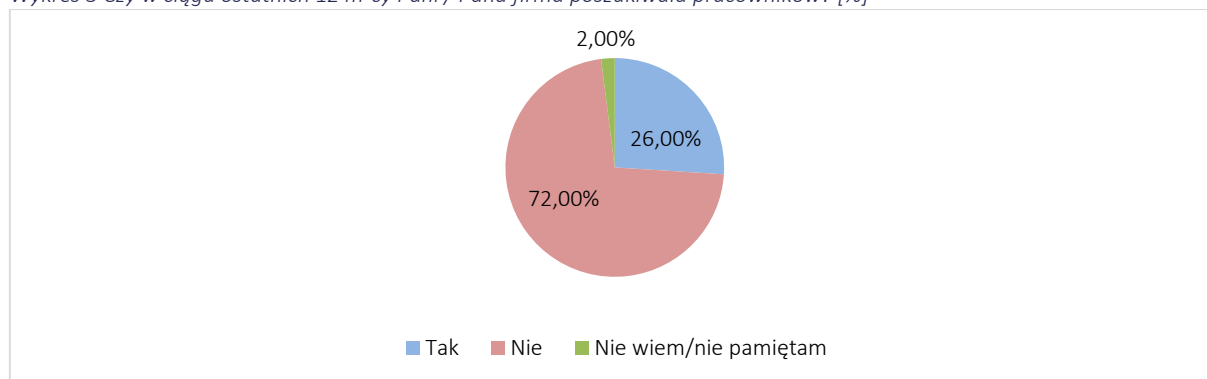
Wykres 2 Czy jest Pan(i) mieszkańcem konińskiej Starówki? [%]

Źródło: opracowanie własne, n=50

Ankietowanych poproszono o informację z zakresu zapotrzebowania na pracowników w ostatnim roku. Blisko ¾ z nich deklarowało, że nie poszukiwało nowych pracowników, natomiast tylko 26% deklarowało odmienne stanowisko. Fakt, iż tylko co czwarty badany przedsiębiorca rozpatrywał możliwość zatrudnienia nowych pracowników dowodzi stagnacji gospodarczej w obrębie Starówki.

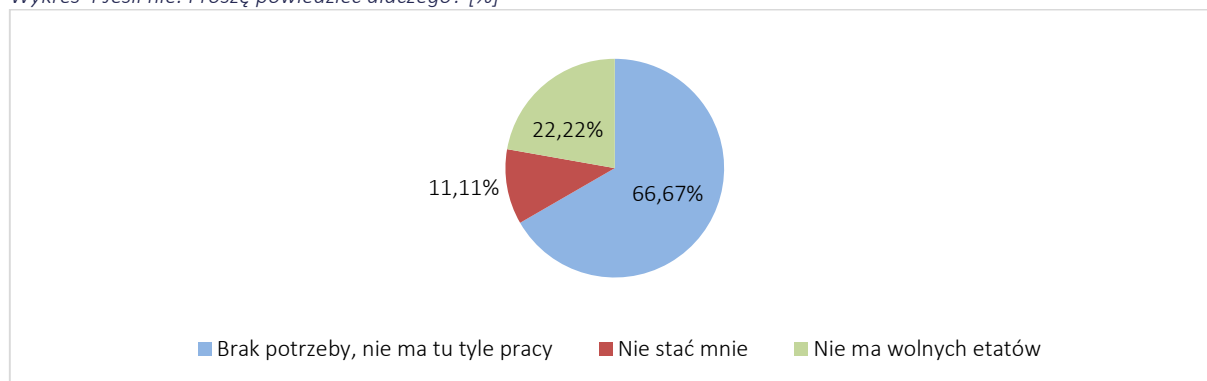
Wykres 3 Czy w ciągu ostatnich 12 m-cy Pani / Pana firma poszukiwała pracowników? [%]

Źródło: opracowanie własne, n=50

W konsekwencji analizowanego powyżej pytania, poproszono o wskazanie przyczyny braku zatrudniania nowych pracowników. Co dziesiąty badany jako determinantę wskazuje wątek ekonomiczny (brak środków). Poniższe wyniki świadczą w istocie o ograniczonym popycie na analizowanym obszarze oraz stagnacji, która uniemożliwia zdynamizowanie śródmiejskiej części Konina w wymiarze gospodarczym.

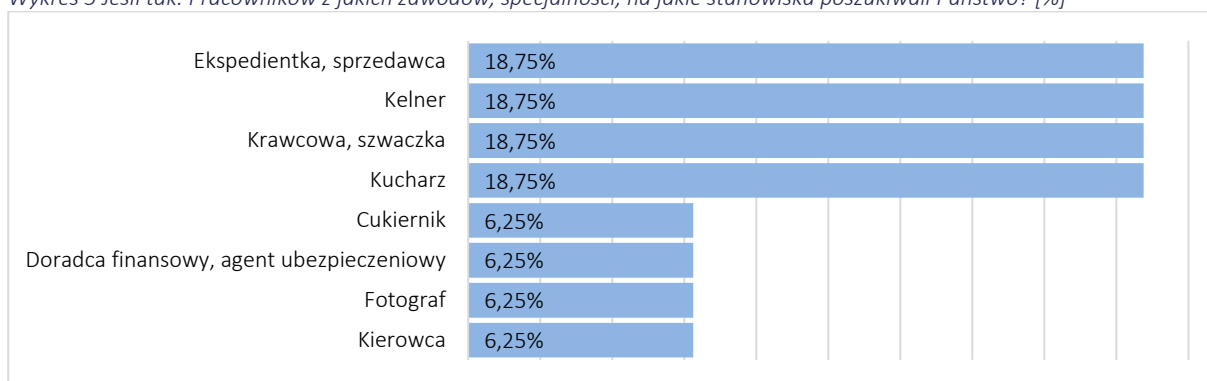
Wykres 4 Jeśli nie: Proszę powiedzieć dlaczego? [%]

Źródło: opracowanie własne, n=36

Część przedsiębiorców wskazujących na poszukiwanie nowych pracowników poproszono o doprecyzowanie, w jakie specjalności są najbardziej pożądane. Wśród najbardziej poszukiwanych pracowników byli pracownicy usług oraz handlu. Warto zwrócić uwagę na zapotrzebowanie identyfikowane wśród podmiotów zajmujących się szeroko rozumianą gastronomią (m.in. kelner i kucharz – po 18,75%, cukiernik – 6,25%).

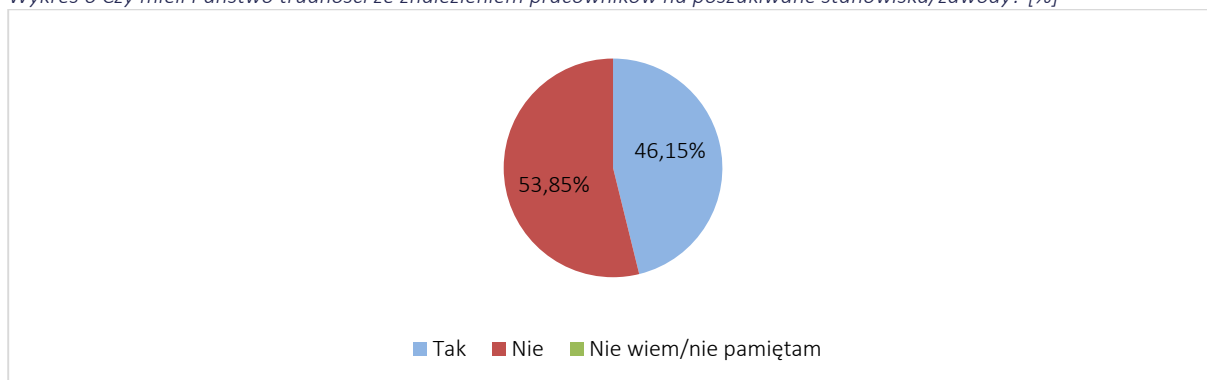
Wykres 5 Jeśli tak: Pracowników z jakich zawodów, specjalności, na jakie stanowiska poszukiwali Państwo? [%]

Źródło: opracowanie własne, n=14

Nieco ponad połowa badanych przedsiębiorców wskazuje, że nie mieli trudności związanych ze znalezieniem pracowników, natomiast 46,15% respondentów deklaruje, że proces rekrutacji nie przebiegał bez komplikacji.

Wykres 6 Czy mieli Państwo trudności ze znalezieniem pracowników na poszukiwane stanowiska/zawody? [%]

Źródło: opracowanie własne, n=50

W dalszej części badania respondenci zostali poproszeni o wskazanie kompetencji (umiejętności), które są aktualnie najbardziej pożądane na rynku pracy. 30% przedsiębiorców uznaje za najważniejszą kompetencję doświadczenie, co tworzy wyzwanie dla systemu edukacji w zakresie prowadzenia aktywnej polityki stażowej oraz skoordynowanego programu praktyk zawodowych. Warto zwrócić uwagę, że dla 25% ankietowanych przedsiębiorców kluczowym elementem jest chęć do pracy, która łączy się z zaangażowaniem i ukierunkowaniem młodzieży, absolwentów na zdobywanie wiedzy i rzetelną postawę w pracy. Z punktu widzenia tej odpowiedzi należy skoncentrować się na budowaniu tzw. „miękkich” kompetencji wśród młodzieży, począwszy od podstawowych takich jak punktualność i zarządzanie czasem, kończąc na zagadnieniach związanych z umiejętnościami biznesowymi.

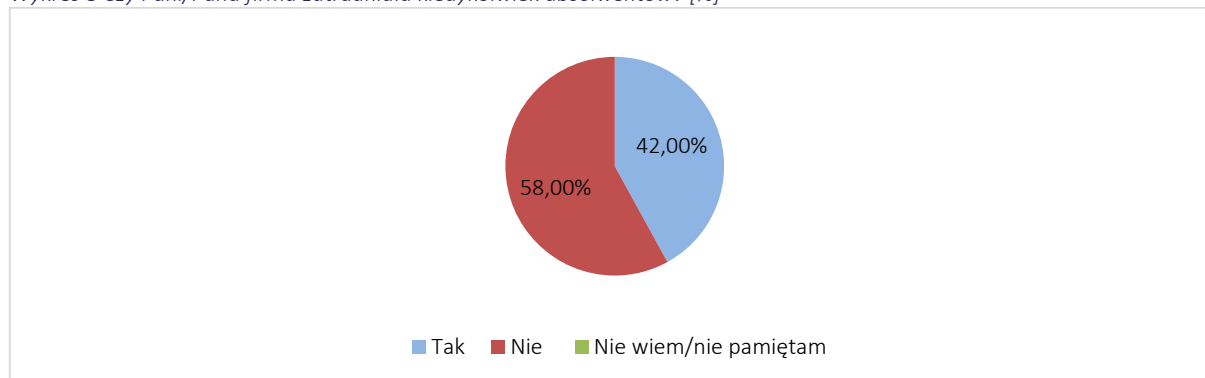
Wykres 7 Proszę określić jakiego rodzaju kompetencje (umiejętności) są dziś najbardziej pożądane i poszukiwane przez Waszą firmę? [%]

Źródło: opracowanie własne, n=50

Większość przedsiębiorców prowadzących działalność nie zatrudniała w przeszłości absolwentów. Świadczy to z jednej strony o swoistej stagnacji gospodarczej, z drugiej natomiast o istnieniu problemów na rynku pracy. Wynikają one z jednej strony z niedostosowania kwalifikacji młodzieży do rynku pracy, z drugiej natomiast z poziomu płac wpływającego na powszechność migracji zarobkowej, nie tylko zagranicznej, ale również w obrębie województwa wielkopolskiego.

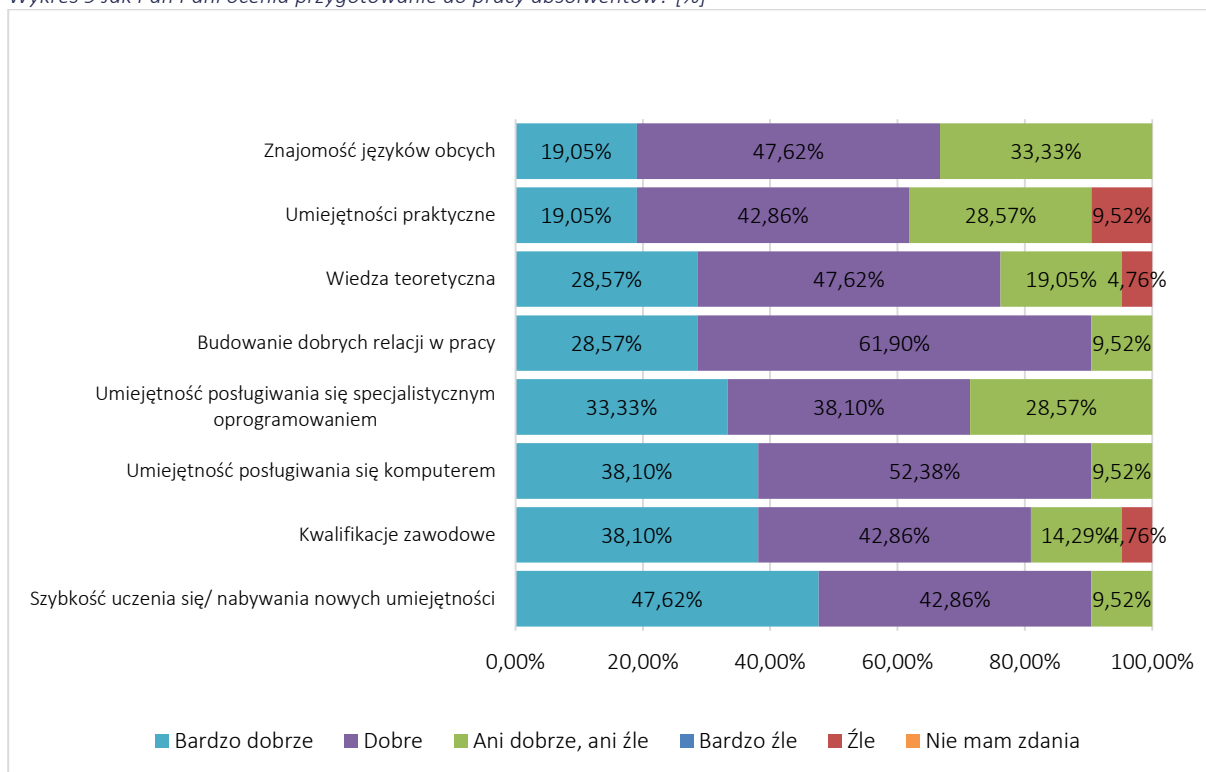
Wykres 8 Czy Pani/Pana firma zatrudniała kiedykolwiek absolwentów? [%]

Źródło: opracowanie własne, n=50

Badani zatrudniający absolwentów relatywnie pozytywnie oceniają ich przygotowanie do pracy. Bardzo dobrze lub dobrze oceniana jest przede wszystkim szybkość uczenia się oraz umiejętność posługiwania się komputerem. Wśród jedynych dostrzegalnych i artykułowanych deficytów (symptomatyczny jest brak oceny bardzo złej w badaniu), należy wymienić wiedzę teoretyczną oraz kwalifikacje zawodowe, oceny złe w tym zakresie były udziałem 4,76% badanych reprezentantów firm z konińskiej Starówki.

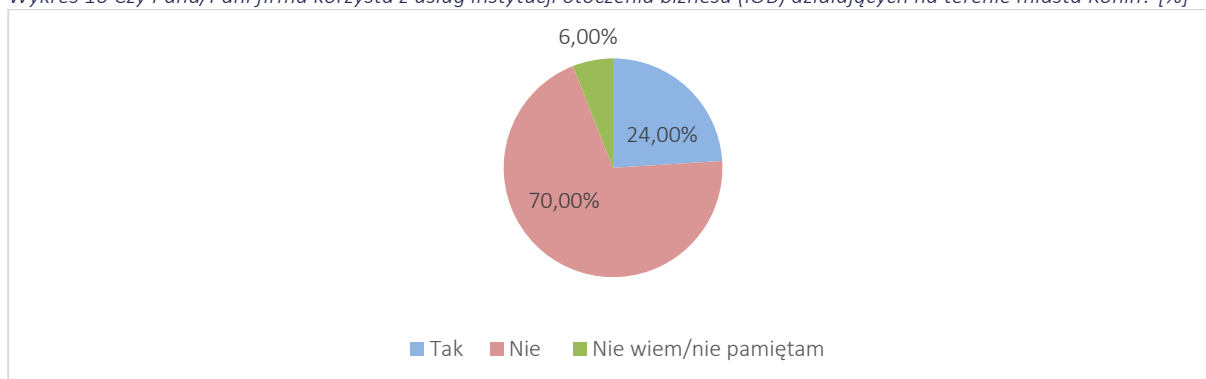
Wykres 9 Jak Pan/Pani ocenia przygotowanie do pracy absolwentów? [%]

Źródło: opracowanie własne, n=50

Tylko blisko ¼ firm z badanego terenu Starówki korzysta z usług i wsparcia instytucji otoczenia biznesowych. Wskazuje to na relatywnie niski poziom profesjonalizacji lokalnych przedsiębiorstw oraz ich ograniczony potencjał innowacyjny. Rozpatrując strukturę branż na badanym obszarze dostrzega się dominację usług kierunkowanych na zaspokajanie podstawowych potrzeb ludności.

Wykres 10 Czy Pana/Pani firma korzysta z usług instytucji otoczenia biznesu (IOB) działających na terenie miasta Konin? [%]

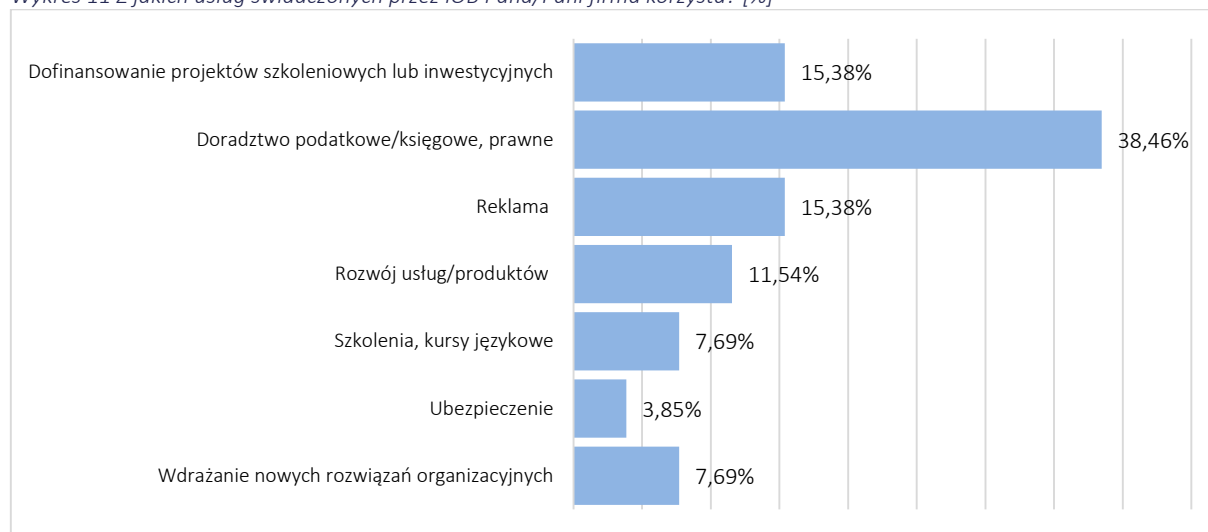

Źródło: opracowanie własne, n=50

Ostatnie z pytań kierowanych do przedstawicieli firm działających na terenie konińskiej Starówki odnosiło się do usług świadczonych przez instytucje otoczenia biznesu (IOB). Blisko 40% przedsiębiorców korzysta z doradztwa podatkowego i księgowego – jest to najpopularniejsza usługa o podstawowym znaczeniu dla przedsiębiorstw. Nieco ponad 15% badanych korzysta z dofinansowań

dotyczących projektów inwestycyjnych bądź szkoleniowych, podobny odsetek deklaruje korzystanie z usług podmiotów zajmujących się szeroko rozumianym marketingiem.

Wykres 11 Z jakich usług świadczonych przez IOB Pana/Pani firma korzysta? [%]

Źródło: opracowanie własne, n=50

3.5 Sfera funkcjonalno-przestrzenna

Struktura funkcjonalno – przestrzenna obszaru rewitalizacji to wypadkowa zagospodarowania przestrzennego, aktualnie identyfikowanego stanu w tym zakresie oraz planowanych kierunków rozwoju miasta (głównym źródłem informacji w tym zakresie jest Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Konina – część A oraz części B). Wytyczne w zakresie rewitalizacji w programach operacyjnych na lata 2014-2020 (z 2 sierpnia 2016 r.) definiują zakres istotnych elementów, których negatywny charakter uzasadnia braki w obrębie podsystemu funkcjonalno-przestrzennego: niewystarczające wyposażenia w infrastrukturę techniczną i społeczną, brak dostępu do podstawowych usług lub ich niska jakość, niedostosowane rozwiązania urbanistyczne do zmieniających się funkcji obszaru, niski poziomu obsługi komunikacyjnej, deficyty lub niska jakość terenów publicznych.

Z punktu widzenia analizy obszaru rewitalizacji (konińskiej Starówki) należy zwrócić uwagę przede wszystkim na dwa elementy:

- niewystarczające wyposażenie w infrastrukturę społeczną (urządzenia, które stanowią materialną podstawę przekazu usług socjalnych i kulturalnych), jest to szczególnie widoczne w kontekście pełnienia funkcji symbolicznych oraz integracji społeczności lokalnej.
- relatywnie niską jakość terenów publicznych wynikającą z niedostosowania rozwiązań urbanistycznych do zmieniających się uwarunkowań (w ramach tego komponentu dostrzega się sprzężenie zwrotne pomiędzy jakością przestrzeni a jej zagospodarowaniem).

Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Konina precyzyjnie definiuje strefę śródmiejską, która w istocie pokrywa się z wyznaczonym obszarem rewitalizacji, w Studium czytamy, że Starówka to obszar przewidywany do zachowania wartości historycznych i kontynuacji działań rewaloryzacyjnych. Wskazuje się na konieczność aktywizacji strefy poprzez usługi centrotwórcze i ogólnomiejskie oraz podniesienie prestiżu przestrzeni publicznych.

Struktura przestrzenna miasta charakteryzuje się dość czytelnym schematem. Rozwój miasta, głównie w okresie powojennym, wykształcił przejrzyste, w miarę jednolite pod względem funkcjonalnym i urbanistycznym jednostki. Północna część miasta – tzw. Nowy Konin, powstała w okresie gwałtownego uprzemysłowienia regionu, spowodowała przesunięcie funkcjonalnego centrum miasta na północ, powodując tym samym utratę znaczenia historycznej, dotąd śródmiejskiej części obszaru tzw. Starówki, położonej na lewym brzegu Warty. W ten sposób powstały dwa obszary, które w pewnym sensie konkurowały ze sobą. Dodatkowym elementem, który stanowił barierę połączenia Starówki z Nowym Koninem była szeroka, niezagospodarowana dolina Warty. Ta polaryzacja funkcjonalna zauważalna jest do dnia dzisiejszego, a wspomniana bariera ekologiczna rozwoju jednolitej struktury miejskiej (dolina

Warty), ze względu na jej dużą powierzchnię pozostanie nadal tym elementem, który dzieli miasto na dwie części.

Przeprowadzona analiza – głównie w ramach prowadzonych prac diagnostycznych (badania ilościowe i jakościowe) potwierdza powyższą tezę o polaryzacji funkcjonalnej, na ten stan nakładają się niedobory związane w infrastrukturą społeczną, które ograniczają potencjał Starówki do pełnienia roli rzeczywistego centrum Konina (z punktu widzenia zamieszkujących obszar rewitalizacji oraz wszystkich mieszkańców miasta). Korzystając z ustaleń wzmiankowanego Studium warto wymienić planowane kierunki działań dedykowane strefie śródmiejskiej, cechują się one ukierunkowaniem na odbudowę roli i wizerunku Starówki, i tym samym stanowią odpowiedź na identyfikowane problemy i ich przyczyny. Poniżej wymieniono najważniejsze zdefiniowane kierunki działań w strefie śródmiejskiej (tożsamej z przyjętym obszarem rewitalizacji):

- strefa przekształceń zabudowy i kontynuacji funkcji mieszkaniowo–usługowej o dużym prestiżu, w tym usług centrotwórczych i ogólnomiejskich;
- rewaloryzacja i rewitalizacja struktury zabudowy;
- ochrona i wyeksponowanie wartości kulturowych Starówki;
- podniesienie atrakcyjności estetycznej;
- ukształtowanie obszarów wysokiej jakości przestrzeni publicznych i zwiększenie atrakcyjności usług;
- kształtowanie funkcji centrotwórczych m.in. poprzez wykorzystanie obszaru do lokalizacji obiektów o wysokich wartościach architektonicznych i estetycznych, wpływających na podniesienie prestiżu miejsca;
- uzupełnienie i wprowadzenie nowej zabudowy mieszkaniowej oraz usługowej zgodnie z obowiązującymi wytycznymi konserwatorskimi dla uzyskania wyższej intensywności wykorzystania przestrzeni, głównie w południowej części jednostki, przede wszystkim jako zabudowy pierzejowej i obrzeżnej;
- modernizacja istniejących obiektów sportowych;
- utrzymanie i modernizacja Parku im. Chopina jako głównego kompleksu parkowo-rekreacyjno-sportowego;
- utrzymanie istniejących form ochrony przyrody, w tym utworzenie nowych na podstawie specjalistycznych badań przyrodniczych;
- utrzymanie, modernizacja i lokalizacja nowych obiektów małej architektury na terenie Parku im. Chopina;

- eliminowanie lokalizacji funkcji uciążliwych, w tym istniejących funkcji przemysłowych i adaptacja zabudowy na cele usług, w tym usług centrowych (naukowych, otoczenia biznesu, kulturalnych);
- eliminowanie obiektów dysharmonizujących otoczenie;
- zagospodarowanie terenów wzdłuż Warty;
- intensyfikacja zabudowy mieszkaniowej i usługowej w południowej części jednostki wraz z dostosowaniem jej do kontekstu historycznego i przeważających form architektonicznych;
- modernizacja układu komunikacyjnego i infrastruktury technicznej, w tym wprowadzenie stref ruchu uspokojonego;
- powiązanie systemu ścieżek rowerowych z systemami zieleni miejskiej.

Dodatkowo na potrzeby diagnozy obszaru rewitalizacji przeprowadzono badanie jakościowe w formie indywidualnych wywiadów pogłębionych przeprowadzanych z wytypowanymi liderami lokalnymi. Metoda polega na uzyskaniu interesujących nas danych w trakcie indywidualnej i bezpośredniej rozmowy z respondentem. Jest to rodzaj wywiadu pogłębionego w trakcie, którego ankieter zadaje określony rodzaj pytań, by uzyskać interesujące go informacje. Metoda ta pozwala na pewną swobodę wypowiedzi. Celem jest poznanie postaw, wrażeń, motywów kierujących działaniami respondenta. Ma znacznie dłuższy czas trwania niż wywiady ankietowe, jednak pozwala na uzyskanie bardziej pogłębionych odpowiedzi. Poniżej w punktach wymieniono główne determinanty wskazywane przez respondentów, również w formie cytatów (badanie miało charakter anonimowy).

- „Jeśli popatrzyć na mapę Konina, to ewidentnie między Starówką, a nową częścią widać dużą lukę. Między zakolem Warty, a nową częścią jest wyspa i tereny, na których nie można nic budować. Skutkuje to tym, iż od Starówki do nowego miasta jest bardzo daleko”.
- Istnieje problem odcięcia (dystans dzielący koniński Ratusz od dworca PKP to około 3 km) Starówki. Z jednej strony przez rzekę, z drugiej natomiast poprzez układ drogowy: „są tylko dwie drogi i nie prowadzą prosto przez rzekę tylko dookoła”. Skutkuje to też tym, że nie ma adekwatnej liczby ścieżek rowerowych, autobusem jedzie się relatywnie długo a po godz. 22 autobus jeździ mniej więcej co 2 godziny.
- Nowa tkanka miejska budowana była wokół fabryk, zakładów pracy itd. „Starówka w pewien sposób stała się niepotrzebna miastu”.
- „Bez nowych mieszkańców trudno będzie tam cokolwiek zrobić. Starówka jest ważna dla miasta, wpływa na tożsamość itp. (w założeniu) ale na razie nie pełni takich funkcji”. Ważnym potencjałem obszaru rewitalizacji, jest fakt iż, na terenie Starówki mają siedziby liczne organizacje pozarządowe.

- W świetle opinii respondentów ludność na terenie Starówki to głównie autochtoni i znaczna ich część to ludzie wiekowo zaawansowani. Jeśli pojawią się nowi mieszkańcy to w konsekwencji powstaną też nowe punkty usługowe. Aktualnie oferta gastronomiczna Starówki jest dość mocno ograniczona (opinia w odniesieniu do struktury demograficznej różni się od danych uzyskanych w trakcie opracowywania indeksu starości, który był relatywnie korzystny, niemniej warto zwrócić uwagę, że młodsza populacja mieszka na obrzeżach zdelimitowanego obszaru co może mieć wpływ na wyrażane opinie).
- Sytuacja Starówki na przestrzeni ostatnich kilkudziesięciu lat mocno się zmieniała. Kiedyś było to centrum miasta, centrum handlu i życia społecznego. Później zaczęto budować nowe osiedla za rzeką, więc ludzie przenosili się do nowych części miasta, a za nimi handel i usługi. W latach 90. próbowano wdrażać pomysły na poprawę sytuacji, m.in. ograniczono ruch kołowy na terenie Starówki, jednak wpłynęło to na zahamowanie rozwoju handlu.
- Aktualnie pojawiają się nowe restauracje, nowe punkty usługowe i inicjatywy organizacji pozarządowych: kluby, spółdzielnie socjalne, które efektywnie funkcjonują (co wskazuje na rzeczywiste potencjały obszaru).
- „Na terenie Starówki jest dużo otwartych imprez masowych. Począwszy od kin plenerowych, pokazów jeździeckich po plenerowe koncerty. Nie ma tam natomiast w ogóle Domu Kultury, przez co np. młodzież chcąc grać na instrumentach musi jeździć dość daleko na drugi koniec miasta. Brakuje edukacji artystycznej, lokali wystawienniczych itp. Są tylko niszowe, oddolne, ale jest ich niewiele, robione przez 3 sektor”, (warto zwrócić uwagę, że zaprezentowana opinia uzasadnia włączenie w zakres interwencji obszaru Kurowa, który ma stać się przestrzenią rozwoju przemysłów czasu wolnego).
- W kontekście ożywienia Starówki jeden z respondentów zwrócił uwagę, że „po 15:30 kiedy zamyka się urzędy, Starówka pustoszeje. Ludzie pojawiają się tylko wtedy jak są imprezy otwarte, duże, nie biletowane, dodatkowo Starówka ożywia się we wtorki i piątki jak jest targ”.

Powyższa analiza, przeprowadzona w oparciu o ustalenia Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Konina oraz badanie jakościowe – potwierdza istnienie relewantnych problemów w zakresie przestrzenno-funkcjonalnym. Należy podkreślić, że podstawowym wyzwaniem stojącym przed operatorem rewitalizacji w odniesieniu do Starówki jest rozwijanie infrastruktury społecznej jako elementu wpływającego na poprawę świadczenia usług w tej części miasta, które ze względu na historyczny rozwój sieci osadniczej aktualnie nie pełni funkcji miastotwórczych oraz symbolicznych. Identyfikowane deficyty wiążą się głównie z problematyką gospodarczą (ograniczony rozwój przedsiębiorczości) oraz techniczną – konieczność znacznego doinwestowania infrastruktury.

3.6 Sfera techniczna

Sfera techniczna to obszar najwyższych potrzeb, które są łatwo dostrzegalne i identyfikowalne przez mieszkańców (z punktu widzenia rewitalizacji wtórnych w stosunku do problematyki społecznej). Niniejsza diagnoza wskazuje na potrzeby w tym zakresie, poprzez analizę wskaźnika udziału budynków wymagających termomodernizacji w liczbie budynków mieszkalnych wielorodzinnych (poziom infrastruktury technicznej). Potrzeby związane z doinwestowaniem obiektów na obszarze Starówki są blisko dwukrotnie wyższe niż na terenie całego miasta (67,4% wielorodzinnych budynków mieszkalnych na Starówce wymaga termomodernizacji, w pozostałej części miasta ten udział wynosi przeciętnie 34,4%). Przyczyną takiego stanu rzeczy jest bardzo duża lista zabytków, również tych istotnych z punktu widzenia rozwijania potencjału turystycznego, zwłaszcza turystyki dziedzictwa kulturowego. Warto również zwrócić uwagę na fakt, że Starówka, jako część śródmiejska Konina cechuje się najstarszym rodzajem zabudowy, który implikuje znacznie wyższe nakłady remontowe i modernizacyjne. Skutkiem zaistniałej sytuacji jest często niski standard życia mieszkańców oraz zła reputacja i wizerunek Starówki (wskazana zmienna silnie koreluje z kryzysem społecznym opisanym na bazie identyfikowanych wskaźników w rozdziale 5.3).

Tabela 15 Udział budynków wymagających termomodernizacji w liczbie budynków mieszkalnych wielorodzinnych [%]

Lp.	Zjawisko	Wskaźnik	Miasto Konin	Starówka	Obszar przed korektą
W8	Poziom infrastruktury technicznej	Udział budynków wymagających termomodernizacji w liczbie budynków mieszkalnych wielorodzinnych	34,4	67,4	68,5

Źródło: opracowanie własne

Konin jest miastem posiadającym bogate tradycje historyczne. Najstarsze ślady pobytu człowieka w tym regionie sięgają 9 tysięcy lat przed naszą erą. Na miejscu średniowiecznego miasta, na lewym brzegu Warty znajduje się konińska Starówka, będąca świadectwem historycznej świetności miasta od najodleglejszych czasów, z zabytkami architektury sakralnej i mieszczańskiej, które przetrwały do dnia dzisiejszego. Najcenniejszym i zarazem najstarszym zabytkiem miasta jest kamienny słup romański, ustawiony nieopodal kościoła św. Bartłomieja (znajdujący się w obrębie obszaru rewitalizacji). Funkcjonowanie zabytków w przestrzeni obszaru rewitalizacji jest istotne ze względu na trzy czynniki. Pierwszym z nich jest rola funkcji symbolicznych w planowanej rewitalizacji. Drugim ważnym zjawiskiem jest potencjał turystyczny Starówki, natomiast trzecim – szeroko rozumiana jakość życia, która koresponduje z jakością przestrzeni publicznej (również jej estetyką). Warto dodatkowo zwrócić uwagę, na fakt, że poziom infrastruktury technicznej w porównaniu do pozostałych części miasta jest bardzo niski (przyczyny i konsekwencje tego stanu rzeczy opisano we wstępie do niniejszego rozdziału). W ramach prac badawczych przeprowadzono wizje lokalne na podstawie, których postawiono tezę,

zgodnie z którą poziom degradacji technicznej (również dewastacji) jest najwyższy na terenie obszaru Starówki. Dane te skonfrontowano z osobami uczestniczącymi w badaniach jakościowych, które przychyliły się do negatywnej oceny stanu infrastruktury technicznej na terenie obszaru rewitalizacji. W poniższych tabelach znajdują się zabytki zidentyfikowane na konińskiej Starówce. Prezentacja tego materiału ma na celu zilustrowanie skali bogactwa dziedzictwa kulturowego omawianego obszaru. Tematyka dziedzictwa to istotny potencjał, jak również element budowy wspólnotowości i dumy z zamieszkiwania Starówki przez jej mieszkańców. Warto podkreślić, że na Starówce znajduje się 76% wszystkich konińskich obiektów zabytkowych znajdujących się w rejestrze zabytków nieruchomych woj. wielkopolskiego (opracowanym przez Narodowy Instytut Dziedzictwa).

Tabela 16 Obiekty wpisane do rejestru obiektów zabytkowych województwa wielkopolskiego

Lp.	Nazwa obiektu
1.	Zespół kościoła par. p.w. św. Bartłomieja, ul. Kościelna, - Kościół murowany, 2 poł. XIV, XV, rozbud. 1607, restaur. 1866- 72, 1900 – 10, nr rej.: A-66/48 z 1.02.1965; - Dom parafialny, ul. Kościelna 2, mur. 1 poł. XIX, nr rej.: A-130/718 z 11.09.1969;
2.	Słup drogowy, na cmentarzu kościelnym, kamień, 1151, nr rej.: A-32/387 z 2.09.1953;
3.	Zespół klasztorny franciszkanów reformatów, ul. Reformacka 2, nr rej.: 71/54 z 5.02.1965 (kościół p.w. św. Marii Magdaleny, mur., 1727, remont. 1993; klasztor, mur., 1727 - 1733, 1956, 1993; brama kościelna, mur., 2 poł. XVIII);
4.	Zespół kościoła ewangelickiego, ul. Dąbrowskiego, - Kościół mur., 1854 – 56, przebud. 1900 – 15, remont. 1928 – 1929, 1947 – 1953, nr rej.: 717/Wlkp./A z 12.11.2008; - Pastorówka, mur., 1840, robud. 1920, remont. 1981 – 1985, nr rej.: 717/Wlkp./A z 12.11.2008;
5.	Synagoga, ob. nie użytkowana, ul. Mickiewicza, 1832, rozbud. 1883, remont. 1983 - 88, nr rej.: A-96/246 z 17.09.1968;
6.	Zespół cmentarza ewangelicko – augsburskiego, ul. Kolska, 1846, nr rej.: A-476/217 z 20.07.1992 (cmentarz, 1846, czynny; ogrodzenie z bramą, mur. 1850);
7.	Ratusz ul. Wiosny Ludów 6, mur., pocz. XIX, remont. 1985–90, nr rej.: A-34/392 z 2.09.1953;
8.	Starostwo Powiatowe, ob. Urząd Miejski, pl. Wolności 1, mur., poł. XIX, remont. 1994 – 96, nr rej.: A-120/707 z 5.08.1969;
9.	Dom, ul. 3 Maja 15, mur., 2 poł. XIX, przebud. 1994, nr rej.: A-474/215 z 26.05.1992;
10.	Dom, ul. 3 Maja 24, mur., 1 poł. XIX, nr rej.: A-126/713 z 5.08.1969;
11.	Dom, ul. 3 Maja 35, przebud., mur., poł. XIX, nr rej.: A-127/714 z 5.08.1969;
12.	Dom, ul. 3 Maja 38, mur., 1 poł. XIX, przebud., nr rej.: A-224/1557 z 24.07.1974;
13.	Dom, ul. 3 Maja 54, mur., 1 poł. XIX, nr rej.: A-128/715 z 10.08.1969;
14.	Dom, ul. 3 Maja 78, mur., ok. poł. XIX, remont. 1989-90, nr rej.: A-403/145 z 23.02.1988;
15.	Zajazd „Pod Jeleniem”, ob. dom, ul. 3 Maja 82, mur., 1830, nr rej.: A-79/71 z 23.02.1965;
16.	Dworek Z. Urbanowskiej, ob. USC, ul. Obrońców Westerplatte 2, mur., poł. XIX, przebud. 1961, remont. 1994, nr rej.: A-134/722 z 11.09.1969;
17.	Kamienica, ul. Staszica 4, mur., 2 poł. XIX, nr rej.: A-404/146 z 6.04.1988;
18.	Dom, ul. Wiosny Ludów 3, mur., k. XVIII, przebud. XIX, nr rej.: A-133/721 z 11.09.1969;

Lp.	Nazwa obiektu
19.	Dom, ul. Wiosny Ludow 7, mur., 2 poł. XIX w., nr rej.: A-473/214 z 26.05.1992;
20.	Dom, ul. Wiosny Ludow 17, mur., 2 poł. XIX, nr rej.: A-131/719 z 11.09.1969;
21.	Dom, ul. Wojska Polskiego 8, mur., 1 poł. XIX, nr rej.: A-210/1203 z 2.09.1970;
22.	Zajazd, ob. dom, pl. Wolności 4, mur. 1840, remont. 1967, nr rej.: A-77/68 z 20.02.1965;
23.	Dom, pl. Wolności 6, mur., k. XVIII, przebud. k. XIX, nr rej.: A-121/708 z 5.08.1969;
24.	Dom, pl. Wolności 7, mur., k. XVIII, przebud. 1840, remont. 1996, nr rej.: A-122/709 z 5.08.1969;
25.	Dom, pl. Wolności 9, mur., 1 poł. XIX, nr rej.: A-78/69 20.02.1965;
26.	Dom, pl. Wolności 10, mur., 1 poł. XIX, nr rej.: A-123/710 z 5.08.1969 r.;
27.	Dom, pl. Wolności 11, mur., 1 poł. XIX, remont. 1992, nr rej.: A-124/711 z 5.08.1969;
28.	Dom, pl. Wolności 12, mur., k. XVIII, przebud., nr rej.: A-125/712 z 5.08.1969;
29.	Dom, pl. Wolności 16, mur., k. XVI, przebud. k. XVII, 1 poł. XIX, remont. 1997, nr rej.: A-220/1553 z 24.07.1974;
30.	Dom, pl. Zamkowy 1, mur., 1 poł. XIX, przebud. l. 80 XX, nr rej.: A-173/1042 z 21.03.1970;
31.	Zespół fabryki maszyn i narzędzi rolniczych Reymonda, ul. Nadbrzeżna, ob. hurtownia, nr rej.: A-433/175 z 24.03.1990 (3 hale produkcyjne, ob. magazyny, mur., 2 poł. XIX; warsztat, ob. magazyn, mur., 2 poł. XIX; wieża ciśnieniowa, mur., 2 poł. XIX; kuźnia, ob. magazyn, mur., 2 poł. XIX; magazyn, mur., 2 poł. XIX; willa właściciela, ob. dom, ul. Wojska Polskiego 5, mur., 1880);
32.	Ogrodzenie przy zespole kościoła ewangelickiego, ul. Dąbrowskiego, mur. – żel., ok. poł. XIX; nr. rej. 717/Wlkp/A z 12.11.2008.

Źródło: opracowanie własne na podstawie www.poznan.wuoz.gov.pl

3.7 Sfera środowiskowa

Sfera środowiskowa to obszar diagnozowany głównie w kontekście przekroczenia standardów jakości środowiska, obecności odpadów stwarzających zagrożenie dla życia, zdrowia ludzi bądź stanu środowiska. Z punktu widzenia specyfiki konińskiej Starówki w niniejszym rozdziale skupimy się terenach zielonych oraz obszarach istotnych przyrodniczo (częściowo zapisy odnoszące się do terenów zielonych korespondują ze sferą przestrzenno-funkcjonalną). Kolejnym obszarem analizy jest hałas jako czynnik silnie oddziałujący na jakość życia mieszkańców.

W zakresie monitoringu hałasu posłużono się danymi publikowanymi przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu (Delegatura w Koninie) w opracowaniu pn. „Informacja o Stanie Środowiska i Działalności Kontrolnej Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Koninie w roku 2011-2012 (w kolejnych latach nie prowadzono badań, tym samym przytaczane dane są najbardziej aktualne). Na wstępie warto zwrócić uwagę, że prawidłowe kształtowanie klimatu akustycznego środowiska wymaga konsekwentnego uwzględniania zagadnień akustycznych w polityce przestrzennej (wskazuje to na połączenie i wzajemną korelację czynnika środowiskowego i funkcjonalno-przestrzennego). Szczególne znaczenie ma jednoznaczność zapisów miejscowych planów

zagospodarowania przestrzennego, umożliwiającą przypisanie poszczególnym wyróżnionym w planie kategoriom terenów dopuszczalnej wartości poziomu hałasu w środowisku. Spełnienie tego wymagania jest niezbędne dla prawidłowego ustalenia szczegółowego zagospodarowania terenu, zwłaszcza położenia nieprzekraczalnej linii zabudowy w stosunku do źródeł hałasu lub możliwości prowadzenia różnego rodzaju działalności oraz realizacji zabudowy o różnych funkcjach. Specyfika Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konin na lata 2016-2023, jako kierunkowego dokumentu strategicznego wymaga uwzględnienia zapisów odnoszących się bezpośrednio do hałasu.

W prowadzonych przez WIOŚ badaniach w roku 2012 prowadzono je w 4 punktach pomiarowych na terenie miasta (lokalizacje: ul. Jana Pawła 42a, ul. Przemysłowa, ul. Poznańska 92, ul. Kolska 6 (obszar rewitalizacji)). W punkcie przy ul. Kolskiej przekroczona została dopuszczalna wartość hałasu w porze dnia (61 dB), natomiast równoważny poziom dźwięku dla pory nocy (56 dB) został dotrzymany. Uzyskany rezultat wynika z braku kluczowych szlaków komunikacyjnych przebiegających przez obszar interwencji oraz wskazuje na natężenie hałasu w ciągu dnia (ta informacja potwierdza pośrednio tezę o zamieraniu obszaru począwszy od godzin popołudniowych). Badania w pozostałych częściach Konina były prowadzone w sąsiedztwie dróg krajowych nr 25 i 92 oraz przy drodze wojewódzkiej nr 266.

Z punktu widzenia jakości powietrza warto przytoczyć dane opublikowane przez WIOŚ w 2014 roku. Jakość powietrza w Koninie oceniono pod kątem ochrony zdrowia. Wartości otrzymane w roku 2014 w odniesieniu do poziomów dopuszczalnych i poziomów docelowych pozwoliły na zakwalifikowanie strefy wielkopolskiej, a więc i miasta Konin:

- do klasy A – dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, benzenu, ozonu, pyłu PM_{2,5} oraz metali oznaczanych w pyłe PM₁₀.
- do klasy C – dla pyłu PM₁₀ i benzo(a)pirenu oznaczanego w pyłe PM₁₀. W przypadku pyłu PM₁₀ podkreślić należy, że generalnie odnotowywane są przekroczenia dopuszczalnego poziomu dla 24-godzin.

Z punktu widzenia dostępności terenów atrakcyjnych przyrodniczo na obszarze rewitalizacji znajduje się obszar Natura 2000 – „Dolina Środkowej Warty” (PLB 300002 – obszar specjalnej ochrony ptaków). Na terenie miasta obszar ograniczony jest ulicami: Poznańską, Trasą Warszawską, Urbanowskiej, Nadrzeczną. Obszar doliny leżący w granicach ostoi jest w zróżnicowanym stopniu przekształcony i odmiennie użytkowany. Teren ten to mozaika 17 typów siedlisk przyrodniczych i dom dla co najmniej 42 gatunków ptaków ważnych dla zachowania różnorodności biologicznej europejskiej przyrody. Jednym z najcenniejszych mieszkańców ostoi jest bardzo rzadki rożeniec. W dolinie zlokalizowano ujęcia wody dla miasta i cały jej obszar w granicach miasta znajduje się w strefie ochrony sanitarnej ujęcia. Poziom wodonośny jest tu szczególnie narażony na zanieczyszczenia. Cały obszar doliny znajduje się w zasięgu wody stuletniej. Dolina powinna pełnić przede wszystkim funkcję przyrodniczo –

krajobrazową, z wyłączeniem wyspy Pocijewo, która powinna pełnić funkcję integrującą dwie części Konina. W uzasadnionych przypadkach wskazuje się zabudowę tego terenu z ograniczeniem zabudowy mieszkaniowej.

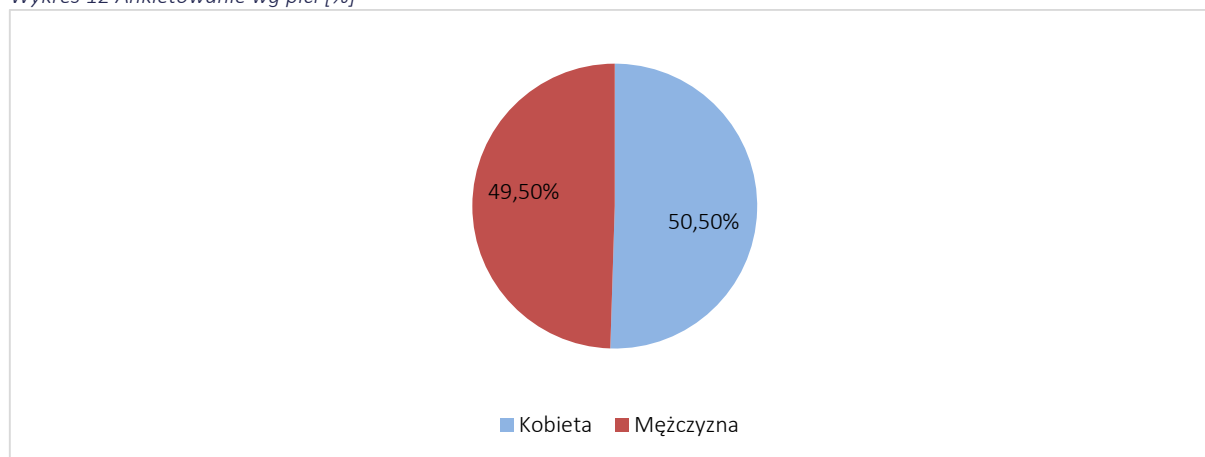
Ponadto warto podkreślić, że na obszarze rewitalizacji znajduje się jeden z sześciu konińskich parków, który jest najbardziej rozległy i stanowi blisko połowę tego typu powierzchni w skali miasta. Park im. F. Chopina (pow. 10,33 ha) jest własnością Gminy Miejskiej Konin (jako miejski ogród krajobrazowy, z układem ścieżek, elementami wodnymi, małą architekturą, muszlą koncertową, mini ZOO). Ponadto w parku znajdują się dwa spośród sześciu zlokalizowanych w mieście pomników przyrody – dęby szypułkowe w parku im. F. Chopina.

3.8 Wyniki badań społecznych

W poprzednich podrozdziałach dokonano szczegółowej analizy w obrębie badanych sfer odnoszących się do obszaru rewitalizacji – terenu konińskiej Starówki. Poza badaniem przeprowadzonym wśród przedsiębiorców oraz elementami badania jakościowego skupiono się na analizie ilościowej (wskaźnikowej). Niniejszy podrozdział stanowi z jednej strony swoiste zwieńczenie i podsumowanie prac analitycznych, jak również wstęp do opisu potencjałów konińskiej Starówki, z punktu widzenia jego przydatności kluczowym elementem jest umożliwienie wypowiedzenia się mieszkańcom, którzy są beneficjentami całości działań rewitalizacyjnych.

W ramach badania społecznego mieszkańców Starówki – obszaru przewidzianego do rewitalizacji dokonano ankietyzacji wśród grupy 200 mieszkańców tej części miasta. Celem badania było rozpoznanie deficytów, problemów oraz potrzeb społeczności lokalnej z punktu widzenia planowanego procesu rewitalizacji w mieście. W badaniu nieznacznie dominowały kobiety, ich udział kształtował się na poziomie 50,5%.

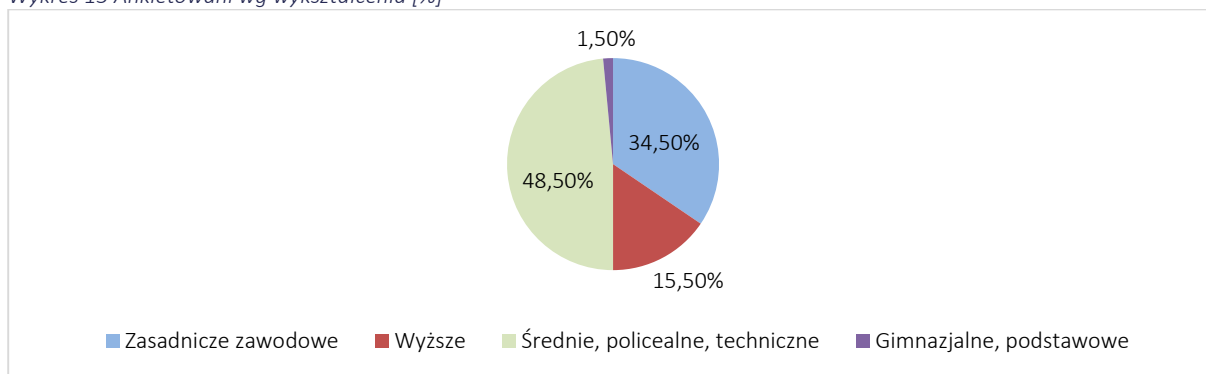
Wykres 12 Ankietowanie wg płci [%]

Źródło: opracowanie własne, n=200

W zakresie wykształcenia badana grupa to w większości osoby z wykształceniem średnim (48,5%) oraz zasadniczym zawodowym (34,5%). Marginalną grupę stanowiły osoby z wykształceniem podstawowym lub gimnazjalnym natomiast osoby legitymujące się wykształceniem wyższym to nieco ponad 15% respondentów.

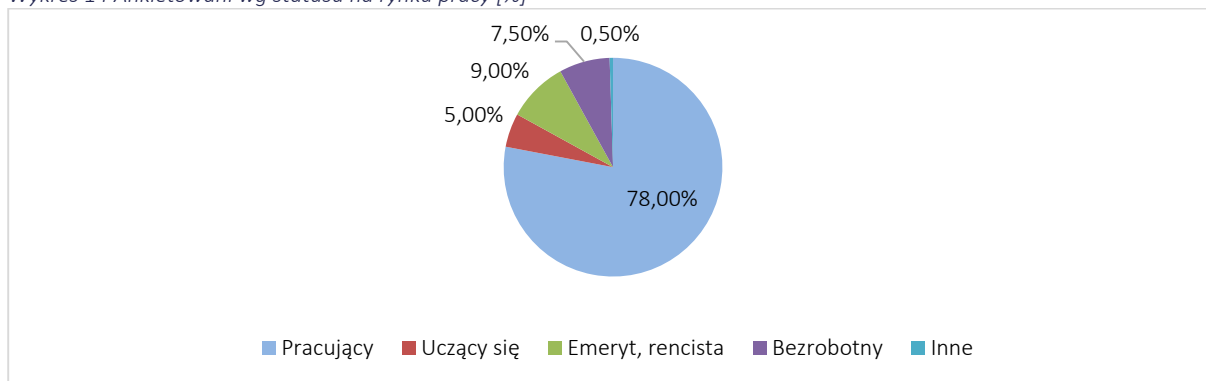
Wykres 13 Anketowani wg wykształcenia [%]

Źródło: opracowanie własne, n=200

Blisko 80% procent badanej populacji to osoby uczące się, emeryci i renciści to 9%, natomiast grupa osób o statusie bezrobotnego kształtuje się na poziomie 7,5%.

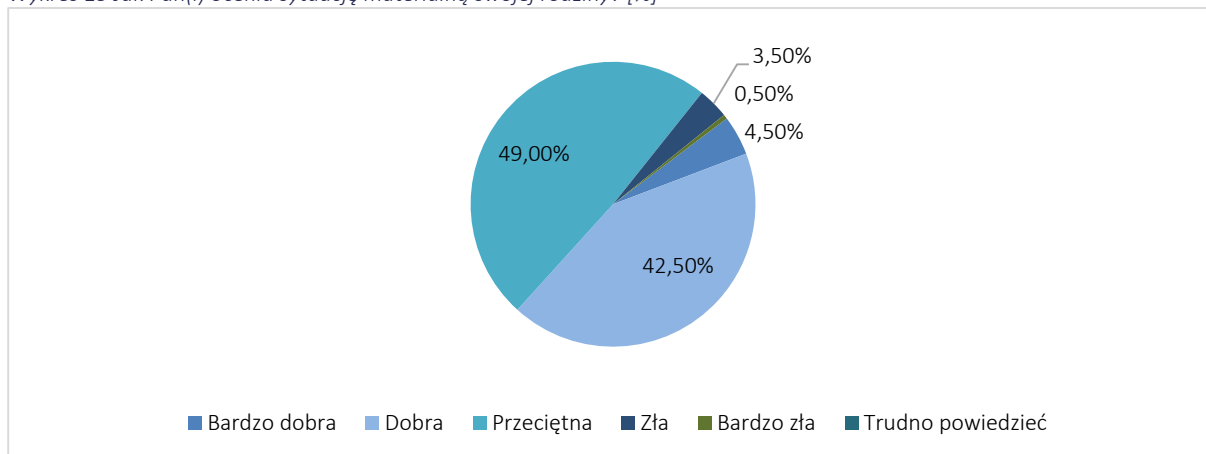
Wykres 14 Anketowani wg statusu na rynku pracy [%]

Źródło: opracowanie własne, n=200

49% respondentów określa swoją sytuację materialną jako przeciętną, natomiast blisko 43% ankietowanych ocenia ją jako dobrą. Warto zwrócić uwagę na marginalną liczbę wskazań negatywnych.

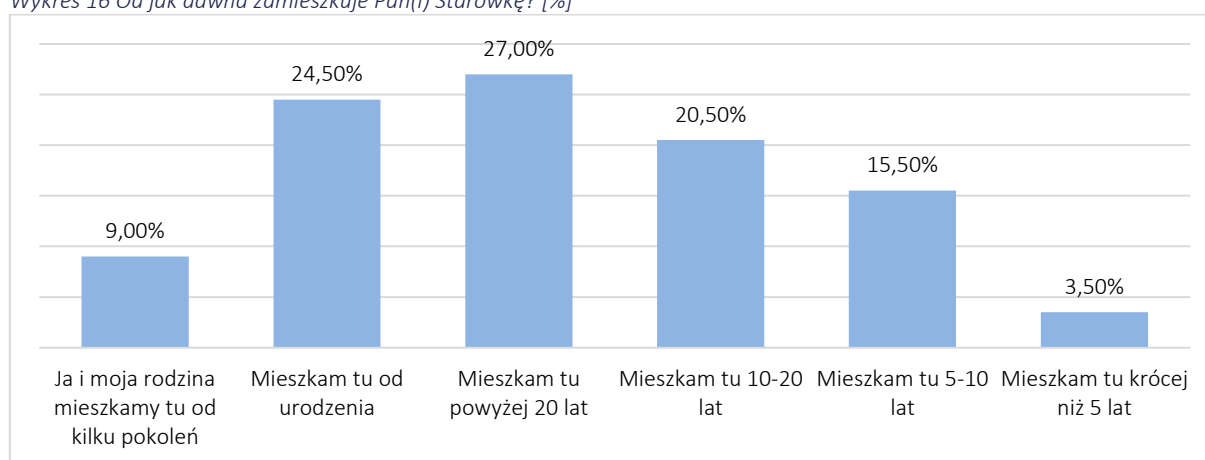
Wykres 15 Jak Pan(i) ocenia sytuację materialną swojej rodziny? [%]

Źródło: opracowanie własne, n=200

Blisko ¼ ankietowanych to rdzenni mieszkańcy Starówki, natomiast 9% badanej populacji to osoby zamieszkujące obszar od pokoleń. Tym samym liczba tzw. mieszkańców rdzennych i rodzimych kształtuje się na poziomie nieco przekraczającym 30%. Pozostała część ludności ma charakter napływowy. W większości badani deklaruwali, że mieszkają na Starówce powyżej 20 lat (27%) lub w przedziale pomiędzy 10 a 20 lat (20,5%). Z punktu widzenia społecznego wymiaru rewitalizacji bardzo istotnym aspektem jest aktywizacja społeczności lokalnej w celu efektywnego przeobrażenia obszaru. Skuteczna rewitalizacja wymaga prowadzenia dialogu społecznego oraz wdrażania mechanizmów partycypacyjnych. Relatywnie wysoka liczba mieszkańców zakorzenionych w umiarkowany sposób to z jednej strony wyzwanie dla operatora oraz interesariuszy rewitalizacji, a z drugiej swoista bariera.

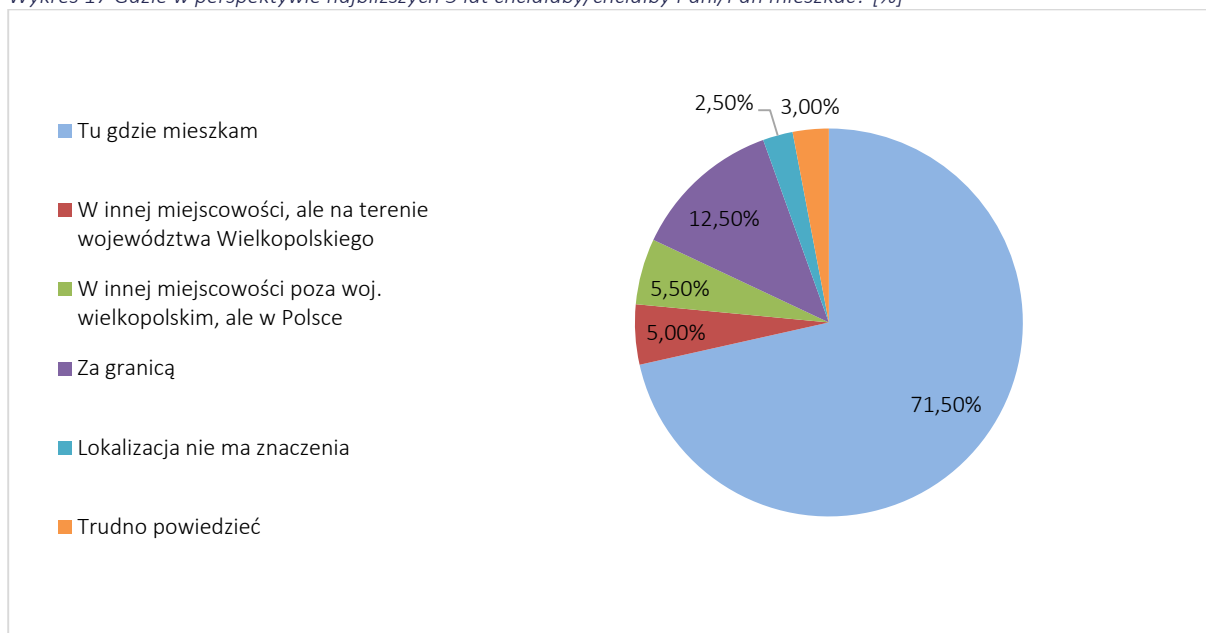
Wykres 16 Od jak dawna zamieszkuje Pan(i) Starówkę? [%]

Źródło: opracowanie własne, n=200

Badani zostali poproszeni o wskazanie swojej preferencji, gdzie w perspektywie 5 najbliższych lat chcieliby mieszkać. Blisko 72% respondentów wskazało na Starówkę. Przywiązanie oraz silna identyfikacja z miejscem zamieszkania to elementy umożliwiające skuteczne prowadzenie skoordynowanych działań i projektów rewitalizacyjnych.

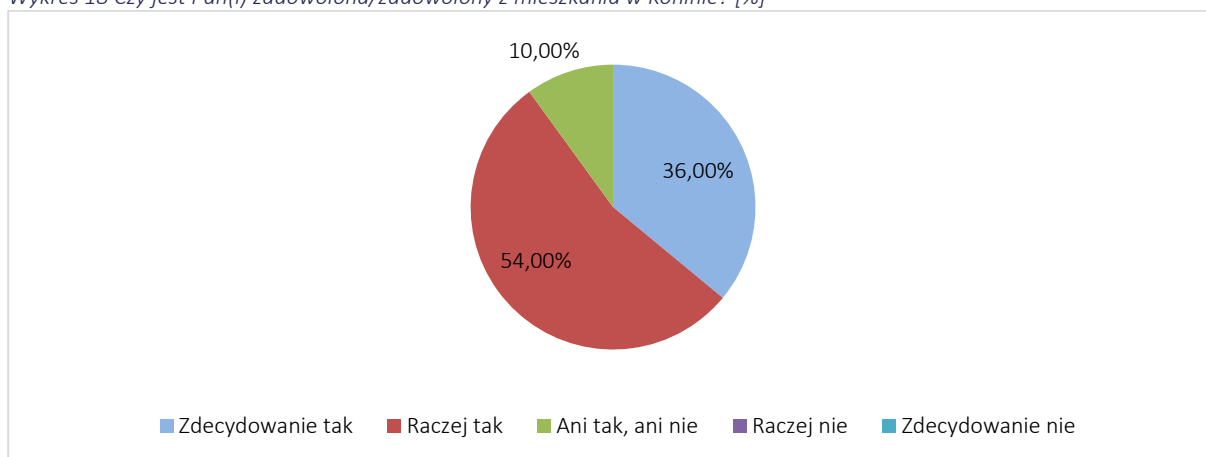
Wykres 17 Gdzie w perspektywie najbliższych 5 lat chciałaby/chciałby Pani/Pan mieszkać? [%]

Źródło: opracowanie własne, n=200

Tylko co dziesiąty badany nie deklaruje pełnego zadowolenia ze względu na fakt zamieszkiwania w Koninie. 54% ankietowanych jest raczej zadowolone, natomiast 36% wskazuje na pełne zadowolenie.

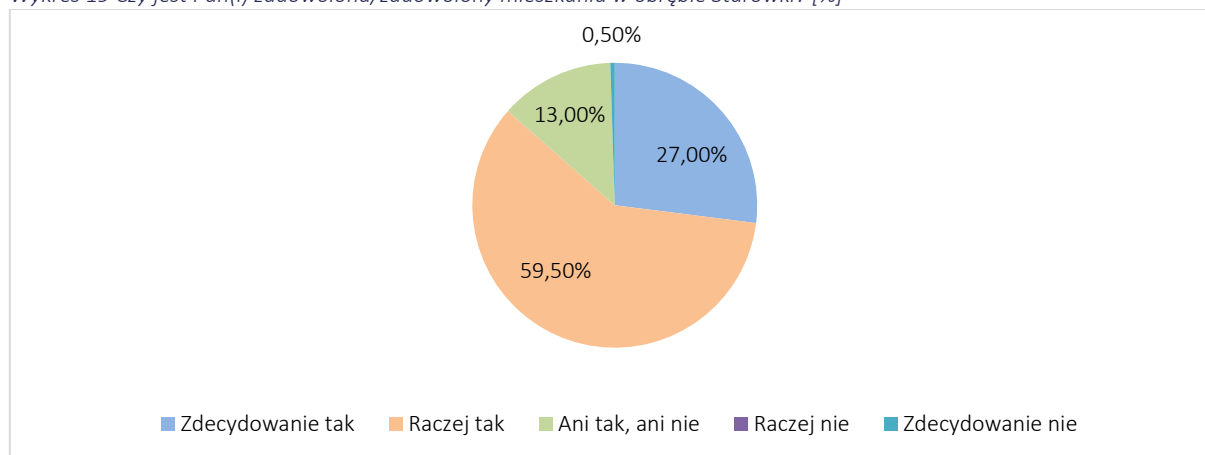
Wykres 18 Czy jest Pan(i) zadowolona/zadowolony z mieszkania w Koninie? [%]

Źródło: opracowanie własne, n=200

W pytaniu zilustrowanym powyżej poproszono ankietowanych o ocenę poziomu zadowolenia związanego z zamieszkiwaniem w Koninie, w kolejnym pytaniu poproszono o analogiczną ocenę w odniesieniu do Starówki – wyznaczonej jako obszar rewitalizacji. Generalna ocena również w odniesieniu do obszaru zdegradowanego jest korzystna (marginalna liczba odpowiedzi wskazujących na brak zadowolenia związanego z zamieszkiwaniem na Starówce). Niemniej, co ważne poziom zadowolenia z życia i funkcjonowania w obrębie konińskiej Starówki jest niższy w odniesieniu do całego miasta.

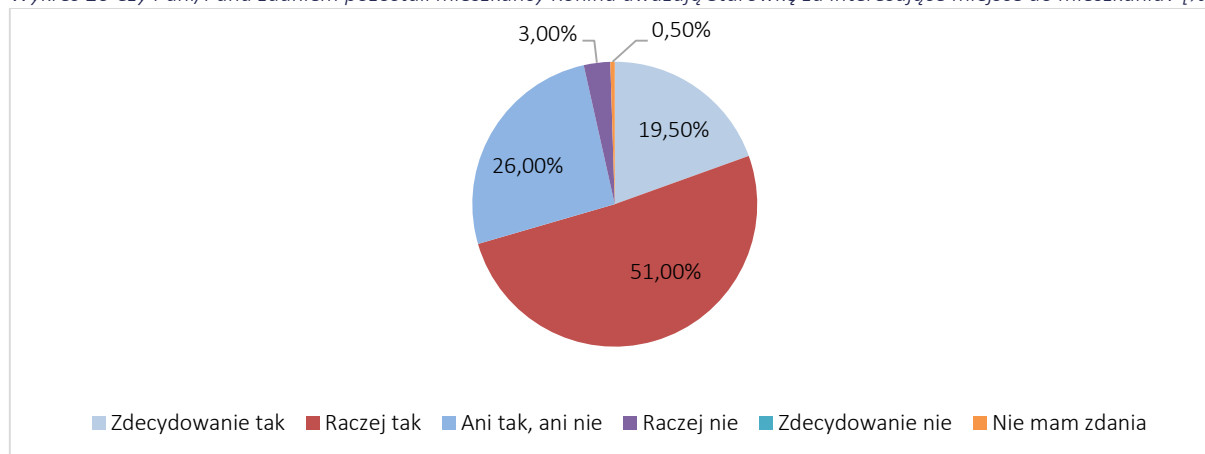
Wykres 19 Czy jest Pan(i) zadowolona/zadowolony mieszkania w obrębie Starówki? [%]

Źródło: opracowanie własne, n=200

W kolejnym pytaniu poproszono respondentów – mieszkańców obszaru Starówki o wyrażenie opinii, czy ich zdaniem pozostali mieszkańcy Konina uważają Starówkę za interesujące miejsce do mieszkania. Tak postawione pytanie ma charakter projekcyjny, struktura odpowiedzi zaprezentowana poniżej cechuje się znacznie wyższym odsetkiem wskazań średnich, przeciętnych (aż 26% respondentów odpowiedziało „ani tak ani nie”) oraz występowaniem odpowiedzi wprost negatywnych (3% badanych twierdzi, że dla pozostałych mieszkańców Konina obszar Starówki to raczej nieatrakcyjne miejsce do mieszkania).

Wykres 20 Czy Pani/Pana zdaniem pozostali mieszkańcy Konina uważają Starówkę za interesujące miejsce do mieszkania? [%]

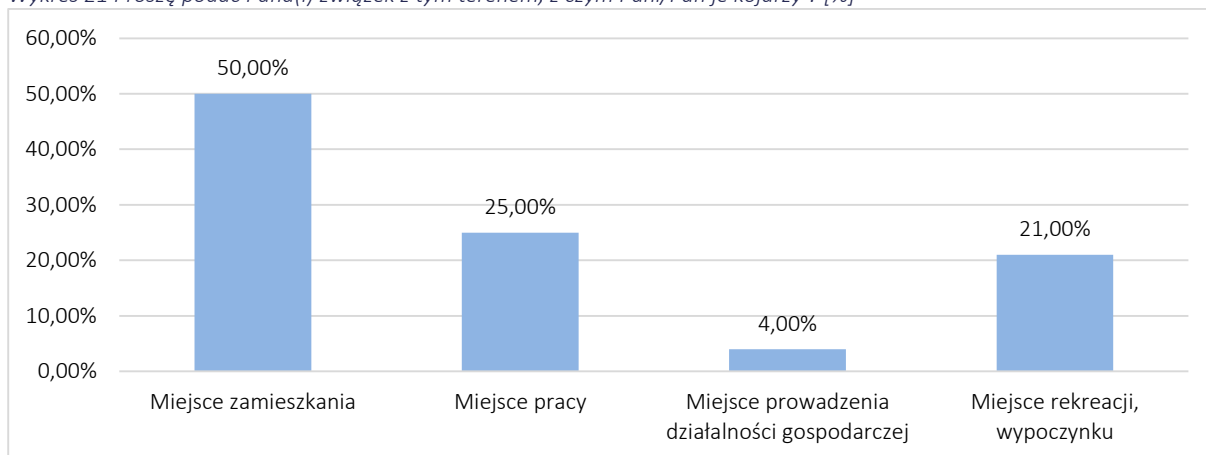

Źródło: opracowanie własne, n=200

Respondentów poproszono również o wskazanie związku z poddanym delimitacji obszarem rewitalizacji. Poza dominującą funkcją mieszkaniową warto zwrócić uwagę na pełnienie przez Starówkę funkcji gospodarczej – głównie z punktu widzenia funkcjonowania w jej obrębie miejsc pracy (dla 25% ankietowanych omawiany obszar to również miejsce pracy). Drugim istotnym elementem w kontekście rewitalizacji jest traktowanie Starówki jako miejsca spędzania czasu wolnego. Uzyskane wyniki potwierdzają konieczność interwencji ukierunkowanej na jakość życia mieszkańców, jak również

ożywienie gospodarcze i stymulowanie funkcji centrotwórczych poprzez dostosowywanie do potrzeb stref wypoczynku i rekreacji.

Wykres 21 Proszę podać Pana(i) związek z tym terenem, z czym Pani/Pan je kojarzy ? [%]

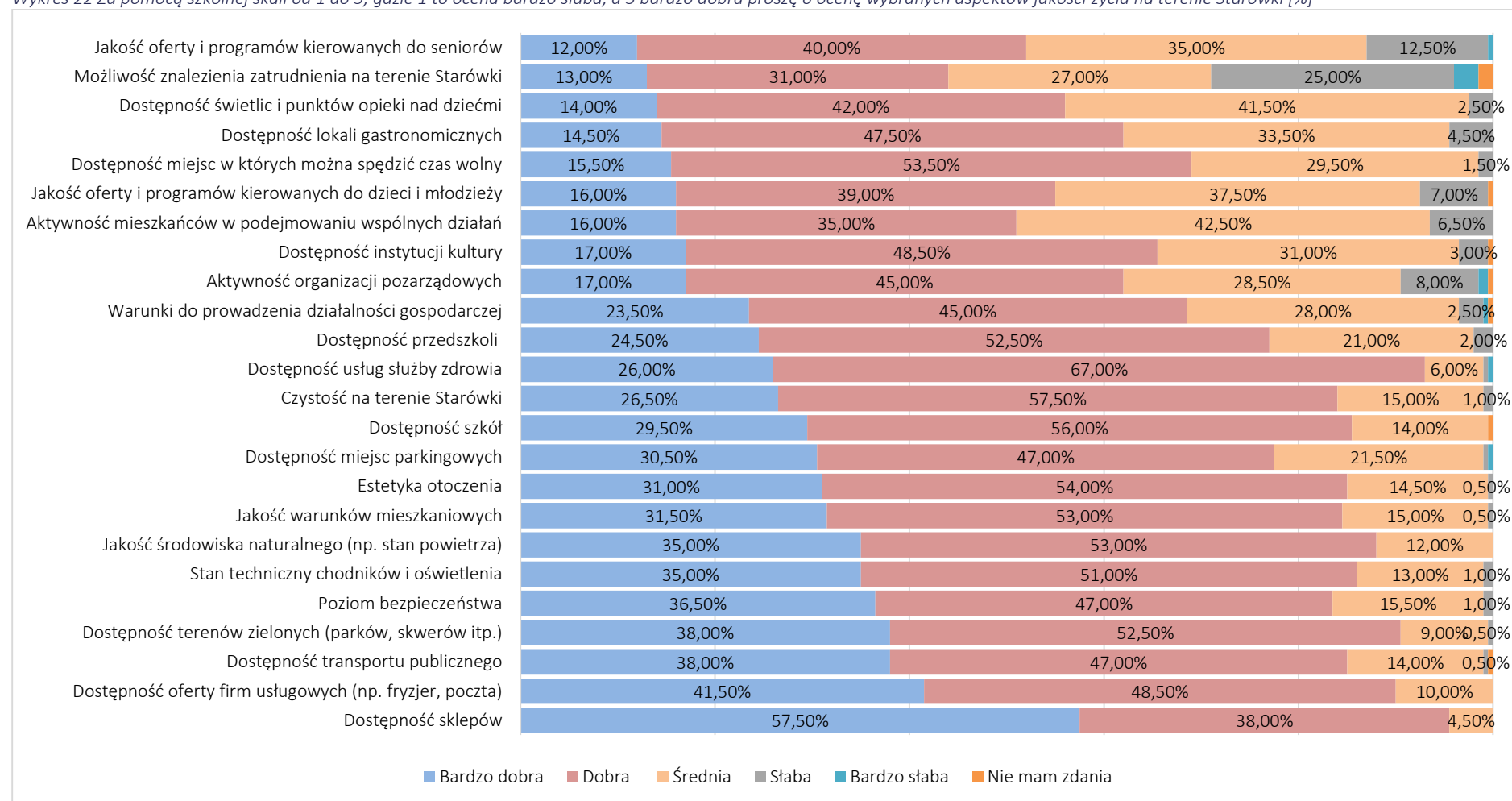

Źródło: opracowanie własne, n=200

Poniższy wykres ilustruje ocenę wybranych aspektów życia na terenie Starówki dokonaną przez jej mieszkańców. Wśród elementów cechujących się korzystnymi opiniami należy wskazać przede wszystkim dostępność sklepów oraz punktów usługowych takich jak fryzjer lub poczta, ocena bardzo dobra była udziałem odpowiednio 57,5% oraz 41,5% badanych respondentów. Relatywnie wysoko oceniono także dostępność do transportu publicznego oraz terenów zielonych. Uzyskane informacje potwierdzają śródmiejski charakter Starówki, niemniej z punktu widzenia prowadzenia rewitalizacji w mieście należy zwrócić szczególną uwagę na deficyty i potrzeby artykułowane przez mieszkańców. Dostrzegają oni m.in. słabość oferty dedykowanej seniorom (tylko 12% ocen bardzo dobrych) czy też dostępność oferty kulturalnej. Z punktu widzenia postulowanej konieczności ożywienia gospodarczego miasta symptomatyczna jest nisko oceniana możliwość znalezienia zatrudnienia na obszarze – dla co czwartego mieszkańca „słaba”. Wśród kategorii ocenianych relatywnie niekorzystnie znajduje się również zagadnienia odnoszące się do oferty kierowanej do dzieci i młodzieży, aktywności trzeciego sektora oraz szeroko rozumiana aktywność mieszkańców. Podsumowując portret obszaru rewitalizacji kształtujący się na podstawie przeprowadzonych badań należy zwrócić uwagę na charakter dostrzeganych problemów. Przede wszystkim odnoszą się one do kwestii gospodarczych (ten rodzaj postulatów ma charakter powszechny wynika on m.in. ze specyfiki rozwoju miast takich jak Konin, ich „rozlewania się” na przestrzeni minionych dekad – związanego z gwałtownym uprzemysłowieniem) oraz kwestii społecznych. W zakresie tych ostatnich dostrzega się postulaty związane z ofertą czasu wolnego, co świadczy o rosnących aspiracjach mieszkańców oraz o tematykę partycypacyjną, która wprost wskazuje na konieczność pogłębiania współpracy pomiędzy instytucjami publicznymi i mieszkańcami. W perspektywie prowadzenia rewitalizacji warto również podkreślić, że oczekiwania związane

z inwestycjami infrastrukturalnymi nie stanowią potrzeby pierwszego rzędu, dzięki czemu w ramach planowania interwencji operator rewitalizacji ma możliwość modelowania działań ukierunkowanych na tematykę społeczną.

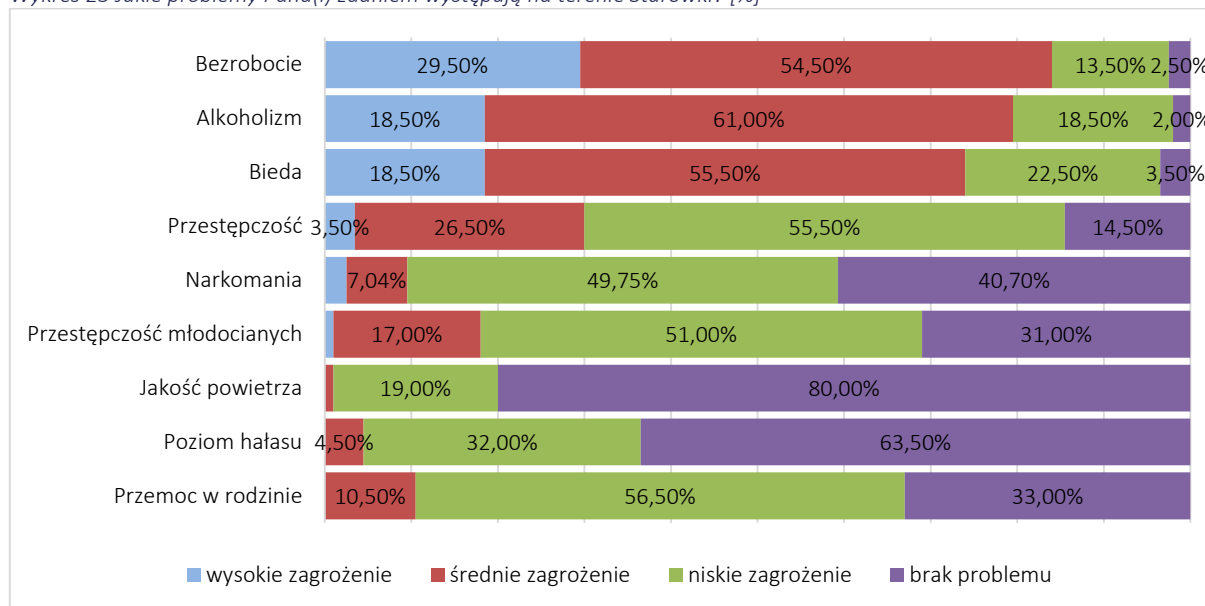
Wykres 22 Za pomocą szkolnej skali od 1 do 5, gdzie 1 to ocena bardzo słaba, a 5 bardzo dobra proszę o ocenę wybranych aspektów jakości życia na terenie Starówki [%]

Źródło: opracowanie własne, n=200

Respondenci zostali dodatkowo poproszeni o ocenę zagrożenia problemami społecznymi na obszarze Starówki. Dominuje wysokie zagrożenie bezrobociem, alkoholizmem oraz biedą. Bez wątpienia potencjałem Starówki jest brak silnie artykułowanych problemów związanych z przestępczością. Jednocześnie najlepiej ocenianymi sferami związanymi z życiem na Starówce jest jakość powietrza oraz poziom hałasu – odpowiednio 80% oraz 63,5% respondentów twierdzi, iż wskazane elementy nie stanowią zjawisk o charakterze problemowym.

Wykres 23 Jakie problemy Pana(i) zdaniem występują na terenie Starówki? [%]

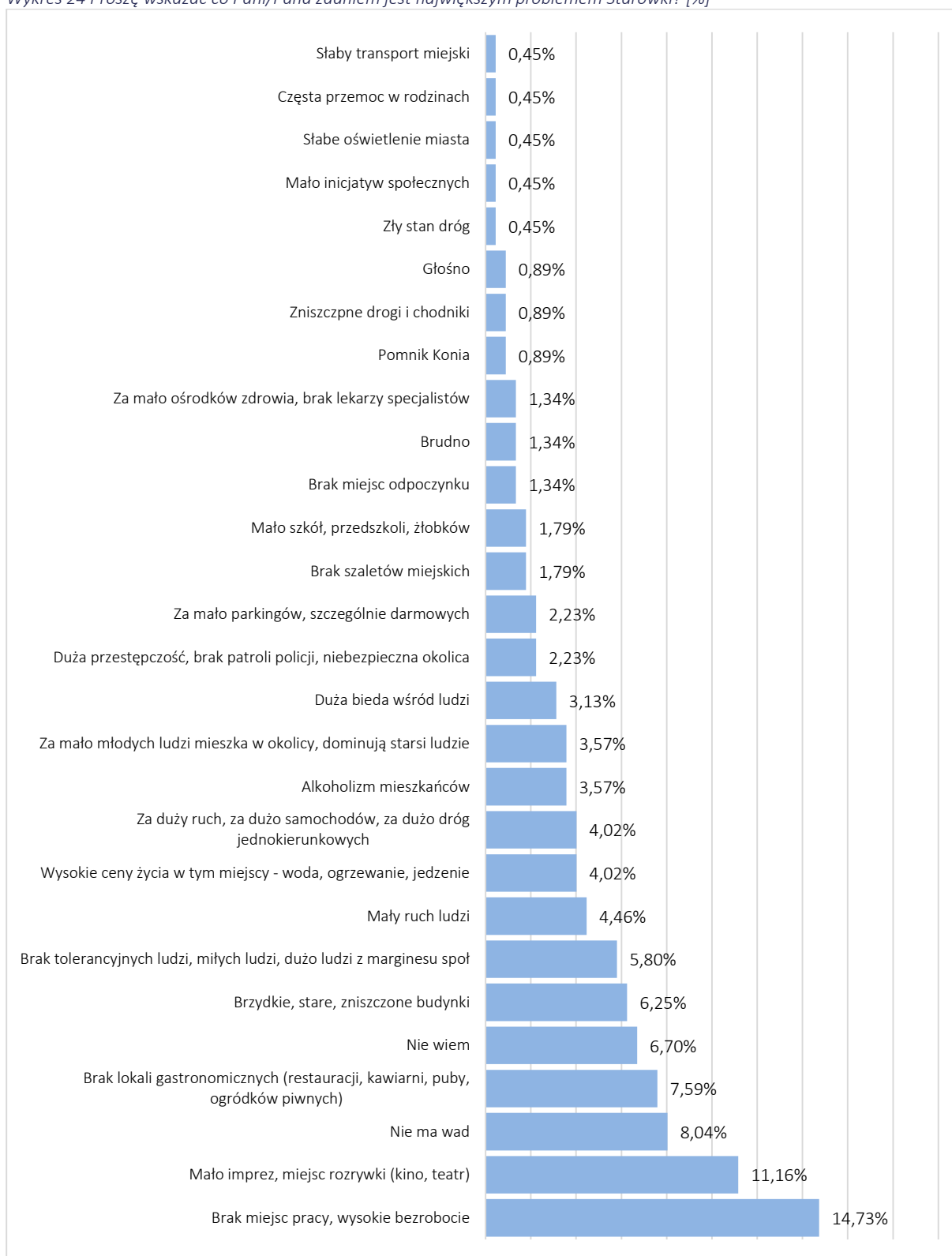

Źródło: opracowanie własne, n=200

Na dwóch kolejnych wykresach zaprezentowano słabe i mocne strony Starówki poddane kategoryzacji (ankietowanym zadano pytanie otwarte, nie sugerujące odpowiedzi). W zakresie problemów odnotowano duże rozdrobnienie odpowiedzi (po raz kolejny dominowała tematyka związana z brakiem miejsc pracy), dla nieco ponad 11% problem to niska liczba imprez, natomiast dla 8% mieszkańców ich obszar zamieszkania jest pozbawiony wad.

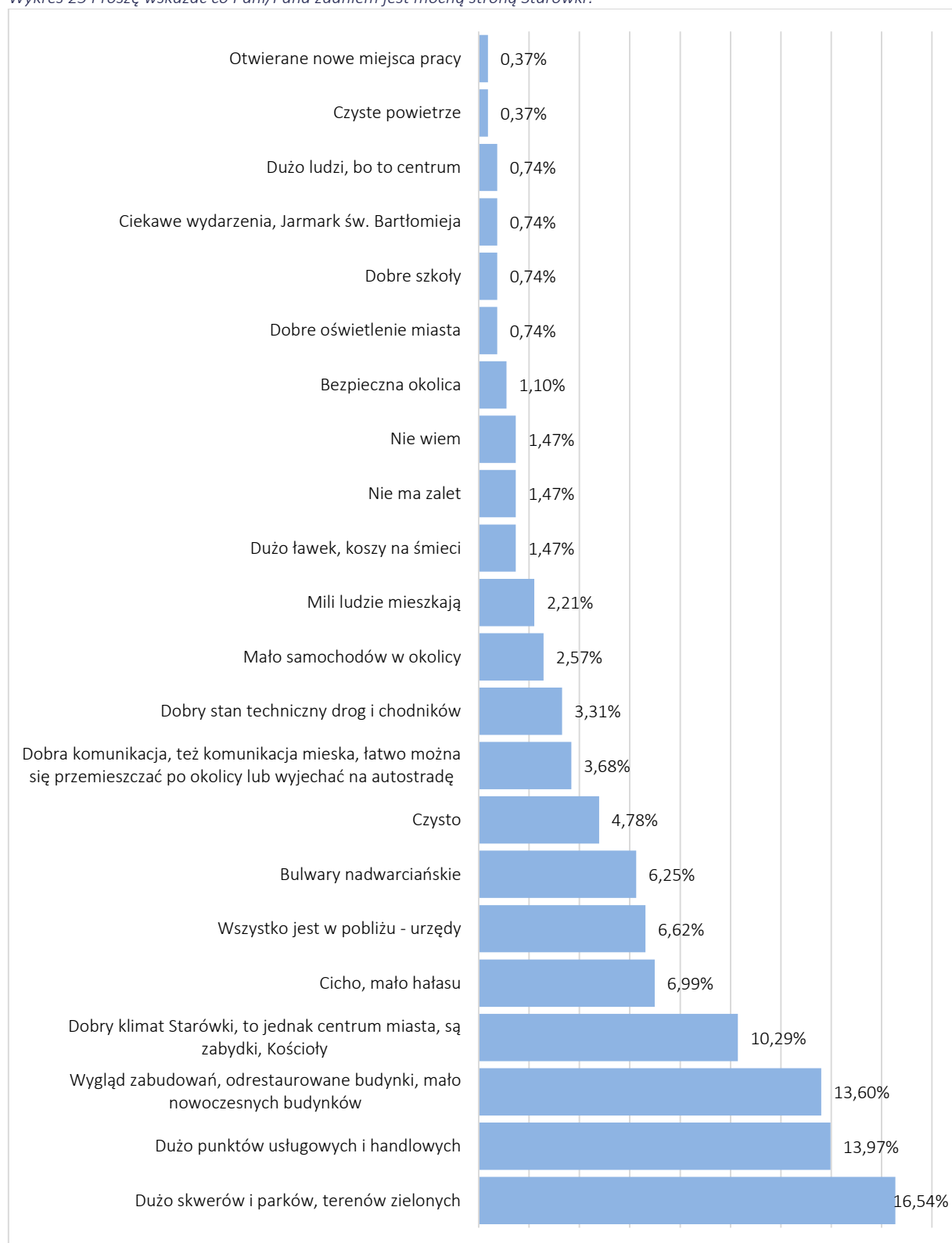
Na wykresie prezentującym mocne strony Starówki dostrzega się walory wynikające z położenia oraz istnienia powiązań funkcjonalnych związanych z zagospodarowaniem przestrzennym. Warto przede wszystkim wymienić kluczowe zalety tego obszaru – są nimi: duża liczba skwerów, parków i terenów zielonych (16,54%), mnogość punktów usługowych i handlowych (13,97%), estetyka, wygląd zabudowań, odrestaurowane budynki, mało nowoczesnych budynków (13,60%) oraz „dobry klimat” Starówki (10,29%).

Wykres 24 Proszę wskazać co Pani/Pana zdaniem jest największym problemem Starówki? [%]

Źródło: opracowanie własne, n=200

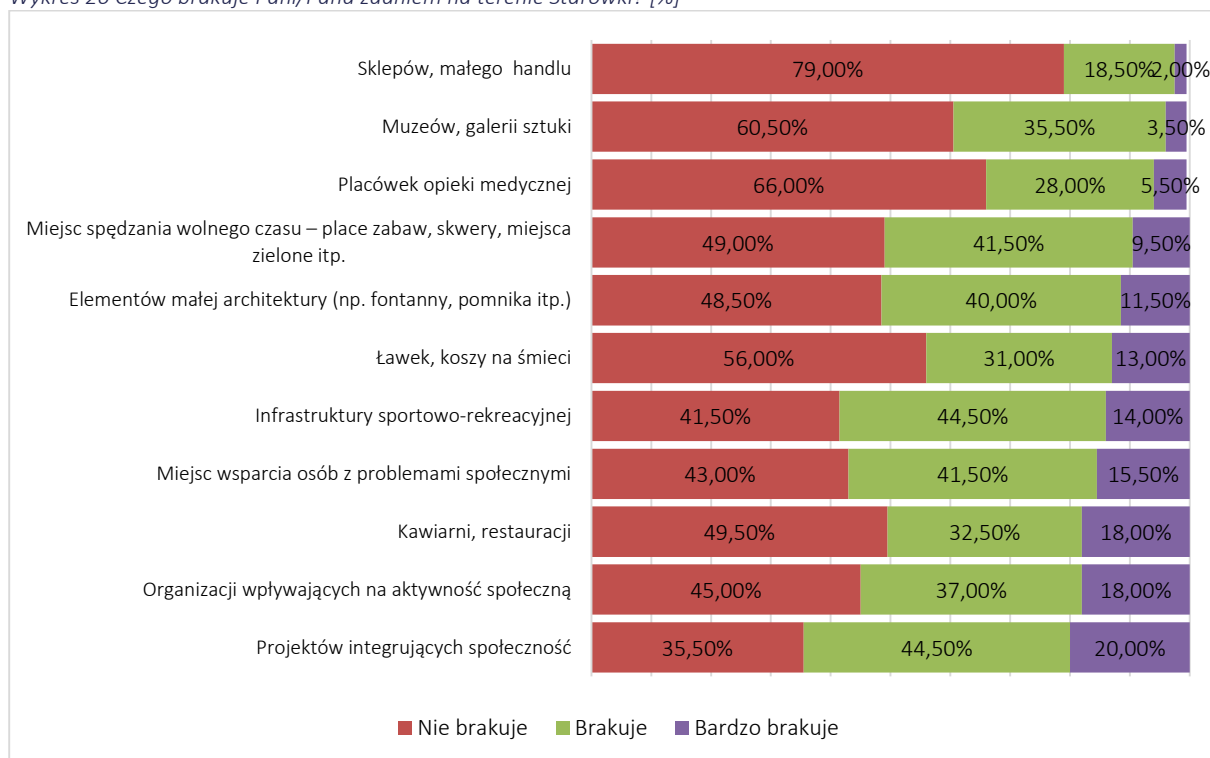
Wykres 25 Proszę wskazać co Pani/Pana zdaniem jest mocną stroną Starówki?

Źródło: opracowanie własne, n=200

Kolejne pytanie skierowane do ankietowanych dotyczyło deficytów identyfikowanych na obszarze Starówki. Skala udzielanych odpowiedzi wskazuje na brak konsensusu w zakresie kluczowych deficytów obszaru, niemniej dla 20% respondentów bardzo brakuje przedsięwzięć społecznych ukierunkowanych na integrację społeczności lokalnej. Kolejne 18% badanych deklaruje, że bardzo brakuje organizacji wpływających na aktywność społeczną. Struktura odpowiedzi na przedstawione pytanie dodatkowo motywuje konieczność podjęcia działań rewitalizacyjnych stawiających w centrum jednostkę, mieszkańca jako beneficjenta przedsięwzięć rewitalizacyjnych.

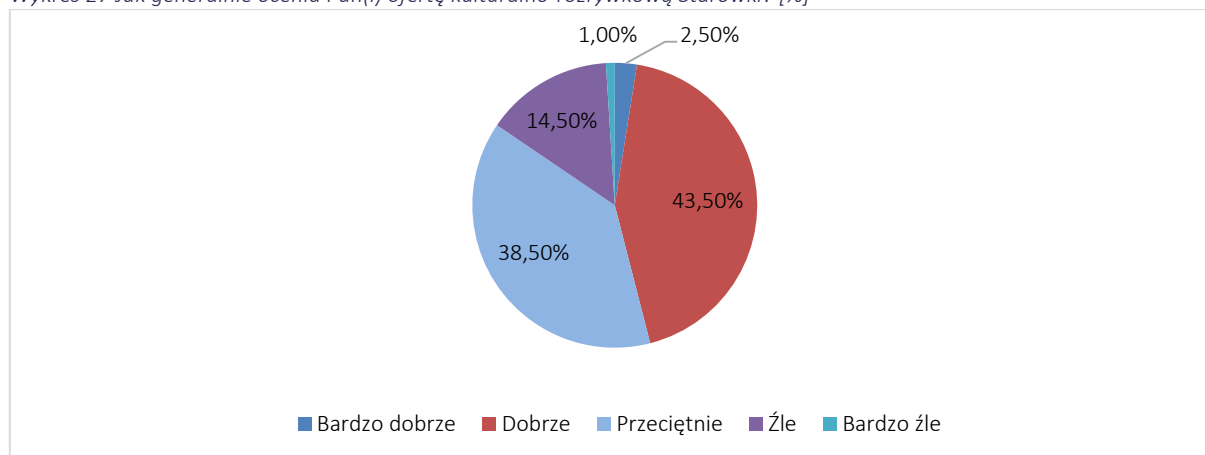
Wykres 26 Czego brakuje Pani/Pana zdaniem na terenie Starówki? [%]

Źródło: opracowanie własne, n=200

W ramach oceny oferty kulturalno-rozrywkowej dominują oceny dobre lub przeciętne. Margines odpowiedzi stanowią oceny skrajne: bardzo dobre i bardzo złe. Udział osób deklaruujących odpowiedzi złe stanowi 14,5%. Ilustracja odpowiedzi na omawiane pytanie wskazuje, że generalnie ofertę spędzania czasu wolnego na Starówce należy ocenić jako umiarkowanie pozytywną. Jednocześnie warto zwrócić uwagę na fakt, iż respondenci powszechnie oceniają krytycznie ofertę wypoczynkową i rozrywkową, wskazując często na jej brak (również wbrew funkcjonującemu kalendarzowi imprez).

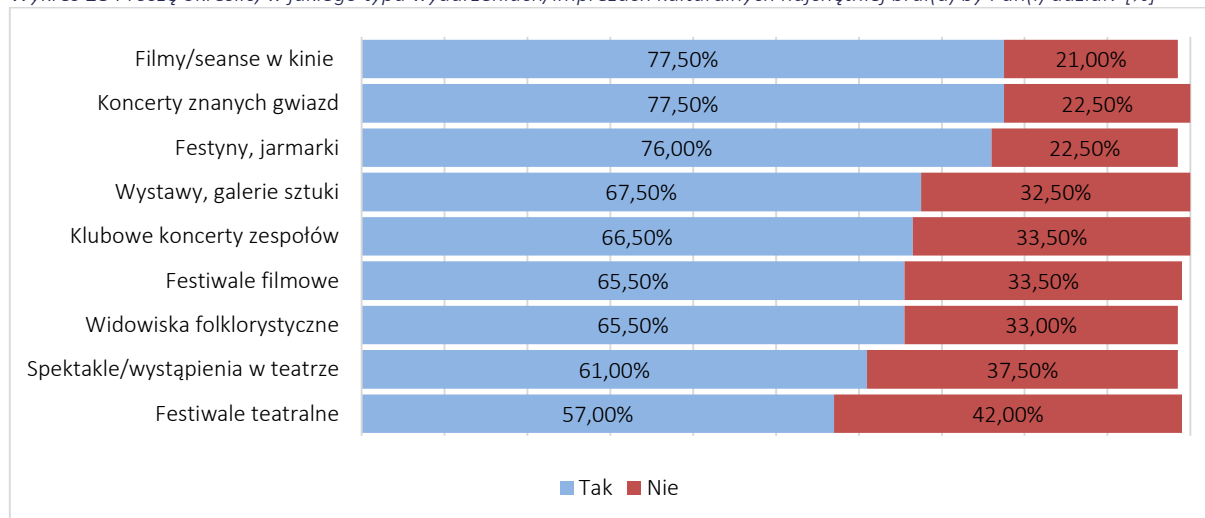
Wykres 27 Jak generalnie ocenia Pan(i) ofertę kulturalno-rozrywkową Starówki? [%]

Źródło: opracowanie własne, n=200

Poniższy wykres prezentuje poszczególne kategorie przedsięwzięć/wydarzeń kulturalnych, które cieszą się największym zainteresowaniem wśród mieszkańców Starówki. W pierwszej trójce najpopularniejszych wskazań znajdują się projekcje filmów, koncerty oraz festyny i jarmarki (każda z kategorii charakteryzuje się ponad 75% popularnością). Tzw. kultura wysoka cieszy się mniejszym zainteresowaniem, niemniej 57% zainteresowanie festiwalami teatralnymi należy ocenić jako wysokie.

Wykres 28 Proszę określić, w jakiego typu wydarzeniach/imprezach kulturalnych najchętniej brał(a) by Pan(i) udział? [%]

Źródło: opracowanie własne, n=200

3.9 Potencjał obszaru zdegradowanego

Dopełnieniem dziedzinowej szczegółowej analizy pogłębionej obszaru rewitalizacji – konińskiej Starówki jest analiza potencjału. Przeprowadzona diagnoza wskazuje na występowanie licznych problemów społecznych na omawianym obszarze, które mają relewantny charakter i istotnie wpływają na wizerunek oraz jakość życia na Starówce. Dodatkowo kluczowym problemem identyfikowanym przez interesariuszy rewitalizacji, znajdującym odzwierciedlenie w poddanych analizie danych empirycznych, jest stagnacja gospodarcza. Konieczność ożywienia gospodarczego to jeden z kluczowych aspektów planowanej rewitalizacji, trzecim fundamentalnym problemem jest niska jakość powiązań funkcjonalnych, niewykorzystanie potencjału symbolicznego i integracyjnego centralnej części miasta jaką jest Starówka. Z punktu widzenia uzasadnienia konieczności rewitalizacji Starówki, analiza pogłębiona w możliwie pełny sposób uzasadnia planowaną interwencję, niemniej z punktu widzenia skuteczności kompleksowego przeobrażenia zdelimitowanego obszaru należy brać pod uwagę również jego potencjały. Wykorzystanie i bazowanie na potencjałach obszaru zdegradowanego dodatkowo uzasadnia potrzebę rewitalizacji danego terenu, jak również uzasadnia realność dokonania jej rzeczywistego przeobrażenia. Poniżej, w punktach wymieniono zidentyfikowane potencjały konińskiej Starówki kluczowe z punktu widzenia przeprowadzenia efektywnej rewitalizacji.

1. Koncentracja podmiotów społeczeństwa obywatelskiego. Ze względu na charakter zabudowy oraz specyfikę rozwoju urbanistycznego miasta, Starówka to siedziba blisko 100 organizacji pozarządowych (stowarzyszeń, fundacji, podmiotów ekonomii społecznej). W ramach diagnozy zidentyfikowano szereg problemów społecznych, których rozwiązanie (zapobieganie oraz ograniczanie) wymaga współpracy pomiędzy instytucjami samorządowymi, takimi jak Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Koninie oraz organizacjami społecznymi. Duża liczba funkcjonujących podmiotów to potencjał do kooperacji w zakresie rozwijania inicjatyw i budowy projektów ukierunkowanych na poprawę jakości życia na Starówce z punktu widzenia zapobiegania istniejącym problemom oraz szeroko definiowanego ożywienia terenu. Prowadzenie działalności przez dużą liczbę organizacji to baza dla dynamicznego rozwijania współpracy na obszarze rewitalizacji w wymiarze instytucjonalnym oraz ukierunkowanym na lokalne środowiska i grupy nieformalne. Nowe podejście do rewitalizacji sprzyja aktywnemu włączaniu trzeciego sektora w proces i dodatnie wpływa na jego jakość, kontrolę obywatelską oraz stworzenie interwencji wpisującej się w potrzeby mieszkańców.
2. Lokalizacja i położenie Starówki. Potencjał lokalizacyjny to atut obszaru. Bliskość autostrady oraz położenie na obrzeżu gminy w jej południowej części to również mocna strona. Mieszkańcy cenią sobie funkcjonowanie w spokojnej okolicy. Bogactwo terenów atrakcyjnych przyrodniczo,

istnienie zabytków to dodatkowe elementy wpływające na atrakcyjność Starówki. Położenie obszaru to szansa na jego przeobrażenie głównie gospodarcze i społeczne. Wskazuje się, że oddzielenie Starówki rzeką Wartą od północnej części miasta to z jednej strony bariera funkcjonalna, ale z drugiej wpływa na silniejsze zintegrowanie społeczności lokalnej oraz wytwarzanie się patriotyzmu dzielnicowego znajdującego odzwierciedlenie w aktywnym trzecim sektorze.

3. Dostępność do terenów zielonych, bogactwo dziedzictwa przyrodniczego. Dolina Środkowej Warty (objętej programem NATURA 2000) to obszar interesujący w kontekście przyrodniczym, jak również rekreacyjnym oraz turystycznym. Duża liczba terenów zielonych (rozległy Park im. Fryderyka Chopina gdzie, od 1974 r. zaczął powstawać zwierzyniec czyli Mini Zoo, które do dziś cieszy się wielkim powodzeniem szczególnie wśród dzieci) to zasób o charakterze rzadkim w centrach miast o podobnej wielkości. Atrakcyjność osiedleńcza konińskiej Starówki to m.in. wypadkowa istniejących stref wypoczynku i rekreacji, jak również potencjał do rozwijania przemysłów czasu wolnego. Obszar rewitalizacji obejmuje również obszar Kurowa, który stanowi naturalną przestrzeń wypoczynkową dla mieszkańców Starówki.
4. Dziedzictwo zabytków kultury materialnej. Unikalność Starówki jako obszaru wsparcia w ramach rewitalizacji wynika również z bogactwa dziedzictwa kulturowego, które z jednej strony stanowi o atrakcyjności osiedleńczej terenu, a z drugiej natomiast buduje jego wizerunek. Duża liczba zabytków, śródmiejska zabudowa i zachowany układ urbanistyczny to mocne strony Starówki. Warto wskazać na kluczowe zabytki konińskiej Starówki – są nimi: ratusz dwukondygnacyjny klasycystyczny gmach, wzniesiony na planie trapezu z rozczłonkowaną czterema kolumnami tokańskimi fasadą, na której znajduje się trójkątny fronton z herbem Konina, Kościół św. Bartłomieja wzniesiony na przełomie XIV i XV w. udekorowany witrażami i malowidłami wykonanymi przez malarza Eligiusza Niewiadomskiego. Warto również wspomnieć o budynku synagogi usytuowanej tuż przy Placu Zamkowym, bożnicę wybudowano w latach 1825-29 (obiekt jest dowodem na wielokulturowość obszaru, do dziś można zaobserwować dawny podział śródmiejskiej części miasta na część polską, żydowską i niemiecką). Ponadto obszar rewitalizacji to również Kamienica Zemełki oraz Plac Wolności. Potencjał związany z architekturą i zagospodarowaniem Starówki nadaje obszarowi uroku oraz stanowi o atrakcyjności turystycznej tej części miasta.
5. Świadczenie roli centrum administracyjnego oraz instytucjonalnego. Starówka to rzeczywiste centrum instytucjonalne miasta Konina, siedziba licznych urzędów oraz władz samorządowych. Konin jako byłe miasto wojewódzkie i duży ośrodek miejski posiada rozwinięte funkcje związane ze świadczeniem usług publicznych, tych o charakterze administracyjnym oraz również

„wyższego rzędu”. Z punktu widzenia przeobrażania obszaru oraz jego ożywienia istotną przewagą oraz potencjałem jest pełnienie przez obszar funkcji centrotwórczej.

6. Potencjał do pełnienia funkcji symbolicznych. Starówka pełni rolę centrum administracyjnego oraz instytucjonalnego, to istotny potencjał obszaru. Niemniej jednak dostrzegany problemem jest niedostateczne wykorzystanie potencjału centrotwórczego omawianego terenu, definiowanego z punktu widzenia rozwijania funkcji symbolicznych oraz tworzenia otwartej przestrzeni publicznej, jej poszerzaniu, które świadczy o miastotwórczym charakterze obszaru. Starówka posiada niezbędne cechy, ażeby stać się w pełni przestrzenią integrującą wszystkich mieszkańców Starówki oraz całego miasta. Wymaga to jednak aktywizacji działań w zakresie usprawnienia powiązań funkcjonalnych pomiędzy poszczególnymi częściami Konina oraz pracy ukierunkowanej na integrowanie mieszkańców, co jest szczególnie istotne z punktu widzenia dużej liczby mieszkańców napływowych oraz stosunkowo młodej struktury Konina w jego aktualnym kształcie.
7. Potencjał turystyczny. Konińska Starówka cechuje się bogactwem zabytków, zachowanym układem urbanistycznym oraz licznymi walorami architektonicznymi. Ponadto przepływająca przez obszar rzeka Warta to interesujący obszar chroniony oraz integralna część wodnego szlaku Wielkiej Pętli Wielkopolski. Skuteczna rewitalizacja to szansa na podniesienie atrakcyjności turystycznej obszaru, która może stać się istotnym czynnikiem wpływającym na ożywienie gospodarcze terenu.

4. Analiza SWOT

Przeprowadzone analizy stanowią podstawę opracowania analizy SWOT dla obszaru Starówki. Analiza SWOT jest jednym z najpowszechniejszych instrumentów analizy sytuacji, dokonywanej w celu uporządkowania informacji o stanie aktualnym.

S – Strengths: mocne strony analizowanego obszaru,

W – Weaknesses: słabe strony analizowanego obszaru,

O – Opportunities: szanse występowania na przedmiotowym obszarze pozytywnych zmian,

T – Threats: zagrożenia związane z możliwością występowania na przedmiotowym obszarze niekorzystnych zmian.

Tabela 17 Analiza SWOT dla obszaru rewitalizacji

Analiza SWOT	
Mocne strony	Słabe strony
– Położenie w istotnej strefie w strukturze funkcjonalno-przestrzennej miasta – śródmiejski charakter – Pełnienie roli centrum administracyjnego oraz instytucjonalnego – Dziedzictwo zabytków kultury materialnej – Dostępność terenów zielonych, bogactwo dziedzictwa przyrodniczego – Posiadanie terenów umożliwiających rozwój funkcji turystycznych oraz przemysłów czasu wolnego na terenie miasta – Aktywność organizacji pozarządowych i okołobiznesowych – Funkcjonowanie budżetu partycypacyjnego jako narzędzia aktywizacji społecznej mieszkańców Starówki – Bogactwo dziedzictwa kulturowego wyrosłego z europejskich tradycji – Dobra infrastruktura bazy sportowej – Możliwości w zakresie rozwoju turystyki – Relatywnie wysoki poziom zewnętrznej dostępności komunikacyjnej – Dobrze funkcjonująca sieć wodociągowa i kanalizacyjna	– Niedostateczny poziom realizacji funkcji symbolicznych przez Starówkę – Koncentracja negatywnych zjawisk społecznych w obrębie Starówki (m.in. w okolicy ul. Nadrzecznej) – Postępująca degradacja terenów w obrębie Starówki zagrożonych wysokim poziomem przestępczości i niskim poziomem życia – Atrakcyjne tereny zielone w obrębie Starówki m.in. Park im. F. Chopina wraz ze znajdującym się w nim mini zoo (element pozytywnie wpływający na polityki zrównoważonego rozwoju) – Depopulacja m.in. ujemne saldo migracji – odpływ Mieszkańców Starówki do gmin sąsiednich i poza granice kraju, zwłaszcza osób wykształconych – Relatywnie niski wskaźnik przedsiębiorczości – Zbyt mała partycypacja wspólnot lokalnych w podejmowaniu decyzji dotyczących miejsc, w których żyją – Niewystarczająca edukacja przedsiębiorców, niska świadomość w zakresie możliwości rozwoju biznesu – Ograniczone możliwości chłonności i wzrostu popytu wewnętrznego na obszarze rewitalizacji

– Zły stan techniczny części obiektów zabytkowych na terenie miasta – Niezadowalający stan techniczny dużej liczby budynków mieszkalnych	– Niewystarczająca komunikacja w zakresie częstotliwości kursowania MZK – Mała mobilność zawodowa mieszkańców zamieszkujących obszar – Zmniejszanie się kapitału ludzkiego – emigracja młodych ludzi poza miasto – Negatywna prognoza demograficzna w perspektywie realizacji LPR oraz w wymiarze długookresowym – Niewystarczający poziom rozwoju kapitału społecznego – Wysoka emisja zanieczyszczeń związana z indywidualnymi źródłami ciepła oraz wysoka emisja hałasu i zanieczyszczeń związana z dużym ruchem kołowym – Niezadowalający stan techniczny nawierzchni ulic i chodników oraz wyposażenia przestrzeni publicznych, duża liczba barier i utrudnień dla komunikacji pieszo-rowerowej, w szczególności osób o ograniczonej mobilności
Szanse	Zagrożenia
– Rozwój ekonomii społecznej – Wsparcie dla przedsiębiorstw ze środków europejskich – Zacieśnienie współpracy miasta i placówek kultury sportu i turystyki z organizacjami pozarządowymi (NGO) i wykorzystanie partnerstwa publiczno-prywatnego (PPP) – Potencjał w zakresie rozwoju GEOTERMII – możliwość utworzenia kompleksu rekreacyjnego – Rozwój potencjału komunikacyjnego i turystycznego Warty – Rozbudowa i modernizacja infrastruktury służącej poszerzeniu oferty spędzania czasu wolnego – Zagospodarowanie istotnych przestrzeni oraz adaptacja historycznych budynków znajdujących się w złym stanie technicznym w celu stworzenia miejsc o znaczeniu ponadlokalnym	– System podatkowy i koszty pracy (wysokie obciążenia dla przedsiębiorstw, ZUS) – Niewystarczający proces kształcenia świadomego odbiorcy wydarzeń kulturalnych i sportowych – Wysokie rozwarstwienie społeczne, „dziedziczenie biedy” – System pomocy społecznej demotywujący do szukania pracy – Odpływ osób najlepiej wykształconych do większych ośrodków miejskich w Polsce (sąsiednich jak np. Poznań) i za granicą – Przemiany demograficzne (starzenie się społeczeństwa, utrata renty demograficznej, niedostateczny poziom atrakcyjności osiedleńczej) – Niska atrakcyjność lub brak oferty dla młodych osób, w kontekście ich zatrudnienia i mieście – Monokultura gospodarcza – Możliwość ograniczenia dostępu do środków unijnych – Wprowadzenie obcych elementów funkcjonalno-przestrzennych ignorujących skalę i charakter dzielnicy

Źródło: opracowanie własne

5. Wizja stanu obszaru po przeprowadzeniu rewitalizacji

Część planistyczna programu rewitalizacji jest odpowiedzią na wyniki przeprowadzonej diagnozy, która została zaprezentowana w formie syntezy wyników analizy porównawczej (całość wyników rozbudowanych prac diagnostycznych znajduje się w Załączniku nr 1. stanowiącym integralną część opracowania), analizy pogłębionej obszaru rewitalizacji oraz podsumowania wypracowanego z wykorzystaniem analizy SWOT. Warto podkreślić, że część postulatywna nie jest bierną odpowiedzią na zidentyfikowane problemy obszaru. W wielu aspektach nie ogranicza się ona do tego, co automatycznie wynika z diagnozy, lecz równocześnie wychodzi naprzeciw wyzwaniom, podejmując przedsięwzięcia prewencyjne i wyprzedzając powstawanie problemów możliwych do przewidzenia w przyszłości.

Punktem wyjścia do opracowania zawartości niniejszego podrozdziału była wizja zawarta w dokumencie „Strategia Rozwoju Konina na lata 2015-2020”, w którym nie sformułowano bezpośrednich celów odnoszących się wprost do rewitalizacji, ale de facto zdefiniowano kluczowe elementy wizji stanu obszaru po pomyślnym zrealizowaniu zaplanowanej rewitalizacji. Biorąc pod uwagę nadrzędną rolę wskazywanego dokumentu warto zacytować kluczowe aspekty zdefiniowane w dokumencie:

Na rynek pracy wchodzi coraz więcej świetnie przygotowanych pracowników, którzy są cenionym zasobem w przedsiębiorstwach, w których znajdują pracę.

Konin postawił na rozwój kapitału społecznego. Dziś jest miastem świetnie współpracujących organizacji społecznych i pozarządowych wspólnie realizujących wiele projektów.

Wzrosła aktywność mieszkańców, którzy chętnie angażują się w dialog oraz działania wspierające rozwój ich najbliższego otoczenia.

W Koninie rośnie młode pokolenie aktywnie nastawione do życia i zainteresowane pracą na własny rachunek, zdobywające niezbędne kompetencje dzięki aktywnej polityce oświatowej i działaniom wyższych uczelni.

Dobry rozwój infrastruktury technicznej poprawił jakość życia mieszkańców i zwiększył atrakcyjność inwestycyjną miasta.

Zacytowane powyżej fragmenty celnie wskazują na główne wyzwania stojące przed konińskim samorządem lokalnym w zakresie rewitalizacji, które w istocie ogniskują się wokół komponentów społecznego i gospodarczego, jak również wskazują na służebność zagadnień infrastrukturalnych z punktu widzenia realizacji kompleksowej rewitalizacji ukierunkowanej na poprawę jakości życia mieszkańców obszaru rewitalizacji.

W niniejszym programie wizja została rozbudowana w oparciu o specyficzny – branżowy, jak również kompleksowy charakter procesu. Ponieważ proces rewitalizacji z istoty ma charakter ciągły i wieloletni, zdecydowano się sformułować wizję, na którą składają się zrealizowane etapy i jasna perspektywa

etapów kolejnych, tym samym punktem wyjścia do zapisów w wizji są czynniki społeczne a następnie, gospodarcze, techniczne czy też funkcjonalno-przestrzenne – mając na uwadze fragment spinający wizję w miejskiej strategii rozwoju gdzie czytamy, że w perspektywie roku 2020 Konin to miasto, gdzie „dobrze się mieszka i pracuje”. Innymi słowy punktem wyjścia dla wizji są mieszkańcy wyznaczonego obszaru oraz ich dobrostan.

Wizja niniejszego LPR, dotycząca perspektywy roku 2023, uszczegóławia założenia z zakresu rozwoju lokalnego w Koninie, przekraczając ją jednocześnie w niektórych elementach z uwagi na dłuższy horyzont czasowy obszarowo realizowanej rewitalizacji. Poniżej prezentuje się pożądaný zintegrowany efekt rewitalizacji – wizję konińskiej Starówki.

Mieszkańcy konińskiej Starówki wizytówką miasta. Dbają o swoje otoczenie i wspólną przestrzeń publiczną. W rezultacie śródmiejski Konin jest bezpieczny, dobrze zorganizowany i zintegrowany z resztą miasta. Starówka to obszar koncentracji i dynamicznego zawiązywania partnerstw międzysektorowych na rzecz rozwoju obszaru ze szczególną rolą podmiotów ekonomii społecznej, szkół oraz organizacji społecznych.

Obszar charakteryzuje się wysoką jakością życia z uwagi na zadbaną przestrzeń publiczną, zagospodarowane i odnowione tereny zieleni, tętniące życiem i nowoczesne przestrzenie miejskie, jak również zmodernizowane budynki mieszkalne i obiekty przeznaczone na cele społeczne.

Konińska Starówka jest rzeczywistym i funkcjonalnym centrum miasta o bogatej ofercie usługowej, również w ramach przemysłów czasu wolnego. Obszar rewitalizacji to przestrzeń integrująca wszystkich mieszkańców miasta, efektywne pełniąc funkcje symboliczne i gospodarcze.

6. Cele rewitalizacji oraz kierunki działań

Cele rewitalizacji oraz kierunki działań to obligatoryjny element programu rewitalizacji, kluczowy z punktu widzenia planowania strategicznego interwencji rewitalizacyjnej. W kontekście wymogów formalnych stawianych programom rewitalizacji należy podkreślić, że wypracowane cele rewitalizacji w istocie stanowią opis pożądanego stanu docelowego wynikającego z zapisów wizji. Tym samym założenia planistyczne czerpią z przeprowadzonej pracy diagnostycznej, badań społecznych, analizy *desk research* dokumentów programowych oraz strategicznych, jak również prac warsztatowych skupiających się na określeniu wizji konińskiej Starówki w perspektywie roku 2023. Zaproponowana struktura rozdziału skupia się na określeniu poszczególnych celów oraz zdefiniowaniu kierunków działań odpowiadających zidentyfikowanym potrzebom rewitalizacyjnym. Proponowane kierunki działań wyznaczają ramy dla przedsięwzięć rewitalizacyjnych, które zostaną zaprezentowane w kolejnym rozdziale.

Część postulatywna opracowania ma na celu realizację wizji – jej urzeczywistnienie. Rewitalizacja konińskiej Starówki koncentruje się na zdiagnozowanych problemach przede wszystkim w sferze społecznej oraz w dalszej kolejności gospodarczej i technicznej.

W tym miejscu warto podkreślić, jakie wyzwania stoją przed samorządem miasta Konina, pełniącym rolę operatora procesu rewitalizacji w mieście. Po pierwsze dostrzega się konieczność stworzenia nowoczesnej i dostosowanej do potrzeb – zinstytucjonalizowanej w formie oferty spędzania czasu wolnego dla młodzieży, seniorów oraz grup wykluczonych i marginalizowanych (również w formie pomocowej). Drugi obszar zainteresowania to gospodarka i kwestie ekonomiczne przekładające się na zjawiska ubóstwa i poziomu życia mieszkańców. Starówka w Koninie ma potencjał do pełnienia różnicowanej działalności również w wymiarze profesjonalnym, naukowym i technicznym. Ożywienie gospodarcze i rozwijanie funkcji symbolicznych pozwoli na zdynamizowanie lokalnego rynku pracy, a efektywne wykorzystywanie nowoczesnych mechanizmów pomocowych, takich jak ekonomia społeczna stanie się również szansą dla osób w trudnej sytuacji na rynku pracy. Trzeci element, a zarazem wyzwanie stojące przed kompleksową rewitalizacją w Koninie ma charakter pomocniczy. Chodzi o przeprowadzenie całości prac modernizacyjnych, remontowych i infrastrukturalnych z punktu widzenia potrzeb społecznych (dostosowanie obiektów i przestrzeni publicznej do potrzeb projektów wynikających m.in. z projektów miękkich). Tym samym, logika interwencji i wyselekcjonowane przedsięwzięcia rewitalizacyjne w całości koncentrują się (również pośrednio) na mieszkańcach obszaru rewitalizacji, uznając za nadrzędną wartość ich dobrostan oraz jakość obszaru Starówki – miejsca ich pracy, zamieszkania, prowadzenia działalności gospodarczej oraz spędzania czasu wolnego.

Na potrzeby niniejszego Programu określono trzy cele strategiczne rewitalizacji odnoszące się do konińskiej Starówki. Dodatkowo wypracowano 10 kierunków działań odpowiadających

na problemy wyłonięnego obszaru rewitalizacji – terenu konińskiej Starówki. Należy podkreślić, że ich kolejność nie ma przypadkowego charakteru. Pierwszy cel ma charakter społeczny ze względu na kluczową rolę interwencji ukierunkowanej na mieszkańców obszaru rewitalizacji. Drugi cel koncentruje się na ożywieniu gospodarczym, dostrzegając głównie zasoby i możliwe do wykorzystania potencjały Starówki. Trzeci cel odnosi się do sfery technicznej oraz uwarunkowań przestrzennych, które dopełniają interwencję i w istocie umożliwiają osiągnięcie kompleksowej zamiany. Poniżej scharakteryzowano poszczególne domeny planowania strategicznego.

Cel strategiczny 1. Wzmocnienie poziomu integracji społecznej

Wzmocnienie poziomu integracji społecznej wiąże się z koniecznością wsparcia kapitału ludzkiego i społecznego mieszkańców Starówki. Efektywność tego rodzaju interwencji wymaga profesjonalizacji systemu usług publicznych i rozwijania oraz różnicowania funkcji edukacyjnych, kulturalnych oraz pomocowych. Ważnym komponentem omawianego celu strategicznego jest podniesienie poziomu bezpieczeństwa odczuwanego przez mieszkańców, istotnego w perspektywie niekorzystnych zjawisk demograficznych oraz presji związanej ze stymulowaniem atrakcyjności osiedleńczej. Warto podkreślić, że artykułowane zagadnienia wpisują się w koncepcję przystosowania i modernizacji infrastruktury społecznej na terenie Starówki, która ma stanowić bazę do działań miękkich. W skład pierwszego celu strategicznego wchodzi cztery rodzaje działań:

- 1.1 Rozwój infrastruktury społecznej ukierunkowanej na zaspokajanie różnych potrzeb mieszkańców
- 1.2 Rozwój funkcji edukacyjnych
- 1.3 Rozwój funkcji kulturalnych
- 1.4 Podniesienie poziomu bezpieczeństwa i porządku publicznego

Cel strategiczny 2. Stworzenie warunków do rozwoju gospodarczego obszaru rewitalizacji

Stworzenie warunków do rozwoju gospodarczego obszaru rewitalizacji wiąże się głównie ze słabością obszaru rewitalizacji wynikającą z zamierania jej części handlowych i usługowych (warunkujących centrotwórczość Starówki i wykorzystywania jej położenia, w tym posiadania rynku). Pomimo intensywnych działań samorządu prowadzonych na rzecz ożywienia Starówki jest ona przestrzenią nisko wykorzystywaną przez mieszkańców całego miasta, ze szczególnym uwzględnieniem tych zamieszkujących (powoduje to m.in. niską jakość kapitału pomostowego wśród osób z konińskiej Starówki). Wymieranie centrów miast to problem miast stosunkowo młodych o silnym stopniu uprzemysłowienia, gdzie model rozwoju cechował się policentrycznością. Z punktu widzenia skuteczności realizacji wskazano działania skupiające się na wykorzystaniu rzeczywistych wariantów

rozwoju zdelimitowanej części miasta. W skład drugiego celu strategicznego wchodzi trzy rodzaje działań:

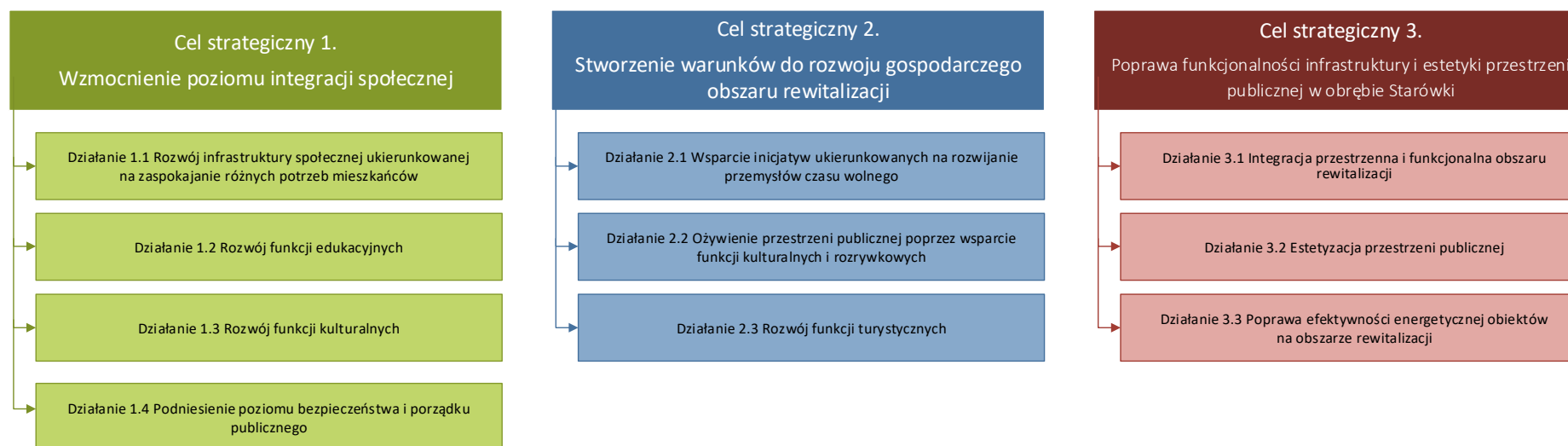
- 2.1 Wsparcie inicjatyw ukierunkowanych na rozwijanie przemysłów czasu wolnego
- 2.2 Ożywienie przestrzeni publicznej poprzez wsparcie funkcji kulturalnych i rozrywkowych
- 2.3 Rozwój funkcji turystycznych

Cel strategiczny 3. Poprawa funkcjonalności infrastruktury i estetyki przestrzeni publicznej w obrębie Starówki

Poprawa funkcjonalności infrastruktury i estetyki przestrzeni publicznej w obrębie Starówki to cel o pomocniczym charakterze, niemniej niezbędny w kontekście przystosowania obszaru rewitalizacji do pełnienia funkcji społecznych i gospodarczych. Wykreowanie efektu skali w zaplanowanym procesie rewitalizacji wymaga budowy mechanizmów integracji terytorialnej, tym samym pożądaný stan rzeczy zostanie osiągnięty poprzez cztery rodzaje działań:

- 3.1 Integracja przestrzenna i funkcjonalna obszaru rewitalizacji
- 3.2 Estetyzacja przestrzeni publicznej
- 3.3 Poprawa efektywności energetycznej obiektów na obszarze rewitalizacji
- 3.4 Modernizacja infrastruktury technicznej

Zaplanowana interwencja rewitalizacyjna została umieszczona na schemacie uwzględniającym poszczególne cele oraz kierunki działań na poniższej grafice.

7. Przedsięwzięcia rewitalizacyjne

W niniejszym rozdziale znajdują się główne informacje odnoszące się do przedsięwzięć rewitalizacyjnych. W pierwszym podrozdziale w odniesieniu do projektów podstawowych zawierających listę planowanych, podstawowych projektów i przedsięwzięć rewitalizacyjnych. Do poszczególnych projektów dołączone są obligatoryjne informacje zawierające nazwę podmiotów realizujących, zakres realizowanych zadań, lokalizację (miejsce przeprowadzenia danego projektu), szacowaną wartość, prognozowane rezultaty wraz ze sposobem ich oceny i zmierzenia w odniesieniu do celów rewitalizacji. Tabele te są przedstawione w formie fiszki projektowej, dodatkowo dodano w nich informację wskazującą na wynikanie z zaproponowanej logiki interwencji oraz uzasadnienia wiążące się z komplementarnością i zintegrowaniem projektów.

W drugim podrozdziale ujęto charakterystykę pozostałych, uzupełniających rodzajów przedsięwzięć rewitalizacyjnych tj. takich, które ze względu na mniejszą skalę oddziaływania trudno zidentyfikować indywidualnie, a są oczekiwane ze względu na realizację celów programu rewitalizacji (w aktualnej wersji opracowania nie ujmuje się projektów uzupełniających).

Ponadto w tej części Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konina na lata 2016-2023 przedstawiono mechanizmy zapewnienia komplementarności między poszczególnymi projektami/ przedsięwzięciami rewitalizacyjnymi oraz pomiędzy działaniami różnych podmiotów i funduszy na obszarze objętym programem rewitalizacji.

7.1 Podstawowe przedsięwzięcia rewitalizacyjne

W dalszej części dokumentu zaprezentowano przedsięwzięcia zaplanowane w ramach rewitalizacji w Koninie. Każde z nich zostało przypisane do celów strategicznych oraz kierunków działań. Dla pełnej prezentacji zaplanowanych przedsięwzięć wskazano okres realizacji projektu, jego opis, podmiot odpowiedzialny za realizację projektu, jak również ramy finansowe związane z jego realizacją.

W ramach naboru do Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konina na lata 2016-2023 wpłynęło 16 projektów:

1. Inkubator Aktywności (Dom Zemełki)
2. Remont pałacu Reymonda
3. Muzeum z funkcjami edukacyjnymi oraz kulturalnymi.
4. Konińskie spotkania z Julusem Frommem (cykl)
5. Revital - Starówka
6. Centrum Edukacji Komunikacyjnej - Miasteczko rowerowe
7. Modernizacja i rozbudowa Amfiteatru „Na Skarpie” w Koninie
8. Centrum Sportu i Rekreacji oraz Odnowy Biologicznej (Osiedle Centrum Sportu i rekreacji „Starówka”, ul. Dmowskiego 4)
9. Modernizacja oraz adaptacja pomieszczeń z przeznaczeniem na szkolne schronisko młodzieżowe w Zespole Szkół Centrum Kształcenia Ustawicznego im. Stefana Batorego
10. Festiwal artystycznych działań ulicznych
11. Budowa kładki nad Kanałem Ulgi w Koninie
12. Kompleksowa modernizacja energetyczna wielorodzinnych budynków mieszkalnych zasobu Miasta Konina na obszarze Starówki
13. Modernizacja energetyczna wielorodzinnych budynków mieszkalnych przy ul. 3 Maja 43; Dmowskiego 1; Kilińskiego 4, 6, 8; Kościuszki 11, 21, 42-44; Świętojańskiej 18 w Koninie
14. Modernizacja energetyczna wielorodzinnych budynków mieszkalnych przy ul. 3 Maja 51, 52; Kopernika 1; Świętojańska 6 w Koninie
15. Przebudowa i rozbudowa ulic na terenie objętym rewitalizacją dla Miasta Konina
16. Aktywizacja mieszkańców poprzez kompleksową modernizację i zagospodarowanie terenów przy ul. Kolskiej

1. Inkubator Aktywności (Dom Zemełki)

Nazwa zadania
Inkubator Aktywności (Dom Zemełki)
Nazwa wnioskodawcy/podmiot realizujący:
Miasto Konin, 62-500 Konin, Plac Wolności 1
Krótki opis problemu i pozytywne skutki, jakie mogłaby przynieść realizacja projektu/przedsięwzięcia rewitalizacyjnego:
Konin jest dawnym miastem wojewódzkim, zlokalizowanym we wschodniej Wielkopolsce. Liczy obecnie około 80 000 mieszkańców. W prognozach do roku 2050 miasto ma być zamieszkiwane przez około 50 000 osób. Miasto, dzięki swojemu intensywnemu rozwojowi w latach 60. i 80-tych ubiegłego wieku znacznie się rozrosło. Co za tym idzie, wraz z napływem nowych mieszkańców, Konin zatracił swój dawny, małomiasteczkowy charakter - nie wypracowując jednak nowego, nadążającego za wzrostem ilości mieszkańców. Można by się zastanawiać, czy planowano w tym czasie zapanowanie nad tą zmianą, poprzez równoważne rozwijanie wszystkich tradycyjnych warstw społecznych? Czy też Konin miał być eksperymentem, w którym prawie 100 tysięcy obywateli miasta miało być wyłącznie związane z produkcją przemysłową? Faktem jest, iż miasto przemysłowe, oparte o kopalnię, elektrownię i hutę celowo rozwijało się po prawej stronie Warty zostając sypialnią dla pracowników położonych w sąsiedztwie zakładów. Lewobrzeżna Starówka nie obudowana nowymi osiedlami, pozostała enklawą dawnego Konina. Przez kilka dekad ten układ nie wywoływał żadnych obiekcji, gdyż bogate zakłady zapewniały pełną opiekę swoim pracownikom. Miasto, zasilane podatkami uzupełniało ją o dodatkowe elementy: niezbędne do codziennego funkcjonowania. Po upływie kilkudziesięciu lat, doszło do obumarcia rynku i przyległej do niego starówki. Powstało nowe, skupione wokół dworca PKP, oddalonego o trzy kilometry od starego miasta centrum. Nazwy same mówią za siebie. W świadomości i języku mieszkańców od pokoleń funkcjonują Nowy i Stary Konin. Można mieszkać w jednym z nich, nie odwiedzając latami drugiego. Dzisiaj widać już wyczerpanie tej formuły. Szuka się nowych rozwiązań dla Konina, w przyszłości skazanego na pożegnanie się z wielkimi zakładami, ale też i z całym opisanym powyżej modelem życia, który podtrzymywały. Pomimo upływu kilkudziesięciu lat od powstania Nowego Konina, Nowy i Stary - nie są zrośnięte. Mieszkańcy nie identyfikują się ze swoją małą ojczyzną. Codzienne życie, tak charakterystyczne dla rynków innych miast zamiera, zaraz po ustaniu pracy położonych przy rynku urzędów. Przekłada się to także na ilość punktów usługowych, restauracji, firm na rynku i w jego okolicach. Poza okolicznościowymi imprezami, świętami czy happeningami (animowanymi przez urząd i biznes) – nie ma także codziennego ruchu, życia w centrum Starówki. Ludzie rzadko ją odwiedzają, osiedlają się na niej czy rozpoczynają działanie nowego zakładu. W Koninie można mieszkać, żyć i pracować, ale dla wielu osób równocześnie Konin był i jest miejscem przejściowym. Do którego trafiało się za pracą, a teraz z niego wyjeżdża. Bez żalu, bo w końcu to miasto jest czyjeś. Stąd konieczność, z jednej strony wprowadzania do starej części miasta inkubatorów pobudzających aktywność mieszkańców jak i nowych mieszkańców czy użytkowników tej części miasta. Próba wprowadzenia nowego elementu rewitalizacyjnego na terenie rynku było uruchomienie przez Miasto w 2014 roku kompleksu COP, składającego się z centrum dla organizacji pozarządowych, mieszkań treningowych oraz spółdzielni socjalnych. Projekt zakończył się pełnym sukcesem. Należy jednak wyciągnąć z jego realizacji pewne wnioski. Już ponad 75 organizacji korzysta z tej lokalizacji, prowadząc pod jej adresem działalność społeczną. Pokazano równocześnie mieszkańcom, że zmiana jest w ich rękach i od ich aktywności zależy jej jakość. Administracja ma to umożliwiać, natomiast nie jest w jej kompetencji tą zmianę wypracować. Co ważne dla mieszkańców, wprowadzono do ścisłego centrum starówki spółdzielnię socjalną, mieszkania dla Osób Niepełnosprawnych i organizacje pozarządowe. Koninianie nie są przyzwyczajeni do zakupów, wypoczyniania czy korzystania z usług na terenie starego miasta.

Tendencja, która dotyka wszystkich miast, nie ominęła Konina. Zakupy realizowane są w centrach handlowych na peryferiach. Usługi, w tym hotelowe i żywieniowe - nie spotykają się z dużym zainteresowaniem gości i samych mieszkańców. Konin nie posiada atrakcyjnej oferty turystycznej, będąc dzisiaj jedynie miastem tranzytowym. Zmiana jest możliwa ale na przestrzeni wielu lat - pod warunkiem uruchomienia na sąsiedniej wyspie Pocijewo - centrum rekreacyjnego opartego o geotermię. Odkrycie najcieplejszych złóż geotermalnych w Polsce daje podstawę do pełnej rewitalizacji starówki, wprowadzenia nowych mieszkańców, zakładów usługowych i połączenia Starego i Nowego Konina, pomiędzy którymi znajduje się wyspa Pocijewo. Stąd też o potrzebie takiego sprofilowania usług czy działań planowanych na rynku a dokładniej w Domu Zemełki, by zapewnić mu utrzymanie w początkowej fazie rewitalizacji starej części miasta przez odbiorców pochodzących spoza Konina. Dom Zemełki ma być miejscem oddziałującym na cały region a w niektórych działaniach, zaplanowanych w tym miejscu przewidziano działania na poziomie ogólnopolskim czy międzynarodowym. Konin połączony jest linią kolejową na osi Berlin /Warszawa/Moskwa. Połączenie kolejowe pozwala na sprawny dojazd do Konina z każdego zakątka województwa Wielkopolskiego. Z Poznania przejazd trwa ok 50 minut, Warszawa to czas poniżej 2 h. Modernizacja linii kolejowej ten czas znacznie obniży i tak przy prędkości 160 km/h dojazd do Konina z Poznania zajmie około 30 minut, z Warszawy niewiele ponad godzinę. Tak samo, Konin ma doskonałe połączenie autostradowe z zachodem oraz wschodem Polski. Przez Konin przebiega w końcu DK25, będąca łącznikiem pomiędzy północą a południem kraju. Należy przyjąć, że taka lokalizacja pozwala na prowadzenie szkoleń czy zajęć dla podopiecznych pochodzących z różnych rejonów. Konin może stać się z jednej strony centrum szkoleniowym dla kadr NGO i JST na poziomie Wielkopolski oraz w przypadku Osób Niepełnosprawnych – ponadwojewódzkim. Dodatkowo, dzięki opisanej poniżej bazie, będzie mógł zostać Inkubatorem Aktywności, świadczącym usługi dla ekonomii społecznej, biznesu i planowanego kompleksu na wyspie Pocijewo. W perspektywie po 2020 roku, dzięki modernizacji połączeń kolejowych i przyspieszenia połączeń z Poznaniem czy Warszawą, może konkurować z tymi ośrodkami w opisanym zakresie. Warto też rozważyć połączenie oferty przyszłego inkubatora z działaniami ośrodka miejskiego (wypoczynkowy) w Gosławicach. Obiekt ma być centrum działań rewitalizacyjnych skierowanych do ale i realizowanych z mieszkańcami konińskiej Starówki, opisanych w dalszej części formularza.

oczekiwane skutki realizacji projektu/przedsięwzięcia:

Skutkiem realizacji projektu będzie włączenie mieszkańców Starówki w działania społeczne poprzez przywrócenie Koninowi najstarszego budynku świeckiego na terenie miasta, to jest Domu Zemełki. Zostanie on po wielu latach ponownie wykorzystany zgodnie z wolą jego fundatora czyli Zemeliusa. Pierwotnie budynek ten był siedzibą konińskich szkół średnich. Po odbudowie ma służyć edukacji, tym razem pozwalając rozwijać i realizować pomysły na samodzielność zawodową i społeczną koninian ale też w niektórych obszarach, jak np. innowacji społecznych czy samodzielności osób niepełnosprawnych na poziomie ponad regionalnym, czy ogólnopolskim. Budynek zostanie wyremontowany tak, by umożliwić z jednej strony rozwój spółdzielczości lokalnej ale też by zapewnić odpowiednią bazę do prac szkoleniowych, kulturalnych, integracyjnych dla gości i użytkowników obiektu.

odbiorcy projektu (beneficjenci):

Mieszkańcy Konina, ze szczególnym uwzględnieniem Konińskiej Starówki, zgodnie z diagnozą przygotowaną dla UM Konin i przedstawioną w opracowaniu badającym zagrożenia wykluczeniem a stanowiącej podstawę do opracowania Planu Rewitalizacji Konina. Organizacje pozarządowe w Koninie – dokładne dane w sprawozdaniu z realizacji Programu Współpracy Samorządu M. Konina z Organizacjami Pozarządowymi za rok 2015 (ponad 75 działających pod adresem COP – 3 Maja 1-3 oraz około 300 podmiotów działających w obszarze Miasta Konina. Dodatkowo: działania pro biznesowe, aktywujące osoby wykluczone - zgodnie z diagnozą, wskazano w niej ilości, profil wiek itd. Dla osób długotrwale bezrobotnych, zagrożonych bezrobociem oraz absolwentów. ITP.

Cel ogólny:

Celem bezpośrednim jest rewitalizacja Starówki Miasta Konina w latach 2016-2023
Celem pośrednim jest realizacja działań o charakterze społecznym, ukierunkowanych na mieszkańców obszaru Konińskiej Starówki, którego centrum ma być Inkubator Aktywności.

Zakres rzeczowy realizowanego zadania:

1. Działania ukierunkowane na realizację celów: działania kulturowe, wsparcie finansowe, spotkania, szkolenia, eventy, społeczność. Poprzez współdziałanie z Konińską Radą Działalności Pożytku Publicznego planujemy realizację spotkań z lokalnymi przedstawicielami organizacji pozarządowych. Przeprowadzimy także szereg spotkań z mieszkańcami rewitalizowanego obszaru. Spotkania mają na celu uświadomienie zagrożeń na danym obszarze i potrzeb mieszkańców. Wspólne działania samorządu, NGO i lokalnej społeczności będą dążyły do sukcesywnego niwelowania zagrożeń. W trakcie spotkań spisywane będą pomysły na konkretne działania społeczne. W Koninie aktywnych jest 150 organizacji działających na rzecz lokalnej społeczności. Ich prace w okresie objętym rewitalizacją starej części Konina będą ukierunkowane na obszar zagrożony wykluczeniem. Wspólne działania, eventy i pogadanki z mieszkańcami mają zmotywować dzieci, młodzież, rodziców, dziadków do aktywizacji zawodowej i społecznej. To ci mieszkańcy będą pomysłodawcami działań zmierzających do zmian zaniedbanych miejsc wokół siebie. Żadna zmiana się nie dokona gdy nie ma potencjału społecznego. Ten potencjał zamierzamy pobudzić poprzez lokalnych liderów. Wraz z Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej oraz organizacjami pozarządowymi odnajdziemy ich oraz zaprosimy do współpracy. To oni będą mieli wpływ na swoich sąsiadów, którzy za ich przykładem zachęcą do działania pozostałych mieszkańców. Udzielimy im wsparcia. Od szkoleń, wizyt studyjnych poprzez kompleksowe wsparcie ich inicjatyw. Finansowe, lokalowe i eksperckie. Aż do pomocy w pozyskaniu lokalu na działalność spółdzielczą na terenie Starówki.

Doskonałym narzędziem realizacji własnych małych pomysłów dotyczących wszelkich wydarzeń społecznych i zmian w przestrzeni jest Koniński Budżet Obywatelski. Poprzez promocję dobrych praktyk zmobilizujemy lokalne środowisko do zgłaszania własnych pomysłów. Pokażemy jak budować kampanię informacyjną, przygotować wniosek ale też jak go wspólnie realizować z zaangażowaniem sąsiadów, czy przyszłych użytkowników. Zadaniem samorządu jak też organizacji pozarządowych jest zaktywowanie mieszkańców do dbania o bezpieczeństwo w swojej okolicy i uświadamianie zagrożeń poprzez pokazanie łatwych rozwiązań. Bezpiecznym narzędziem do walki z zagrożeniami jak: nadużywanie alkoholu, sprzedaż dopalaczy, rozboje jest wykorzystanie gotowych rozwiązań jak: <https://mapy.geoportal.gov.pl/iMapLite/KMZBPublic.html>

2. Przebudowa domu Zemełki, remont. Opisany został szczegółowo pod koniec tego formularza (strona 9) z rozwinięciem dla poszczególnych segmentów budynku: Została ona jednocześnie poprzedzona wykonaniem nowej inwentaryzacji (na koniec 2015 roku), gdyż wcześniejsza dokumentacja nie odzwierciedlała faktycznego stanu budynku. Obecnie (koniec 2016 roku) opracowywana jest dokumentacja projektowa, niezbędna do przebudowy, z uwzględnieniem nowej funkcji.

Lokalizacja:

Plac Wolności 16, Konin 62-500; siedziba COP ul. 3 maja 1-3

Szacowana wartość zadania:

5 000 000,00 zł

Prognozowane rezultaty do osiągnięcia wraz ze sposobem ich oceny:

PARTER - uruchomienie biura Inkubatora Aktywności – 5 do 6 osób – przeniesienie biura COP, pomieszczenia od strony ul. Wiosny Ludów plus Biuro Inkubatora Aktywności 3 osoby. Korzystający dziennie ok 10-20 osób. Inkubator przedsiębiorczości społecznej – OWES, pomieszczenia od strony Placu Wolności - 5 osób. Sprzątanie 2 osoby. Razem 15 lub 16 osób.

I PIĘTRO - połowa powierzchni tego poziomu - centrum obsługi księgowo-prawnej dla Organizacji Pozarządowych (lub centrum obsługi prawnej dla mieszkańców) w tym spoza Konina. Spółdzielnia jako forma realizacji, ilość pracowników to minimum 5 osób. Oddziaływanie – klienci centrum –

zdalnie 100-docelowo 200 organizacji. Każda z nich to 15-30 osób. Pośrednio zatem spółdzielnia będzie oddziaływać na 1500 osób lub więcej.

2 połowa - Sale szkoleniowe dla NGO/wielkopolskie centrum NGO/ Inkubator Aktywności 4 sale. Dla 10-15 osób każda z możliwością łączenia dla zebrania większej grupy uczestników. Docelowo do 60 os. ściany przesuwne. Obsługa – 3 osoby. Codziennie to maksymalnie 40-50 osób na tym poziomie. Odnosząc się do doświadczeń COP, przy rotacji grup, uśredniając obłożenie daje to około 200 osób tygodniowo (szkolenia 2 dniowe, 2 x w tygodniu). Rocznie średnio zakłada się około 7 000 osób.

II PIĘTRO - Hostel powiększenie – całe poddasze. Połączenie funkcji z I piętrem - sale szkoleniowe. Umożliwienie pobytu w jednej grupie w całym kompleksie COP minimum 50 osób jednocześnie. W tym w nowo remontowanym Domu Zemełki 30 osób w Hostelu. Umożliwi to korzystanie z centrum przez standardową grupę (autobus). Obłożenie – użytkownicy 3000 osób, uczestników szkoleń plus klienci indywidualni. Zakłada się 1500 do 2000 osób. Możliwe przejście funkcji hostelu, do budynku planowanego na dziedzińcu, jeśli koncepcja przebudowy poddasza (2 piętra) na hostel – nie uzyska akceptacji konserwatora zabytków.

Uzasadnienie logiki interwencji

Przedmiotowy projekt wpisuje się w następujące cele rewitalizacji i wypracowane kierunki działań:

Cel strategiczny 1. Wzmocnienie poziomu integracji społecznej

1.1 Rozwój infrastruktury społecznej ukierunkowanej na zaspokajanie różnych potrzeb mieszkańców

1.2 Rozwój funkcji edukacyjnych

1.3 Rozwój funkcji kulturalnych

Cel strategiczny 2. Stworzenie warunków do rozwoju gospodarczego obszaru rewitalizacji

2.2 Ożywienie przestrzeni publicznej poprzez wsparcie funkcji kulturalnych i rozrywkowych

Cel strategiczny 3. Poprawa funkcjonalności infrastruktury i estetyki przestrzeni publicznej w obrębie Starówki

3.1 Integracja przestrzenna i funkcjonalna obszaru rewitalizacji

3.2 Estetyzacja przestrzeni publicznej

3.3 Poprawa efektywności energetycznej obiektów na obszarze rewitalizacji

3.4 Modernizacja infrastruktury technicznej

Zintegrowanie i komplementarność przedsięwzięcia

Opisany projekt ma dwudzielny charakter, a jego idea w pełni wpisuje się w nowe rozumienie rewitalizacji (promowane w okresie programowania funduszy europejskich na lata 2014-2020), przede wszystkim z punktu widzenia kompleksowości zaplanowanych działań. Po pierwsze przedsięwzięcie ma prospołeczny charakter koncentrujący się na tworzeniu oferty edukacyjnej, społecznej oraz związanej z tworzeniem szeroko rozumianej oferty spędzania czasu wolnego. Tym samym, rdzeniem projektu jest aktywizacja społeczności lokalnej, tworzenie mechanizmów wsparcia dla grup defaworyzowanych (m.in. poprzez rozwijanie ekonomii społecznej). Po drugie, projekt odpowiada na problem degradacji tkanki miejskiej projektując działania remontowe i związane z jej estetyzacją. Zachowane dziedzictwa kulturowego (Domu Zemełki) jest bezpośrednio powiązane z umiejscowieniem w obiekcie usług kierowanych do zamieszkujących obszar rewitalizacji. Projekt polega również na nadaniu remontowanemu budynkowi nowych funkcji, które korzystnie wpłyną na ożywienie zdegradowanej części miasta objętej programem rewitalizacji. Z punktu widzenia planowanej rewitalizacji przedsięwzięcie ma kluczowe znaczenie ze względu na modelowe podejście oraz możliwość wywołania efektu synergii na bazie licznego sektora aktywnych organizacji pozarządowych.

2. Remont pałacu Reymonda

Nazwa zadania
Remont Pałacu Reymonda
Nazwa wnioskodawcy/podmiot realizujący:
Miasto Konin, 62-500 Konin, Plac Wolności 1
Krótki opis problemu i pozytywne skutki, jakie mogłaby przynieść realizacja projektu/przedsięwzięcia rewitalizacyjnego:
Budynek ten jest jednym z cenniejszych zabytków Konina, wymaga kapitalnego remontu. Jest własnością osób prywatnych. Miasto zamierza dokonać zakupu tej nieruchomości, a następnie przy wsparciu środków UE dokonać jego remontu.
<u>oczekiwane skutki realizacji projektu/przedsięwzięcia:</u>
Budynek po remoncie będzie służył celom publicznym, aktywizował lokalne środowisko.
<u>odbiorcy projektu (beneficjenci):</u>
Mieszkańcy Konina.
Cel ogólny:
Celem projektu jest przebudowa budynku (dostosowanie jego funkcjonalności do faktycznych potrzeb mieszkańców) oraz wprowadzenie nowych funkcji. Pałac Reymonda to zabytkowy obiekt, z ciekawą historią, który wpisuje się w klimat konińskiej Starówki. Jednocześnie jest to miejsce, które ze względu na swój charakter może przyciągnąć aktywnych mieszkańców chcących rozwijać swoje pasje. Stąd pomysł na powstanie tam MEDIATEKI i CENTRUM INTEGRACJI SPOŁECZNEJ pn. „Pałacyk Reymonda”. Projekt odpowiada na problem Starówki, gdzie brakuje przestrzeni o kulturotwórczym charakterze dostępnej dla wszystkich zainteresowanych mieszkańców. Celem projektu jest stworzenie atrakcyjnego miejsca, które pełniłoby funkcje instytucji kultury i przestrzeni użytkowej wykorzystywanej przez mieszkańców. W Pałacyku Reymonda mieścić się będą mediateka i centrum integracji społecznej.
MEDIATEKA to miejsce, w którym zostaną zgromadzone zbiory na różnych nośnikach: książki, audiobooki, płyty dvd, cd, czasopisma. Dzięki dostępowi do internetu, lokalnej sieci i wi-fi w tym miejscu skorzystać będzie można z legalnej kultury w sieci, obejrzeć film, posłuchać muzyki czy przeczytać elektroniczną książkę. W mediatece zgromadzone zostaną także wydawnictwa dla osób niewidomych i niedowidzących, którzy mieszkają w Koninie. Ze wszystkich zasobów użytkownicy będą mogli skorzystać na miejscu albo wypożyczyć je na określony czas. W specjalny sposób zostanie też zagospodarowana przestrzeń mediateki. Będzie tu miejsce na salę, którą wypełnią wszystkie zbiory (książki i multimedia), zaplanowana została także sala audiowizualna, która wyposażona zostanie w sprzęt do odtwarzania. Każdy, kto w spokoju chce poczytać książki lub czasopisma znajdzie ciche miejsce w czytelni. Nie zabraknie pomieszczeń warsztatowych. CENTRUM INTEGRACJI SPOŁECZNEJ będzie miejscem dostosowanym do różnych aktywności mieszkańców: spotkań, wystaw, warsztatów, działań edukacyjnych, imprez artystycznych, gier, zabaw. Przy jego tworzeniu pod uwagę będą brane realne potrzeby lokalnej społeczności. Ważne jest, żeby miejsce służyło różnym grupom mieszkańców: dzieciom, młodzieży, seniorom, osobom niepełnosprawnym. Do realizacji działań edukacyjnych, społecznych, kulturalnych w przestrzeni centrum zachęcane będą lokalne organizacje pozarządowe, instytucje, grupy nieformalne, animatorzy. Takiego miejsca w starej części Konina brakuje, jest ono tu bardzo potrzebne, o czym mówią sami mieszkańcy miasta.
Zakres rzeczowy realizowanego zadania:
Remont kapitalny zgodnie z opracowaną dokumentacją w uzgodnieniu z konserwatorem zabytków.
Lokalizacja:
85/3 Obręb Starówka
Szacowana wartość zadania:
2 500 000,00 zł – 3 000 000,00 zł

Prognozowane rezultaty do osiągnięcia wraz ze sposobem ich oceny
Liczba zmodernizowanych obiektów
Uzasadnienie logiki interwencji
Przedmiotowy projekt wpisuje się w następujące cele rewitalizacji i wypracowane kierunki działań: Cel strategiczny 1. Wzmocnienie poziomu integracji społecznej 1.1 Rozwój infrastruktury społecznej ukierunkowanej na zaspokajanie różnych potrzeb mieszkańców 1.2 Rozwój funkcji edukacyjnych 1.3 Rozwój funkcji kulturalnych Cel strategiczny 3. Poprawa funkcjonalności infrastruktury i estetyki przestrzeni publicznej w obrębie Starówki 3.1 Integracja przestrzenna i funkcjonalna obszaru rewitalizacji 3.2 Estetyzacja przestrzeni publicznej 3.3 Poprawa efektywności energetycznej obiektów na obszarze rewitalizacji 3.4 Modernizacja infrastruktury technicznej
Zintegrowanie i komplementarność przedsięwzięcia
Powstanie Mediateki oraz Centrum Integracji Społecznej wiąże się z jednej strony z koniecznością zbudowanie trwałej interwencji ukierunkowanej na mieszkańców Starówki (bardzo ważne w perspektywie zidentyfikowanych problemów), która umożliwi przeprowadzenie rzeczywistej zmiany jakościowej i ilościowej na omawianym terenie. Natomiast z drugiej natomiast strony wykorzystanie zabytkowego obiektu (po jego uprzednim wyremontowaniu i dostosowaniu do potrzeb mieszkańców) pozwoli na ograniczenie deficytu lokalowego w tej części miasta rozpatrywanego w kontekście przestrzeni i obiektów przeznaczonych na cele społeczne – wykorzystywane m.in. w celu integracji społecznej. Podobnie jak w przypadku Inkubatora Aktywności lokowanego w zabytkowym Domu Zemełki – również w przedmiotowym projekcie mamy do czynienia z wiodącym czynnikiem społecznym skupiającym się na nadaniu obiektowi nowych funkcji. Zakres zadań związany z remontem ma drugorzędne, uzupełniające znaczenie, niemniej warto podkreślić, że poprawa estetyki obszaru to również ważny komponent korzystnie wpływający na ożywienie gospodarcze obszaru i jego atrakcyjność inwestycyjną oraz osiedleńczą.

3. Muzeum z funkcjami edukacyjnymi oraz kulturalnymi

Nazwa zadania
Muzeum z funkcjami edukacyjnymi oraz kulturalnymi.
Nazwa wnioskodawcy/podmiot realizujący:
Fundacja im. Juliusa Fromma (realizowane wspólnie z partnerami społecznymi) ul. Kramowa 1, 62-500 Konin.
Krótki opis problemu i pozytywne skutki, jakie mogłaby przynieść realizacja projektu/przedsięwzięcia rewitalizacyjnego:
Miasto Konin nie oferuje wielu atrakcji turystycznych. Sama Starówka nadal postrzegana jest przez mieszkańców Konina jako nieatrakcyjna i nie oferująca wiele mieszkańcom całego miasta (choćby brak kina w tej części miasta - od wielu lat, a także brak kina studyjnego w Koninie). Obszar objęty LPR wymaga intensywnych działań mających na celu tworzenie nie tylko atrakcyjnych wizualnie przestrzeni, ale i miejsc, które będą pełniły funkcje integracyjne i animacyjne dla lokalnej społeczności oraz wzmocnią potencjał miasta w zakresie przyciągania turystów i rozwoju biznesu związanego z turystyką. Co więcej pamięć o Juliusie Frommie, wielkim wynalazcy i przedsiębiorcy urodzonym w Koninie jest zaniedbana. Dotychczasowe przedsięwzięcia pokazały, jak duży potencjał dla promocji i rozwoju miasta tkwi w czerpaniu z historii życia i wynalazku Juliusa Fromma.

Wskazane obszary problemowe mogą ulec poprawieniu dzięki skutecznej realizacji opisywanego projektu i połączeniu nim wielu narzędzi.

oczekiwane skutki realizacji projektu/przedsięwzięcia:

Rezultatami stworzenia na obszarze objętym LPR Muzeum Juliusa Fromma wraz z kinem studyjnym i laboratorium edukacyjnym będą: integracja społeczności lokalnej wokół pamięci o osobie oraz idei promocji wartości oraz osiągnięć; stworzenie dodatkowej przestrzeni edukacyjnej dla uczniów i uczennic z regionu; wzrost świadomości historycznej mieszkańców Konina, zwiększenie atrakcyjności starej części miasta wśród mieszkańców Konina i regionu; budowa wizerunku i rozpoznawalności miasta w skali kraju oraz całego świata. Tym samym - podniesienie jego atrakcyjności turystycznej; promocja postawy przedsiębiorczej.

odbiorcy projektu (beneficjenci):

Mieszkańcy Konina i okolic (w edukacyjnej części pomysłu głównie młodzież), turyści (goście z Polski oraz zagraniczni), w części kinowej - mieszkańcy starówki oraz pozostali mieszkańcy Konina.

Cel ogólny:

Rewitalizacja przestrzeni publicznej oraz wzbogacenie oferty kulturalnej w trosce o rozwój turystyki i podniesienie jakości życia mieszkańców; rewaloryzacja obiektów w celu przywrócenia ich użyteczności oraz nadania im nowych funkcji społecznych, kulturalnych, gospodarczych oraz edukacyjnych; integracja społeczności lokalnej; rozwijanie aktywności i zainteresowań młodzieży, ze szczególnym uwzględnieniem aspektów samorozwoju; wspieranie edukacji historycznej, chemicznej, inżynierskiej, gospodarczej.

Zakres rzeczowy realizowanego zadania:

Nieodpłatne wyasygnowanie budynku celem budowy muzeum, laboratorium edukacyjnego oraz kina studyjnego.

Lokalizacja:

Szacowana wartość zadania:

Prognozowane rezultaty do osiągnięcia wraz ze sposobem ich oceny

Muzeum - liczba gości, opinie gości. Laboratorium - liczba uczniów, liczba partnerstw ze szkołami oraz instytucjami. Kino - liczba seansów, liczba widzów, liczba wydarzeń.

Uzasadnienie logiki interwencji

Przedmiotowy projekt wpisuje się w następujące cele rewitalizacji i wypracowane kierunki działań:

Cel strategiczny 1. Wzmocnienie poziomu integracji społecznej

1.1 Rozwój infrastruktury społecznej ukierunkowanej na zaspokajanie różnych potrzeb mieszkańców

1.2 Rozwój funkcji edukacyjnych

1.3 Rozwój funkcji kulturalnych

1.4 Podniesienie poziomu bezpieczeństwa i porządku publicznego

Cel strategiczny 2. Stworzenie warunków do rozwoju gospodarczego obszaru rewitalizacji

2.3 Rozwój funkcji turystycznych

Cel strategiczny 3. Poprawa funkcjonalności infrastruktury i estetyki przestrzeni publicznej w obrębie Starówki

3.1 Integracja przestrzenna i funkcjonalna obszaru rewitalizacji

Zintegrowanie i komplementarność przedsięwzięcia

Muzeum z funkcjami edukacyjnymi oraz kulturalnymi to projekt polegający na stworzeniu przestrzeni pełniącej funkcje edukacyjne, kulturalne i animacyjne. Żywa i nowoczesna placówka muzealna bazuje na maksymalnym wykorzystaniu działań związanych z animacją społeczno-kulturalną mieszkańców obszaru zdegradowanego (obszaru rewitalizacji). Projekt wykorzystuje postać Juliusa Fromma, która może integrować i symbolicznie spajać założenia rewitalizacyjne. Fromm jako osoba przedsiębiorcza i cechująca się otwartymi poglądami wydaje się być jednostką

dobrze oddającą konieczność spójnego zintegrowania odnowy gospodarczej konińskiej Starówki i zbudowania oferty wypoczynkowej dla jej mieszkańców.

4. Konińskie spotkania z Juliusem Frommem (cykl)

Nazwa zadania
Konińskie spotkania z Juliusem Frommem (cykl)
Nazwa wnioskodawcy/podmiot realizujący:
Fundacja im. Juliusa Fromma (realizowane w partnerstwie z organizacjami historycznymi oraz szkołami) ul. Kramowa 1, 62-500 Konin.
Krótki opis problemu i pozytywne skutki, jakie mogłaby przynieść realizacja projektu/przedsięwzięcia rewitalizacyjnego:
Historycznie konińska Starówka była przedwojennym centrum miasta i zamieszkała była przez mniejszości narodowe, w tym przez mniejszość żydowską, stanowiącą pod koniec XIX wieku nawet 51% lokalnej społeczności. Jednym z jej przedstawicieli był urodzony w starej części Konina żyjący na przełomie XIX i XX wieku wielki wynalazca i przedsiębiorca Julius Fromm. Ten koninianin swoimi pomysłami oraz działalnością wywarł znaczący i nieodwracalny wpływ na świat, w którym żyjemy. Większość mieszkańców Konina nie zna lub zna bardzo pobieżnie historię miasta oraz nie ma świadomości jego przedwojennej wielokulturowości. Projekt spotkań ma na celu organizację cyklu wydarzeń, podczas których, poprzez zapoznania koninian z historią życia Fromma będą budować świadomość historyczną i wspólnotę lokalną.
oczekiwane skutki realizacji projektu/przedsięwzięcia:
Wzrost świadomości historycznej mieszkańców (w obszarze wiedzy o starej części miasta); budowa wspólnoty lokalnej; przywrócenie postrzegania starówki jako historycznego centrum Konina.
odbiorcy projektu (beneficjenci):
Mieszkańcy Konina i okolic (ale ze szczególnym uwzględnieniem mieszkańców Starówki).
Cel ogólny:
Rewitalizacja społeczna Starówki; podniesienie świadomości historycznej koninian na temat miasta; naniesienie na mapę Starówki kolejnych istotnych markerów związanych z historią miasta.
Zakres rzeczowy realizowanego zadania:
Planujemy wykorzystanie już istniejącej infrastruktury zlokalizowanej na Starówce.
Lokalizacja:
Centrum Organizacji Pozarządowych, Urząd Miejski, Biblioteka filia Starówka, szkoły.
Szacowana wartość zadania:
Prognozowane rezultaty do osiągnięcia wraz ze sposobem ich oceny
Liczba uczestników spotkań (planowany cykl min 10 spotkań).
Uzasadnienie logiki interwencji
Przedmiotowy projekt wpisuje się w następujące cele rewitalizacji i wypracowane kierunki działań: Cel strategiczny 1. Wzmocnienie poziomu integracji społecznej. 1.2 Rozwój funkcji edukacyjnych 1.3 Rozwój funkcji kulturalnych Cel strategiczny 2. Stworzenie warunków do rozwoju gospodarczego obszaru rewitalizacji 2.1 Wsparcie inicjatyw ukierunkowanych na rozwijanie przemysłów czasu wolnego 2.2 Ożywienie przestrzeni publicznej poprzez wsparcie funkcji kulturalnych i rozrywkowych
Zintegrowanie i komplementarność przedsięwzięcia
Projekt wpisuje się w szeroko rozumianą interwencję ukierunkowaną na ożywienie obszaru rewitalizacji z punktu widzenia społecznego i gospodarczego. Rozwijanie funkcji kulturalnych oraz

edukacyjnych (w wymiarze pozaformalnym) to działania ważne dla sfery symbolicznej. Jednocześnie budowanie wspólnoty oraz integracja mieszkańców Starówki umożliwia docelowe przeobrażenie tej części miasta w funkcjonalną przestrzeń centralną o miastotwórczym i centrotwórczym charakterze. Przesłanki do tworzenia projektu społeczno-edukacyjnego w oparciu o dziedzictwo historyczne są wkomponowane w kontekst lokalny (skala mikro) i wpłyną na możliwie pełne włączenie jak największej liczby beneficjentów do cyklu spotkań. Warto podkreślić, że w warstwie infrastrukturalnej projekt będzie czerpał z istniejącej infrastruktury, jak również obiektów, które zostaną poddane rewitalizacji w ramach realizacji niniejszego LPR.

5. Revital - Starówka

Nazwa zadania
Revital - Starówka
Nazwa wnioskodawcy/podmiot realizujący:
I Liceum Ogólnokształcące im. Tadeusza Kościuszki w Koninie, ul. Mickiewicza 14, 62-500 Konin; Fundacja Pełnym Głosem u. Wiechowicza 3/34, 62-510 Konin; Stowarzyszenie Akcja Konin, ul. 3 Maja 1-3, 62-500 Konin.
Krótki opis problemu i pozytywne skutki, jakie mogłaby przynieść realizacja projektu/przedsięwzięcia rewitalizacyjnego:
Brak znajomości wśród lokalnej społeczności bogatej i wielokulturowej historii i tradycji miasta oraz okolic, mała świadomość dorobku intelektualnego i kulturalnego przedstawicieli różnych nacji na tym terenie oraz wynikający z tej niewiedzy brak więzi z „małą ojczyzną” skutkujący niewielkim zainteresowaniem sprawami miasta, małym utożsamianiem się z jego problemami oraz niepodjęciem odpowiedzialności za rozwój (nie jest on postrzegany jako szansa indywidualnego rozwoju). Dostrzegana jest niewielka aktywność społeczno-kulturalna na obszarze rewitalizacji, która wskazuje na konieczność integracji i pobudzenia działań w tym obszarze na Starówce. W związku z brakiem instytucji typu dom kultury, świetlica integracyjna lub Dzienny Dom Pomocy Społecznej w rejonie Starówki istnieje potrzeba stworzenia przestrzeni dla działań Edukatorni prowadzącej warsztaty edukacyjne dla dzieci i młodzieży, świetlicy integracyjnej, przeznaczonej dla młodzieży, dzieci z rodzin wykluczonych i dzieci z romskich rodzin, mieszkających przeważnie na Starówce oraz Pracowni „Revital- Art” jako tkanek kulturotwórczych rewitalizujących przestrzeń społeczną.
oczekiwane skutki realizacji projektu/przedsięwzięcia:
Stworzenie przestrzeni do działań i integracji społeczności lokalnej z obszaru rewitalizowanego poprzez szeroko rozumiane działania kulturalne, edukacyjne, artystyczne i socjoterapeutyczne; szeroko pojęta edukacja regionalna; zgromadzenie i opracowanie materiałów, dotyczących historii i kultury Starówki – zbudowanie w mieszkańcach patriotyzmu i poczucia przynależności do Konina; ożywienie życia kulturalnego na Starówce; integracja społeczności lokalnej, wzmocnienie więzi międzypokoleniowych; aktywizacja w kierunku przedsiębiorczości poprzez rozwijanie kompetencji i inicjowanie pracy twórczej; eliminowanie czynników stresogennych u osób ze środowisk wykluczonych; integracja społeczności romskiej i polskiej w Koninie; poprawa szans życiowych dzieci romskich; zmiana postaw społecznych poprzez eliminację stereotypów o osobach wykluczonych społecznie - zmniejszenie postaw dyskryminacyjnych wobec Romów; wyrównanie szans edukacyjnych i rozwojowych młodych ludzi.
odbiorcy projektu (beneficjenci):
Wielopokoleniowa społeczność lokalna obszaru rewitalizowanego oraz Konina: dzieci i młodzież – z rodzin wykluczonych, w tym społeczność romska; dorośli (członkowie Związku Sybiraków Regionu Konińskiego, mieszkańcy Starówki i ul. Nadrzecznej - m.in. osoby pozostające bez pracy, emeryci, mieszkańcy Nadwarciańskiego Domu Opieki), użytkownicy portali społecznościowych i internetu.

Cel ogólny:

Celem projektu jest dostosowanie do potrzeb części infrastruktury I LO im T. Kościuszki i nadanie jej nowych funkcji społecznych i kulturalnych, tj. stworzenie Pracowni „Revital- Art”, świetlicy integracyjnej i Edukatori do przygotowania projektów: „Konińskie Spotkania z Przeszłością”, „Spotkania Kultur - Pokoleń” oraz realizacji warsztatów kreatywnych o charakterze inicjującym działania społeczne i artystyczne dla mieszkańców Starówki i Konina - remont z uwzględnieniem rekultywacji oraz zaplecza w kompleksie budynku B i budynku gospodarczym. Celem projektu jest wielopłaszczyznowe działanie realizujące hasło „Konin - miastem pokoleń, Konin - miastem kultury”. Przybliżenie mieszkańcom wiedzy o Koninie, wzmocnienie więzi z historią, tradycją i kulturą poprzez przypomnienie ważnych wydarzeń, wybitnych postaci oraz dzieł znaczących dla miasta i regionu, budowanie dumy i poczucia przynależności do Konina i regionu. A także wzmocnienie więzi międzypokoleniowych, zacieśnienie współpracy z instytucjami na obszarze rewitalizacji, integracja ze społecznością lokalną poprzez prezentację wypracowanych materiałów, organizację koncertów, spotkań i warsztatów oraz współpracę z osobami i instytucjami, rozwijanie aktywności twórczej, zainteresowań oraz uzdolnień dzieci i młodzieży. Wspieranie edukacji poprzez pomoc w nauce oraz oddziaływania socjoterapeutyczne. Edukatoria ma być także miejscem rozwoju nowych inicjatyw społeczno - kulturalnych. Remont generalny fortepianu F. C. Bechstein 120480 z 1922 roku pozwoli na zapewnienie oprawy muzycznej organizowanym koncertom i spektaklom.

Zakres rzeczowy realizowanego zadania:

Remont kapitalny pomieszczeń Budynku B i budynku gospodarczego, renowacja fortepianu. Zakup laptopa, komputera, drukarki, projektora, tabletu, aparatu fotograficznego z kamerą, studia fotograficznego, do dokumentacji graficznej, fotograficznej i filmowej, sprzętu nagłaśniającego, sztalug, tablic wystawienniczych, materiałów papierniczych, plastycznych, druków. Zatrudnienie asystenta romskiego, osoby do prowadzenia świetlicy integracyjnej, trenerów warsztatów Edukatori.

Lokalizacja:

I Liceum Ogólnokształcące im. T. Kościuszki w Koninie, Plec Zamkowy, Park im. F. Chopina, Bulwar Nadwarciański, Nadwarciański Dom Opieki.

Szacowana wartość zadania:**Prognozowane rezultaty do osiągnięcia wraz ze sposobem ich oceny**

Liczba zmodernizowanych pomieszczeń i budynków, liczba zrealizowanych projektów, ilość spotkań, warsztatów, spektakli, koncertów, ilość uczestników projektu.

Uzasadnienie logiki interwencji

Przedmiotowy projekt wpisuje się w następujące cele rewitalizacji i wypracowane kierunki działań: Cel strategiczny 1. Wzmocnienie poziomu integracji społecznej.

1.1 Rozwój infrastruktury społecznej ukierunkowanej na zaspokajanie różnych potrzeb mieszkańców

1.2 Rozwój funkcji edukacyjnych

1.4 Podniesienie poziomu bezpieczeństwa i porządku publicznego

Cel strategiczny 2. Stworzenie warunków do rozwoju gospodarczego obszaru rewitalizacji

2.2 Ożywienie przestrzeni publicznej poprzez wsparcie funkcji kulturalnych i rozrywkowych

Cel strategiczny 3. Poprawa funkcjonalności infrastruktury i estetyki przestrzeni publicznej w obrębie Starówki

3.1 Integracja przestrzenna i funkcjonalna obszaru rewitalizacji

3.4 Modernizacja infrastruktury technicznej

Zintegrowanie i komplementarność przedsięwzięcia

Przedmiotowy projekt ma partnerski charakter łączy potencjał i zasoby jednostki publicznej (I LO) oraz organizacji pozarządowych. Wartością projektu jest synergia działań pomiędzy poszczególnymi podmiotami oraz łączenie działań modernizacyjnych z miękkimi zadaniami skupiającymi

się na pracach warsztatowych i integracyjnych. Potencjał lokalowy szkoły jest istotny, niemniej projekt zakłada dokonanie niezbędnych remontów oraz doposażenia szkoły w niezbędne wyposażenie konieczne do realizacji projektów. Warto podkreślić, że w części przedsięwzięcie jest skierowane do marginalizowanej społeczności romskiej, która wymaga wsparcia odpowiednio przygotowanych i wykształconych osób. Projekt wpisuje się w ideę kompleksowego przeobrażenia konińskiej Starówki w miejsce pełne energii oraz efektywnej kooperacji w ramach podmiotów społeczeństwa obywatelskiego.

6. Centrum Edukacji Komunikacyjnej - Miasteczko rowerowe

Nazwa zadania
Centrum Edukacji Komunikacyjnej - Miasteczko rowerowe
Nazwa wnioskodawcy/podmiot realizujący:
Miasto Konin, 62-500 Konin, Plac Wolności 1
Krótki opis problemu i pozytywne skutki, jakie mogłaby przynieść realizacja projektu/przedsięwzięcia rewitalizacyjnego:
Centrum Edukacji Komunikacyjnej ma na celu wprowadzenie dzieci i młodzieży szkolnej ze szczególnym uwzględnieniem mieszkańców Starówki w podstawy bezpiecznego zachowania się w ruchu drogowym, zapoznanie ze znakami drogowymi a także przygotowaniem do egzaminu na kartę rowerową. Miasteczko rowerowe stworzy, również możliwość aktywnego spędzania wolnego czasu przez całe rodziny na obszarze Starówki.
oczekiwane skutki realizacji projektu/przedsięwzięcia:
Nauczyć młodych uczestników ruchu drogowego poruszania się w sposób odpowiedzialny, świadomy nie narażający siebie i innych na niebezpieczeństwo. Miasteczko będzie wykorzystywane do prowadzenia działań edukacyjnych wśród dzieci i młodzieży w zakresie podnoszenia umiejętności prawidłowego i bezpiecznego poruszania się po drogach publicznych. Podniesienia świadomości wśród rodziców i dzieci w zakresie bezpieczeństwa.
odbiorcy projektu (beneficjenci):
Dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym, rodziny z dziećmi m.in. z obszaru Starówki.
Cel ogólny:
Bezpieczeństwo, edukacja, zastosowanie wiedzy teoretycznej w praktyce. Poprawa infrastruktury miejskiej w części przewidzianej do rewitalizacji, wzbogacenie wizualne przestrzeni publicznej.
Zakres rzeczowy realizowanego zadania:
Przyłącze energetyczne, odwodnienie, ogrodzenie miasteczka, oświetlenie, kostka brukowa/dywan asfaltowy, oznakowanie drogowe (pionowe znaki drogowe "mini" z rur stalowych ocynkowanych, oznakowanie poziome jezdni specjalistyczną farbą), pas zieleni, sygnalizatory świetlne, ławki parkowe, rowery, stojaki na rowery, parkowe kosze na śmieci, tablica informacyjna z regulaminem użytkowania miasteczka, budynek gospodarczy z zapleczem sanitarnym.
Lokalizacja:
Wał Tarejwy, Numery działek, na których planuje się realizację inwestycji to 620/9 i 619/2
Szacowana wartość zadania:
300 000,00 zł
Prognozowane rezultaty do osiągnięcia wraz ze sposobem ich oceny
Przewidywana liczba użytkowników to 15 tys. dzieci w tym 4 tys. dzieci ze szkół podstawowych oraz 700 dzieci w wieku przedszkolnym ze szczególnym uwzględnieniem mieszkańców Starówki.
Uzasadnienie logiki interwencji
Przedmiotowy projekt wpisuje się w następujące cele rewitalizacji i wypracowane kierunki działań: Cel strategiczny 1. Wzmocnienie poziomu integracji społecznej

1.2 Rozwój funkcji edukacyjnych

1.4 Podniesienie poziomu bezpieczeństwa i porządku publicznego

Cel strategiczny 2. Stworzenie warunków do rozwoju gospodarczego obszaru rewitalizacji

2.1 Wsparcie inicjatyw ukierunkowanych na rozwijanie przemysłów czasu wolnego

Cel strategiczny 3. Poprawa funkcjonalności infrastruktury i estetyki przestrzeni publicznej w obrębie Starówki

3.1 Integracja przestrzenna i funkcjonalna obszaru rewitalizacji

Zintegrowanie i komplementarność przedsięwzięcia

W związku z niedostatecznym stanem infrastruktury drogowej na obszarze rewitalizacji identyfikuje się problemy związane z bezpieczeństwem. Dodatkowo powstanie Centrum Edukacji Komunikacyjnej, które wpłynie na rozbudowę oferty spędzania czasu wolnego i pozwoli na przekazywanie dobrych wzorców w zakresie szeroko rozumianego bezpieczeństwa. Zakłada się, że projekt koresponduje z planowanymi inwestycjami drogowymi, które uwzględniają konieczność dostosowania rozwiązań technologicznych do ruchu rowerowego w obrębie Starówki.

7. Modernizacja i rozbudowa Amfiteatru „Na Skarpie” w Koninie

Nazwa zadania

Modernizacja i rozbudowa Amfiteatru „Na Skarpie” w Koninie.

Nazwa wnioskodawcy/podmiot realizujący:

Miasto Konin, 62-500 Konin, plac Wolności 1

Krótki opis problemu i pozytywne skutki, jakie mogłyby przynieść realizacja projektu/przedsięwzięcia rewitalizacyjnego:

Amfiteatr „Na skarpie” około 4300 miejsc został wybudowany w 1974 r., znajduje się w centrum Konina, w sąsiedztwie rzeki Warty. W pobliżu są tereny zielone, malowniczo wpisujące się w wizerunek miasta. Łącznie stanowią atrakcyjne miejsce wypoczynku i organizacji wydarzeń kulturalnych. Amfiteatr jest jedynym obiektem o tym charakterze na terenie wschodniej Wielkopolski. To tutaj, przez wiele lat odbywała się największa w Polsce impreza kabaretowa - „Derby” Kabaretowo Estradowe, które trwały początkowo nawet kilka dni i skupiały największe gwiazdy kabaretowe i estradowe działające na krajowym rynku. Co jakiś czas powraca idea reaktywacji tego wydarzenia, ale niestety ze względu na stan techniczny obiektu jest ona niemożliwa. Jej powrotem są zainteresowane stacje telewizyjne, ale swój udział uzależniają od lepszej kondycji obiektu. Byłaby to bez wątpienia znakomita promocja miasta i regionu w ogólnopolskich mediach, z której Konin skorzystać nie może.

To także na konińskim amfiteatrze odbyła się pierwsza gala Międzynarodowego Dziecięcego Festiwalu Piosenki i Tańca, który w przyszłym roku będzie obchodził 38 edycję. Na to wyjątkowe wydarzenie przyjeżdża do Konina ponad 2500 uczestników z całego świata. Ich największym marzeniem jest móc wystąpić podczas gali na konińskim amfiteatrze. Jest on dla nich miejscem magicznym, kojarzonym z drogą do przyszłej artystycznej kariery. Niestety brak remontu amfiteatru może doprowadzić do sytuacji, w której organizator wydarzenia nie otrzyma zgody służb nadzoru budowlanego na przeprowadzenie gali. Byłaby to najgorsza informacja dla miasta. Festiwal noszący dumne miano Kulturalnej Marki Wielkopolski w Unii Europejskiej nadane przez TVP i Ministerstwo Infrastruktury musiałby przestać istnieć.

Z uwagi na zły stan techniczny obiektu, potencjał i możliwości tego terenu są wykorzystywane w sposób ograniczony. Zdewastowane siedziska, osuwająca się skarpa (powtarzające się problemy z odwodnieniem terenu), brak odpowiedniego zadaszenia sceny i widowni oraz inne bariery architektoniczne powodują, że zmniejsza się ranga obiektu, na którym realizowanych jest rocznie około 10 imprez, nie można również poszerzyć oferty kulturalnej o wydarzenia mające charakter

regionalny, krajowy i międzynarodowy. Utrudniony jest również dostęp dla osób niepełnosprawnych.

Stan techniczny amfiteatru „Na skarpie” w Koninie wskazuje – w razie braku przystąpienia do jego modernizacji – na konieczność zdecydowanego ograniczenia jego funkcji, a zatem znaczenia dla kultury miasta. W efekcie ostateczny brak modernizacji doprowadzi do zamknięcia amfiteatru.

oczekiwane skutki realizacji projektu/przedsięwzięcia:

Modernizacja Amfiteatru przyczyni się do rozwoju usług kulturalnych oraz zwiększenia udziału osób w życiu kulturalnym. Poprawi się atrakcyjność obiektu oraz sąsiednich terenów poprzez nowe rozwiązania architektoniczne, co przyczyni się do wydłużenia sezonu kulturalnego i wprowadzenia nowych ofert kulturalnych. Projekt ma na celu integrację społeczeństwa poprzez organizowane wydarzenia kulturalne, propozycje oferty w zakresie edukacji artystycznej.

Modernizacja amfiteatru spowoduje zwiększenie konkurencyjności względem innych ośrodków w regionie.

Zmodernizowany amfiteatr to także szansa na budowanie przestrzeni kulturalnej przyciągającej jednostki kreatywne, to tworzenie wizerunku miasta (i regionu) otwartego na mobilność idei oraz odmienne wzorce i wartości kulturowe. Transfer międzykulturowy, który odbywa się podczas wydarzeń obserwujemy m.in. w czasie organizacji Międzynarodowego Dziecięcego Festiwalu Piosenki i Tańca, w czasie organizacji studenckich juwenaliów, Dni Konina, festiwalu kultur miast partnerskich Konina. Bez kompleksowej modernizacji amfiteatru miasto Konin może mieć problemy z ich organizacją, a przynajmniej z zapewnieniem ich dotychczasowego kształtu organizacyjnego i zasięgu oddziaływania.

odbiorcy projektu (beneficjenci):

Realizacja projektu ma na celu zwiększenie dostępności mieszkańców miasta oraz regionu do usług kulturalnych oraz wymianę kulturalną pomiędzy uczestnikami międzynarodowych przedsięwzięć kulturalnych. Coraz większa liczba mieszkańców, głównie młodych, emigruje. Odwróceniu tych tendencji służyć ma m.in. zwiększanie dostępności podstawowych usług kulturalnych.

Modernizacja Amfiteatru „Na skarpie” jest zapisana w Strategii Rozwoju Konina na lata 2015-2020. W analizie SWOT tego dokumentu wymieniono z jednej strony bogatą ofertę wydarzeń kulturalnych o różnym zasięgu, z drugiej, brak wystarczających środków na infrastrukturę kultury i organizację imprez. W efekcie modernizacja Amfiteatru „Na skarpie” umieszczona została przez Radę Miasta Konina w wieloletnim planie inwestycyjnym na lata 2015-2020.

Cel ogólny:

Amfiteatr „Na skarpie” znajduje się w sąsiedztwie rzeki Warty i atrakcyjnych terenów zielonych. To miejsce, które poprzez kulturę łączy mieszkańców starej i nowej części miasta. Jest dla nich miejscem wielu niepowtarzalnych wspomnień i spotkań z wyjątkowymi ludźmi. Zresztą budowany był on w większości, w czynie społecznym, co świadczy o tym, że powstał on z potrzeby integracji. Amfiteatr łączy pokolenia i bez wątpienia jest miejscem, które zasługuje na drugą szansę i powrót do dawnej świetności.

Tu realizowane są cykliczne miejskie, krajowe i międzynarodowe wydarzenia kulturalne. Wszystkie od lat budowały kulturową tożsamość subregionu konińskiego.

Cel ogólny: modernizacja i rozbudowa Amfiteatru „Na skarpie” warunkiem poprawienia oferty usług kulturalnych i zwiększenia udziału osób w życiu kulturalnym Konina.

Cele szczegółowe: poprawa poziomu atrakcyjności obiektu i sąsiednich terenów przez przebudowę i nowe rozwiązania architektoniczne, podniesienie znaczenia obiektu w kraju i zagranicą przez zdecydowaną poprawę jego stanu technicznego, wprowadzenie nowych ofert kulturalnych przez zadaszenie widowni (wydłużenie sezonu letniego i podniesienie poziomu bezpieczeństwa widzów) oraz powiększenie sceny, udostępnienie amfiteatru osobom niepełnosprawnym poprzez likwidację barier architektonicznych, poprawa komfortu pracy artystów poprzez budowę lub modernizację garderób i łazienek.

Projekt poprawiając atrakcyjność obiektu i sąsiednich terenów, zwiększy atrakcyjność inwestycyjną Konina i województwa wielkopolskiego. Poszerzenie oferty o musicale, operetki, imprezy wykorzystujące najnowsze zdobycze techniki estradowej – zwiększy ruch turystyczny.

Zakres rzeczowy realizowanego zadania:

Projekt polegać będzie w szczególności na zastąpieniu zdewastowanych ławek i zniszczonych fotelików nowymi siedziskami (około 4000 sztuk), wykonaniu utwardzonej drogi dojazdowej do sceny (dla transportu wyposażenia scenicznego), wymianie ciągów komunikacyjnych na kostkę brukową, wymianie oświetlenia widowni, modernizacji sceny i jej zadaszenia, wraz z garderobami i łazienkami, wykonaniu zadaszenia widowni amfiteatru (2500 m² powierzchni widowni), modernizacji zaplecza sanitarnego i ogrodzenia.

Lokalizacja:

Konin ul. Wyszyńskiego 3. Nr działki 333/109, o pow. 0,6766 ha

Szacowana wartość zadania:

19 500 000,00

Prognozowane rezultaty do osiągnięcia wraz ze sposobem ich oceny

Amfiteatr w Koninie jest jedynym tego typu obiektem kultury w rejonie Wielkopolski wschodniej; najbliższy tego typu obiekt znajduje się w Płocku. W czasie sezonu letniego organizowanych jest w amfiteatrze około 10 imprez o charakterze kulturalnym i różnorodnym zasięgu. Zasięg lokalny, regionalny, mają imprezy typu: Juwenalia (organizator – PWSZ w Koninie) czy ogólnopolska noc kabaretowa, zasięg międzynarodowy – Międzynarodowy Dziecięcy Festiwal Piosenki i Tańca (organizator – Koniński Dom kultury). W roku 2015 w czasie koncertu galowego 36. Festiwalu uczestniczyło około 1200 wykonawców z kilkunastu krajów świata; festiwal współfinansuje Samorząd Województwa Wielkopolskiego. Każdorazowo w imprezach organizowanych w amfiteatrze uczestniczy komplet publiczności, wypełniając 4.000 miejsc siedzących. Co roku już od maja agencje artystyczne rezerwują amfiteatr na organizację koncertów, spektakli, kabaretów i innych wydarzeń którym amfiteatr sprzyja, chociażby ze względu na ilość miejsc i zaplecze techniczne. Z pewnością liczba ta byłaby jeszcze większa gdyby był to obiekt wyremontowany i chociażby w części zadaszony.

W efekcie przyczyniłoby się to z jednej strony do podnoszenia komfortu życia mieszkańców Konina i subregionu konińskiego, z drugiej – budowało pozycję miasta jako znaczącego ośrodka województwa wielkopolskiego. Zmodernizowany obiekt da szansę na zdecydowane zwiększenie liczby organizowanych imprez, nawet o około 100%. Oznacza to również zwiększenie liczby uczestników wydarzeń o min. 50 %.

Uzasadnienie logiki interwencji

Przedmiotowy projekt wpisuje się w następujące cele rewitalizacji i wypracowane kierunki działań:

Cel strategiczny 1. Wzmocnienie poziomu integracji społecznej

1.1 Rozwój infrastruktury społecznej ukierunkowanej na zaspokajanie różnych potrzeb mieszkańców

1.3 Rozwój funkcji kulturalnych

Cel strategiczny 2. Stworzenie warunków do rozwoju gospodarczego obszaru rewitalizacji

2.1 Wsparcie inicjatyw ukierunkowanych na rozwijanie przemysłów czasu wolnego

2.2 Ożywienie przestrzeni publicznej poprzez wsparcie funkcji kulturalnych i rozrywkowych

2.3 Rozwój funkcji turystycznych

Cel strategiczny 3. Poprawa funkcjonalności infrastruktury i estetyki przestrzeni publicznej w obrębie Starówki

3.1 Integracja przestrzenna i funkcjonalna obszaru rewitalizacji

3.2 Estetyzacja przestrzeni publicznej

3.4 Modernizacja infrastruktury technicznej

Zintegrowanie i komplementarność przedsięwzięcia

Modernizacja i rozbudowa Amfiteatru „Na Skarpie” w Koninie to projekt kluczowy szczególnie biorąc pod uwagę ideę niniejszego programu rewitalizacji, która zakłada, że ożywienie i ograniczenie marginalizacji społecznej mieszkańców Starówki jest możliwe przy założeniu stworzenia stref wolnego czasu, autonomicznych przemysłów czasu wolnego, które będą kanalizować aktywność i energię mieszkańców. Wykreowanie i utrwalenie takiego modelu jest możliwe jedynie przy założeniu kompleksowej interwencji infrastrukturalnej. Warto zwrócić uwagę, że działania ukierunkowane na modernizację i rozbudowę infrastruktury służą w istocie jej wykorzystaniu na cele społeczne.

8. Centrum Sportu i Rekreacji oraz Odnowy Biologicznej (Osiedle Centrum Sportu i rekreacji „Starówka”, ul. Dmowskiego 4)

Nazwa zadania
Centrum Sportu i Rekreacji oraz Odnowy Biologicznej
Nazwa wnioskodawcy/podmiot realizujący:
Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Koninie, ul. Kurów 1, 62-510 Konin
Krótki opis problemu i pozytywne skutki, jakie mogłaby przynieść realizacja projektu/przedsięwzięcia rewitalizacyjnego:
Stadion Piłkarski przy ul. Dmowskiego 4 jest obiektem sportowym o charakterze piłkarskim i jego modernizacja mająca na celu rozszerzenie programu użytkowego o funkcję rekreacyjną i odnowy biologicznej, nadałaby mu charakter obiektu osiedlowego i tym samym wpłynęły w istotny sposób na integrację społeczeństwa w wymiarze lokalnym.
oczekiwane skutki realizacji projektu/przedsięwzięcia:
Poprawa warunków rozwoju fizycznego oraz zapobieganie procesowi starzenia się społeczności z uwzględnieniem potrzeb seniora.
odbiorcy projektu (beneficjenci):
Mieszkańcy Starówki oraz innych dzielnic Konina (stowarzyszenia, kluby sportowe, osoby indywidualne: dzieci, młodzież dorośli, seniorzy).
Cel ogólny:
Osiedlowe Centrum Sportu i Rekreacji „Starówka” w swym podstawowym założeniu zmieniłoby swój charakter użytkowy z obiektu piłkarskiego w wielofunkcyjny obiekt sportowo-rekreacyjny służący mieszkańcom Starówki i innych dzielnic miasta oraz w istotny sposób przywróciłoby funkcje pierwotne oraz rozszerzyłoby o nowe w wymiarze sportowo-rekreacyjnym i społecznym.
Zakres rzeczowy realizowanego zadania:
1.Modernizacja i rozbudowa boisk o nawierzchni trawiastej - 3 boiska o wymiarach 105 x 68 m. 2.Modernizacja i rozbudowa zaplecza szatniowo-rekreacyjnego poprzez rozszerzenie programu użytkowego o pomieszczenia do odnowy biologicznej, działalności rekreacyjnej (siłownia, squash, mała sala gimnastyczna), kulturalnej i oświatowo-wychowawczej w odniesieniu do kondygnacji: Poziom minus 1 (pomieszczenia siłowni z wyposażeniem uwzględniającym potrzeby osób w każdym wieku; salka na zajęcia, kreatywny ruch, taniec terapeutyczny i zabawę dla dzieci i seniorów; pomieszczenia na działalność spółdzielni socjalnej, która prowadziłaby bar mleczny, niedrogie i zdrowe jedzenie dla dzieci i seniorów). Poziom 0 winda, rehabilitacja i odnowa biologiczna (hydroterapia, masaże, światłolecznictwo, elektroterapia, pole magnetyczne, komora kriogeniczna, komora hiperbaryczna, leczenie falą akustyczną, kinezyterapia, sauny: mokra i sucha, akupunktura, bar tlenowy); szatnie. Piętro 1 sala multimedialno-konferencyjna z dostępem do komputerów z Internetem, centrum gier planszowych;

Piętro 2 siedziba klubu seniora wraz z salą dla seniora (Rada Seniora, Uniwersytet III Wieku, TIO, Stowarzyszenia; sala terapeutyczna dedykowana stowarzyszeniom pracującym na rzecz osób uzależnionych i abstynentów, np. „Szansa”, „Trzeźwość”; siedziba klubów sportowych, między innymi „Górnika” Konin; pokoje goście dla 20 osób.

Wokół obiektu tętnie solankowe; zegar słoneczny; place zabaw dla dzieci: wodny i naukowy; zewnętrzne stoły do gry: w szachy, chińczyka, ping ponga; boisko do siatkówki plażowej, badmintona, kort tenisowy. Kompleks ogrodzony.

3.Modernizacja trybuny dla widzów przy boisku głównym obiektu.

4.Budowa hali sportowej (boisko do piłki ręcznej z widownia na 200 miejsc).

Lokalizacja:

ul. Romana Dmowskiego 4, Konin 62-500

Szacowana wartość zadania:

16 000 000,00 zł

Prognozowane rezultaty do osiągnięcia wraz ze sposobem ich oceny

Uzasadnienie logiki interwencji

Przedmiotowy projekt wpisuje się w następujące cele rewitalizacji i wypracowane kierunki działań:

Cel strategiczny 1. Wzmocnienie poziomu integracji społecznej

1.1 Rozwój infrastruktury społecznej ukierunkowanej na zaspokajanie różnych potrzeb mieszkańców

1.2 Rozwój funkcji edukacyjnych

1.3 Rozwój funkcji kulturalnych

Cel strategiczny 2. Stworzenie warunków do rozwoju gospodarczego obszaru rewitalizacji

2.1 Wsparcie inicjatyw ukierunkowanych na rozwijanie przemysłów czasu wolnego

2.2 Ożywienie przestrzeni publicznej poprzez wsparcie funkcji kulturalnych i rozrywkowych

2.3 Rozwój funkcji turystycznych

Cel strategiczny 3. Poprawa funkcjonalności infrastruktury i estetyki przestrzeni publicznej w obrębie Starówki

3.1 Integracja przestrzenna i funkcjonalna obszaru rewitalizacji

3.2 Estetyzacja przestrzeni publicznej

3.3 Poprawa efektywności energetycznej obiektów na obszarze rewitalizacji

3.4 Modernizacja infrastruktury technicznej

Zintegrowanie i komplementarność przedsięwzięcia

Projekt wpisuje się w większość zdefiniowanych celów przedmiotowego programu rewitalizacji.

Z punktu widzenia planowania strategicznego uznaje się, że koncepcja związana z utworzeniem w pełni funkcjonalnego Centrum Sportu i Rekreacji „Starówka” stanowi odpowiedź na problemy związane z brakiem nowoczesnego obiektu przeznaczonego na potrzeby zróżnicowanych grup beneficjentów i mieszkańców korzystających z jego oferty. Utworzenie (modernizacja) infrastruktury to jedynie załączek projektu bo w istocie kluczowe znaczenie ma stworzenie przestrzeni przyjaznej i odpowiednio zaadaptowanej do potrzeb seniorów oraz młodzieży. Innowacyjność projektu polega m.in. na budowie obiektu zaspokajającego potencjalnie potrzeby grup szczególnie narażonych na wykluczenie społeczne.

9. Modernizacja oraz adaptacja pomieszczeń z przeznaczeniem na szkolne schronisko młodzieżowe w Zespole Szkół Centrum Kształcenia Ustawicznego im. Stefana Batorego

Modernizacja oraz adaptacja pomieszczeń z przeznaczeniem na szkolne schronisko młodzieżowe w Zespole Szkół Centrum Kształcenia Ustawicznego im. Stefana Batorego

Nazwa wnioskodawcy/podmiot realizujący:

Zespół Szkół Centrum Kształcenia Ustawicznego im. Stefana Batorego, ul. Wodna 1, 62-500 Konin

Krótki opis problemu i pozytywne skutki, jakie mogłaby przynieść realizacja projektu/przedsięwzięcia rewitalizacyjnego:

Rozwój bazy turystycznej w obrębie "Starówka" poprzez utworzenie schroniska młodzieżowego. Schronisko miałoby powstać w wyniku adaptacji III piętra budynku A w ZSCKU - stworzenie 30 całorocznych miejsc noclegowych. Schronisko miałoby stanowić turystyczną bazę m.in. dla szkół, ale również dla turystów odwiedzających Miasto Konin, co przyczyniłoby się do zwiększenia atrakcyjności obszaru rewitalizacji.

oczekiwane skutki realizacji projektu/przedsięwzięcia:

Uatrakcyjnienie oferty turystycznej, co przyczyni się do wzrostu jakości życia mieszkańców miasta i rozwoju społeczno – gospodarczego regionu, oraz szczególnie do ożywienia gospodarczo-społecznego i zwiększenia atrakcyjności inwestycyjnej Starówki;

Możliwość korzystania z taniej bazy noclegowej (grupy młodzieży szkolnej, zorganizowane grupy osób dorosłych, osoby indywidualne zwiedzające nasz region oraz inne osoby przyjezdne -goście naszej lub innych szkół, goście Urzędu Miasta);

Możliwość rozwoju handlu oraz małej gastronomii na Starówce (oferta gastronomiczna i handlowa dla potencjalnych klientów schroniska);

Możliwość urządzenia młodzieżowego punktu informacji turystycznej przy ZS CKU dla potrzeb schroniska - przedstawienie oferty turystycznej Starówki i miasta Konin / stworzenie młodzieżowych przewodników turystycznych;

Wykorzystanie bazy noclegowej dla potrzeb i rozwoju turystyki wodnej (sekcje kajakowe i inne) w połączeniu z działalnością chaty grillowej;

odbiorcy projektu (beneficjenci):

Młodzież, słuchacze, rodzice, pracownicy szkoły, społeczność lokalna, pracodawcy przede wszystkim z obszaru Starówki, osoby zwiedzające miasto Konin oraz okolice.

Cel ogólny:

Poprawa bazy turystycznej w obrębie "Starówka" oraz zwiększenie atrakcyjności inwestycyjnej ww. obszaru.

Zakres rzeczowy realizowanego zadania:

Adaptacja pomieszczeń na potrzeby schroniska tj.: docieplenie wraz z częściową wymianą pokrycia dachu, wymiana stolarki okiennej oraz drzwiowej, postawienie ścianek działowych, wymiana wykładziny, modernizacja łazienek- wykonanie instalacji sanitarnej, wykonanie wykończeń wewnętrznych, wykonanie wentylacji, modernizacja instalacji elektrycznej oraz zakup wyposażenia; Zorganizowanie kuchni oraz zaplecza socjalnego dla potrzeb gości schroniska;

Wyposażenie punktu „młodzieżowej informacji turystycznej” m.in. w komputery, projektory, meble, stojaki na ulotki oraz sprzęt do drukowania i powielania folderów informacyjnych;

Odnowienie elewacji budynku A (poprawa walorów estetycznych Starówki);

Lokalizacja:

Zespół Szkół Centrum Kształcenia Ustawicznego im. Stefana Batorego, 62-500 Konin, ul. Wodna 1

Szacowana wartość zadania:

2 500 000,00 zł

Prognozowane rezultaty do osiągnięcia wraz ze sposobem ich oceny
Liczba użytkowników, liczba zmodernizowanych pomieszczeń/m2.
Uzasadnienie logiki interwencji
Przedmiotowy projekt wpisuje się w następujące cele rewitalizacji i wypracowane kierunki działań: Cel strategiczny 1. Wzmocnienie poziomu integracji społecznej 1.2 Rozwój funkcji edukacyjnych 1.3 Rozwój funkcji kulturalnych Cel strategiczny 2. Stworzenie warunków do rozwoju gospodarczego obszaru rewitalizacji 2.1 Wsparcie inicjatyw ukierunkowanych na rozwijanie przemysłów czasu wolnego 2.2 Ożywienie przestrzeni publicznej poprzez wsparcie funkcji kulturalnych i rozrywkowych 2.3 Rozwój funkcji turystycznych Cel strategiczny 3. Poprawa funkcjonalności infrastruktury i estetyki przestrzeni publicznej w obrębie Starówki 3.2 Estetyzacja przestrzeni publicznej 3.4 Modernizacja infrastruktury technicznej
Zintegrowanie i komplementarność przedsięwzięcia
Projekt skupia się na modernizacji oraz adaptacji pomieszczeń wraz z ich wyposażeniem na potrzeby głównie młodzieżowego ruchu turystycznego. Założenia projektowe pozwolą na ożywienie gospodarcze obszaru rewitalizacji z punktu widzenia rozwijania funkcji turystycznych. Jednocześnie wyposażony obiekt to baza umożliwiająca rozwijanie inicjatyw i projektów miękkich. Dodatkowo poprawa estetyki wynikająca z realizacji przedsięwzięcia wpłynie na poprawę atrakcyjności inwestycyjnej terenu i wzmocni potencjał związany z funkcją symboliczną.

10. Festiwal artystycznych działań ulicznych

Nazwa zadania
Festiwal artystycznych działań ulicznych
Nazwa wnioskodawcy/podmiot realizujący:
Młodzieżowy Dom Kultury w Koninie, ul. Przemysłowa 3 d, 62-510 Konin
Krótki opis problemu i pozytywne skutki, jakie mogłaby przynieść realizacja projektu/przedsięwzięcia rewitalizacyjnego:
Z badań analizy społecznej wynika, że na terenie Starego Konina w szczególności ul. Marii Dąbrowskiej, ul. Nadrzeczną, ul. Romana Dmowskiego, ul. Tadeusza Kościuszki i ul. Nadbrzeżną zidentyfikowano grupy społeczne takie jak: osoby zagrożone lub dotknięte wykluczeniem społecznym; osoby, które ze względu na swoją sytuację życiową nie są w stanie własnym staraniem zaspokoić swoich podstawowych potrzeb życiowych i znajdują się w sytuacji powodującej ubóstwo oraz uniemożliwiającej lub ograniczającej uczestnictwo w życiu zawodowym, społecznym i rodzinnym; dzieci wychowujące się w rodzinach z wieloma problemami, w których oprócz problemu związanego z niskim statusem materialnym występują inne problemy związane np. ze znalezieniem pracy, z długotrwałą chorobą któregoś z członków rodziny, uzależnieniami, niepełnosprawnością oraz trudnościami wychowawczymi; osoby starsze, samotne, niepełnosprawne, które ze względu na trudną sytuację życiową, wiek, niepełnosprawność lub chorobę potrzebują wsparcia w funkcjonowaniu w codziennym życiu; osoby z grup wieloproblemowych (ubogich, bezrobotnych niepełnosprawnych, chorych, uzależnionych, starszych).
oczekiwane skutki realizacji projektu/przedsięwzięcia:
Projekt Festiwal artystycznych działań ulicznych jest cyklem spotkań i działań artystycznych mających na celu realizację różnego typu działań aktywizujących społecznie, a także działań integrujących osobę wykluczoną ze społecznością lokalną i jej najbliższym otoczeniem. Ma na celu

zintegrowanie mieszkańców Starego Konina jak również ograniczenie niewłaściwych zachowań społecznych przez aktywizację społeczną tego obszaru i ożywienie tej części miasta.

odbiorcy projektu (beneficjenci):

Mieszkańcy Starego Konina w szczególności osoby zamieszkujące ul. Marii Dąbrowskiej, ul. Nadrzeczną, ul. Romana Dmowskiego, ul. Tadeusza Kościuszki i ul. Nadbrzeżną.

Cel ogólny:

Głównym celem projektu Festiwal artystycznych działań twórczych jest integracja społeczna, aktywizacja Starego Konina i kształtowanie aktywnego i świadomego uczestnika działań artystycznych.

Zakres rzeczowy realizowanego zadania:

Projekt Festiwal artystycznych działań ulicznych to cykl spotkań podczas których realizowane będą warsztaty jak i działania artystyczne. Proponowane w projekcie zadania mają na celu oprócz integracji i utrzymania wysokiej motywacji do aktywności we wprowadzeniu przez te osoby zmian we własnym życiu, także ożywienie części Starego Konina, dzięki czemu ta część miasta stanie się atrakcyjna nie tylko dla mieszkańców ale również inwestorów.

Działania w projekcie:

Zaczarowany Dzień Dziecka w Parku im. F. Chopina - to niecodzienne wydarzenie mające na celu wspólne świętowanie z dziećmi jak również integrację mieszkańców Nowego i Starego Konina.

Warsztaty "Przemoc w rodzinie" - warsztaty prowadzone przez przedstawicieli Miejskiej Policji w Koninie i psychologa.

Park im. F. Chopina w Koninie - odbywać się będą spotkania z muzyką klasyczną i rozrywkową.

Park im. F. Chopina w Koninie - Mamo tato rusz się ze mną... to cykl spotkań i ćwiczeń na świeżym powietrzu w parku.

Warsztaty: Pierwsza pomoc; Warsztaty wokalne, Warsztaty plastyczne

Koncert Cygański - koncert na Bulwarach konińskich zorganizowany dla mieszkańców Konina.

Świąteczny Koncert w Ratuszu w wykonaniu mieszkańców Starego Konina.

Lokalizacja:

Szacowana wartość zadania:

70 500,00 zł

Prognozowane rezultaty do osiągnięcia wraz ze sposobem ich oceny

Uzasadnienie logiki interwencji

Przedmiotowy projekt wpisuje się w następujące cele rewitalizacji i wypracowane kierunki działań:

Cel strategiczny 1. Wzmocnienie poziomu integracji społecznej

1.4 Podniesienie poziomu bezpieczeństwa i porządku publicznego

Cel strategiczny 2. Stworzenie warunków do rozwoju gospodarczego obszaru rewitalizacji

2.1 Wsparcie inicjatyw ukierunkowanych na rozwijanie przemysłów czasu wolnego

2.2 Ożywienie przestrzeni publicznej poprzez wsparcie funkcji kulturalnych i rozrywkowych

2.3 Rozwój funkcji turystycznych

Zintegrowanie i komplementarność przedsięwzięcia

Projekt skupia się na integracji społecznej, aktywizacji Starego Konina i kształtowaniu aktywnego, świadomego uczestnika działań artystycznych. Zaplanowane przedsięwzięcie poprzez stworzenie kompleksowej oferty artystycznej umożliwiającej partycypację mieszkańców Starówki wpłynie na ożywienie społeczne i gospodarcze obszaru. Warto podkreślić, że instytucja zgłaszająca projekt posiada szczegółową diagnozę, mapę potrzeb w tym zakresie, która wskazuje na koncentrację potrzeb w omawianym zakresie, na terenie dołączonym po pierwszych konsultacjach społecznych, które miały miejsce 10 sierpnia 2016 r. Projekt będzie korzystał z infrastruktury będącej produktami pozostałych przedsięwzięć, dzięki czemu skupi się na działaniach prospołecznych.

11. Budowa kładki nad Kanałem Ulgi w Koninie

Nazwa zadania
Budowa kładki nad Kanałem Ulgi w Koninie
Nazwa wnioskodawcy/podmiot realizujący:
Miasto Konin, 62-500 Konin, Plac Wolności 1
Krótki opis problemu i pozytywne skutki, jakie mogłaby przynieść realizacja projektu/przedsięwzięcia rewitalizacyjnego:
Rozdzielenie obszarów miasta objętych procesem rewitalizacji i powiązanych funkcjonalnie na osobne części, przez naturalne przegrody terenowe – obszar wód płynących. <u>oczekiwane skutki realizacji projektu/przedsięwzięcia:</u> Kładka przeznaczona dla ruchu pieszego i rowerów. Konstrukcja kładki wraz z elementami towarzyszącymi umożliwi bezpieczne pokonanie terenu zalewowego kinety kanału Ulgi. Inwestycja nie ma negatywnego wpływu na środowisko. Budowa kładki umożliwi połączenie wyspy Pocijewo oraz Starówki z terenem Osiedla V pozwalające na zwiększenie bezpieczeństwa pieszych i rowerzystów, podniesienie atrakcyjności terenów nadwarciańskich prawego brzegu rzeki i wyspy Pocijewo i włączenie ich w przestrzeń publiczną na cele rekreacyjne, kulturalne, edukacyjne i społeczne. Połączenie projektów kulturalnych zlokalizowanych w dwóch amfiteatrach „Na Skarpie” i w parku im. Chopina w celu przywrócenia im funkcji kulturalnych, rekreacyjnych i społecznych oraz nadania im nowych funkcji aktywizujących mieszkańców obszarów zdegradowanych. <u>odbiorcy projektu (beneficjenci):</u> Mieszkańcy Starówki (poprzez stworzenie bezpośredniego połączenia m.in. Parku im. F. Chopina z Amfiteatrem na Skarpie) oraz pośrednio pozostali mieszkańcy miasta.
Cel ogólny:
Połączenie przestrzeni publicznej na terenach rewitalizowanych poprzez budowę przejścia pieszo-rowerowego w celu zwiększenia bezpieczeństwa pieszych i rowerzystów, aktywizacja oraz włączenie funkcji społecznych, kulturalnych, edukacyjnych i rekreacyjnych dla rozdzielonych terenów m. in. poprzez organizację projektów: sportowo-rekreacyjnych - nadwarciańska ścieżka rekreacyjna, taras widokowy na Wartę, rekultywacja stawu, odbudowa altan parkowych i fontanny w Parku im. F. Chopina, edukacyjnych – nadwarciańska strefa edukacji przyrodniczej, historyczna ścieżka edukacyjna w Parku Miejskim im. F. Chopina, kulturalno-społecznych – modernizacja i rozbudowa amfiteatru „Na Skarpie”, lato teatralne w parku, spotkania pokoleń.
Zakres rzeczowy realizowanego zadania:
Zakres rzeczowy zadania inwestycyjnego obejmuje wykonanie żelbetowej kładki dla ruchu pieszo-rowerowego wraz z pochylniami komunikacyjnymi, oświetleniem i odwodnieniem oraz ciągów pieszo-rowerowych na terenie zalewowym łączących kładkę z istniejącymi ciągami biegnącymi od ul. Kurów i od ul. Wiejskiej oraz projektowanej ścieżki rowerowej wzdłuż ul. Warszawskiej. Powierzchnia kładki 218,14 m² Powierzchnia pochylni 236,8 m² Powierzchnia chodników (dojście do konstrukcji inżynierskich): ~1950 m²
Lokalizacja:
Kineta kanału Ulgi w Koninie, działki geodezyjne nr 1 obręb Osada, 3/11 i 3/12 obręb Glinka
Szacowana wartość zadania:
2 979 950,00 zł

Prognozowane rezultaty do osiągnięcia wraz ze sposobem ich oceny
Kładka pieszo-rowerowa o pow. 218,14 m ²
Uzasadnienie logiki interwencji
Przedmiotowy projekt wpisuje się w następujące cele rewitalizacji i wypracowane kierunki działań: Cel strategiczny 1. Wzmocnienie poziomu integracji społecznej. 1.1 Rozwój infrastruktury społecznej ukierunkowanej na zaspokajanie różnych potrzeb mieszkańców 1.3 Rozwój funkcji kulturalnych Cel strategiczny 2. Stworzenie warunków do rozwoju gospodarczego obszaru rewitalizacji 2.2 Ożywienie przestrzeni publicznej poprzez wsparcie funkcji kulturalnych i rozrywkowych 2.3 Rozwój funkcji turystycznych Cel strategiczny 3. Poprawa funkcjonalności infrastruktury i estetyki przestrzeni publicznej w obrębie Starówki 3.1 Integracja przestrzenna i funkcjonalna obszaru rewitalizacji 3.2 Estetyzacja przestrzeni publicznej
Zintegrowanie i komplementarność przedsięwzięcia
Wyznaczony obszar rewitalizacji składa się z dwóch części. Podstawowej obejmującej swoim zasięgiem konińską Starówkę oraz części Pocijewą. Podobszar oddzielony obszarem wód płynących warunkuje skuteczność realizacji całej zaplanowanej interwencji. Ważnym problemem populacji zamieszkującej wyznaczony teren jest niska aktywność i brak oferty spędzania czasu wolnego, które są ważnym komponentem wpływającym na jakość kapitału społecznego i ludzkiego. Ponadto jakość życia definiowana z punktu widzenia funkcjonowania przemysłów spędzania czasu wolnego to czynnik wzmacniający atrakcyjność gospodarczą i inwestycyjną. Dodatkowo należy podkreślić, że inwestycja pozwoli na zachowanie integralności przestrzenno-funkcjonalnej obszaru rewitalizacji. Wynika to z konieczności zintegrowania i logicznego połączenia Parku im. F. Chopina z Amfiteatrem na Skarpie poprzez budowę wspólnej oferty i kalendarza imprez ale również poprzez infrastrukturę komunikacyjną.

12. Kompleksowa modernizacja energetyczna wielorodzinnych budynków mieszkalnych zasobu Miasta Konina na obszarze Starówki

Nazwa zadania
Kompleksowa modernizacja energetyczna wielorodzinnych budynków mieszkalnych zasobu Miasta Konina na obszarze Starówki
Nazwa wnioskodawcy/podmiot realizujący:
Miasto Konin, 62-500 Konin, Plac Wolności 1
Krótki opis problemu i pozytywne skutki, jakie mogłaby przynieść realizacja projektu/przedsięwzięcia rewitalizacyjnego:
Proponowane do projektu mieszkalne budynki komunalne posiadają ogrzewanie piecowe. Brak centralnego ogrzewania i ciepłej wody użytkowej przekłada się na niską jakość życia mieszkańców. Budynki ponadto nie spełniają aktualnych wymagań w zakresie termoizolacji, przez co powstają znaczne straty energii cieplnej. Budynki posiadające lokalizację na obszarze Starówki są w znacznym stopniu zdegradowane z uwagi na brak wystarczających środków w minionych latach na ich utrzymanie w należytych stanie techniczno-eksploatacyjnym. Realizując projekt pragniemy zaangażować mieszkańców w tworzenie społecznej koncepcji zadania inwestycyjnego oraz zagospodarowania przyległych terenów (podwórka). Na obszarze Starówki występuje duża degradacja nieruchomości budynkowych, w szczególności nieruchomości stanowiących własność osób fizycznych z ich nieunormowanym stanem prawnym. Stwierdza się małą aktywność społeczną mieszkańców na obszarze Starówki. <u>oczekiwane skutki realizacji projektu/przedsięwzięcia:</u>

Modernizacja nieruchomości przyczyni się do wzrostu atrakcyjności osiedleńczej i gospodarczej obszaru. Przyłączenie obiektów do miejskiej sieci ciepłowniczej wpłynie na poprawę warunków higieniczno-sanitarnych mieszkańców, stylu życia mieszkańców (brak obsługi pieców węglowych, zaopatrzenia w paliwa stałe) możliwość rozwoju intelektualnego, wzrostu aktywności rekreacyjnej, kulturalnej mieszkańców. Zachęcenie właścicieli nieruchomości prywatnych do przyłączenia swoich budynków do miejskiej sieci ciepłowniczej.

Realizacja projektu pozwoli na poprawę warunków zamieszkiwania oraz wyglądu i estetyki budynków komunalnych, redukcję negatywnych zjawisk społecznych z uwagi na zwiększenie walorów architektoniczno-urbanistycznych oraz turystycznych Starówki.

odbiorcy projektu (beneficjenci)

Mieszkańcy i najemcy lokali mieszkalnych w obrębie Starówki.

Cel ogólny:

Aktywizacja społeczna mieszkańców poprzez umożliwienie składania propozycji zakresu zagospodarowania terenu przez mieszkańców, uwzględnienie w założeniach projektowych pomysłów/opinii mieszkańców obszaru poddanego rewitalizacji, integracja mieszkańców wokół projektu i zwiększenie poczucia wpływu mieszkańców na efekt końcowy projektu.

Pozytywny wpływ na właścicieli budynków prywatnych ma podjęcie działań mających na celu estetyzację ich nieruchomości.

Doprowadzenie infrastruktury technicznej do terenów mieszkaniowych na których zlokalizowane są komunalne budynki w celu poprawy warunków i jakości życia mieszkańców, likwidacji ogrzewania piecami węglowymi, poprawy wizerunku miasta, poprawy jakości powietrza w mieście, poprawy stanu technicznego obiektów, zwiększenie aktywności społecznej mieszkańców budynków objętych projektem i mieszkańców budynków prywatnych oraz zapobieżenie degradacji substancji mieszkaniowej na obszarze objętym Lokalnym Programem Rewitalizacji Miasta Konina na lata 2016-2023.

W ramach realizacji projektu przewiduje się utworzenie „Ogrodu integracyjnego” wyposażonego m.in. w ławki, urządzenia rekreacyjno-siłowe, altanę ogrodową, parkingu dla rowerów, oświetlenia, nasadzenia zieleni oraz innych elementów małej architektury służącego do spotkań osiedlowych, wypoczynku mieszkańców, umożliwiającego integrację społeczną.

Zakres rzeczowy realizowanego zadania:

Realizacja projektu poprzedzona zostanie rozmowami z mieszkańcami zarówno na etapie prac projektowych i będzie kontynuowana w trakcie jego realizacji.

Doprowadzenie sieci ciepłowniczej, budowa węzłów ciepłowniczych oraz wewnętrznych instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody użytkowej, docieplenie zewnętrznych przegród budynków, wymiana stolarki otworowej, modernizacja instalacji oświetleniowej, opracowanie wymaganej dokumentacji.

Zagospodarowanie, uporządkowanie terenów przyległych do budynków komunalnych.

Budowa „Ogrodu integracyjnego” wyposażonego m.in. w ławki, urządzenia rekreacyjno-siłowe, altanę ogrodową, parkingu dla rowerów, oświetlenia, nasadzenia zieleni oraz innych elementów małej architektury. Powierzchnia elewacji przeznaczona na tzw. murale.

Lokalizacja:

Szacowana wartość zadania:

7 200 000,00 zł

Prognozowane rezultaty do osiągnięcia wraz ze sposobem ich oceny

Kompleksowa modernizacja energetyczna 27 budynków zamieszkiwanych przez 513 osób tj. 186 rodzin.

Uzasadnienie logiki interwencji

Przedmiotowy projekt wpisuje się w następujące cele rewitalizacji i wypracowane kierunki działań:
Cel strategiczny 1. Wzmocnienie poziomu integracji społecznej.

1.4 Podniesienie poziomu bezpieczeństwa i porządku publicznego

Cel strategiczny 2. Stworzenie warunków do rozwoju gospodarczego obszaru rewitalizacji

2.3 Rozwój funkcji turystycznych

Cel strategiczny 3. Poprawa funkcjonalności infrastruktury i estetyki przestrzeni publicznej w obrębie Starówki

3.2 Estetyzacja przestrzeni publicznej

3.3 Poprawa efektywności energetycznej obiektów na obszarze rewitalizacji

3.4 Modernizacja infrastruktury technicznej

Zintegrowanie i komplementarność przedsięwzięcia

Przedmiotowy projekt w warstwie zakresu rzeczowego koresponduje z projektem 12 i 13 i skupia się na działaniach modernizacyjnych, istotnych z punktu widzenia stanu infrastruktury na obszarze zdegradowanym (obszarze rewitalizacji) oraz w kontekście konieczności dbania o środowisko naturalne. Planowane działania bezpośrednio oddziałują na sfery techniczną oraz środowiskową koncentrując się na poprawie jakości życia mieszkańców konińskiej Starówki. Projekt pośrednio oddziałuje na ożywienie gospodarcze oraz atrakcyjność turystyczną obszaru co jest bardzo istotne w kontekście zaobserwowanej stagnacji gospodarczej Starówki oraz jej potencjałów turystycznych czy związanych z przemysłami czasu wolnego. Realizacja projektów ukierunkowanych na infrastrukturę w istocie posiada bardzo istotny wpływ na zachowanie kompleksowości interwencji. Jednocześnie w działaniach remontowych i modernizacyjnych upatruje się szansy na zbudowanie silnego przekazu do mieszkańców, który również w wymiarze marketingowym będzie udowadniał kompleksowość podjętych działań.

13. Modernizacja energetyczna wielorodzinnych budynków mieszkalnych przy ul. 3

Maja 43; Dmowskiego 1; Kilińskiego 4, 6, 8; Kościuszki 11, 21, 42-44;

Świętojańskiej 18 w Koninie

Nazwa zadania

Modernizacja energetyczna wielorodzinnych budynków mieszkalnych przy ul. 3 Maja 43; Dmowskiego 1; Kilińskiego 4, 6, 8; Kościuszki 11, 21, 42-44; Świętojańskiej 18 w Koninie.

Nazwa wnioskodawcy/podmiot realizujący:

Wspólnota Mieszkaniowa ul. 3 Maja 43 w Koninie; Wspólnota Mieszkaniowa ul. Dmowskiego 1 w Koninie; Wspólnota Mieszkaniowa ul. Kilińskiego 4, 6 i 8 w Koninie; Wspólnota Mieszkaniowa ul. Kościuszki 11, 21, 42 - 44 w Koninie; Wspólnota Mieszkaniowa ul. Świętojańska 18 w Koninie; w imieniu, których działa Zarządca Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o. w Koninie ul. M. Dąbrowskiej 8, 62-500 Konin

Krótki opis problemu i pozytywne skutki, jakie mogłyby przynieść realizacja projektu/przedsięwzięcia rewitalizacyjnego:

Proponowane do projektu budynki mieszkalne stanowią własność Wspólnot Mieszkaniowych. Budynki te posiadają nieocieplane przegrody zewnętrzne, co przyczynia się do powstawania dużych strat ciepła. Część z nich ogrzewana jest za pomocą pieców węglowych, ponieważ nie są wyposażone w instalację centralnego ogrzewania, a także instalację ciepłej wody użytkowej, co przekłada się na niską jakość życia mieszkańców.

oczekiwane skutki realizacji projektu/przedsięwzięcia:

Ocieplenie przegród zewnętrznych budynków spowoduje zmniejszenie zapotrzebowania na energię, konieczną do ogrzania lokali mieszkalnych. Przyłączenie obiektów do miejskiej sieci ciepłowniczej wpłynie na poprawę warunków higieniczno-sanitarnych mieszkańców, stylu życia mieszkańców

(brak obsługi pieców węglowych, konieczność zaopatrzenia w paliwa stałe), zwiększenie wśród mieszkańców świadomości korzystania z energii oraz sposobów zmniejszania jej zapotrzebowania, możliwość rozwoju intelektualnego, wzrostu aktywności rekreacyjnej i kulturalnej mieszkańców, zmniejszenie emisji szkodliwych związków do atmosfery.

odbiorcy projektu (beneficjenci):

Mieszkańcy Starówki.

Cel ogólny:

Doprowadzenie infrastruktury technicznej w celu poprawy warunków i jakości życia mieszkańców, likwidacji ogrzewania piecami węglowymi, poprawy wizerunku miasta, poprawy jakości powietrza w mieście oraz poprawy stanu technicznego obiektów.

Zakres rzeczowy realizowanego zadania:

ul. 3 Maja 43; ul. Dmowskiego 1; ul. Kilińskiego 4, 6 i 8: ocieplenie przegród zewnętrznych budynku, wymiana stolarki otworowej, wykonanie instalacji kanalizacji deszczowej, modernizacja instalacji elektrycznej, zagospodarowanie terenu, opracowanie dokumentacji projektowej.

ul. Kościuszki 11, 21, 42-44: doprowadzenie sieci ciepłowniczej, budowa węzła cieplnego oraz wewnętrznej instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody użytkowej, ocieplenie zewnętrznych przegród budynku, wymiana stolarki otworowej, modernizacja instalacji elektrycznej, opracowanie dokumentacji projektowej.

ul. Świętojańska 18: Doprowadzenie sieci ciepłowniczej, budowa węzła cieplnego oraz przebudowa wewnętrznej instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody użytkowej, ocieplenie zewnętrznych przegród budynku, wymiana stolarki otworowej, wymiana instalacji kanalizacji sanitarnej, modernizacja instalacji elektrycznej, opracowanie dokumentacji projektowej.

Lokalizacja:

Konin ul. 3 Maja 43, działka nr 521/3; Konin ul. Dmowskiego 1, działka nr 444; Konin ul. Kilińskiego 4, działka nr 353/7; Konin ul. Kilińskiego 6, działka nr 353/5, 353/4; Konin ul. Kilińskiego 8, działka nr 353/11; Konin ul. Kościuszki 11, działka nr 372/2; Konin ul. Kościuszki 21, działka nr 404; Konin ul. Kościuszki 42-44, działka nr 2138; Konin ul. Świętojańska 18, działka nr 919/1.

Szacowana wartość zadania:

3 320 000,00

Prognozowane rezultaty do osiągnięcia wraz ze sposobem ich oceny

9 budynków, w których usytuowane są łącznie 134 lokale mieszkalne.

Uzasadnienie logiki interwencji

Przedmiotowy projekt wpisuje się w następujące cele rewitalizacji i wypracowane kierunki działań:

Cel strategiczny 1. Wzmocnienie poziomu integracji społecznej.

1.4 Podniesienie poziomu bezpieczeństwa i porządku publicznego

Cel strategiczny 2. Stworzenie warunków do rozwoju gospodarczego obszaru rewitalizacji

2.3 Rozwój funkcji turystycznych

Cel strategiczny 3. Poprawa funkcjonalności infrastruktury i estetyki przestrzeni publicznej w obrębie Starówki

3.2 Estetyzacja przestrzeni publicznej

3.3 Poprawa efektywności energetycznej obiektów na obszarze rewitalizacji

3.4 Modernizacja infrastruktury technicznej

Zintegrowanie i komplementarność przedsięwzięcia

Przedmiotowy projekt w warstwie zakresu rzeczowego koresponduje z projektem 12 i 13 i skupia się na działaniach modernizacyjnych, istotnych z punktu widzenia stanu infrastruktury na obszarze zdegradowanym (obszarze rewitalizacji) oraz w kontekście konieczności dbania o środowisko naturalne. Planowane działania bezpośrednio oddziałują na sfery techniczną oraz środowiskową koncentrując się na poprawie jakości życia mieszkańców konińskiej Starówki. Projekt pośrednio oddziałuje na ożywienie gospodarcze oraz atrakcyjność turystyczną obszaru co jest bardzo istotne w

kontekście zaobserwowanej stagnacji gospodarczej Starówki oraz jej potencjałów turystycznych czy związanych z przemysłami czasu wolnego. Realizacja projektów ukierunkowanych na infrastrukturę w istocie posiada bardzo istotny wpływ na zachowanie kompleksowości interwencji. Jednocześnie w działaniach remontowych i modernizacyjnych upatruje się szansy na zbudowanie silnego przekazu do mieszkańców, który również w wymiarze marketingowym będzie udowadniał kompleksowość podjętych działań.

14. Modernizacja energetyczna wielorodzinnych budynków mieszkalnych przy ul. 3 Maja 51, 52; Kopernika 1; Świętojańska 6 w Koninie

Nazwa zadania
Modernizacja energetyczna wielorodzinnych budynków mieszkalnych przy ul. 3 Maja 51, 52; Kopernika 1; Świętojańska 6 w Koninie.
Nazwa wnioskodawcy/podmiot realizujący:
Wspólnota Mieszkaniowa ul. 3 Maja 51, 52 w Koninie; Wspólnota Mieszkaniowa ul. Kopernika 1 w Koninie; Wspólnota Mieszkaniowa ul. Świętojańska 6 w Koninie; w imieniu, których działa Zarządca Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o. w Koninie ul. M. Dąbrowskiej 8, 62-500 Konin.
Krótki opis problemu i pozytywne skutki, jakie mogłaby przynieść realizacja projektu/przedsięwzięcia rewitalizacyjnego:
Proponowane do projektu budynki mieszkalne stanowią własność Wspólnot Mieszkaniowych, część z nich ogrzewana jest za pomocą pieców węglowych, ponieważ nie są wyposażone w instalację centralnego ogrzewania, a także instalację ciepłej wody użytkowej, co przekłada się na niską jakość życia mieszkańców.
<u>oczekiwane skutki realizacji projektu/przedsięwzięcia:</u>
Przyłączenie obiektów do miejskiej sieci ciepłowniczej wpłynie na poprawę warunków higieniczno-sanitarnych mieszkańców, stylu życia mieszkańców (brak obsługi pieców węglowych, konieczność zaopatrzenia w paliwa stałe), zwiększenie wśród mieszkańców świadomości korzystania z energii oraz sposobów zmniejszania jej zapotrzebowania, możliwość rozwoju intelektualnego, wzrostu aktywności rekreacyjnej i kulturalnej mieszkańców, zmniejszenie emisji szkodliwych związków do atmosfery.
<u>odbiorcy projektu (beneficjenci):</u>
Mieszkańcy Starówki.
Cel ogólny:
Doprowadzenie infrastruktury technicznej w celu poprawy warunków i jakości życia mieszkańców, likwidacji ogrzewania piecami węglowymi, poprawy wizerunku miasta, poprawy jakości powietrza w mieście oraz poprawy stanu technicznego obiektów.
Zakres rzeczowy realizowanego zadania:
ul. 3 Maja 51: Doprowadzenie sieci ciepłowniczej, budowa węzła cieplnego oraz wewnętrznej instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody użytkowej, modernizacja instalacji elektrycznej, wykonanie nawierzchni wjazdu i parkingu, opracowanie dokumentacji projektowej.
ul. 3 Maja 52: Doprowadzenie sieci ciepłowniczej, budowa węzła cieplnego oraz wewnętrznej instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody użytkowej, modernizacja instalacji elektrycznej, wykonanie nawierzchni wjazdu i parkingu, wykonanie sieci kanalizacji burzowej, opracowanie dokumentacji projektowej.
ul. Kopernika 1: Doprowadzenie sieci ciepłowniczej, budowa węzła cieplnego oraz wewnętrznej instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody użytkowej, opracowanie dokumentacji projektowej.

ul. Świętojańska 6: Doprowadzenie sieci ciepłowniczej, budowa węzła cieplnego oraz przebudowa wewnętrznej instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody użytkowej, wymiana instalacji kanalizacji sanitarnej, modernizacja instalacji elektrycznej, opracowanie dokumentacji projektowej.
Lokalizacja:
Konin ul. 3 Maja 51, działka nr 525; Konin ul. 3 Maja 52, działka nr 453/5, 453/7, 453/8, 453/9, 453/11; Konin ul. Kopernika 1, działka nr 356; Konin ul. Świętojańska 6, działka nr 918/5, 919/5.
Szacowana wartość zadania:
812 000,00 zł
Prognozowane rezultaty do osiągnięcia wraz ze sposobem ich oceny
4 budynki, w których usytuowane są łącznie 34 lokale mieszkalne oraz 3 lokale użytkowe.
Uzasadnienie logiki interwencji
Przedmiotowy projekt wpisuje się w następujące cele rewitalizacji i wypracowane kierunki działań: Cel strategiczny 1. Wzmocnienie poziomu integracji społecznej. 1.4 Podniesienie poziomu bezpieczeństwa i porządku publicznego Cel strategiczny 2. Stworzenie warunków do rozwoju gospodarczego obszaru rewitalizacji 2.3 Rozwój funkcji turystycznych Cel strategiczny 3. Poprawa funkcjonalności infrastruktury i estetyki przestrzeni publicznej w obrębie Starówki 3.2 Estetyzacja przestrzeni publicznej 3.3 Poprawa efektywności energetycznej obiektów na obszarze rewitalizacji 3.4 Modernizacja infrastruktury technicznej
Zintegrowanie i komplementarność przedsięwzięcia
Przedmiotowy projekt w warstwie zakresu rzeczowego koresponduje z projektem 12 i 13 i skupia się na działaniach modernizacyjnych, istotnych z punktu widzenia stanu infrastruktury na obszarze zdegradowanym (obszarze rewitalizacji) oraz w kontekście konieczności dbania o środowisko naturalne. Planowane działania bezpośrednio oddziałują na sfery techniczną oraz środowiskową koncentrując się na poprawie jakości życia mieszkańców konińskiej Starówki. Projekt pośrednio oddziałuje na ożywienie gospodarcze oraz atrakcyjność turystyczną obszaru co jest bardzo istotne w kontekście zaobserwowanej stagnacji gospodarczej Starówki oraz jej potencjałów turystycznych czy związanych z przemysłami czasu wolnego. Realizacja projektów ukierunkowanych na infrastrukturę w istocie posiada bardzo istotny wpływ na zachowanie kompleksowości interwencji. Jednocześnie w działaniach remontowych i modernizacyjnych upatruje się szansy na zbudowanie silnego przekazu do mieszkańców, który również w wymiarze marketingowym będzie udowadniał kompleksowość podjętych działań.

15. Przebudowa i rozbudowa ulic na terenie objętym rewitalizacją dla Miasta Konina

Nazwa zadania
Przebudowa i rozbudowa ulic na terenie objętym rewitalizacją dla Miasta Konina
Nazwa wnioskodawcy/podmiot realizujący:
Zarząd Dróg Miejskich w Koninie, ul. Zakładowa 4, 62-510 Konin
Krótki opis problemu i pozytywne skutki, jakie mogłaby przynieść realizacja projektu/przedsięwzięcia rewitalizacyjnego:
Zły stan techniczny, brak odwodnienia, postępująca degradacja nawierzchni dróg i chodników, brak ciągów pieszo – rowerowych ma niekorzystny wpływ na bezpieczeństwo i komfort życia mieszkańców oraz negatywny wpływ na środowisko. Przebudowa ulic poprawi standard życia mieszkańców Starówki oraz walory estetyczne ulic, ułatwi mieszkańcom Starówki komunikację z pozostałymi częściami miasta, spowoduje wzrost atrakcyjności terenu objętego rewitalizacją,

zmniejszy emisję hałasu i zanieczyszczeń do środowiska, oraz podniesie poziom bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego.

oczekiwane skutki realizacji projektu/przedsięwzięcia:

Poprawa standardu życia mieszkańców Starówki, zmniejszenie emisji hałasu i zanieczyszczeń do środowiska, poprawa komunikacji mieszkańców Starówki z pozostałymi częściami miasta oraz poprawa walorów estetycznych ulic.

odbiorcy projektu (beneficjenci):

Mieszkańcy terenu objętego rewitalizacją (Starówki), mieszkańcy terenów przyległych do obszaru objętego rewitalizacją, osoby odwiedzające teren objęty rewitalizacją.

Cel ogólny:

Rewitalizacja przestrzeni publicznej w trosce o jakość życia mieszkańców Starówki, poprawa bezpieczeństwa ruchu pieszych oraz rowerzystów, zwiększenie atrakcyjności terenu objętego rewitalizacją, rozwój turystyki oraz innych gałęzi sektora usług.

Zakres rzeczowy realizowanego zadania:

Nawierzchnia jezdni, chodników, ciągów pieszo – rowerowych, zjazdów, kanalizacja deszczowa, oświetlenie uliczne.

Lokalizacja:

Rozbudowa ulicy Solnej na odcinku od ul. Kaliskiej do ul. Świętojańskiej w Koninie, Przebudowa ulicy Stanisława Staszica na odcinku od ul. 3 Maja do ul. Kościuszki w Koninie, Przebudowa ulicy Żwirki i Wigury na odcinku od ul. 3 Maja do ul. Wał Tarejwy w Koninie, Przebudowa ulicy Kościuszki wraz z oświetleniem i odwodnieniem – etap III.

Szacowana wartość zadania:

19 676 412,60 zł

Prognozowane rezultaty do osiągnięcia wraz ze sposobem ich oceny:

Całkowita długość zmodernizowanych odcinków ulic to 2.844m w tym:

Rozbudowa ulicy Solnej 1.338m, Przebudowa ulicy Stanisława Staszica 550m, Przebudowa ulicy Żwirki i Wigury 550m, Przebudowa ulicy Kościuszki 396m.

Uzasadnienie logiki interwencji

Przedmiotowy projekt wpisuje się w następujące cele rewitalizacji i wypracowane kierunki działań:

Cel strategiczny 1. Wzmocnienie poziomu integracji społecznej

1.4 Podniesienie poziomu bezpieczeństwa i porządku publicznego

Cel strategiczny 2. Stworzenie warunków do rozwoju gospodarczego obszaru rewitalizacji

2.2 Ożywienie przestrzeni publicznej poprzez wsparcie funkcji kulturalnych i rozrywkowych

Cel strategiczny 3. Poprawa funkcjonalności infrastruktury i estetyki przestrzeni publicznej w obrębie Starówki

3.1 Integracja przestrzenna i funkcjonalna obszaru rewitalizacji

3.2 Estetyzacja przestrzeni publicznej

3.4 Modernizacja infrastruktury technicznej

Zintegrowanie i komplementarność przedsięwzięcia

Omawiany projekt ma charakter inwestycyjny i bezpośrednio odnosi się do tematyki związanej ze sferą techniczną oraz przestrzenno-funkcjonalną. Po pierwsze identyfikowana jakość układu komunikacyjnego z punktu widzenia stanu nawierzchni oraz jakości całego pasa drogowego.

Identyfikowany stan rzeczy powoduje ograniczenie poziomu bezpieczeństwa (szczególnie w odniesieniu do dzieci i młodzieży uczęszczających do szkół, jak również seniorów i niepełnosprawnych). Kolejnym problemem związanym ze złym stanem technicznym infrastruktury jest ograniczenie poziomu atrakcyjności gospodarczej obszaru rewitalizacji (utrudnienia komunikacyjne są jednym z elementów wpływających na ograniczenie dynamiki rozwoju gospodarczego terenu). Trzecim ważnym czynnikiem jest powszechnie odczuwane niezadowolenie ze stanu omawianej infrastruktury, która wpływa na jakość życia mieszkańców zdegradowanego obszaru. Warto podkreślić, że bariery komunikacyjne wpływające na odizolowanie Starówki

od tzw. Nowego Konina to również zły stan dróg, które wymagają intensywnych nakładów inwestycyjnych. Jednocześnie należy podkreślić, że stan infrastruktury drogowej to bardzo ważny czynnik wpływający na integralność terytorialną obszaru zapewniając mu spójność oraz efektywne skomunikowanie. Projekt ma charakter komplementarny i pomocniczy przede wszystkim w odniesieniu do zaplanowanych działań społecznych.

16. Aktywizacja mieszkańców poprzez kompleksową modernizację i zagospodarowanie terenów przy ul. Kolskiej

Nazwa zadania
Aktywizacja mieszkańców poprzez kompleksową modernizację i zagospodarowanie terenów przy ul. Kolskiej
Nazwa wnioskodawcy/podmiot realizujący
Szkoła Podstawowa Nr 1 w Koninie, ul. Kolska 2, 62-500 Konin
Krótki opis problemu i pozytywne skutki, jakie mogłaby przynieść realizacja projektu/przedsięwzięcia rewitalizacyjnego
Starówka Konińska posiada niewiele ogólnodostępnych terenów rekreacyjnych i miejsc służących edukacji i integracji środowiska. Taką rolę może i powinna pełnić szkoła wyposażona w odpowiednią bazę i otoczenie infrastrukturalne. Szkoła Podstawowa nr 1 w Koninie od 15 lat stara się aktywizować i edukować najbliższe środowisko: mieszkańców starówki i uczniów szkoły miasta Konina. Służą temu organizowane w każdym roku festyny środowiskowe promujące regionalną kuchnię, tańce, stroje, zwyczaje przygotowywane i przeprowadzane przez Radę Rodziców, nauczycieli i pracowników szkoły oraz uczniów. Do współpracy zapraszane są lokalne firmy, np. PWiK w Koninie, OSP Konin, Przedstawicielstwo Generalne UNICA TU SA Konin, Centrum Kultury i Sztuki w Koninie, Towarzystwo Przyjaciół Dzieci Oddziału Powiatowego w Koninie, Towarzystwo Inicjatyw Obywatelskich w Koninie, Fundacja Otwarcie, Media Konińskie oraz Urząd Miasta w Koninie. Inną formą prowadzoną przez Szkołę są uroczystości typu: Jasełka dla mieszkańców Starówki Konińskiej organizowane we współpracy z organizacjami pozarządowymi przy udziale władz miasta. Placówka prowadzi również działalność edukacyjną: w ramach Akademii Rodzica organizowane są spotkania ze specjalistami np. psychologiem, lekarzem, prawnikiem, diabetologiem i policją. W ramach współpracy ze środowiskiem prowadzona jest promocja projektu ERASMUS + (wolontariusze pracujący w Szkole prezentują kulturę i tradycje Francji, Niemiec). Szkoła posiada również ogólnodostępny plac zabaw, z którego korzystają liczne rodziny z małymi dziećmi. Dużym utrudnieniem w realizacji w/w zadań jest brak odpowiednio przygotowanej bazy: mały i zniszczony parking utrudniający parkowanie samochodów. Parking jest zaniedbany, otoczony starymi suchymi drzewami, zniszczonym murkiem. Powierzchnia parkingu jest za mała na potrzeby grupy mieszkańców oraz korzystających z miejsc do parkowania uczniów, rodziców i nauczycieli dwóch Szkół SP-1, ZSHiT oraz parafii p.w. Św. Marii Magdaleny. W dni powszednie jest duży tłok dochodzi do uszkodzeń pojazdów, tworzą się korki. Wszystko to stwarza niebezpieczeństwo dla uczniów i mieszkańców. Kolejnym utrudnieniem jest odpadająca elewacja budynku zagrażająca bezpieczeństwu osób przychodzących na boisko i plac zabaw. Boisko szkolne, na którym odbywają się festyny jest nie równe, nieutwardzone co utrudnia organizację o bezpieczeństwo w czasie gier zabaw zespołowych. Zniechęca to również do korzystania z ciekawego i bardzo urokliwego miejsca w godzinach popołudniowych. W celu integracji społeczeństwa oraz wyeliminowania niewłaściwych zachowań społecznych i kultywowania tradycji szkoła planuje nadal organizować warsztaty edukacyjne,

festyny, spotkania rekreacyjno-sportowe dla środowiska. Należy jednak zapewnić bezpieczne i łatwo dostępne miejsce do zabawy, nauki i parkowania.

oczekiwane skutki realizacji projektu/przedsięwzięcia:

Skutkiem realizacji projektu będzie liczny udział mieszkańców w imprezach edukacyjnych, integracyjnych utrwalających tradycje miasta i regionu. Poszerzenie i wyremontowanie parkingu, zapewnienie bezpiecznego dojścia do placu zabaw i boiska zwiększy liczbę osób korzystających z w/w form zabawy, nauki i rekreacji. Wpłynie to na podniesienie integracji środowiska, poczucia wspólnoty i kultywowania tradycji. Uporządkowanie i zagospodarowanie terenu poprawi funkcjonalność ruchu kołowego i pieszego, podniesie poziom bezpieczeństwa, poprawi estetykę przestrzeni publicznej.

odbiorcy projektu (beneficjenci):

Odbiorcami projektu będą mieszkańcy miasta Konina, a w szczególności mieszkańcy Starówki Konińskiej: uczniowie, ich rodzice, rodziny, wspólnoty sąsiedzkie.

Cel ogólny

Celem projektu jest organizowanie działalności rekreacyjno-sportowej i kultywującej tradycje regionu mającej bardzo duży wpływ na integrację konińskiej Starówki i jakość życia mieszkańców, poprzez rewitalizację przestrzeni publicznej.

Zakres rzeczowy realizowanego zadania

1. Szkoła zorganizuje cykl warsztatów edukacyjnych dla mieszkańców starówki na temat znajomości kultywowania tradycji regionu (do 2023 Planujemy 10 spotkań warsztatowych) warsztaty prowadzone będą przez nauczycieli i specjalistów (etnograf). Ich celem będzie przypomnienie i utrwalenie regionalnych tradycji kulinarnych, kulturowych (taniec, śpiew, tradycje świąteczne).
2. Prowadzenie szkoleń dla mieszkańców starówki na temat wpływu rekreacji i sportu na zdrowie fizyczne i psychiczne dzieci i dorosłych (do 2023 roku planujemy 20 spotkań ze specjalistami). W związku z zaplanowaną budową nowej Sali gimnastycznej planujemy aktywizację i powszechne udostępnienie bazy szkoły dla mieszkańców starówki konińskiej. Wykorzystana zostanie również płyta boiska do organizowania popołudniowych zajęć z badmintona, szkółki piłki nożnej. Na Sali planowana jest sekcja szermierki.
3. Organizowanie festynu środowiskowego dla mieszkańców starówki (do 2023 roku planujemy 7 festynów). Festyn organizowany będzie przez rodziców uczniów, którzy samodzielnie przygotowują dania regionalne, współorganizują konkursy i zawody sportowe. Nauczyciele i uczniowie przygotowują prezentacje artystyczne, wystawy plastyczne. Miejscowi sponsorzy fundują nagrody i gadzety promujące starówkę konińską. Festyn jest okazją do wspólnej zabawy, spędzania czasu dla rodzin, jest też miejscem spotkań sąsiedzkich. Cieszy się bardzo dużym zainteresowaniem i obecnością mieszkańców.
4. Podniesienie jakości i bezpieczeństwa infrastruktury:
Naprawa i poszerzenie parkingu przy ul. Kolskiej, modernizacja terenu boiska, naprawa elewacji na ścianie przylegającej do ścieżki łączącej ulicę z boiskiem i placem zabaw. Naprawa i poszerzenie parkingu będzie zachęcać do przyjazdu i udziału w festynie, zajęciach prowadzonych na boisku szkolnym. Brak wygodnego miejsca do parkowania zniechęca czasami do przyjazdu i skorzystania z zaproszenia. Dobrze przygotowana płyta boiska (wyrównana o właściwej nawierzchni) oraz bezpieczne i wygodne dojście do placu zabaw i boiska zachęcać będzie do udziału w proponowanych formach rekreacji i sportu. Bezpieczne i estetyczne otoczenie zachęcać będzie do skorzystania z bazy edukacyjno-sportowej Szkoły. Realizowane przedsięwzięcia będą podnosiły aktywność fizyczną mieszkańców starówki. Przyczynią się do podniesienia znajomości kultury i tradycji regionu. Będą też okazją do integracji mieszkańców Starego Konina. Rewitalizacja obszaru stworzy bazę do działalności kulturalnej, edukacyjnej i sportowej mieszkańców starówki Konińskiej.

Lokalizacja:

Parking przy Szkole Podstawowej nr 1 w Koninie ul. Kolska 2; Boisko przy szkole Podstawowej nr 1 w Koninie ul. Kolska 2 – działka nr 807; Elewacja budynku przy Szkole Podstawowej nr 1 w Koninie

ul. Kolska 2 - działka nr 807; Miejsce prowadzenia warsztatów, szkoleń Szkoła Podstawowa nr 1 w Koninie ul. Kolska 2 – działka nr 807.

Szacowana wartość zadania:

2 500 000,00 zł

Prognozowane rezultaty do osiągnięcia wraz ze sposobem ich oceny

Liczba użytkowników 10 000

Uzasadnienie logiki interwencji

Przedmiotowy projekt wpisuje się w następujące cele rewitalizacji i wypracowane kierunki działań:

Cel strategiczny 1. Wzmocnienie poziomu integracji społecznej

1.1 Rozwój infrastruktury społecznej ukierunkowanej na zaspokajanie różnych potrzeb mieszkańców

1.2 Rozwój funkcji edukacyjnych

1.4 Podniesienie poziomu bezpieczeństwa i porządku publicznego

Głównym

Cel strategiczny 2. Stworzenie warunków do rozwoju gospodarczego obszaru rewitalizacji

2.1 Wsparcie inicjatyw ukierunkowanych na rozwijanie przemysłów czasu wolnego

2.2 Ożywienie przestrzeni publicznej poprzez wsparcie funkcji kulturalnych i rozrywkowych

2.3 Rozwój funkcji turystycznych Cel strategiczny 3. Poprawa funkcjonalności infrastruktury i estetyki przestrzeni publicznej w obrębie Starówki

3.1 Integracja przestrzenna i funkcjonalna obszaru rewitalizacji

3.2 Estetyzacja przestrzeni publicznej

3.4 Modernizacja infrastruktury technicznej

Zintegrowanie i komplementarność przedsięwzięcia

Placówki edukacyjne to bardzo ważne instytucje posiadające niezbędny potencjał organizacyjny oraz kadrowy do realizacji kompleksowych i zintegrowanych projektów rewitalizacyjnych. Konińska SP1 to placówka rozpoznawalna i jednocześnie instytucja integrująca wspólnotę lokalną. Jednym z identyfikowanych problemów obszaru rewitalizacji jest niedostateczny poziom kapitału społecznego. Tym samym działania aktywizacyjne są bardzo istotne i pożądane z punktu widzenia osiągnięcia docelowej wizji Starówki oraz wypełnienia wyznaczonych celów rewitalizacji. Planując działania zdecydowano się na włączenie do zakresu rzeczowego, poza działaniami szkoleniowymi, warsztatowymi i integrującymi, również prace inwestycyjne z zakresu modernizacji i rozbudowy infrastruktury na potrzeby realizacji projektu. Tym samym mamy do czynienia z projektem łączącym działania społeczne oraz inwestycyjne przy założeniu uzupełniającej roli działań związanych ze sferą techniczną.

7.2 Charakterystyka pozostałych rodzajów przedsięwzięć rewitalizacyjnych

Projekty wyszczególnione na liście planowanych przedsięwzięć rewitalizacyjnych stanowią odpowiedź na problemy zdiagnozowane w obszarze rewitalizacji. Przedsięwzięcia te są wynikiem pracy interesariuszy procesu rewitalizacji. Projekty były zgłaszane podczas spotkań konsultacyjnych oraz w otwartym naborze projektów i stanowią komplementarną całość. Nie przewiduje się innych przedsięwzięć rewitalizacyjnych niż projekty opisane w rozdziale 7.1. Przedsięwzięcia zawarte w LPR zostały zaplanowane do realizacji w latach 2016- 2023. W czasie tego okresu dokument będzie na bieżąco monitorowany i w przypadku konieczności wprowadzenia nowych projektów rewitalizacyjnych dokument będzie na bieżąco aktualizowany.

7.3 Mechanizmy integrowania działań rewitalizacyjnych oraz komplementarność

Integrowanie przedsięwzięć rewitalizacyjnych objętych Lokalnym Programem Rewitalizacji Miasta Konin na lata 2016-2023 zostanie zrealizowane poprzez wpisanie w system realizacyjny LPR stałej dbałości o: komplementarność problemową, komplementarność przestrzenną, komplementarność źródeł finansowania, komplementarność proceduralno-instytucjonalną, komplementarność międzyokresową, realizację zasady partnerstwa i partycypacji oraz kompleksowość.

7.3.1 Komplementarność problemowa

Niniejszy Program spełnia wszystkie wymogi komplementarności problemowej i jest dokumentem merytorycznie spójnym, harmonijnie włączonym w system zarządzania strategicznego miasta Konina:

- opis powiązań niniejszego Programu z dokumentami strategicznymi gminy zawiera w zwartej formie rozdział 1.;
- wizja stanu obszaru po zrealizowaniu programu rewitalizacji została przedstawiona w rozdziale 5;
- cele rewitalizacji w układzie hierarchicznym wraz z kierunkami działań przedstawiono w rozdziale 6;
- listę planowanych podstawowych przedsięwzięć rewitalizacyjnych, wraz z ich opisami zawierającymi w odniesieniu do każdego przedsięwzięcia: nazwę i wskazanie podmiotów je realizujących, zakres realizowanych zadań, lokalizację, szacowaną wartość, prognozowane rezultaty wraz ze sposobem ich oceny, przedstawiono w rozdziale 7.1.;
- charakterystykę typów pozostałych typów dopuszczalnych przedsięwzięć rewitalizacyjnych, realizujących kierunki działań przedstawiono w rozdziale 7.1;
- mechanizmy zapewnienia komplementarności – zarówno pomiędzy rodzajami przedsięwzięć rewitalizacyjnych, różnymi rodzajami podmiotów je realizujących jak i pomiędzy różnymi źródłami ich finansowania – są opisane w tym rozdziale 7.3. i jego kolejnych podrozdziałach.

Przedsięwzięcia rewitalizacyjne w niniejszym Programie są komplementarne na poziomie ogólnym (dopełniania się rodzajami). Wzajemne dopełnianie się poszczególnych przedsięwzięć z listy szczegółowej zostanie zapewnione na poziomie regulaminów konkursów współfinansowanych ze środków UE, gdzie kryterium dopełniania się z innymi przedsięwzięciami lub tworzenia z nimi pozytywnej synergii będzie kryterium dostępu, a sfinansowanie przedsięwzięcia niepowiązanego komplementarnie z innymi będzie niemożliwe. Należy zaznaczyć że: przyjęto zasadę, że komplementarność problemowa występuje jeżeli jest wykazane dopełnianie się przedsięwzięć w

zakresie przeciwdziałania co najmniej jednemu problemowi społecznemu i co najmniej jednemu innemu, niż społeczny.

7.3.2 Komplementarność przestrzenna

Komplementarność przestrzenna w Lokalnym Programie Rewitalizacji Miasta Konin na lata 2016-2023 opiera się przede wszystkim na wyborze projektów, które skupione są na zdelimitowanym obszarze rewitalizacji. Wyznaczenie obszaru zdegradowanego i na tej podstawie określenie obszaru rewitalizacji oparte zostało o analizę wskaźnikową oraz konsultacje społeczne. Wszystkie podstawowe projekty rewitalizacyjne skupiają się na jednym obszarze rewitalizacji i są z nimi ściśle powiązane, jednocześnie stanowiąc odpowiedź na główne problemy tego terenu. Dzięki ich realizacji pozytywne skutki widoczne będą na całym obszarze, ponieważ wiele z nich dotyczy działań podejmowanych dla miejsc lub obiektów użyteczności publicznej, przez co korzystać z nich będą mogli głównie mieszkańcy obszaru, ale także całego miasta, jak i osoby odwiedzające Konin. Realizacja ich w przyjętej formule będzie zapobiegać przenoszeniu się różnych problemów na dalsze obszary miasta. W szczególności dotyczy to problemów społecznych oraz środowiskowych i technicznych. Problemy natury społecznej przekładają się na wzrost liczby odnotowywanych aktów wandalizmu czy innych wykroczeń. Zachowania takie mają tendencję do rozprzestrzeniania się na obszary sąsiednie.

7.3.3 Komplementarność źródeł finansowania

Przedsięwzięcia realizowane w ramach Lokalnym Programie Rewitalizacji Miasta Konina na lata 2016-2023 będą finansowane z różnych źródeł: środków publicznych oraz prywatnych. Jednocześnie zaplanowano finansowanie poszczególnych przedsięwzięć zgodnie z zasadą dodatkowości przy wykorzystaniu środków z funduszy strukturalnych oraz programów krajowych. Taki montaż finansowy uwzględniający różne metody pozyskiwania środków – w finansowych, wskazuje wprost na komplementarność przyjętych rozwiązań. Jako szczególnie ważne uznać należy zaangażowanie środków prywatnych: organizacji pozarządowych, przedsiębiorstw, spółdzielni, wspólnot mieszkaniowych. Pozwolą one na zwiększenie efektywności zaangażowanych środków publicznych, przekładając się na stopień osiągnięcia celów LPR.

Na liście przedsięwzięć rewitalizacyjnych ujęto przedsięwzięcia finansowane lub współfinansowane z różnych źródeł publicznych i prywatnych, w tym w szczególności z:

- Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego,
- Europejskiego Funduszu Społecznego,
- Budżetu Miasta Konina,

- Środków beneficjentów niepublicznych: wspólnot mieszkaniowych, przedsiębiorców, osób fizycznych, organizacji pozarządowych itd.

7.3.4 Komplementarność proceduralno-instytucjonalna

System wdrażania LPR został opisany w 12 rozdziale Programu, a jego podsystem opisujący strukturę zarządzania wdrażaniem LPR – w szczególności w rozdziale 12.1.

System monitorowania został opisany w rozdziale 12.2 a system oceny skuteczności działań rewitalizacyjnych (oceny postępów realizacji celów Programu) – w rozdziale 11.

Mechanizm wprowadzania modyfikacji w reakcji na zmienność otoczenia programu (w tym na zmiany wywołane przez sam program) przedstawiono w rozdziale 4.6.

Rolę operatora rewitalizacji pełnić będzie Urząd Miejski w Koninie, z kluczową rolą Wydziału Działalności Gospodarczej i Rozwoju, jako operatora procesu rewitalizacji. Takie rozwiązanie w ramach istniejących obecnie struktur zapewni skuteczne zarządzanie programem oraz pozwoli na kontynuację i uzupełnienie działań podejmowanych w ramach realizacji polityk publicznych. Określenie odpowiednich instrumentów zarządzania i wdrażania opisane zostało w kolejnych rozdziałach. Operator rewitalizacji będzie pełnił rolę wykonawczą i zarządczą programu, jednak w celu zapewnienia jak największej efektywności działań realizacja zadań zlecana będzie odpowiednim jednostkom i podmiotom, które posiadają ku temu odpowiednie uprawnienia i kompetencje.

7.3.5 Komplementarność międzyokresowa

Niniejszy Program budowano z myślą o spełnieniu wymogów komplementarności międzyokresowej i spójności jego przedsięwzięć rewitalizacyjnych z działaniami finansowanymi w poprzednim okresie programowania. Tym samym projekt niniejszego opracowania stanowi kontynuację działań podjętych w oparciu o Zintegrowany Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Konina na lata 2007-2015. Warto wymienić część zrealizowanych działań wpisanych do wzmiankowanego dokumentu. Kluczowe znaczenie miały przede wszystkim trzy inwestycje:

- Przebudowa Mostu Toruńskiego (2010),
- Zagospodarowanie terenów nadbrzeżnych w Koninie – Bulwar Nadwarciański (2010-2011),
- Rewitalizacja – odbudowa budynków mieszkalnych przy ul. Wojska Polskiego 4-6.

Poniżej prezentuje się krótką charakterystykę przeprowadzonych działań.

Celem przebudowy Mostu Toruńskiego było zwiększenie dostępności mieszkańców Konina i turystów do starej części miasta, pobudzenie aktywności gospodarczej Starówki, poprawa jakości infrastruktury technicznej oraz poprawa wizerunku miasta. W wyniku przebudowy mostu został wprowadzony na nim

ruch kołowy. Wartość inwestycji wyniosła 10 080 352,04 zł (z czego 1 867 000,00 zł dofinansowano z Narodowego Programu przebudowy Dróg Lokalnych).

Projekt: Zagospodarowanie terenów nadbrzeżnych w Koninie – Bulwar Nadwarciański, ukończono w 2011 roku. Koszt budowy wyniósł 13 929 305,85 zł (Kwota w 65% została sfinansowana ze środków EFRR i w 35% z budżetu miasta). Głównym elementem zagospodarowania jest ciąg pieszo-rekreacyjny zlokalizowany na wale przeciwpowodziowym na lewym brzegu Warty, wraz z tarasami widokowymi, przystanią pasażerską, placem szkolnym, łąka rekreacyjna z oczkami wodnymi oraz schody łączące miasto z bulwarem.

W wyniku realizacji projektu pn. Rewitalizacja – odbudowa budynków mieszkalnych przy ul. Wojska Polskiego 4-6, dokonano odbudowy kamienicy wraz z oficynami. Dzięki tej inwestycji zasoby mieszkaniowe miasta wzbogaciły się o 38 lokali mieszkalnych o łącznej powierzchni użytkowej 2039 m², w tym powierzchnia lokali mieszkalnych 1881,05 m². Koszty przeprowadzenia inwestycji wyniósł 8 122 939,21 zł, z czego 70% stanowiły środki własne miasta, a 30% to wsparcie finansowe z Banku Gospodarstwa Krajowego.

Powyższe projekty wskazują na komplementarność dokonanych inwestycji z planowaną interwencją rewitalizacyjną. Tym samym uznaje się, iż Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Konin na lata 2016-2023 w pełni wpisuje się z zasadę komplementarności międzyokresowej.

8. Ramy finansowe

Ramy finansowe wskazują potencjalne źródła finansowe, z których mogą być pozyskane środki na realizację projektów oraz przedsięwzięć wraz z indykatywnymi wielkościami środków finansowych. Podstawą do określenia ram finansowych jest zakres przedmiotowy i podmiotowy poszczególnych projektów i przedsięwzięć.

L.p.	Nazwa przedsięwzięcia	Zakres przedmiotowy przedsięwzięcia	Podmiot realizujący	Zakres czasowy	Szacunkowy koszt	Planowane źródło finansowania	Planowane partnerstwa
1.	Inkubator Aktywności (Dom Zemełki)	Rewitalizacja Starówki Miasta Konina oraz realizacja działań o charakterze społecznym.	Miasto Konin, 62-500 Konin, plac Wolności 1	2017 - 2019(20)		WRPO 2014 – 2020 Wkład własny	-
2.	Remont pałacu Reymonta	Remont kapitalny zgodnie z opracowaną dokumentacją w uzgodnieniu z konserwatorem zabytków.	Miasto Konin, 62-500 Konin, plac Wolności 1		2.500.000,00 zł - 3.000.000,00 zł	WRPO 2014 – 2020 Wkład własny	-
3.	Muzeum z funkcjami edukacyjnymi oraz kulturalnymi.	Remont budynku pod muzeum, laboratorium edukacyjne oraz kino studyjne.	Fundacja im. Juliusa Fromma ul. Kramowa 1, 62-500 Konin.	2017 - 2023		WRPO 2014 – 2020 Wkład własny	Partnerstwo społeczne
4.	Konińskie spotkania z Julusem Frommem (cykl)	Rewitalizacja społeczna Starówki.	Fundacja im. Juliusa Fromma ul. Kramowa 1, 62-500 Konin.	2017 - 2020		WRPO 2014 – 2020 Wkład własny	Partnerstwo z organizacjami historycznymi oraz szkołami
5.	Revital - Starówka	Remont pomieszczeń Budynku B i budynku gospodarczego, renowacja fortepianu. Zakup sprzętu oraz programów komputerowych.	I Liceum Ogólnokształcące im. Tadeusza Kościuszki w Koninie, ul. Mickiewicza 14, 62-500 Konin;	2016 - 2023		WRPO 2014 – 2020 Wkład własny Inne: Program integracji społeczności	-

			Fundacja Pełnym Głosem u. Wiechowicza 3/34, 62-510 Konin; Stowarzyszenie Akcja Konin Centrum Organizacji Pozarządowych, ul. 3 Maja 1-3, 62-500 Konin.			romskiej w Polsce	
6.	Centrum Edukacji Komunikacyjnej - Miasteczko rowerowe	Ogrodzenie miasteczka, oświetlenie, kostka brukowa/dywan asfaltowy, oznakowanie drogowe, pas zieleni, sygnalizatory świetlne, ławki, stojaki na rowery, kosze na śmieci, budynek gospodarczy z zapleczem sanitarnym.	Miasto Konin, 62-500 Konin, plac Wolności 1		300.000,00 zł	WRPO 2014 – 2020 wkład własny	-
7.	Modernizacja i rozbudowa Amfiteatru „Na Skarpie” w Koninie	Modernizacja Amfiteatru poprzez zakup ławek, wykonaniu utwardzonej drogi dojazdowej, wymianie ciągów komunikacyjnych na kostkę brukową, wymianie oświetlenia widowni, modernizacji sceny i jej zadaszenia, wraz z garderobami i łazienkami, wykonaniu zadaszenia widowni, modernizacji zaplecza sanitarnego i ogrodzenia.	Miasto Konin, 62-500 Konin, plac Wolności 1.	2017 - 2021	19.500.000,00 zł	WRPO 2014 – 2020 Wkład własny	-

8.	Centrum Sportu i Rekreacji oraz Odnowy Biologicznej (Osiedle Centrum Sportu i rekreacji „Starówka”, ul. Dmowskiego 4)	Modernizacja i rozbudowa boisk, zaplecza szatniowo-rekreacyjnego, modernizacja trybuny dla widzów przy boisku głównym, budowa hali sportowej.	Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Koninie, ul. Kurów 1, 62-510 Konin.	2020 - 2023	16.000.000,00 zł	WRPO 2014 – 2020 Wkład własny	-
9.	Modernizacja oraz adaptacja pomieszczeń z przeznaczeniem na szkolne schronisko młodzieżowe w Zespole Szkół Centrum Kształcenia Ustawicznego im. Stefana Batorego	Adaptacja pomieszczeń na potrzeby schroniska tj.: docieplenie wraz z częściową wymianą pokrycia dachu, wymiana stolarki okiennej oraz drzwiowej, postawienie ścianek działowych, wymiana wykładziny, modernizacja łazienek- wykonanie instalacji sanitarnej, wykonanie wykończeń wewnętrznych, wykonanie wentylacji, modernizacja instalacji elektrycznej oraz zakup wyposażenia; Zorganizowanie kuchni oraz zaplecza socjalnego dla potrzeb gości schroniska; Wyposażenie punktu „młodzieżowej informacji turystycznej” m.in. w komputery, projektory, meble, stojaki na ulotki oraz sprzęt do drukowania i powielania folderów informacyjnych;	Zespół Szkół Centrum Kształcenia Ustawicznego im. Stefana Batorego, ul. Wodna 1, 62-500 Konin	2016-2023	2 500 000,00 zł	WRPO 2014 – 2020 Wkład własny	

		Odnowienie elewacji budynku A (poprawa walorów estetycznych Starówki);					
10.	Festiwal artystycznych działań ulicznych	Organizacja cyklu spotkań podczas których realizowane będą warsztaty jak i działania artystyczne.	Młodzieżowy Dom Kultury w Koninie, ul. Przemysłowa 3 d 62-510 Konin	01.06.2017r. - 31.12.2017r.	70.500,00 zł	WRPO 2014 – 2020 Wkład własny	-
11.	Budowa kładki nad Kanałem Ulgi w Koninie	Wykonanie żelbetowej kładki dla ruchu pieszo-rowerowego wraz z pochylniami komunikacyjnymi, oświetleniem i odwodnieniem oraz ciągów pieszo-rowerowych.	Miasto Konin, 62-500 Konin, plac Wolności 1	2017 - 2018	2.979.950,00 zł	WRPO 2014 – 2020 wkład własny	-
12.	Kompleksowa modernizacja energetyczna wielorodzinnych budynków mieszkalnych zasobu Miasta Konina na obszarze Starówki.	Doprowadzenie sieci ciepłowniczej, budowa węzłów ciepłowniczych oraz wewnętrznych instalacji centralnego ogrzewania i ciepłej wody użytkowej, docieplenie zewnętrznych przegród budynków, wymiana stolarki otworowej, modernizacja instalacji oświetleniowej, opracowanie wymaganej dokumentacji. Zagospodarowanie, uporządkowanie terenów	Miasto Konin, 62-500 Konin, plac Wolności 1		7.200.000,00 zł	WRPO 2014 – 2020 wkład własny	-

		przyległych do budynków komunalnych.					
13.	Modernizacja energetyczna wielorodzinnych budynków mieszkalnych przy ul. 3 Maja 43; Dmowskiego 1; Kilińskiego 4, 6, 8; Kościuszki 11, 21, 42-44; Świętojańskiej 18 w Koninie.	Modernizacja energetyczna wielorodzinnych budynków mieszkalnych.	Wspólnota Mieszkaniowa ul. 3 Maja 43 w Koninie; Wspólnota Mieszkaniowa ul. Dmowskiego 1 w Koninie; Wspólnota Mieszkaniowa ul. Kilińskiego 4, 6 i 8 w Koninie; Wspólnota Mieszkaniowa ul. Kościuszki 11, 21, 42 - 44 w Koninie; Wspólnota Mieszkaniowa ul. Świętojańska 18 w Koninie; w imieniu, których działa Zarządca Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o. w Koninie ul. M. Dąbrowskiej 8, 62-500 Konin	2017 - 2022		WRPO 2014 – 2020 wkład własny	-
14.	Modernizacja energetyczna wielorodzinnych budynków mieszkalnych przy ul. 3 Maja 51, 52; Kopernika 1; Świętojańska 6 w Koninie.	Modernizacja energetyczna wielorodzinnych budynków mieszkalnych.	Wspólnota Mieszkaniowa ul. 3 Maja 51, 52 w Koninie; Wspólnota Mieszkaniowa ul. Kopernika 1 w Koninie; Wspólnota Mieszkaniowa ul.	2017 - 2018		WRPO 2014 – 2020 wkład własny	-

			Świętojańska 6 w Koninie; w imieniu, których działa Zarządca Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o. w Koninie ul. M. Dąbrowskiej 8, 62-500 Konin.				
15.	Przebudowa i rozbudowa ulic na terenie objętym rewitalizacją dla Miasta Konina.	Nawierzchnia jezdni, chodników, ciągów pieszo – rowerowych, zjazdów, kanalizacja deszczowa, oświetlenie uliczne.	Zarząd Dróg Miejskich w Koninie	2017 - 2019	19.676.412,60 zł	WRPO 2014 – 2020 wkład własny	-
16.	Aktywizacja mieszkańców poprzez kompleksową modernizację i zagospodarowanie terenów przy ul. Kolskiej.	Organizowanie działalności rekreacyjno-sportowej i kultywującej tradycje regionu.	Szkoła Podstawowa Nr 1 w Koninie, ul. Kolska 2, 62-500 Konin.	2016 - 2023	2.500.000,00 zł	WRPO 2014 – 2020 Wkład własny	-

9. Podsumowanie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko

10. Partycypacja społeczna

Partycypacja społeczna, innymi słowy uspołecznienie Lokalnego Programu Rewitalizacji było uwzględnione na każdym etapie prac nad opracowaniem. Zasady angażowania interesariuszy są opisane w kolejnym podrozdziale gdzie wskazuje się wykorzystane formy partycypacji, terminy oraz zakresy podejmowanych czynności. Uspołecznienie programu rewitalizacji w istocie czerpało z różnorodnych form biernych, jak również reaktywnych umożliwiających rzeczywiste włączenie interesariuszy w proces budowy przedmiotowego dokumentu.

11.1 Uspołecznienie opracowania LPR

W związku z pracami nad „Lokalnym Programem Rewitalizacji Miasta Konina na lata 2016-2023” w ramach partycypacji społecznej Urząd Miasta Konina organizował konsultacje społeczne na każdym etapie tworzenia dokumentu.

1. Przeprowadzono konsultacje społeczne dotyczące wyznaczenia obszaru rewitalizacji (Zarządzenie Nr 91/2016 Prezydenta Miasta Konina z dnia 30.06.2016 r.). Konsultacje społeczne odbyły się w dniach 01.07.2016 r. do 14.07.2016 r. za pośrednictwem ankiety internetowej dostępnej pod adresem: www.deltapartner.pl/ankiety/konin, w badanie wzięło udział 135 mieszkańców. Uczestnicy konsultacji – mieszkańcy Miasta Konina zostali poinformowani o konsultacjach poprzez ogłoszenie na stronie internetowej Miasta Konina oraz na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Koninie.
2. Badanie społeczne prowadzone wśród przedsiębiorców i mieszkańców konińskiej Starówki. W ramach analizy pogłębionej przeprowadzono badanie kwestionariuszowe na próbie 200 mieszkańców Starówki (o znamionach reprezentatywności) oraz 50 przedsiębiorców prowadzących działalność na tym obszarze. Badanie przeprowadzono w lipcu 2016 r. i było badaniem typu door to door.
3. Spotkanie konsultacyjne –rewitalizacja w Koninie w świetle badań społecznych (Zarządzenie Nr 98/2016 Prezydenta Miasta Konina z dnia 21 lipca 2016 roku w sprawie przeprowadzenia konsultacji społecznych dotyczących wyznaczenia obszaru rewitalizacji). Konsultacje społeczne odbyły się w dniu 10.08.2016 r. w Sali Ratuszowej Urzędu Miejskiego w Koninie przy ul. Wiosny Ludów 6, w godzinach 15:00-17:00. Podczas spotkania zaprezentowano wyniki przeprowadzonej diagnozy: ankieta internetowa, badanie mieszkańców oraz przedsiębiorców z obrębu Starówki oraz zaprezentowano obszar rewitalizacji. W spotkaniu wzięło udział 44 uczestników (zgodnie z listą obecności). Kluczowym efektem spotkania było rozszerzenie proponowanego obszaru rewitalizacji (formularz uwag i opinii do proponowanego obszaru

rewitalizacji był dystrybuowany na spotkaniu oraz był dostępny w sieci począwszy od dnia spotkania aż do 18 sierpnia br.). Spotkanie poza wymiarem prezentacyjnym, miało charakter debaty oraz wykorzystywało techniki warsztatowe.

4. Otwarty nabór projektów i przedsięwzięć rewitalizacyjnych.
5. Otwarte spotkanie warsztatowe „Stan prac nad Lokalnym Programem Rewitalizacji Miasta Konin na lata 2016-2023” –aspekty partycypacyjne i badawcze oraz otwarte spotkanie warsztatowe –prezentacje zgłoszonych projektów. Dwuczęściowe spotkanie partycypacyjne (Zarządzenie Nr 134/2016 Prezydenta Miasta Konina z dnia 29 września 2016 roku w sprawie przeprowadzenia konsultacji społecznych dotyczących opiniowania projektów złożonych w ramach przygotowania Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konina na lata 2016-2023) odbyło się w dniu 06.10.2016 r. w Sali Ratuszowej Urzędu Miejskiego w Koninie przy ul. Wiosny Ludów 6, w godzinach 10:00-18:00. Podczas spotkania zaprezentowano wszystkie projekty, które zostały złożone w ramach naboru do Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konina na lata 2016-2023. W spotkaniu wzięło udział 44 uczestników (zgodnie z listą obecności). Kluczowym efektem spotkania były rekomendacje w zakresie konieczności korekty propozycji zgłoszonych projektów rewitalizacyjnych. Spotkanie poza wymiarem prezentacyjnym, miało charakter warsztatowy wykorzystujący techniki pracy grupowej.
6. Prezentacja projektu Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konina na lata 2016-2023.
7. Konsultacje społeczne dokumentu.

11.2 Uspołecznienie wdrażania LPR

Podstawowym celem działań związanych z uspołecznieniem Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konin na lata 2016-2023 jest dotarcie do jak najszerszej grupy beneficjentów i interesariuszy. Proces partycypacji społeczności lokalnej w realizacji LPR odbywać się będzie:

1. Pośrednio – poprzez informowanie przy wykorzystaniu strony internetowej miasta, w publikacjach i broszurach promocyjnych i informacyjnych, lokalnej prasie;
2. Bezpośrednio – podczas spotkań z mieszkańcami, przedstawicielami lokalnych środowisk, organizacjami pozarządowymi.

Interesariuszami, w stosunku do których prowadzona będzie polityka komunikacji i informacji będą: mieszkańcy miasta, mieszkańcy obszaru rewitalizacji (w tym także poszczególne grupy społeczne, takie jak młodzież, seniorzy, osoby niepełnosprawne itp.), lokalni przedsiębiorcy, organizacje pozarządowe, związki wyznaniowe, wspólnoty mieszkaniowe i spółdzielnie mieszkaniowe.

W ramach rozpowszechniania informacji o Lokalnym Programie Rewitalizacji podejmowane będą w szczególności takie działania jak:

- umieszczenie na stronie internetowej Urzędu Miejskiego – Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konin na lata 2016-2023;
- publikowanie informacji na stronie internetowej Urzędu o nowo realizowanych zadaniach w ramach LPR;
- publikacja informacji na portalu poświęconym zagadnieniom rewitalizacyjnym w Koninie;
- współpraca z prasą lokalną mająca na celu informowanie opinii publicznej o przebiegu realizacji i wnioskach z monitorowania LPR.

Wykorzystanie i wspieranie rozwoju współpracy pomiędzy sektorem publicznym, prywatnym i organizacjami pozarządowymi poprzez:

- przygotowywanie informacji bieżących z przebiegu wdrażania Lokalnego Programu Rewitalizacji;
- opracowanie i realizacja ankiety internetowej skierowanej do mieszkańców i innych interesariuszy dotyczącej oceny Lokalnego Programu Rewitalizacji.
- Opcjonalne powołanie społecznego Zespołu ds. Rewitalizacji (w terminie do 6 miesięcy od uchwalenia Lokalnego Programu Rewitalizacji).

11. Wskaźniki realizacji Lokalnego Programu Rewitalizacji

Podstawowym narzędziem do śledzenia postępu realizacji LPR są wskaźniki monitorowania. Dostarczają one informacji dotyczących wskaźników rezultatu, a więc efektów realizacji przedsięwzięć wyszczególnionych w dokumencie. Podkreślić należy, iż wybór wskaźników skupiony jest na ocenie osiągnięcia celów LPR, a nie produktów poszczególnych projektów. Wynika to z postrzegania interwencji w ramach rewitalizacji, jako procesu całościowego, który nie jest prostą sumą realizowanych projektów, a ma na celu osiągnięcie zmiany we wskazanych obszarach poddanych rewitalizacji.

Wybór wskaźników skupił się przede wszystkim na zapewnieniu adekwatnych mierników poszczególnych celów strategicznych. Poniżej zestawiono wskaźniki monitoringu realizacji LPR.

Tabela 18 Wskaźniki monitoringu

Cel	Wskaźnik	Wartość wskaźnika	Źródło danych	Wartość docelowa wskaźnika
CEL STRATEGICZNY 1. WZMOCNIENIE POZIOMU INTEGRACJI SPOŁECZNEJ				
Udział osób objętych pomocą społeczną na 1 000 mieszkańców		110	Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Koninie	105
Zwiększenie liczby uczestników imprez i wydarzeń kulturalnych na obszarze rewitalizacji		33 544	Bank Danych Lokalnych GUS	35 000
CEL STRATEGICZNY 2. STWORZENIE WARUNKÓW DO ROZWOJU GOSPODARCZEGO OBSZARU REWITALIZACJI				
Podmioty gospodarcze na 10 000 mieszkańców		1267	Urząd Miejski w Koninie	1300-
CEL STRATEGICZNY 3. POPRAWA FUNKCJONALNOŚCI INFRASTRUKTURY I ESTETYKI PRZESTRZENI PUBLICZNEJ W OBRĘBIE STARÓWKI				
Udział budynków wymagających termomodernizacji w liczbie budynków mieszkalnych wielorodzinnych		67,4%	Urząd Miejski w Koninie	62%

12. System realizacji

12.1 Wdrażanie

Realizację Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konin na lata 2016-2023 powierza się Prezydentowi Miasta poprzez Urząd Miejski w Koninie, a w szczególności – Wydział Działalności Gospodarczej i Rozwoju, jako operatora procesu rewitalizacji (jednocześnie warto odnotować, że Zarządzeniem Nr 137/2016 Prezydenta Miasta Konina z dnia 6 października 2016 roku powołano zespół roboczy do zarządzania projektem pn. „Rewitalizacja konińskiej Starówki – opracowanie lokalnego programu rewitalizacji na lata 2016-2023 wraz z modelowym pilotażem”, współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej – w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2014-2020).

Zarządzanie LPR będzie odbywać się zatem w ramach istniejących struktur Urzędu Miejskiego, przez co nie przewiduje się dodatkowych kosztów zarządzania programem. Ponadto kluczowymi z punktu widzenia wdrażania projektów wskazanych w LPR będą jednostki organizacyjne miasta.

Wszystkie projekty miejskie będą realizowane zgodnie z uchwaloną przez Radę Miasta Konina Wieloletnią Prognozą Finansową oraz poszczególnymi budżetami rocznymi. Spójność niniejszego programu z WPF zapewnić ma efektywną realizację zaplanowanych, zhierarchizowanych i ujętych ww. planie projektów.

Celem sprawnego zarządzania większymi zadaniami inwestycyjnymi, Prezydent Miasta może powoływać zespoły zadaniowe, w skład których będą wchodzić przedstawiciele poszczególnych komórek odpowiedzialnych za cząstkowe funkcje zarządzania projektem.

Ideą powołania ww. zespołów jest właściwe przygotowanie projektu od strony technicznej i sprawne zarządzanie jego realizacją poczynwszy od przygotowania specyfikacji istotnych warunków zamówienia, poprzez przeprowadzenie postępowania przetargowego, realizację, kontrolę i nadzór nad robotami, zarządzania przepływem dofinansowania, sprawozdawczość i monitoring oraz ostateczne rozliczenie otrzymanej pomocy.

Realizacja zadań ujętych w LPR, przedstawionych przez jednostki zewnętrzne tj. przedsiębiorców lub organizacje pozarządowe należy w całości do wnioskodawców projektów.

12.2 System monitoringu

System monitorowania realizacji jest procesem ciągłym, mającym na celu analizę stanu zaawansowania wdrażania Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konin na lata 2016-2023. Będzie on realizowany w formie monitoringu przeprowadzanego w całym okresie wdrażania programu, a dotyczyć będzie wszystkich zaangażowanych podmiotów prywatnych i publicznych.

Przyjęte rozwiązanie pozwoli na realizację zadań związanych z monitoringiem w sposób zgodny z regulacjami prawnymi, jednocześnie nie powodując znaczącego obciążenia kosztami prowadzenia tych prac. Ważnym czynnikiem przemawiającym za przyjęciem prezentowanej metodologii monitoringu było ograniczanie obciążenia biurokratycznego dla podmiotów zewnętrznych względem Urzędu Miejskiego. W związku z powyższym, monitoring będzie polegał na utrzymywaniu stałego kontaktu z podmiotami realizującymi przedsięwzięcia rewitalizacyjne poprzez przeznaczony do tego celu adres poczty elektronicznej. Służyć on będzie do prowadzenia korespondencji z zaangażowanymi podmiotami w zakresie przysyłania do operatora informacji o postępie realizacji poszczególnych przedsięwzięć. W cyklu półrocznym, operator wyśle do wszystkich zaangażowanych podmiotów prośbę o przesłanie takich informacji. Dane te będą zbierane i agregowane przez operatora.

Tak zaplanowany monitoring pozwoli na utrzymanie systematycznego kontaktu ze wszystkim zaangażowanymi podmiotami, jednocześnie pozwalając na właściwe przygotowanie ewaluacji.

12.3 Ewaluacja

Ewaluacja okresowa LPR będzie realizowana w cyklach dwuletnich. Obejmować będzie całość działań zaplanowanych do realizacji w ramach LPR, w tym pośrednią ocenę osiągnięcia wskaźników przypisanych poszczególnym celom. Poniżej zaprezentowano strukturę uprawnień i odpowiedzialności w ramach ewaluacji.

Tabela 19 Ewaluacja – organizacja procesu

Stanowisko	Uprawnienie	Odpowiedzialność
Prezydent Miasta	Wskazanie terminów i sposobów wykonania zadań, zatwierdzenie raportu z ewaluacji okresowej	Za zrealizowanie zadań przewidzianych na dany rok budżetowy, terminowe przekazanie raportu z ewaluacji okresowej i Radzie Miasta
Kierownik Wydziału Działalności Gospodarczej i Rozwoju	Sprawdzenie raportu	Rzetelność raportu, terminowe przekazanie raportu do zatwierdzenia Prezydentowi
Pracownik Wydziału Działalności Gospodarczej i Rozwoju	1. Sprawdzenie poprawności wypełnienia kart, sporządzenie raportu zbiorczego z realizacji zadań ujętych w LPR 2. Przeprowadzenie ankietyzacji podmiotów prywatnych i publicznych (innych niż jednostki miejskie) zaangażowanych we wdrażanie LPR	Skompletowanie kart zadań, skompletowanie ankiet, przygotowanie raportu zbiorczego na podstawie informacji zawartych w kartach zadań, weryfikacja wskaźników realizacji LPR
Kierownik Wydziału merytorycznego lub kierownik jednostki organizacyjnej	Realizacja zadań ujętych w LPR, sporządzenie sprawozdania z realizacji tych zadań i przygotowanie ankiety ewaluacyjnej	Efektywne (sprawne i skuteczne) wykonanie zadań, terminowe przekazanie kart zadań i ankiet do Wydziału Działalności Gospodarczej i Rozwoju
Podmioty prywatne i publiczne (inne niż jednostki miejskie)	Realizacja zadań ujętych w LPR wypełnienie ankiet dostarczonych	Efektywne (sprawne i skuteczne) wykonanie zadań, terminowe przekazanie ankiet do

Stanowisko	Uprawnienie	Odpowiedzialność
	przez Pracownika Wydziału Działalności Gospodarczej i Rozwoju	Wydziału Działalności Gospodarczej i Rozwoju

W ramach ewaluacji okresowej przeprowadzane będą następujące czynności:

1. Kierownik wydziału merytorycznego lub kierownik jednostki organizacyjnej, odpowiedzialny za realizację danego zadania zapisanego w LPR, sporządza sprawozdanie z realizacji w formie karty zadań i ankiety ewaluacyjnej tego zadania, uwzględniające w szczególności poziom osiągnięcia zakładanych wskaźników realizacji przedsięwzięcia oraz jego oddziaływanie na mieszkańców obszaru rewitalizacji.
2. Wypełnioną kartę zadania i ankietę ewaluacyjną za ubiegły rok naczelnik wydziału merytorycznego lub kierownik jednostki organizacyjnej przekazuje do Wydziału Działalności Gospodarczej i Rozwoju do dnia 31 maja w cyklu dwuletnim.
3. Pracownik Wydziału Działalności Gospodarczej i Rozwoju przeprowadza badanie przy pomocy ankiety ewaluacyjnej wśród podmiotów prywatnych i publicznych (innych niż jednostki miejskie). Badanie służy ocenie poziomu osiągnięcia zakładanych wskaźników realizacji przedsięwzięcia oraz jego oddziaływanie na mieszkańców obszaru rewitalizacji.
4. Pracownik Wydziału Działalności Gospodarczej i Rozwoju sprawdza wypełnione karty zadań i ankiety ewaluacyjne pod względem kompletności informacji i w przypadku stwierdzenia uchybień, odsyła ją do właściwego naczelnika wydziału lub kierownika jednostki organizacyjnej w celu naniesienia poprawek. Poprawnie wypełnione ankiety ewaluacyjne zostają skompletowane i poddane analizie.
5. Pracownik Wydziału Działalności Gospodarczej i Rozwoju na podstawie informacji zawartych w kartach zadań i ankietach ewaluacyjnych przygotowuje zbiorczy raport, który do dnia 30 czerwca w cyklu dwuletnim przekazuje za Prezydentowi Miasta.
6. Prezydent Miasta po zaopiniowaniu przekazuje go niezwłocznie Radzie Miasta.

12.4 Harmonogram realizacji

W poniższej tabeli zaprezentowano ramowy harmonogram realizacji Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konin na lata 2016-2023. Termin realizacji poszczególnych działań jest zbieżny z okresem obowiązywania Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konina na lata 2016-2023.

Tabela 20 Ramowy harmonogram realizacji LPR

Wyszczególnienie	Okres realizacji
Uchwalenie Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konin na lata 2016-2023	2016 r.
Wprowadzenie zaplanowanych inwestycji do Wieloletniej Prognozy Finansowej Miasta Konina	Niezwłocznie po uchwaleniu LPR
Realizacja przedsięwzięć zaplanowanych w ramach LPR	Od 2017 do 2023
Monitoring	Od 2017 r. do 2023 r. (realizowany systematycznie w okresie wdrażania LPR)
Ewaluacja okresowa	Od 2016 r. do 2023 r. (realizowany w okresach dwuletnich)
Komunikacja społeczna LPR	Od 2016 r. do 2023 r.

Zestawienie tabel, wykresów oraz załączników graficznych

Grafika 1 Gęstość zaludnienia w osiedlach Konina	21
Grafika 2 Udział bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym	23
Grafika 3 03 Udział osób objętych pomocą społeczną na 1 000 mieszkańców	25
Grafika 4 Przestępstwa na 10 000 mieszkańców	27
Grafika 5 Poziom edukacji w osiedlach Konina	29
Grafika 6 Poziom kapitału społecznego w osiedlach Konina	31
Grafika 7 Poziom kapitału ludzkiego w osiedlach Konina	33
Grafika 8 Poziom patologii społecznej w osiedlach Konina	35
Grafika 9 Poziom przedsiębiorczości w osiedlach Konina	37
Grafika 10 Poziom infrastruktury technicznej w osiedlach Konina	39
Grafika 11 Poziom degradacji społeczno-gospodarczej w osiedlach Konina	41
Grafika 12 Dostęp do usług publicznych	45
Grafika 13 Poziom hałasu	47
Grafika 14 Obszar rewitalizacji – Starówka	52
Grafika 15 Gęstość zaludnienia w osiedlach Konina	175
Grafika 16 Udział bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym	178
Grafika 17 03 Udział osób objętych pomocą społeczną na 1 000 mieszkańców	180
Grafika 18 Przestępstwa na 10 000 mieszkańców	182
Grafika 19 Poziom edukacji w osiedlach Konina	184
Grafika 20 Poziom kapitału społecznego w osiedlach Konina	186
Grafika 21 Poziom kapitału ludzkiego w osiedlach Konina	188
Grafika 22 Poziom patologii społecznej w osiedlach Konina	190
Grafika 23 Poziom przedsiębiorczości w osiedlach Konina	192
Grafika 24 Poziom infrastruktury technicznej w osiedlach Konina	194
Grafika 25 Poziom degradacji społeczno-gospodarczej w osiedlach Konina	196
Grafika 26 Dostęp do usług publicznych	200
Grafika 27 Poziom hałasu	202
Tabela 1 Spójność dokumentu w skali makro	10
Tabela 2 Spójność LPR z dokumentami strategicznymi gminy	15
Tabela 3 Wskaźniki służące wyznaczeniu obszarów zdegradowanych	20
Tabela 4 Znormalizowane wartości wskaźników cząstkowych w osiedlach Konina	40
Tabela 5 Wartości wskaźników cząstkowych w osiedlach Konina	50
Tabela 6 Zestawienie ulic wchodzących w skład obszaru rewitalizacji	53
Tabela 7 Udział bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym	55
Tabela 8 Udział osób objętych pomocą społeczną na 1 000 mieszkańców	55
Tabela 9 Przestępstwa na 10 000 mieszkańców	56
Tabela 10 Średni wynik egzaminu gimnazjalnego z przedmiotów humanistycznych i matematyczno-przyrodniczych	57
Tabela 11 Frekwencja w wyborach do rady miasta	57
Tabela 12 Indeks starości	57
Tabela 13 Liczba założonych „niebieskich kart” na 1 000 mieszkańców	58
Tabela 14 Podmioty gospodarcze na 10 000 mieszkańców	58
Tabela 15 Udział budynków wymagających termomodernizacji w liczbie budynków mieszkalnych wielorodzinnych [%]	69
Tabela 16 Obiekty wpisane do rejestru obiektów zabytkowych województwa wielkopolskiego	70
Tabela 17 Analiza SWOT dla obszaru rewitalizacji	90
Tabela 18 Wskaźniki monitoringu	146
Tabela 19 Ewaluacja – organizacja procesu	148
Tabela 20 Ramowy harmonogram realizacji LPR	150
Tabela 21 Udział ludności w poszczególnych grupach wiekowych w 2015 roku - porównanie	158
Tabela 22 Podmioty wpisane do rejestru REGON wg. klasy wielkości w mieście Koninie	164

Tabela 23 Tereny zieleni w Koninie [ha]	165
Tabela 24 Wskaźniki przestrzenne dla Konina na tle miast grupy porównawczej.....	168
Tabela 25 Wskaźniki społeczne dla Konina na tle miast grupy porównawczej.....	169
Tabela 26 Wskaźniki ekonomiczne dla Konina na tle miast grupy porównawczej	170
Tabela 27 Wskaźniki infrastrukturalne dla Konina na tle miast grupy porównawczej.....	171
Tabela 28 Wskaźniki służące wyznaczeniu obszarów zdegradowanych	172
Tabela 29 Znormalizowane wartości wskaźników cząstkowych w osiedlach Konina.....	195
Tabela 30 Wskaźniki obligatoryjne dla obszaru zdegradowanego przewidzianego do rewitalizacji.....	210
Wykres 1 Czy jest Pan(i) mieszkańcem Konina [%].....	59
Wykres 2 Czy jest Pan(i) mieszkańcem konińskiej Starówki? [%]	59
Wykres 3 Czy w ciągu ostatnich 12 m-cy Pani / Pana firma poszukiwała pracowników? [%]	60
Wykres 4 Jeśli nie: Proszę powiedzieć dlaczego? [%]	60
Wykres 5 Jeśli tak: Pracowników z jakich zawodów, specjalności, na jakie stanowiska poszukiwali Państwo? [%]	61
Wykres 6 Czy mieli Państwo trudności ze znalezieniem pracowników na poszukiwane stanowiska/zawody? [%].	61
Wykres 7 Proszę określić jakiego rodzaju kompetencje (umiejętności) są dziś najbardziej pożądane i poszukiwane przez Waszą firmę? [%]	62
Wykres 8 Czy Pani/Pana firma zatrudniała kiedykolwiek absolwentów? [%].....	62
Wykres 9 Jak Pan Pani ocenia przygotowanie do pracy absolwentów? [%]	63
Wykres 10 Czy Pana/Pani firma korzysta z usług instytucji otoczenia biznesu (IOB) działających na terenie miasta Konin? [%].....	63
Wykres 11 Z jakich usług świadczonych przez IOB Pana/Pani firma korzysta? [%]	64
Wykres 12 Ankietowanie wg płci [%]	74
Wykres 13 Ankietowani wg wykształcenia [%].....	75
Wykres 14 Ankietowani wg statusu na rynku pracy [%]	75
Wykres 15 Jak Pan(i) ocenia sytuację materialną swojej rodziny? [%].....	75
Wykres 16 Od jak dawna zamieszkuje Pan(i) Starówkę? [%].....	76
Wykres 17 Gdzie w perspektywie najbliższych 5 lat chciałaby/chciałby Pani/Pan mieszkać? [%].....	77
Wykres 18 Czy jest Pan(i) zadowolona/zadowolony z mieszkania w Koninie? [%].....	77
Wykres 19 Czy jest Pan(i) zadowolona/zadowolony z mieszkania w obrębie Starówki? [%].....	78
Wykres 20 Czy Pani/Pana zdaniem pozostali mieszkańcy Konina uważają Starówkę za interesujące miejsce do mieszkania? [%].....	78
Wykres 21 Proszę podać Pana(i) związek z tym terenem, z czym Pani/Pan je kojarzy? [%]	79
Wykres 22 Za pomocą szkolnej skali od 1 do 5, gdzie 1 to ocena bardzo słaba, a 5 bardzo dobra proszę o ocenę wybranych aspektów jakości życia na terenie Starówki [%]	81
Wykres 23 Jakie problemy Pana(i) zdaniem występują na terenie Starówki? [%].....	82
Wykres 24 Proszę wskazać co Pani/Pana zdaniem jest największym problemem Starówki? [%]	83
Wykres 25 Proszę wskazać co Pani/Pana zdaniem jest mocną stroną Starówki?	84
Wykres 26 Czego brakuje Pani/Pana zdaniem na terenie Starówki? [%].....	85
Wykres 27 Jak generalnie ocenia Pan(i) ofertę kulturalno-rozrywkową Starówki? [%]	86
Wykres 28 Proszę określić, w jakiego typu wydarzeniach/imprezach kulturalnych najchętniej brał(a) by Pan(i) udział? [%]	86
Wykres 29 Ludność korzystająca z sieci kanalizacyjnej, wodociągowej i gazowej w mieście Koninie w latach 2005-2014	156
Wykres 30 Liczba ludności i przyrost naturalny	157
Wykres 31 Migracje ludności na pobyt stały	157
Wykres 32 Udział ludności w poszczególnych grupach wiekowych [%]	158
Wykres 33 Respondenci wg płci [%].....	203
Wykres 34 Respondenci wg grup wiekowych	204
Wykres 35 Respondenci wg wykształcenia	204
Wykres 36 Respondenci wg statusu na rynku pracy	205
Wykres 37 Jak Pan/Pani ocenia wybór Starówki jako obszaru objętego programem rewitalizacji?	205
Wykres 38 Proszę ocenić wymienione elementy związane z jakością życia oraz stanem infrastruktury na wskazanym przez Pana(nią) obszarze zdegradowanym.	206
Wykres 39 Jakie problemy Pana(i) zdaniem występują na wybranym przez Pana(ią) obszarze? 1/2 [%].....	207

Wykres 40 Jakie problemy Pana(i) zdaniem występują na wybranym przez Pana(iq) obszarze? 2/2 [%]207

Załącznik nr 1. Diagnoza społeczno-gospodarcza. Charakterystyka miasta oraz diagnoza obszarów zdegradowanych – analiza porównawcza

I Charakterystyka miasta

I.1 Układ funkcjonalno-przestrzenny

I.1.1 Położenie miasta

Konin to miasto na prawach powiatu, leży we wschodniej części województwa wielkopolskiego, w powiecie konińskim (jest siedzibą powiatu). Według danych GUS z 2015 r. powierzchnia miasta wynosiła 82 km², tj. 8 220 ha.

Geograficznie miasto Konin położone jest w mezoregionie Doliny Konińskiej, należącym do makroregionu Niziny Południowowielkopolskiej. Swym zasięgiem obejmuje brzegi rzeki Warty, która dzieli obszar miasta na dwie części. Jednostki samorządu terytorialnego bezpośrednio graniczące z Miastem Koninem to: od północy gmina Ślesin, od wschodu gmina Kramsk, od południowego - wschodu gmina Krzymów, od południa gmina Stare Miasto, od zachodu gminy Golina oraz Kazimierz Biskupi. Położenie Konina należy uznać za korzystne pod względem komunikacyjnym. Przy południowej granicy miasta przebiega autostrada A2 wschód - zachód łącząca Warszawę z Poznaniem i będąca częścią międzynarodowej trasy Berlin - Moskwa. Przez miasto przebiega droga krajowa nr 25 biegnąca z północy na południe (Bydgoszcz – Kalisz). Miasto przecina także linia kolejowa o znaczeniu międzynarodowym relacji Berlin-Moskwa, która łączy Konin z Poznaniem i Warszawą. Konin znajduje się w odległości ok. 100 km od Poznania, 219 km od Warszawy, 120 km od Łodzi oraz 114 km od Bydgoszczy. Najbliższe porty lotnicze znajdują się w Poznaniu i Bydgoszczy.

I.1.2 Polityka przestrzenna miasta

Podstawowym dokumentem regulującym warunki zabudowy i zagospodarowania przestrzennego miasta Konina jest „Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Konina- zmiana” przyjęte na mocy uchwały Nr 757 Rady Miasta Konina z dnia 27 października 2010 roku ze zmianami. Cele i kierunki przyjęte w Studium są rezultatem uwarunkowań wewnętrznych, jak również zadań zawartych w innych dokumentach strategicznych. Wśród tych dokumentów wymienić należy: Strategię Województwa Wielkopolskiego, Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego, Strategię Rozwoju Konina oraz Wieloletni Plan Inwestycyjny. Przyjęta w Studium

polityka przestrzenna skupia się w głównej mierze na alokacji przestrzennej inwestycji celu publicznego i kształtowaniu elementów struktury zagospodarowania przestrzennego. Podstawową zasadą jest równoważenie rozwoju następujących dziedzin: przemysłowej i działalności gospodarczej, usługowej, mieszkaniowej i ochrony środowiska. Za uzupełniającą przyjmuje się funkcję turystyczno-wypoczynkową.

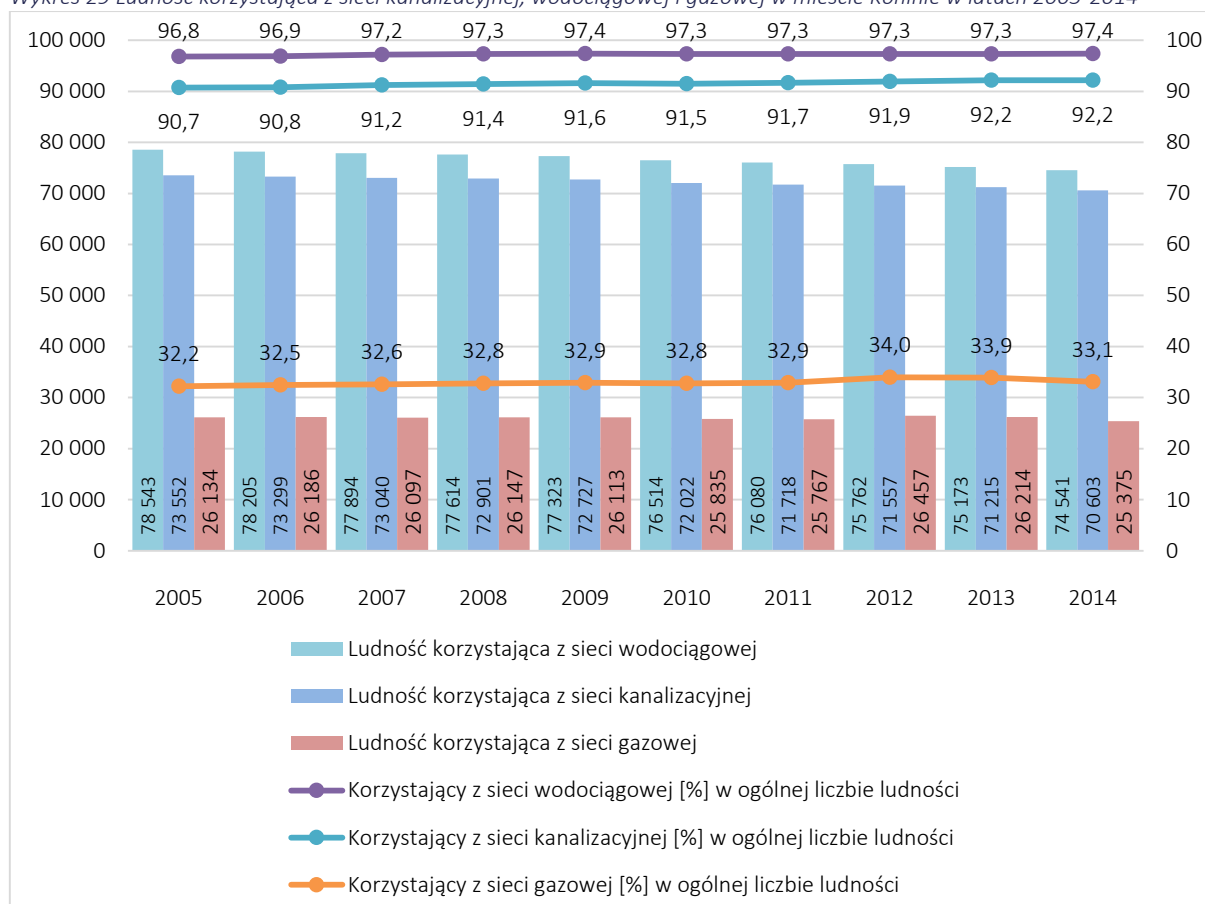
I.1.3 Infrastruktura techniczna

Konin jest dobrze wyposażony w urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej. W rozdziale poddano analizie system: zaopatrzenia w wodę, kanalizacji i dostarczania gazu.

System zaopatrywania w wodę miasta Konina leży w gestii Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o. o.. Prawobrzeżna i lewobrzeżna część miasta, jak również dzielnice północne zaopatrywane są w wodę z wodociągu centralnego Konin – Kurów. Wg danych GUS w 2014 r. z wodociągów w mieście korzystało 74 541 użytkowników, co stanowiło 97,4% mieszkańców miasta.

W zakresie odprowadzania ścieków miasto posiada odpowiednie zaplecze techniczne, którego eksploatacją zajmuje się Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Koninie. Nad rzeką Wartą usytuowane są 2 komunalne oczyszczalnie ścieków, łączna długość sieci kanalizacyjnej w 2014 r. wynosiła 181,1 km, a korzystało z niej 70 603 użytkowników - 92,2% mieszkańców miasta. Zaopatrywanie w paliwa gazowe odbywa się za pośrednictwem sieci średniego ciśnienia, jak również siecią niskoprężną. Długość sieci gazowej w 2014 r. wynosiła 160,8 km, a korzystało z niej 33,1% mieszkańców miasta. Potwierdzeniem korzystnych sytuacji w zakresie infrastruktury miejskiej są dane Banku Danych Lokalnych przedstawione na poniższym wykresie.

Wykres 29 Ludność korzystająca z sieci kanalizacyjnej, wodociągowej i gazowej w mieście Koninie w latach 2005-2014

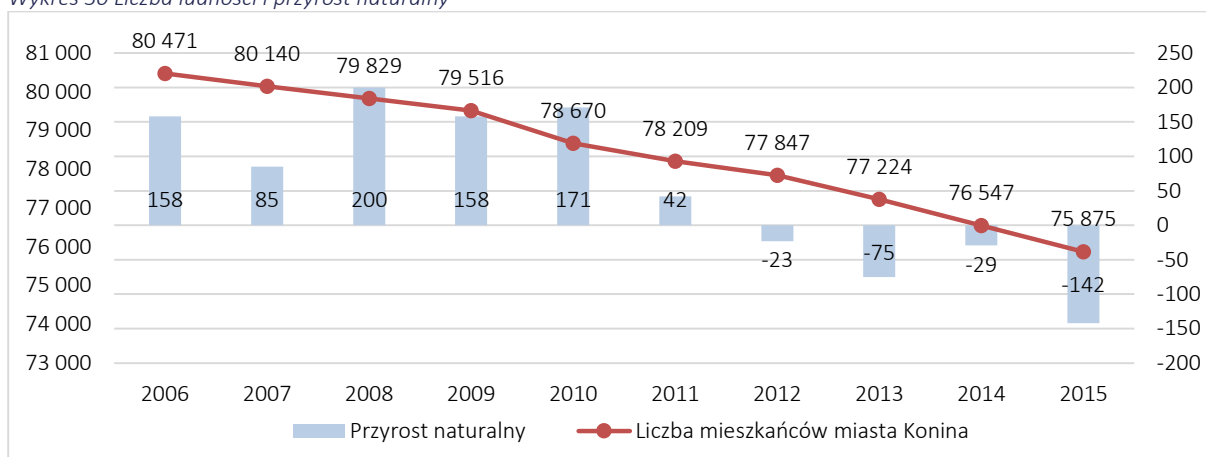
Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

I.2 Sfera społeczna

I.2.1 Ludność

Konin jest trzecim, co do wielkości miastem województwa wielkopolskiego (po Poznaniu i Kaliszu). Liczba ludności Konina w 2015 r. wynosiła 75 875 mieszkańców, co stanowiło niemal 2,2% ludności województwa wielkopolskiego. Liczba mieszkańców miasta Konina wg danych GUS regularnie spada. W analizowanej cezurze czasowej, spadek udziału ludności w 2015 r. względem 2006 r. wyniósł niespełna 6%. Czynnikiem pogłębiającym zaobserwowaną tendencję spadkową jest ujemny przyrost naturalny. Największa różnica pomiędzy urodzeniami a zgonami miała miejsce w 2015 r. i wyniosła -142 osoby. Poniższy wykres ilustruje omawiane zjawiska.

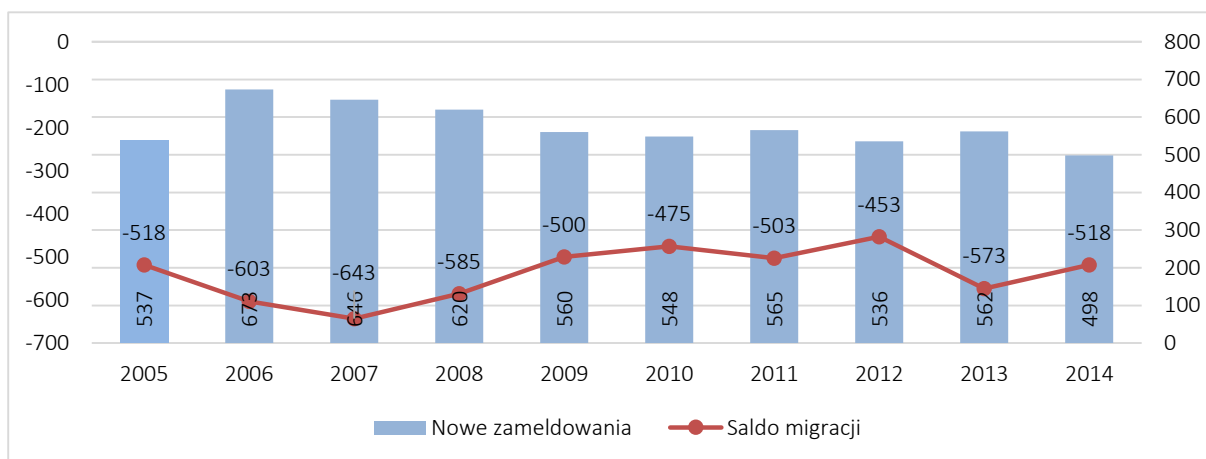
Wykres 30 Liczba ludności i przyrost naturalny

Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

Spadająca liczba mieszkańców jest także związana ze zmianą miejsca zamieszkania ludności. W przypadku miasta Konina zwraca uwagę ujemne saldo migracji. Oznacza to, iż od roku 2005 do 2014, odnotowano większą liczbę wymeldowań, niż zameldowań na pobyt stały. Świadczy to o ogólnopolskiej tendencji do wyludniania się miasta na rzecz ośrodków wiejskich oraz części ośrodków miejskich zlokalizowanych w pobliżu (Poznań, Warszawa). Należy jednak podkreślić, że liczba nowych zameldowań utrzymuje się na w miarę stabilnym poziomie, choć w latach 2011 – 2014 odnotowano spadek nowych zameldowań (-67).

Wykres 31 Migracje ludności na pobyt stały

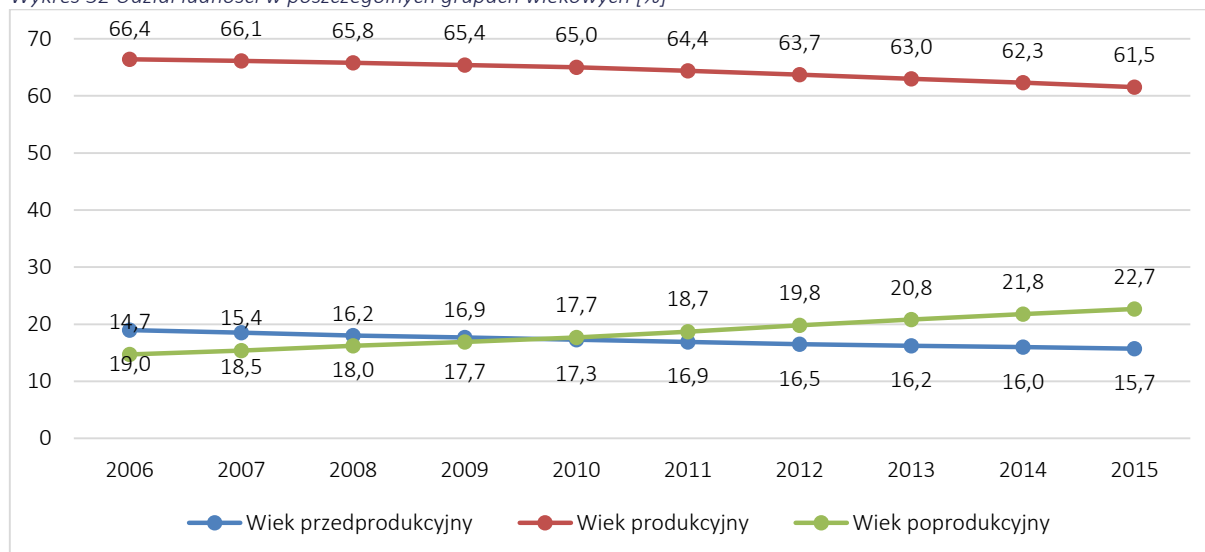

Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

Analiza struktury wiekowej mieszkańców Konina wskazuje na spadek udziału procentowego (ponad 3 pkt. procentowe względem 2006 r.) osób w wieku przedprodukcyjnym w ogólnej liczbie ludności - wydaje się to konsekwencją ujemnego przyrostu naturalnego. Analogicznie, w przypadku osób w wieku produkcyjnym również odnotowano spadek (o niemal 5 pkt. procentowych względem 2006 r.).

Wzrost odsetka osób w wieku poprodukcyjnym (o 8 pkt. procentowych względem 2006 r.) związany jest z ogólnopolską tendencją starzenia się społeczeństwa.

Wykres 32 Udział ludności w poszczególnych grupach wiekowych [%]

Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

Tabela 21 Udział ludności w poszczególnych grupach wiekowych w 2015 roku - porównanie

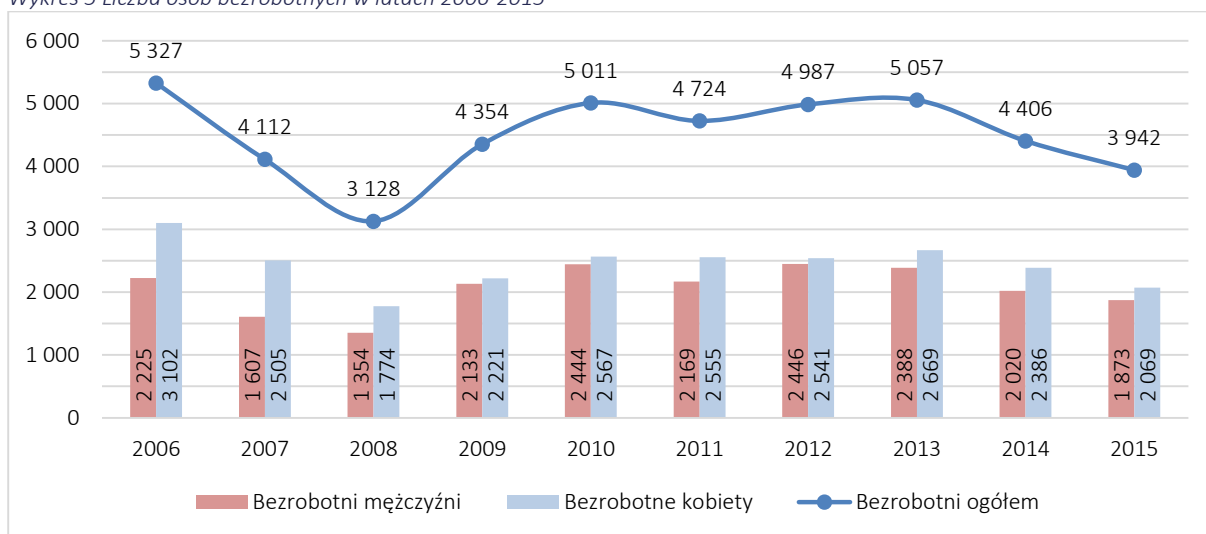
	Polska	Województwo wielkopolskie	Powiat koniński	Miasto Konin
Wiek przedprodukcyjny	18,00%	19,20%	20,00%	15,70%
Wiek produkcyjny	62,40%	62,60%	64,20%	61,50%
Wiek poprodukcyjny	19,60%	18,20%	15,90%	22,70%

Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

1.2.2. Bezrobocie

Istotnym elementem diagnostycznym sfery społecznej jest analiza dynamiki liczby osób pozostających bez pracy. W 2015 r. na terenie miasta Konina było zarejestrowanych 3 942 osób bezrobotnych. Przedstawiony poniżej wykres odznacza się dużą dynamiką. Ogólna liczba bezrobotnych w badanym czasookresie spadła o 26% procent. W 2008 r. odnotowano najmniejszą liczbę osób bezrobotnych - 3 128 osób. Po 2008 r. liczba osób pozostających bez pracy znacznie wzrosła za sprawą przemian demograficznych i niekorzystnej sytuacji na rynku pracy, związanej z restrukturyzacją bazy ekonomicznej miasta i zahamowaniem wzrostu budownictwa mieszkaniowego. Dominującą grupą osób bezrobotnych są kobiety, jednak ich liczba systematycznie maleje.

Wykres 5 Liczba osób bezrobotnych w latach 2006-2015

Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

1.2.3 Pomoc społeczna

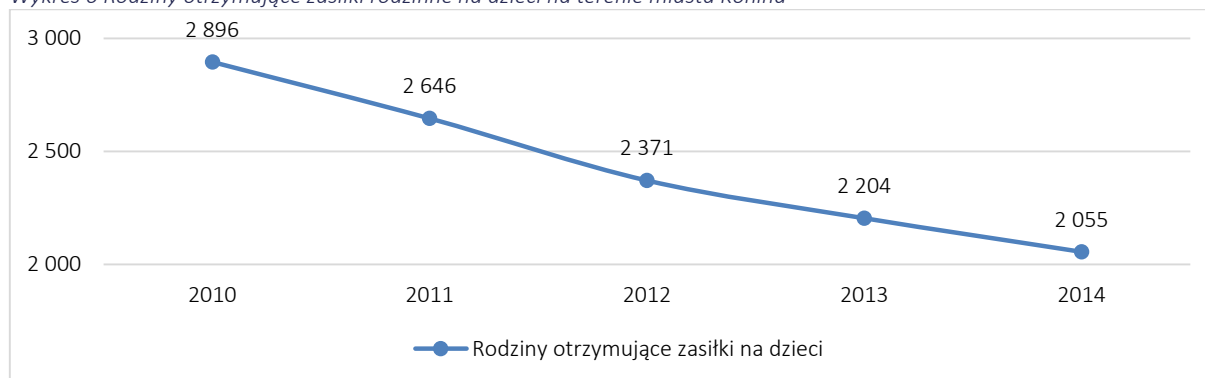
Jedną z pochodnych poziomu bezrobocia jest liczba osób korzystających z usług pomocy społecznej. Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w Koninie jest jednostką organizacyjną miasta Konina. Zasadniczym przedmiotem działania ośrodka jest wykonywanie zadań pomocy społecznej w mieście, a w szczególności:

- własnych i zleconych gminy oraz własnych i zleconych powiatu z zakresu pomocy społecznej,
- z zakresu świadczeń rodzinnych,
- z zakresu funduszu alimentacyjnego,
- z zakresu rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych,
- z zakresu przeciwdziałania alkoholizmowi i innym uzależnieniom,
- z zakresu oświaty w formie pomocy materialnej o charakterze socjalnym dla uczniów (stypendium i zasiłek szkolny),
- z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej,
- programy i projekty realizowane między innymi ze środków Unii Europejskiej i Europejskiego Funduszu Społecznego,
- współpracuje z organizacjami pozarządowymi, instytucjami oraz innymi podmiotami,

- sprawuje nadzór merytoryczny nad działalnością jednostek specjalistycznego poradnictwa, w tym rodzinnego oraz ośrodków wsparcia, domów pomocy społecznej i ośrodków interwencji kryzysowej.¹

Przedstawione poniżej dane wskazują na znaczny spadek rodzin otrzymujących zasiłki na dzieci. W latach 2010 – 2014 spadek ten wyniósł 29%.

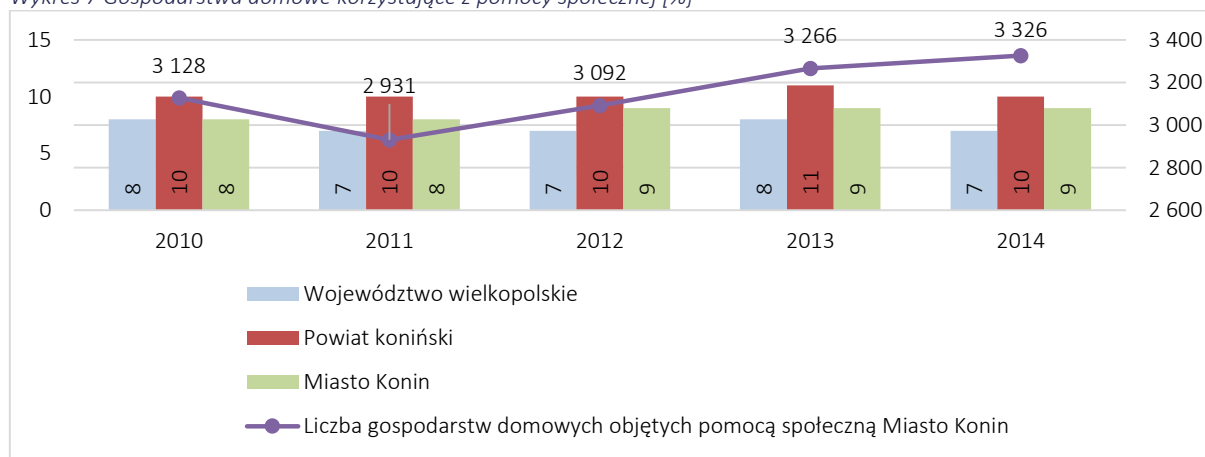
Wykres 6 Rodziny otrzymujące zasiłki rodzinne na dzieci na terenie miasta Konina

Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

Liczba gospodarstw domowych objętych wsparciem konińskiego MOPR-u w badanym czasookresie wzrosła (o ponad 6% względem 2010 r.). Miasto Konin charakteryzuje mniejszy odsetek osób objętych środowiskową pomocą społeczną w ogóle ludności w stosunku do powiatu konińskiego oraz większy w stosunku do województwa wielkopolskiego, jednak różnice te są niewielkie i wahają się w granicach 1-2 pkt. procentowych. Scharakteryzowane tendencje zilustrowano na poniższym wykresie.

Wykres 7 Gospodarstwa domowe korzystające z pomocy społecznej [%]

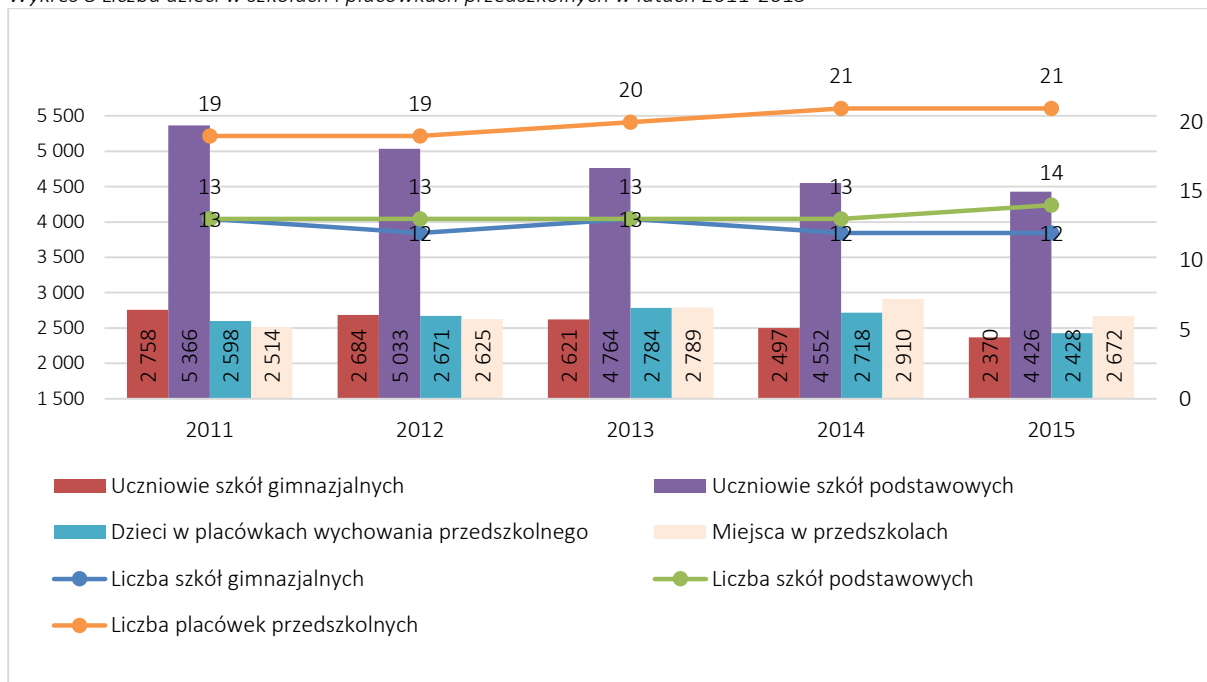
Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

1 za: Statut MOPR w Koninie

I.2.4 Edukacja

Istotnym elementem uzupełniającym diagnozę sfery społecznej miasta jest analiza systemu edukacji i opieki przedszkolnej jako elementów wywierających znaczący wpływ na lokalną gospodarkę oraz rynek pracy. Według danych GUS na terenie miasta Konina w 2015 r. działało 21 placówek przedszkolnych, 14 szkół podstawowych oraz 12 gimnazjów. Poniższy wykres wskazuje, że w latach 2011 -2015 zmalała liczba uczniów w szkołach podstawowych (o 17% względem 2011 r.) oraz gimnazjach (o 14% względem 2011 r.). Spadek odnotowano także w liczbie dzieci w placówkach wychowania przedszkolnego (o ponad 6% względem roku 2011). W 2013 r. liczba miejsc w przedszkolach i dzieci w placówkach wychowania przedszkolnego była niemal równa, co świadczyło o ustabilizowanej sytuacji w konińskich przedszkolach, jednak w latach 2014-2015 miała miejsce wyraźna nadwyżka miejsc nad liczbą dzieci w przedszkolach.

Wykres 8 Liczba dzieci w szkołach i placówkach przedszkolnych w latach 2011-2015

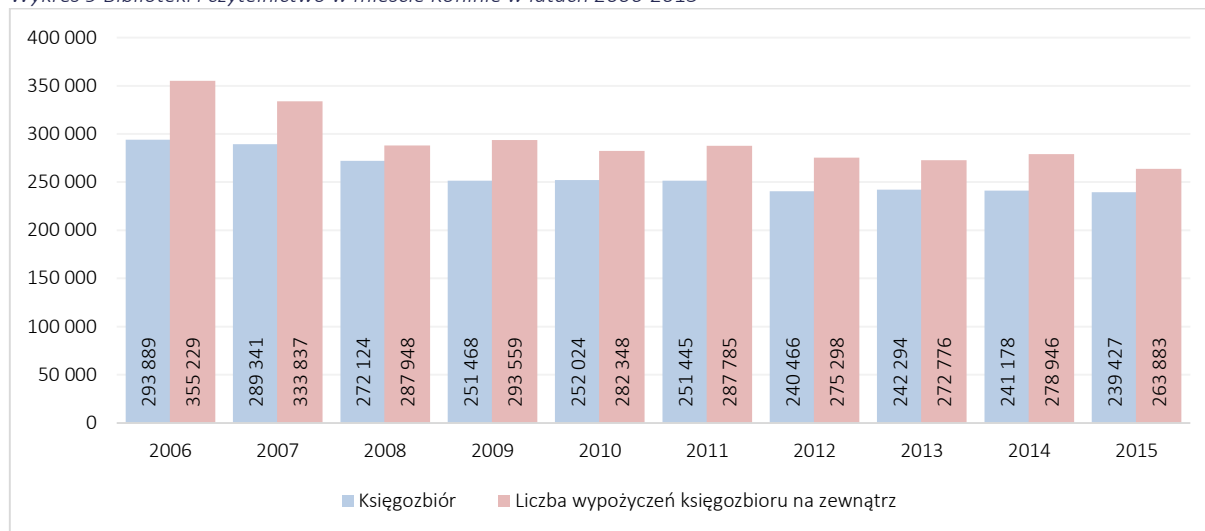
Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

I.2.5 Oferta kulturalna

W obrębie miasta Konina działa wiele instytucji i organizacji, które mają za zadanie upowszechnianie kultury i wspieranie twórców. Tradycje kulturalne Konina kształtowane są głównie przez Miejską Bibliotekę Publiczną oraz Koniński Dom Kultury. Instytucje te oferują szeroki wachlarz możliwości kulturalnych, prowadzą impresariat artystyczny, organizują imprezy kulturalne oraz uwydatniają ważne zjawiska artystyczne. Wśród organizowanych w Koninie imprez, największą popularnością cieszy się Międzynarodowy Dziecięcy Festiwal Piosenki i Tańca. W omawiany zakres sfery społecznej wchodzi

diagnoza potrzeb kulturalnych, takich jak czytelnictwo oraz uczestnictwo w imprezach organizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego. W analizowanym okresie liczba wypożyczeń księgozbioru na zewnątrz zmalała aż o 26% (względem 2006 r.). Podobnie, w przypadku liczby zgromadzonych książek odnotowuje się ubytek księgozbioru o blisko 19% (względem 2006 r.). Potwierdzeniem zaobserwowanych tendencji jest spadek liczby czytelników na 1 000 mieszkańców – w badanym okresie wyniósł niemal 18%.

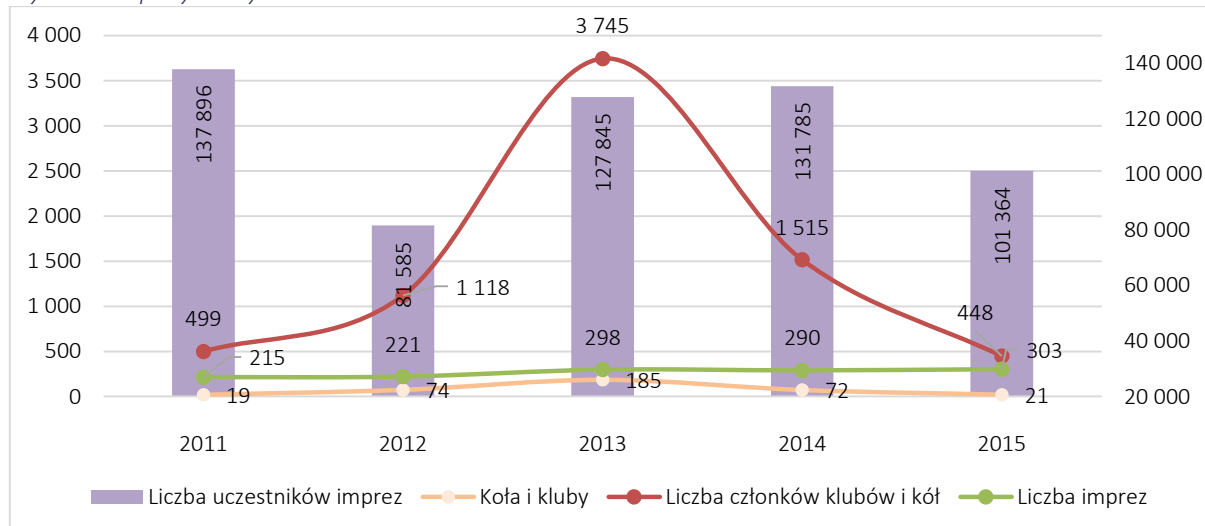
Wykres 9 Biblioteki i czytelnictwo w mieście Koninie w latach 2006-2015

Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

Liczba zarówno uczestników, jak i organizowanych imprez kulturalnych, w badanym czasookresie podlegała wahaniom. Najwięcej zorganizowanych imprez odnotowano w 2015 r., było ich więcej o prawie 41% względem 2011 r. Jednak, to w roku 2011 r. odnotowano największą liczbę uczestników imprez – 137 896 osób. W przypadku liczby klubów, kół oraz ich członków do 2013 r. zauważa się dynamiczny wzrost ich liczby. Po 2013 r. ich liczba drastycznie spadła (w obu przypadkach o 88%).

Wykres 10 Imprezy i kluby na terenie miasta Konina

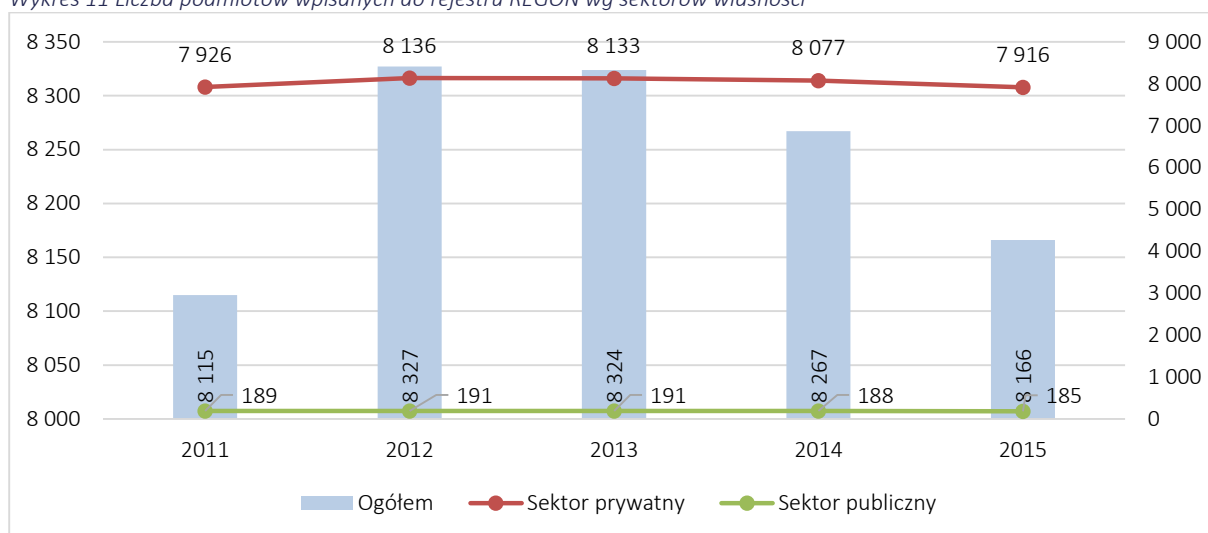

Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

I.3 Sfera gospodarcza

W niniejszym podrozdziale analiza skupi się na sektorze lokalnej gospodarki. Pierwszymi analizowanymi elementami będą te związane ze stanem gospodarki oraz atrakcyjnością inwestycyjną miasta Konina. W 2015 r. w Koninie łączna liczba zarejestrowanych podmiotów gospodarki narodowej wynosiła 8 166, w stosunku do roku bazowego wzrosła o niecały 1%. Wśród wszystkich zidentyfikowanych firm w Koninie dominują przedsiębiorstwa sektora prywatnego stanowiąc 96,9%, natomiast udział sektora publicznego kształtuje się na poziomie 2,3%.

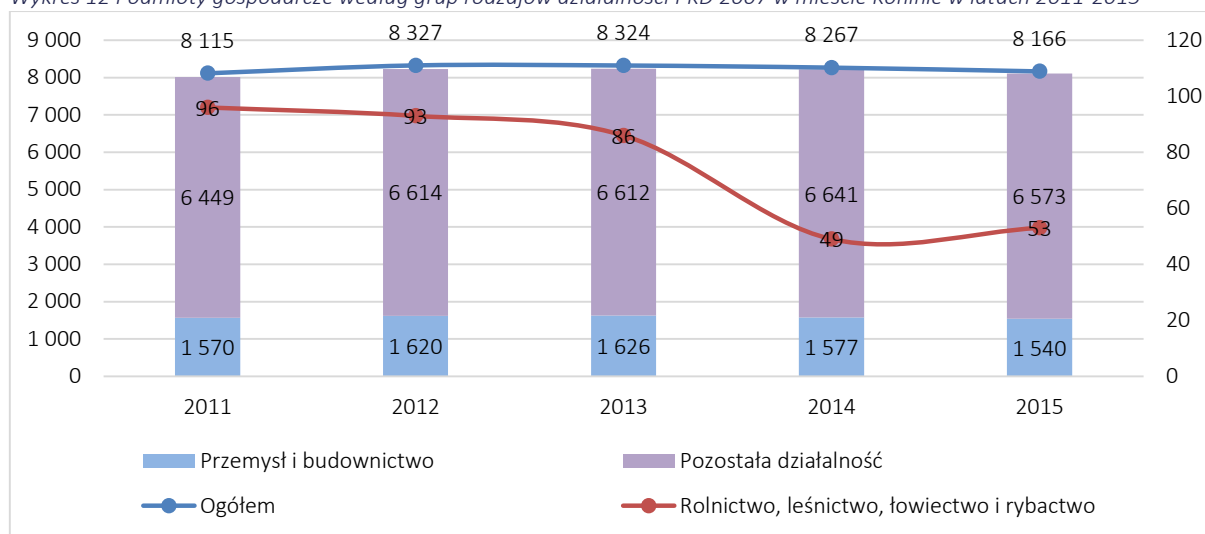
Wykres 11 Liczba podmiotów wpisanych do rejestru REGON wg sektorów własności

Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

Rozpatrując strukturę lokalnej gospodarki, warto zwrócić uwagę na dynamikę zmian liczby podmiotów w zakresie poszczególnych grup działalności zgodnie z PKD 2007. Poniższy wykres ilustruje niewielki spadek (o niemal 2% względem 2011 r.) liczby firm przemysłowych i budowlanych. Tendencję spadkową zauważa się także wśród firm trudniących się rolnictwem, leśnictwem, łowiectwem i rybactwem.

Wykres 12 Podmioty gospodarcze według grup rodzajów działalności PKD 2007 w mieście Koninie w latach 2011-2015

Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

Ważną informacją diagnostyczną jest wielkość podmiotów gospodarczych. Na przestrzeni lat 2011-2015 nieznacznie wzrosła (o 0,9%) liczba mikroprzedsiębiorstw, zatrudniających do 9 osób. Spadek (o 4,6%) odnotowuje się w przypadku przedsiębiorstw zatrudniających do 49 pracowników. Sytuacja średnich, dużych i największych przedsiębiorstw, zatrudniających powyżej 1000 osób utrzymuje się na stabilnym poziomie.

Tabela 22 Podmioty wpisane do rejestru REGON wg. klasy wielkości w mieście Koninie

	2011	2012	2013	2014	2015
0-9	7 682	7 895	7 892	7 838	7 749
10-49	328	330	331	326	313
50-249	95	92	91	92	93
250-999	6	6	6	7	7
1000 i więcej	4	4	4	4	4
Razem	8 115	8 327	8 324	8 267	8 166

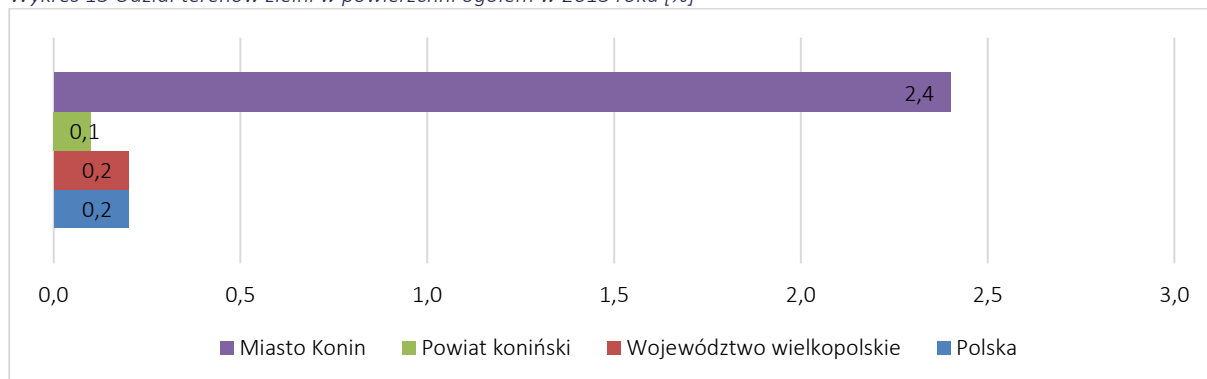
Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

I.4 Sfera środowiskowa

W ramach „Programu Ochrony Środowiska dla Miasta Konina na lata 2014-2017 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2018-2021”, przyjętego Uchwałą nr 857 Rady Miasta Konina z dnia 24 września 2014 roku, ustalono nadrzędny cel Programu ochrony środowiska: „Zrównoważony rozwój Miasta Konina gwarantujący wysoką jakość życia mieszkańców przy jednoczesnym zachowaniu lub przywracaniu równowagi przyrodniczej”. Program ten zakłada poprawę jakości środowiska naturalnego, jakości życia mieszkańców, przy równoczesnym uwzględnieniu zasad zrównoważonego

rozwoju.² Wg danych GUS, obszary prawnie chronione na terenie Konina zajmują powierzchnię 1 291,30 ha, co stanowi ponad 15% ogólnej powierzchni miasta. Obszary zielni miejskiej obejmują 2,4% powierzchni miasta. W odniesieniu do innych jednostek terytorialnych, takich jak powiat, województwo, czy kraj- wskaźnik ten jest wysoki.

Wykres 13 Udział terenów zielni w powierzchni ogółem w 2015 roku [%]

Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

Na tereny zielni miejskiej w Koninie składają się przede wszystkim:

- parki spacerowo – wypoczynkowe,
- zieleńce,
- zieleń uliczna,
- tereny zieleni osiedlowej,
- parki, zieleńce i tereny zieleni osiedlowej,
- cmentarze,
- lasy gminne.

Udział poszczególnych kategorii terenów zielonych został przedstawiony w następującej tabeli.

Tabela 23 Tereny zieleni w Koninie [ha]

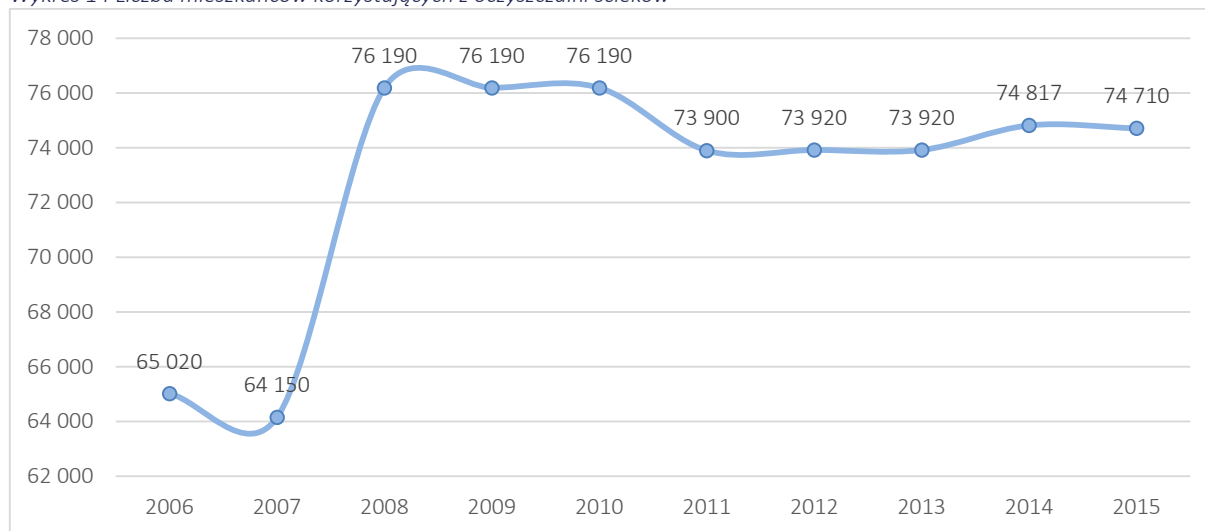
Rodzaje terenów zielonych	Powierzchnia [ha]				
	2011	2012	2013	2014	2015
Parki spacerowo - wypoczynkowe	20,4	20,4	20,4	21,1	21,1
Zieleńce	68,2	98,2	104,2	106,8	111,0
Zieleń uliczna	242,0	242,0	242,5	245,0	247,0
Tereny zieleni osiedlowej	69,7	69,7	62,8	62,8	66,4
Parki, zieleńce i tereny zieleni osiedlowej	158,3	188,3	187,4	190,7	198,5
Cmentarze	11,7	11,7	11,7	11,7	11,7
Lasy gminne	66,0	66,0	66,0	66,0	68,0
Razem	636,3	696,3	695,0	704,1	723,7

² za: Program Ochrony Środowiska dla Miasta Konina na lata 2014-2017 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2018-2021

Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

Załączona ilustracja wskazuje jasno, że w ostatnich latach liczba mieszkańców korzystających z przemysłowych i komunalnych oczyszczalni utrzymuje się na stabilnym poziomie. W 2008 r. odnotowano znaczący wzrost liczby mieszkańców korzystających z oczyszczalni ścieków w Koninie - o ponad 18% względem roku poprzedniego. Nieznaczne spadki tego wskaźnika mogą być konsekwencją spadku liczby ludności w mieście.

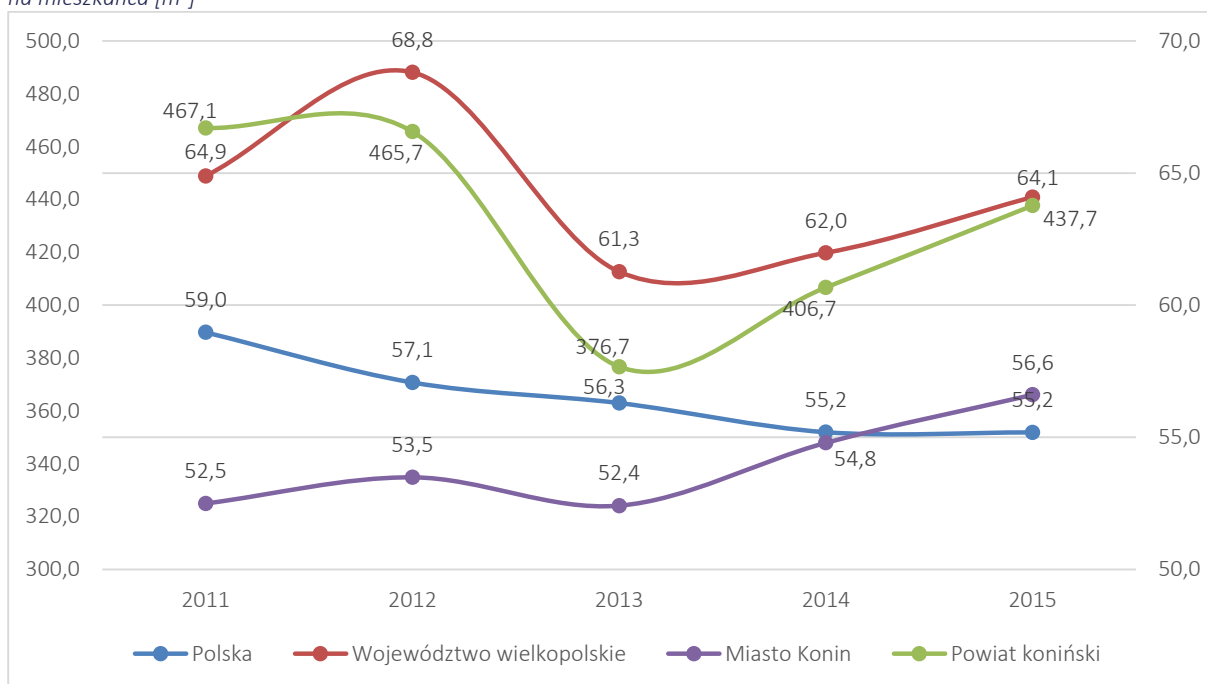
Wykres 14 Liczba mieszkańców korzystających z oczyszczalni ścieków

Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

Objętość ścieków wymagających oczyszczenia, odprowadzanych do wód i ziemi w Koninie w 2015 r. w porównaniu z województwem wielkopolskim i powiatem konińskim, kształtuje się na dobrym poziomie, jednak nieznacznie przekracza wskaźnik ogólnopolski (o 1,5 pkt. procentowych).

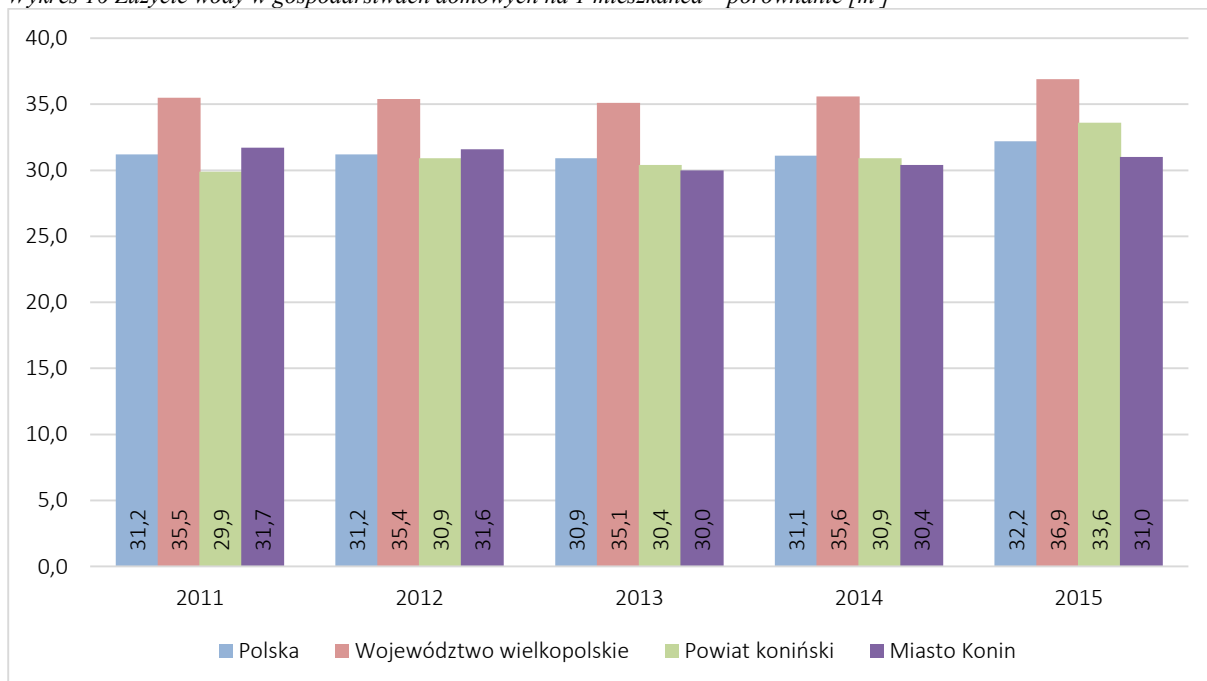
Wykres 15 Ścieki przemysłowe i komunalne wymagające oczyszczania odprowadzone do wód lub do ziemi w ciągu roku ogółem na mieszkańca [m³]

Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

W kwestii zużycia wody, mieszkańców Konina wyróżnia oszczędność tego surowca. Zużycie wody w gospodarstwie domowym na jednego mieszkańca Konina podlega nieznacznym wahaniom i utrzymuje się na stosunkowo niskim poziomie. Podkreślić należy, że objętość zużywanej wody w Koninie jest zdecydowanie mniejsza niż w województwie, czy powiecie.

Wykres 16 Zużycie wody w gospodarstwach domowych na 1 mieszkańca – porównanie [m³]

Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

I.4 Konina na tle innych miast w województwie wielkopolskim

W celu zobrazowania sytuacji społeczno-gospodarczej Konina w sposób pogłębiony i pozwalający na identyfikację zjawisk faktycznie kryzysowych (w odróżnieniu od typowych zjawisk zachodzących w innych miastach województwa), zdecydowano się porównać poszczególne zakresy danych dla Konina z analogicznymi zakresami danych dla grupy porównawczej, złożonej z miast o zbliżonej liczbie ludności (czyli miast średniej wielkości), położonych na terenie województwa wielkopolskiego. Grupa porównawcza obejmuje pięć miast (Gniezno, Kalisz, Leszno, Ostrów Wielkopolski i Piła), z których trzy (Kalisz, Leszno i Piła) to były miasta wojewódzkie, a dwa (Kalisz i Leszno) są miastami na prawach powiatu i siedzibami powiatów ziemskich (podobnie jak Konin). Pozostałe miasta (Gniezno, Ostrów Wielkopolski i Piła) są jedynie siedzibami powiatów ziemskich.

Pierwsza część analizy porównawczej obejmowała dane przestrzenne. Na tle miast grupy porównawczej Konin charakteryzuje się stosunkowo niską gęstością zaludnienia, co wynika ze specyfiki struktury przestrzennej miasta i jego rozwoju w okresie powojennym (który następował głównie w wyniku rozszerzania granic administracyjnych miasta, poszerzania ich o sąsiednie wsie). W związku z tym Konin cechuje się bardzo dużą powierzchnią użytków rolnych na 1 000 mieszkańców (47,1 ha) – i to mimo średniego udziału użytków rolnych w stosunku do całkowitej powierzchni miasta (43,9%), niskim udziałem terenów zabudowanych i zurbanizowanych (26,8%), a także dość dużym udziałem nieużytków (2,5%). Na jakość przestrzeni Konina wpływa również wysoki udział terenów przemysłowych w ogólnej powierzchni terenów zabudowanych i zurbanizowanych (19,1%). W innych miastach średniej wielkości w województwie wielkopolskim udział ten wahał się od 8,0% w Lesznie do 14,6% w Kaliszu.

Tabela 24 Wskaźniki przestrzenne dla Konina na tle miast grupy porównawczej

Miasto	Gęstość zaludnienia	Udział użytków rolnych	Użytki rolne na 1000 mieszk.	Udział terenów zabudowanych i zurbanizowanych	Udział nieużytków
Gniezno	1716	50,5	29,4	31,5	3,4
Kalisz	1489	60,9	40,9	32,3	1,5
Konin	931	43,9	47,1	26,8	2,5
Leszno	2028	42,2	20,8	48,8	0,3
Ostrów Wlkp.	1736	41,2	23,7	47,0	0,5
Piła	724	16,5	22,8	22,0	1,0

Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

Konin jest trzecim (po Poznaniu i Kaliszu) miastem województwa wielkopolskiego pod względem liczby ludności. W 2014 r. w Koninie mieszkało 76 547 mieszkańców. Sytuacja ludnościowa Konina na tle innych miast średniej wielkości w województwie jest jednak niekorzystna. Konin cechuje się najniższym spośród analizowanych miast udziałem ludności w wieku przedprodukcyjnym (16,0%)

i drugim najwyższym (po Kaliszu) udziałem ludności w wieku poprodukcyjnym (21,8%). Wszystko to składa się na najwyższą w skali porównywalnej wielkości miast w regionie wartość indeksu starości (liczonego jako liczba osób w wieku poprodukcyjnym na 100 osób w wieku przedprodukcyjnym), która w przypadku Konina wynosi aż 136,4, co świadczy o zaawansowaniu procesów starzenia się na terenie miasta.

Tabela 25 Wskaźniki społeczne dla Konina na tle miast grupy porównawczej

Miasto	Liczba mieszkańców	Udział ludności w wieku przedprodukcyjnym	Udział ludności w wieku poprodukcyjnym	Indeks starości
Gniezno	69686	18,0	19,7	109,4
Kalisz	103373	16,9	22,5	133,5
Konin	76547	16,0	21,8	136,4
Leszno	64616	18,3	19,5	106,8
Ostrów Wlkp.	72754	16,7	20,8	124,5
Piła	74333	17,8	18,9	106,2

Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

Jeszcze mniej korzystnie przedstawia się sytuacja Konina w odniesieniu do sytuacji ekonomicznej miasta. Na tle miast grupy porównawczej Konin charakteryzuje się: niskim wskaźnikiem liczby pracujących na 100 mieszkańców (40,7 osób – niższa wartość wystąpiła tylko w przypadku Gniezna), najwyższym wskaźnikiem bezrobocia, wyrażającym liczbę bezrobotnych zarejestrowanych na 100 osób w wieku produkcyjnym (9,2), a także najniższym wskaźnikiem przedsiębiorczości, wyrażającym liczbę podmiotów gospodarczych zarejestrowanych w systemie REGON na 1000 mieszkańców (108,0). Struktura funkcjonalna Konina kształtowana jest głównie przez duże podmioty gospodarcze, stąd miasto cechuje się niskim udziałem pracujących w mikroprzedsiębiorstwach (czyli podmiotach gospodarczych zatrudniających do 9 pracujących), który w przypadku Konina wynosi 25,2%. Jest to zjawisko typowe dla miast monofunkcyjnych, głównie przemysłowych, których baza ekonomiczna opiera się na jednym lub kilku dużych podmiotach gospodarczych. Na terenie Konina znajdują się elektrownie wchodzące w skład Zespołu Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin. Do niedawna w Koninie funkcjonowały również Huta Aluminium Konin i ZPO Konwart. Przekształcenie huty oraz upadłość zakładu odzieżowego, przyczyniły się do znacznego wzrostu stopy bezrobocia. Z uwagi na funkcjonowanie w granicach miasta elektrowni o dużej mocy (cały Zespół Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin wytwarza ok. 8,5% krajowej produkcji energii elektrycznej) Konin na tle innych miast średniej wielkości w regionie cechuje się wysokimi dochodami budżetu gminy, które wynoszą blisko 5 300 zł na mieszkańca.

Tabela 26 Wskaźniki ekonomiczne dla Konina na tle miast grupy porównawczej

Miasto	Pracujący na 100 mieszkańców	Liczba bezrobotnych na 100 osób w wieku produkcyjnym	Podmioty gospodarcze na 1000 mieszkańców	Udział pracujących w mikroprzed.	Dochody budżetu gminy na mieszkańca
Gniezno	36,9	7,1	127,7	33,1	2930,37
Kalisz	42,6	5,3	114,8	25,6	4405,07
Konin	40,7	9,2	108,0	25,2	5287,95
Leszno	47,2	5,4	138,7	27,8	4479,15
Ostrów Wlkp.	42,9	5,0	124,8	27,9	2977,70
Piła	41,9	5,9	115,3	26,2	3336,96

Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

Podobnie niekorzystna jest również sytuacja Konina w zakresie stanu infrastruktury technicznej. Mimo iż zabudowa przedwojenna stanowi jedynie 5,2% substancji mieszkaniowej w mieście, to mieszkania w budynkach oddanych do użytkowania w latach 1945-70 i 1971-88 stanowią aż 3/4 ogółu mieszkań. Są to głównie mieszkania w budynkach wielorodzinnych (w zabudowie blokowej), o czym świadczy m.in. wysoka wartość wskaźnika zabudowy (4,8), wyrażającą liczbę mieszkań na budynek mieszkalny. Niekorzystną sytuację w zakresie substancji mieszkaniowej w Koninie na tle miast grupy porównawczej potwierdza również wyposażenie mieszkań w instalację.

Tabela 27 Wskaźniki infrastrukturalne dla Konina na tle miast grupy porównawczej

Miasto	Udział budynków wybudowanych w latach			Wskaźnik zabudowy	Udział mieszkań wyposażonych w instalację			
	Przed 1945	1945-70	1971-88		wodociąg	kanalizacja	gaz z sieci	centralne ogrzewanie
Gniezno	31,4	18,4	40,9	4,3	99,7	99,5	79,3	79,5
Kalisz	26,8	24,7	35,5	5,0	98,1	96,7	53,7	76,4
Konin	5,2	33,1	45,6	4,8	98,3	96,7	22,8	82,7
Leszno	21,5	13,8	45,1	3,6	99,8	99,6	81,2	84,9
Ostrów Wlkp.	23,4	22,3	41,8	2,8	99,3	98,9	59,0	83,5
Piła	22,3	16,2	44,2	5,3	99,7	99,3	85,8	84,2

Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

Należy jednak pamiętać, że dość niekorzystna sytuacja społeczno-gospodarcza Konina wpływa nie tylko na miasto i jego mieszkańców, ale również na jego bezpośrednie otoczenie. Konin stanowi bowiem znaczący ośrodek regionalny we wschodniej części województwa wielkopolskiego, o czym świadczy np. duża liczba osób dojeżdżających do pracy w mieście. Wg danych GUS z 2011 r. (BAEL, czyli Badanie Aktywności Ekonomicznej Ludności) do Konina dojeżdżało 7 013 osób, z czego największą grupę stanowili mieszkańcy gmin powiatu konińskiego (5 460 osób, czyli 77,9% ogółu dojeżdżających). Strefa intensywnych dojazdów do pracy w Koninie (którą można utożsamiać ze strefą bezpośredniego zaplecza miasta) obejmuje gminy: Golina, Kazimierz Biskupi, Kleczew, Kramsk, Krzymów, Rychwał, Rzgów, Skulsk, Stare Miasto i Ślesin w powiecie konińskim.

II Diagnoza obszarów zdegradowanych – analiza porównawcza

Niniejszy rozdział w zasadniczej części bazuje na ustaleniach i zapisach „Diagnozy społeczno-gospodarczej miasta Konina na potrzeby wyznaczenia obszarów zdegradowanych w mieście”. Na jej podstawie wyznaczono obszary zdegradowane, które zostały poddane procesowi partycypacji i konsultacji społecznych. Tym samym przedmiotowy rozdział ma charakter analizy benchmarkingowej, porównującej ze sobą wyszczególnione wskaźniki dla wyodrębnionych części miasta. Niniejszy rozdział obejmuje wprowadzenie metodologiczne, prezentację przyjętej struktury w ramach podziału miasta oraz analizę każdej z badanych sfer życia wraz z podsumowaniem. Rozdział kończy się prezentacją wyników badania ankietowego odnoszącego się do efektów prac diagnostycznych oraz wnioski wskazujące na rekomendowany do rewitalizacji obszar, który stanowi przedmiot pogłębionej analizy w kolejnym rozdziale.

II.1 Metodyka wyznaczania obszarów zdegradowanych

Na potrzeby opracowania dokumentu i wyznaczenia obszarów kryzysowych w Koninie wypracowano listę 9 wskaźników diagnozujących poszczególne sfery funkcjonowania miasta w zakresie sytuacji społeczno-gospodarczej. Przyjęte wskaźniki są zgodne z zapisami *Ustawy o rewitalizacji* oraz Wytycznych w zakresie rewitalizacji w programach operacyjnych na lata 2014-2020 z 2 sierpnia 2016 r. wydanych przez Ministerstwo Rozwoju, jak również pozwalają na identyfikację negatywnych zjawisk społeczno-gospodarczych miasta. Jednocześnie dane przeanalizowano pod kątem możliwości uzyskania wskaźników odnoszących wartość danej zmiennej do przyjętych przestrzennych jednostek odniesienia (jednostek urbanistycznych). Weryfikacja wskaźników objęła również ich poprawność metodologiczną. Przyjęto założenie, że wskaźnik powinien opisywać w sposób czytelny i przejrzysty dany problem, powinien być łatwy w odbiorze i łatwo weryfikowalny, a także powinien dobrze różnicować przestrzeń miasta.

Tabela 28 Wskaźniki służące wyznaczeniu obszarów zdegradowanych

Lp.	Zjawisko	Wskaźnik	Charakter wskaźnika
W1	Poziom bezrobocia	Udział bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym	destymulanta
W2	Poziom ubóstwa	Udział osób objętych pomocą społeczną na 1000 mieszkańców	destymulanta
W3	Poziom przestępczości	Przestępstwa na 10000 mieszkańców	destymulanta
W4	Poziom edukacji	Średni wynik egzaminu gimnazjalnego z przedmiotów humanistycznych i matematyczno-przyrodniczych	stymulanta
W5	Poziom kapitału społecznego	Frekwencja w wyborach do rady miasta	stymulanta
W6	Poziom przedsiębiorczości	Podmioty gospodarcze na 1000 mieszkańców	stymulanta
W7	Poziom kapitału ludzkiego	Indeks starości	destymulanta

Lp.	Zjawisko	Wskaźnik	Charakter wskaźnika
W8	Poziom infrastruktury technicznej	Udział budynków wymagających termomodernizacji w liczbie budynków mieszkalnych wielorodzinnych	destymulanta
W9	Poziom patologii społecznej	Liczba założonych „niebieskich kart” na 1000 mieszkańców	destymulanta

Źródło: opracowanie własne

Wśród przyjętych wskaźników 3 z nich mają charakter stymulant, a 6 destymulant. Stymulanty to cechy, których wysoka wartość wskaźnika wyraża wysoki stopień rozwoju społeczno-gospodarczego, a niska degradację w tym zakresie. W przypadku destymulant sytuacja jest odwrotna. Wysokie wartości wskaźnika obrazują degradację społeczno-gospodarczą, natomiast niskie wartości wysoki stopień rozwoju w tym zakresie. Przyjęte wskaźniki zostały wykorzystane do konstrukcji syntetycznego wskaźnika obrazującego poziom degradacji społeczno-gospodarczej. Z uwagi na zróżnicowany charakter wskaźników oraz różny zakres wartości poszczególnych cech, zdecydowano nie opierać konstrukcji wskaźnika syntetycznego na powszechnie przyjętych metodach normalizacji. Wartości wskaźnika dla każdej ze sfer podzielono na trzy grupy (klasy), nadając im określoną wartość punktową:

- +1 – dla wartości korzystnych (oznaczających rozwój społeczno-gospodarczy), czyli wysokie wartości wskaźnika dla stymulant i niskie wartości wskaźnika dla destymulant;
- 0 – dla wartości neutralnych;
- -1 – dla wartości niekorzystnych (oznaczających degradację społeczno-gospodarczą), czyli niskie wartości wskaźnika dla stymulant i wysokie wartości wskaźnika dla destymulant.

Jako wartości graniczne, wyznaczające zakres klasy neutralnej (a zarazem minimum klasy korzystnej i maksimum klasy niekorzystnej), przyjęto połowę odchylenia standardowego wokół średniej wyznaczonej dla obrębów miasta. Wartość wskaźnika syntetycznego została obliczona jako średnia znormalizowanych (na podstawie metody bonitacji punktowej) wartości wskaźników cząstkowych. Wskaźnik syntetyczny przyjmuje więc wartości w zakresie od -1 (maksymalny stopień degradacji społeczno-gospodarczej) do +1 (maksymalny stopień rozwoju społeczno-gospodarczego). Zbiorcze zestawienie prezentujące wyniki analizy znajdują się w rozdziale pn. 4.4 Podsumowanie analizy porównawczej – poziom degradacji społeczno-gospodarczej.

W opracowaniu wykorzystano dane pozyskane z różnych źródeł, w tym m.in. Urzędu Miejskiego w Koninie, Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Koninie, Komendy Miejskiej Policji w Koninie, Powiatowego Urzędu Pracy w Koninie, Okręgowej Komisji Edukacyjnej w Poznaniu, Państwowej Komisji Wyborczej oraz spółdzielni mieszkaniowych i zarządców wspólnot mieszkaniowych.

II.2 Podział miasta na jednostki urbanistyczne

W celu wyznaczenia obszarów zdegradowanych w Koninie obszar miasta został podzielony na 19 obrębów (jednostek urbanistycznych), w tym 5 osiedli tworzących lewobrzeżną część miasta, czyli tzw. „Stary Konin” (Starówka, Osada, Przydziałki, Wilków i Pawłówek) oraz 14 osiedli położonych w prawobrzeżnej części miasta (Chorzeń, Czarków, Glinka, Gosławice, Grójec, Laskówiec, Łęczyn, Maliniec, Mieczysławów, Międzylesie, Morzysław, Niestusz, Nowy Dwór, Pątnów), tworzących tzw. „Nowy Konin”. Największą liczbę mieszkańców posiadały: Czarków (21 536) i Glinka (16 252), skupiające w sumie 50,5% ogółu mieszkańców miasta. Z pozostałych osiedli miasta największą liczbę ludności posiadały: Nowy Dwór (6 554), Przydziałki (6 242) i Starówka (4 261).

Przestrzeń Konina charakteryzuje się nierównomiernym rozmieszczeniem ludności, co znajduje odzwierciedlenie w bardzo dużym zróżnicowaniu gęstości zaludnienia między osiedlami miasta o czym świadczy wartość współczynnika zmienności (1,70). Wynika to z genezy poszczególnych osiedli oraz przeobrażeń morfologicznych, jakim podlegały w okresie powojennym. W okresie powojennym nastąpił bowiem gwałtowny rozwój przestrzenny miasta, związany z rozwojem górnictwa węgla brunatnego w Zagłębiu Konińskim. W 1947 r. do Konina przyłączono gromadę Czarków z gminy Gosławice i gromadę Wilków z gminy Stare Miasto. W 1968 r. obszar miasta powiększył się o wsie: Glinka-Cegielnia, Glinka-Folwark, Glinka-Osiedle, Kurów, Marantów, Morzysław i Niestusz oraz teren kopalni „Konin” z gromady Morzysław, a także miejscowość Cierpisz i Chorzeń z gromady Kawnice. W 1976 r. do Konina przyłączono sołectwa: Gosławice, Grójec, Laskówiec, Łęczyn, Maliniec, Międzylesie i Pątnów z gminy Gosławice. Na poniższej grafice prezentuje się wskaźnik gęstości zaludnienia.

Grafika 15 Gęstość zaludnienia w osiedlach Konina

Źródło: opracowanie własne

Największą gęstość zaludnienia posiadają: Czarków i Glinka (ponad 8 000 osób na km²), gdzie w okresie powojennym zbudowano duże osiedla blokowe. Bardzo dużą gęstość zaludnienia (ponad 1 000 osób na km²) posiadają również inne osiedla, w których dominuje zabudowa wielorodzinna, tzn. Starówka, Przydziałki i Pawłówek w części lewobrzeżnej oraz Niesłusz i Nowy Dwór w części prawobrzeżnej. Niższą gęstość zaludnienia posiadają osiedla jednorodzinne bezpośrednio przylegające do osiedli wielorodzinnych, tzn. Wilków, Chorzeń, Międzyzlesie, Morzysław i Grójec. Niską, typową dla obszarów wiejskich, gęstość zaludnienia posiadają z kolei osiedla tworzące północną część, czyli Maliniec, Gosławice, Pątnów, Łężyń i Mieczysławów. W większości zachowały one swój wiejski charakter i typową dla wsi zabudowę. Wyższą gęstością zaludnienia wyróżnia się Łężyń, gdzie powstało osiedle mieszkaniowe dla Cukrowni Gosławice.

Konin charakteryzuje się również mozaikową strukturą funkcjonalno-przestrzenną. Lewobrzeżna część miasta (tzw. „Stary Konin”) obejmuje: Starówkę o funkcjach usługowo-mieszkaniowych z zabudową śródmiejską, Przydziałki, Pawłówek i Wilków o funkcjach mieszkaniowych obejmujące osiedla o zróżnicowanej zabudowie (jednorodzinnej willowej – Osiedle Dmowskiego, Osiedle Zemełki, jednorodzinnej mieszanej – Wilków, mieszanej – Osiedle Armii Krajowej, wielorodzinnej blokowej – Osiedle Sikorskiego), a także Osadę o funkcjach rolniczo-mieszkaniowych, gdzie przeważa zabudowa zagrodowa. Prawobrzeżna część miasta (tzw. „Nowy Konin”) ma bardziej złożony i zróżnicowany charakter. Centralną część prawobrzeżnego Konina stanowią osiedla Czarków i Glinka, zdominowane przez duże osiedla mieszkaniowe o zabudowie wielorodzinnej blokowej (Osiedle I, Osiedle II, Osiedle III, Osiedle IV, Osiedle V, Osiedle Va czy Osiedle Zatorze). W zachodniej części Czarkowa, po obu stronach linii kolejowej w stronę Poznania, położone są rozległe tereny przemysłowe. Na obrzeżach centralnych osiedli blokowych położone są osiedla o zabudowie jednorodzinnej willowej (Glinka, Niesłusz, Międzyzlesie, Chorzeń) lub o zabudowie wielorodzinnej (Nowy Dwór). Wschodnią część miasta stanowią dawne wsie (Morzysław, Laskówiec i Grójec), gdzie duży udział stanowi zabudowa jednorodzinna zagrodowa. Północna część miasta, która obejmuje osiedla: Maliniec, Gosławice, Pątnów, Łężyń i Mieczysławów, ma zdecydowanie przemysłowo-rolniczy charakter. Położone są tu największe obszary przemysłowe miasta. Dominuje tu zabudowa jednorodzinna mieszana.

Wydaje się jednak, że obowiązujący podział miasta na jednostki urbanistyczne nie nawiązuje do istniejącego układu struktury funkcjonalno-przestrzennej miasta. Wydzielone jednostki urbanistyczne często obejmują nie powiązane ze sobą i zróżnicowane pod względem zabudowy lub pełnionych funkcji osiedla. Dobrym przykładem jest osiedle Osada, które oprócz właściwej Osady obejmuje również fragment historycznego Pocijewa (ul. Podwale wraz ze Stadionem im. Złotej Jedenastki K. Górskiego). Złożony i niespójny charakter ma również osiedle Przydziałki, obejmujące luźno

powiązane ze sobą osiedla: Dmowskiego, Krykawkę, Zemełki i właściwe Przydziałki. Niekonsekwentny jest także podział centralnej części prawobrzeżnego Konina, czyli Czarkowa i Glinki, na terenie których można byłoby wydzielić co najmniej 6 odrębnych jednostek urbanistycznych.

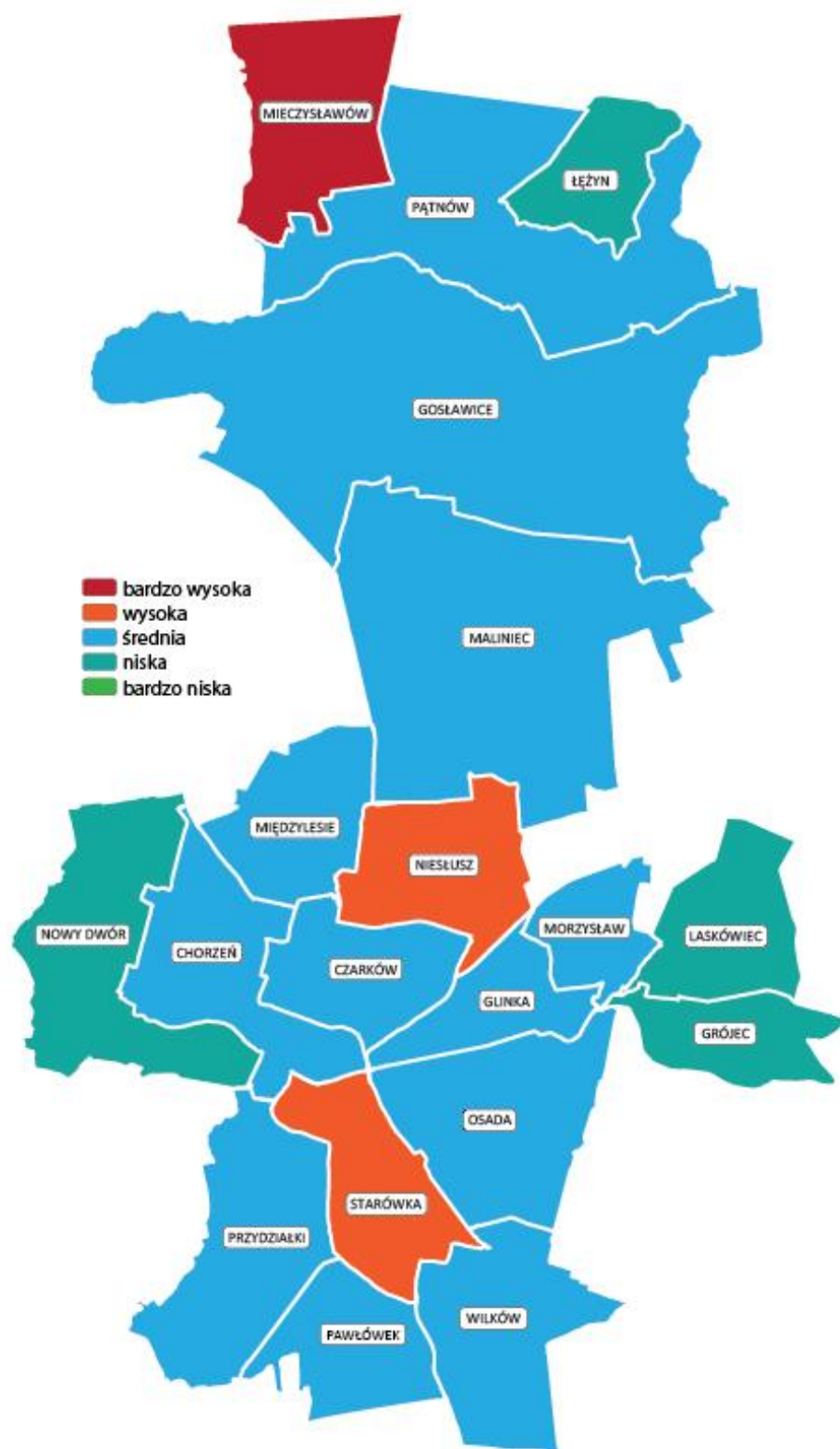
II.3 Analiza wskaźnikowa

II.3.1 Sfera społeczna

II.3.1.1 Poziom bezrobocie (W1)

Według danych Powiatowego Urzędu Pracy w Koninie z 2015 r. w mieście było 3 927 osób bezrobotnych, z czego blisko połowa (49,4%) skupiona było na dwóch największych osiedlach miasta, tzn. w Czarkowie i Glince. Znaczna liczba osób bezrobotnych (ponad 200) zamieszkuje także Starówkę, Przydziałki, Niestusz i Nowy Dwór. Większość bezrobotnych (62,3%) to osoby długotrwale pozbawione pracy, co świadczy o niekorzystnej sytuacji na lokalnym rynku pracy. Udział bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym w mieście wyniósł 8,9%, a średnia z obrębów miasta wyniosła 9,5%. Wartość odchylenia standardowego w przypadku analizowanej cechy wyniosła 4,7, a współczynnika zmienności 0,49, co świadczy o dość wysokim zróżnicowaniu poziomu bezrobocia w przestrzeni miasta. Osiedlami o najwyższym udziale bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym były: Mieczysławów (25,9%), Starówka (14,2%) i Niestusz (12,2%). Najkorzystniejszą sytuacją w tym zakresie wyróżniały się z kolei peryferyjne osiedla miasta, tzn. Grójec (3,2%), Nowy Dwór (4,5%), Łęczyn (6,6%), Laskówiec (6,9%), stanowiące wewnętrzne suburbia Konina, w których przeważa zabudowa willowa lub nowa zabudowa wielorodzinna. W pozostałych osiedlach udział bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym wahał się od 7,7% do 10,7%. Szczególna na tle pozostałych osiedli miasta wydaje się być sytuacja Starówki, która cechowała się wysokim poziomem bezrobocia, mimo iż posiada jedną z najwyższych w skali miasta wartość wskaźnika liczby podmiotów gospodarczych w przeliczeniu na 10 000 mieszkańców.

Grafika 16 Udział bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym

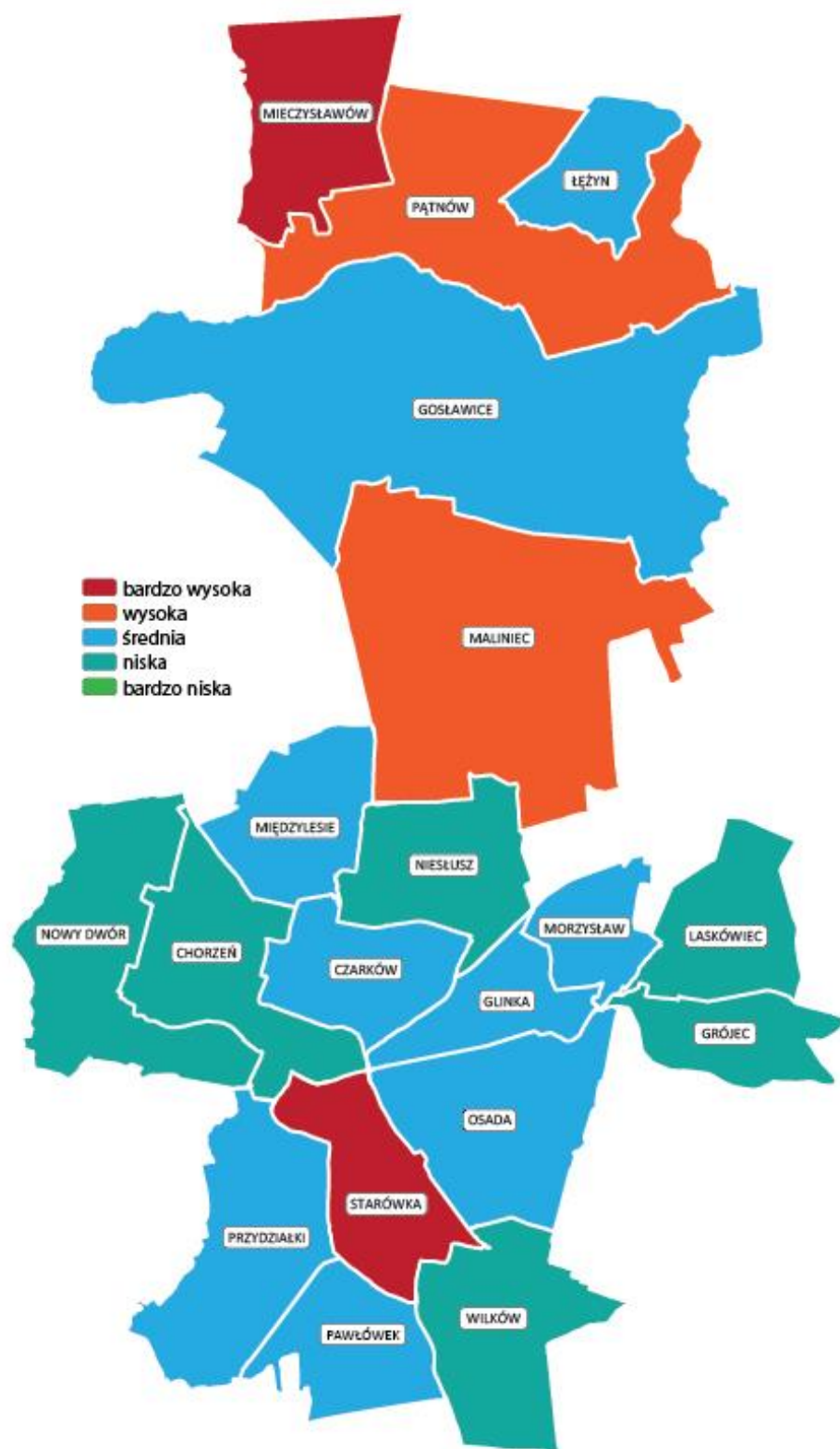

Źródło: opracowanie własne

II.3.1.2 Poziom ubóstwa (W2)

Z poziomem bezrobocia silnie skorelowany jest poziom ubóstwa (współczynnik korelacji między wskaźnikami dla obu sfer wynosi 0,86). Według danych Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Koninie z pomocy społecznej korzystało 2 898 mieszkańców miasta, z czego większość (79,1%) to osoby bezrobotne. Ponad połowę (52,7%) korzystających z pomocy społecznej stanowili mieszkańcy Czarkowa i Glinki, a aż 14,9% osoby zameldowane na Starówce. W pozostałych osiedlach liczba korzystających ze świadczeń społecznych nie przekraczała 200 osób. Liczba osób objętych pomocą społeczną na 1 000 mieszkańców w mieście wyniosła średnio 38, a średnia z obrębów miasta wyniosła 46. Wartość odchylenia standardowego w przypadku analizowanej cechy wyniosła 35, a współczynnika zmienności 0,77, co świadczy o wysokim zróżnicowaniu poziomu ubóstwa w przestrzeni miasta. Osiedlami o największej liczbie osób korzystających z pomocy społecznej w przeliczeniu na 1 000 mieszkańców były: Mieczysławów (152) i Starówka (101), czyli osiedla charakteryzujące się zarazem najwyższym poziomem bezrobocia w mieście. Dość wysokim poziomem ubóstwa cechowały się także Maliniec (77) i Pątnów (73), czyli peryferyjnie położone osiedla o przemysłowym charakterze. Najniższą liczbą osób objętych pomocą społeczną na 1 000 mieszkańców cechowały się: Niestusz i Grójec (po 7), Nowy Dwór (11) oraz Wilków (19). Niskim poziomem ubóstwa wyróżniały się przede wszystkim peryferyjne osiedla miasta, położone w jego zachodniej (Nowy Dwór, Chorzeń) i wschodniej (Laskówiec, Grójec) części. W pozostałych osiedlach miasta liczba osób objętych pomocą społeczną na 1 000 mieszkańców wahała się od 24 do 50.

Grafika 17 03 Udział osób objętych pomocą społeczną na 1 000 mieszkańców

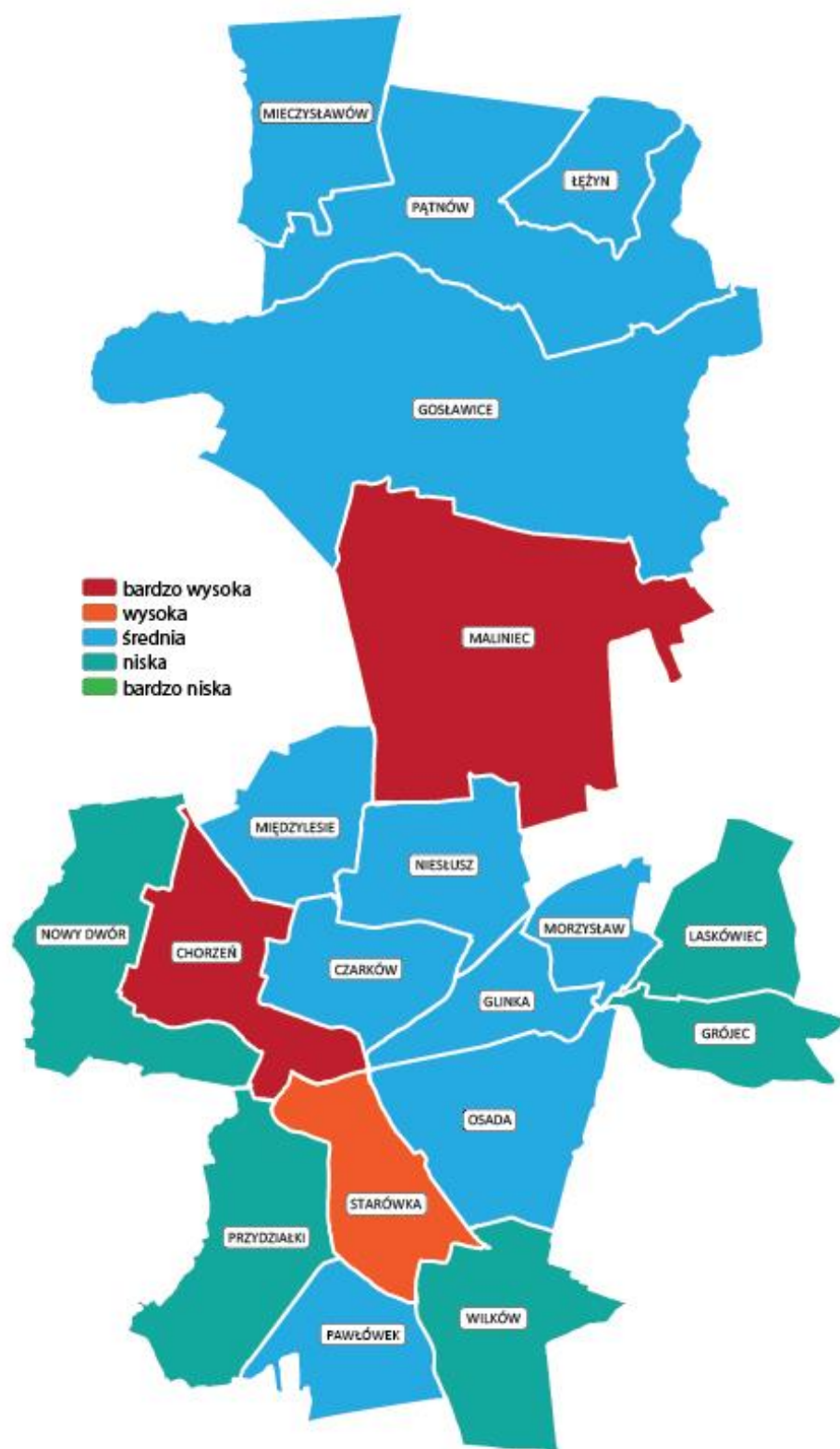

Źródło: opracowanie własne

II.3.1.3 Poziom przestępczości (W3)

Według danych Komendy Miejskiej Policji w Koninie na terenie miasta doszło do 1952 przestępstw, z czego najwięcej miało miejsce w Czarkowie (647), Glince (324) i na Starówce (212), co stanowi nieco ponad 60% ogółu zdarzeń tego typu. Liczba przestępstw w przeliczeniu na 10 000 mieszkańców wyniosła w mieście średnio 260, a średnia z obrębów miasta wyniosła 316. Wartość odchylenia standardowego w przypadku analizowanej cechy wyniosła 281, a współczynnika zmienności 0,89, co świadczy o bardzo wysokim zróżnicowaniu poziomu przestępczości w przestrzeni miasta. Najwyższym poziomem przestępczości spośród osiedli Konina wyróżniały się przemysłowy Maliniec (1 201) i Chorzeń (856), gdzie przeważa zabudowa blokowa z lat 70. i 80. XX w., a także Starówka (497) i Niestusz (454). Niski i bardzo niski poziom przestępczości występował z kolei na peryferyjnych osiedlach miasta, tzn. w Grójcu (77), Laskówcu (127), Wilkowie (132), Przydziałkach (140), Nowym Dworze (141), Międzylesiu (150) i Łężynie (154). W pozostałych osiedlach miasta poziom przestępczości wahał się od 192 do 398 przestępstw na 10 000 mieszkańców.

Grafika 18 Przestępstwa na 10 000 mieszkańców

Źródło: opracowanie własne

II.3.1.4 Poziom edukacji (W4)

Z danych Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej w Poznaniu wynika że średni wynik z egzaminu gimnazjalnego z części humanistycznej i matematyczno-przyrodniczej na terenie Konina wyniósł 54,7%, a średnia z obrębów miasta wyniosła 52,6%. Wartość odchylenia standardowego w przypadku analizowanej cechy wyniosła 3,8, a współczynnika zmienności 0,07, co świadczy o małym zróżnicowaniu poziomu edukacji w przestrzeni miasta. Wysoki średni wynik z egzaminu gimnazjalnego (ponad 54,5%) uzyskali uczniowie zamieszkujący zachodnie (Nowy Dwór, Międzylesie i Chorzeń) i południowo-zachodnie (Przydziałki i Pawłówek) osiedla Konina, zaś niski (poniżej 50,7%) uczniowie zamieszkujący we wschodniej (Grójec, Laskówiec, Morzysław, Glinka, Niesłusz) oraz południowo-wschodniej części miasta (Osada, Wilków i Starówka). Średni wynik z egzaminu gimnazjalnego uzyskali uczniowie zamieszkujący Czarków (54,2%) oraz osiedla stanowiące północną część miasta (51,2%), tzn. Maliniec, Gosławice, Łężyn, Pątnów i Mieczysławów.

Grafika 19 Poziom edukacji w osiedlach Konina

Źródło: opracowanie własne

II.3.1.5 Poziom kapitału społecznego (W5)

Według danych Państwowej Komisji Wyborczej frekwencja w wyborach do rady miasta w 2014 r. wyniosła w Koninie 39,9% (średnia z obrębów miasta wyniosła 39,4%). Wartość odchylenia standardowego w przypadku analizowanej cechy wyniosła 5,1, a współczynnika zmienności 0,13, co świadczy o małym zróżnicowaniu poziomu kapitału społecznego w przestrzeni Konina. Najwyższa frekwencja (powyżej 45,5%) w wyborach samorządowych wystąpiła na obszarze osiedli położonych na wschodnich (Grójec, Laskówiec) i zachodnich (Chorzeń, Nowy Dwór) obrzeżach miasta, a także w Wilkowie. Najniższa frekwencja w wyborach do rady miasta Konina (poniżej 35,0%) wystąpiła w osiedlach otaczających centralną część miasta (Międzylesie, Osada, Maliniec) oraz w Gośławicach. W pozostałych osiedlach miasta frekwencja wahała się od 37,4% do 41,9%.

Grafika 20 Poziom kapitału społecznego w osiedlach Konina

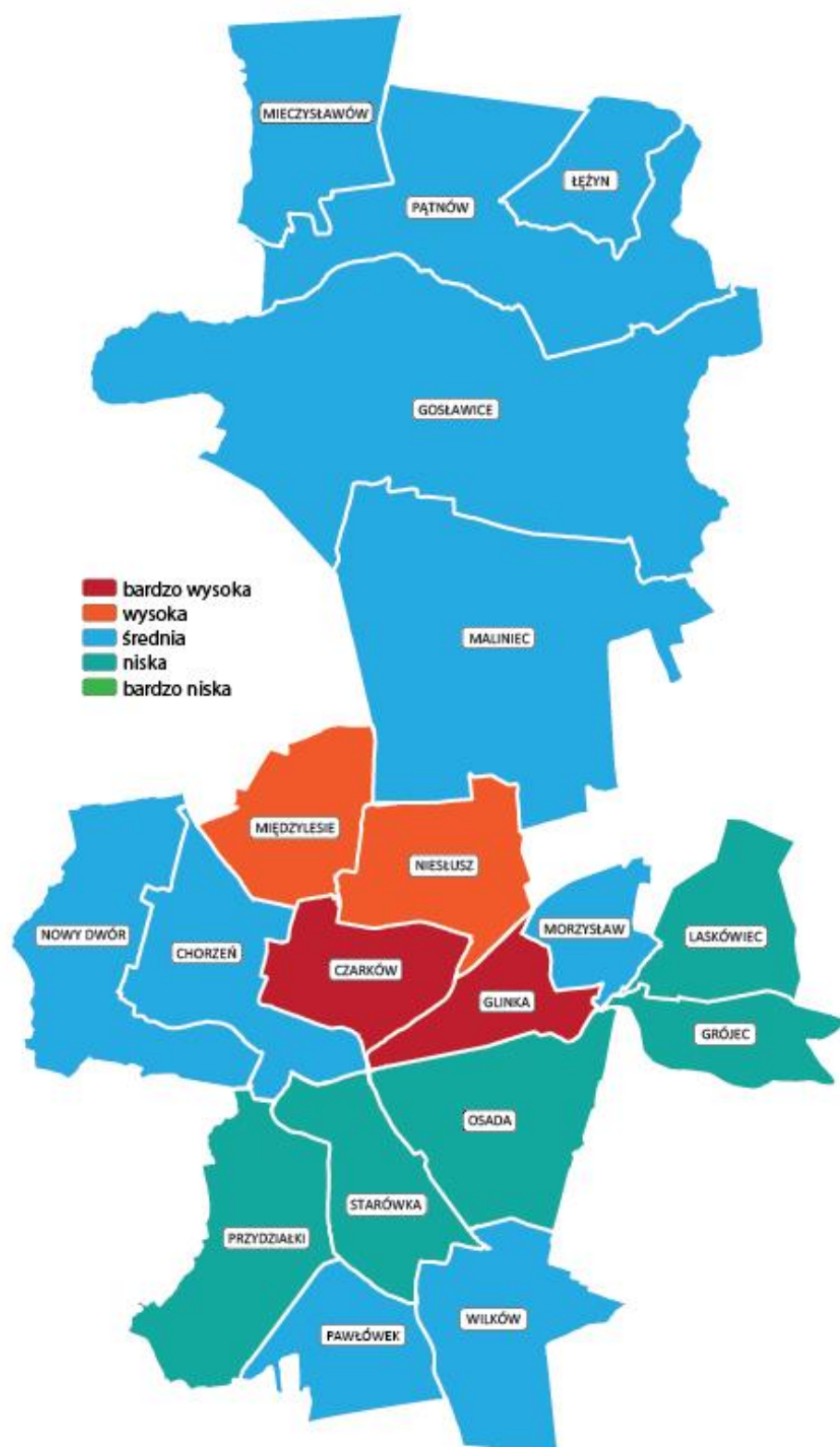

Źródło: opracowanie własne

II.3.1.6 Poziom kapitału ludzkiego (W7)

Według danych Urzędu Miasta w Koninie z 2014 r. liczba mieszkańców miasta wynosiła 74 817 osób, w tym 11 992 osób (16,0%) w wieku przedprodukcyjnym (0-17 lat), 43 972 osób (58,8%) w wieku produkcyjnym (18-59 lat) i 18 853 osób (25,2%) w wieku poprodukcyjnym (60 lat i więcej). Indeks starości (stosunek liczby osób w wieku poprodukcyjnym do liczby osób w wieku przedprodukcyjnym) wyniósł w mieście średnio 157,2, natomiast średnia dla obrębów miasta wyniosła 124,5. Wartość odchylenia standardowego w przypadku analizowanej cechy wyniosła 43,0, a współczynnika zmienności 0,35, co świadczy o przeciętnym zróżnicowaniu poziomu kapitału społecznego w przestrzeni miasta. Najwyższymi wartościami indeksu starości spośród osiedli Konina charakteryzowały się dwa największe osiedla miasta, tzn. Glinka (231,6) i Czarków (202,4), a także przylegające do nich Międzyzlesie (176,1) i Niesłusz (162,8). Niskimi wartościami indeksu starości wyróżniały się z kolei osiedla leżące na wschodnich obrzeżach miasta, tzn. Grójec (73,3) i Laskówiec (73,7), w których dominuje zabudowa jednorodzinna willowa, a także osiedla tworzące lewobrzeżną część miasta, czyli Osada (77,4), Przydziałki (83,6) i Starówka (96,2). Niska wartość indeksu starości w przypadku Grójca i Laskówca wynika z wysokiego udziału ludności w wieku przedprodukcyjnym (wynosi on odpowiednio 23,1% i 21,5%), a w przypadku Osady, Przydziałek i Starówki z niskiego udziału ludności w wieku poprodukcyjnym i względnie wysokiego udziału ludności w wieku przedprodukcyjnym. Świadczy to o szybkim starzeniu się centralnie położonych osiedli blokowych i odpływie ludności średniozamożnej z centralnych osiedli miasta na przedmieścia lub do peryferyjnych osiedli miasta. W pozostałych osiedlach Konina indeks starości wahał się od 105,6 do 145,0.

Grafika 21 Poziom kapitału ludzkiego w osiedlach Konina

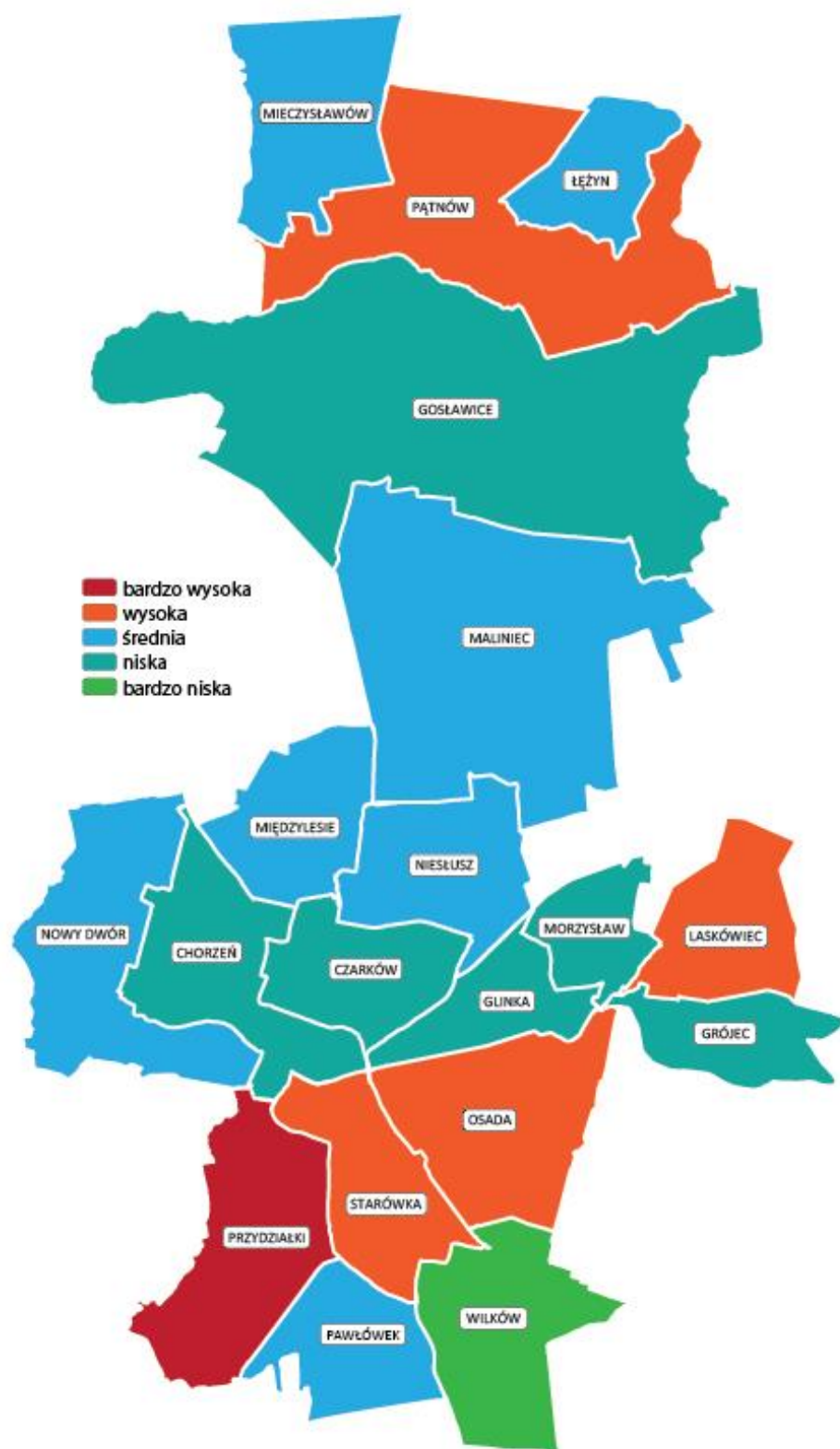

Źródło: opracowanie własne

II.3.1.7 Poziom patologii społecznej (W9)

Według danych Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Koninie na terenie miasta wydano 303 „niebieskie karty”, z czego ponad połowę (53,5%) dla mieszkańców Czarkowa (88) i Glinki (74). Znaczna liczba „niebieskich kart” została również wydana dla mieszkańców: Starówki (30), Przydziałek (26) i Nowego Dworu (17). W pozostałych osiedlach liczba wydanych „niebieskich kart” nie przekroczyła 12. Liczba „niebieskich kart” w przeliczeniu na 1 000 mieszkańców w przypadku miasta wyniosła średnio 4,1, a średnia z obrębów Konina wyniosła 4,2. Wartość odchylenia standardowego w przypadku analizowanej cechy wyniosła 2,5, a współczynnika zmienności 0,59, co świadczy o wysokim zróżnicowaniu poziomu patologii społecznej w przestrzeni miasta. Najwyższym poziomem patologii społecznej spośród osiedli miasta charakteryzowały się osiedla położone w lewobrzeżnej części miasta, tzn. Przydziałki (10,6 „niebieskich kart” na 1 000 mieszkańców), Osada (7,3) i Starówka (7,0), a także peryferyjnie położony Pątnów (7,0). Najniższym poziomem patologii społecznej cechowały się z kolei: Wilków (0,0), Glinka (1,2) i Morzysław (1,9). Co ciekawe poziom patologii społecznej w przestrzeni miasta nie jest skorelowany z poziomem ubóstwa, jak i poziomem przestępczości. W pozostałych osiedlach miasta poziom patologii społecznej wahał się od 2,5 do 6,0 „niebieskich kart” na 1 000 mieszkańców.

Grafika 22 Poziom patologii społecznej w osiedlach Konina

Źródło: opracowanie własne

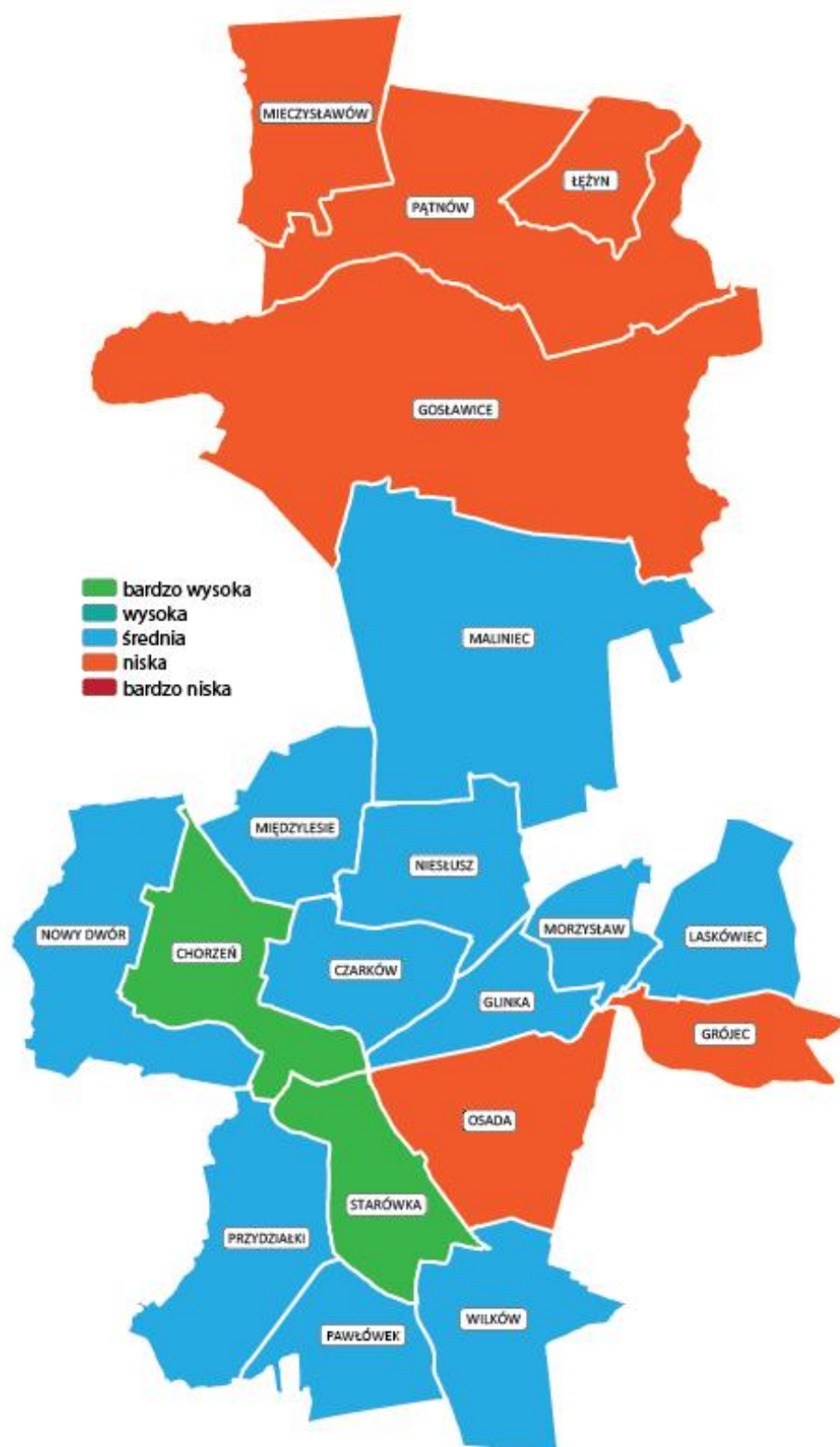
II.3.2 Sfera gospodarcza

II.3.2.1 Poziom przedsiębiorczości (W6)

Według danych CEIDG na terenie miasta w 2015 r. funkcjonowało 5 135 podmiotów gospodarczych, z czego najwięcej (43,3% ogółu w mieście) zlokalizowanych było na terenie dwóch największych osiedli miasta, tzn. Czarkowa (1397) i Glinki (824), a także na terenie Starówki (581), Nowego Dworu (471), Przydziałek (375) i Chorznia (338). W pozostałych osiedlach miasta funkcjonowało w sumie 1 149 podmiotów gospodarczych. Liczba podmiotów gospodarczych w przeliczeniu na 10 000 mieszkańców wyniosła w mieście średnio 686, a średnia z obrębów miasta wyniosła 711. Wartość odchylenia standardowego w przypadku analizowanej cechy wyniosła 427, a współczynnika zmienności 0,60, co świadczy o wysokim zróżnicowaniu poziomu przedsiębiorczości w przestrzeni miasta.

Najwyższym poziomem przedsiębiorczości spośród osiedli Konina wyróżniały się: Chorzeń (2 161 podmiotów na 10 000 mieszkańców) i Starówka (1 363), co wynika z pełnienia przez te osiedla funkcji centralnych (Starówka dla południowej, a Chorzeń dla zachodniej części miasta). Niskim poziomem przedsiębiorczości (poniżej 500 podmiotów na 10 000 mieszkańców) cechowały się osiedla tworzące północną część Konina, tzn. Gosławice (341), Pątnów (376), Łęczyn (441) i Mieczysławów (392), a także Grójec (385) i Osada (437), leżące we wschodniej części miasta. Z wyjątkiem Osady, która stanowi zaplecze mieszkaniowe dla Starówki, wynika to głównie z ich wiejskiego charakteru i peryferyjnego położenia względem centrum miasta. W pozostałych osiedlach Konina liczba podmiotów na 10 000 mieszkańców wahała się od 507 do 877. W tej grupie znalazły się m.in. dwa największe osiedla miasta (Czarków i Glinka), koncentrujące zarówno największą liczbę mieszkańców, jak i liczbę podmiotów. Niski poziom przedsiębiorczości w ich przypadku wynika z typowo mieszkaniowego charakteru obu osiedli, w których przeważa zabudowa wielorodzinna blokowa z lat 60., 70. i 80. XX w.

Grafika 23 Poziom przedsiębiorczości w osiedlach Konina

Źródło: opracowanie własne

II.3.3 Sfera techniczna

II.3.3.1 Poziom infrastruktury technicznej (W8)

Według danych pochodzących ze spółdzielni mieszkaniowych i zarządców wspólnot mieszkaniowych w Koninie z 2015 r. na terenie miasta znajdowało się 578 budynków wielorodzinnych, z czego blisko 3/4 (72,3%) położonych było na terenie czterech osiedli: Czarkowa (202), Glinki (85), Starówki (73) i Przysiężek (61). W czterech osiedlach (Grójec, Laskówek, Maliniec, Osada) nie było żadnego budynku wielorodzinnego, a w czterech kolejnych 1 lub 2 budynki wielorodzinne (Mieczysławów, Międzyzlesie, Morzysław i Wilków). Osiedla te z uwagi na brak lub małą liczbę budynków wielorodzinnych nie zostały uwzględnione w dalszej analizie. Spośród 578 budynków wielorodzinnych na terenie miasta, aż 199 (34,4%) wymaga termomodernizacji. Średnia dla obrębów miasta wyniosła 43,1%. Wartość odchylenia standardowego w przypadku analizowanej cechy wyniosła 31,8, a współczynnika zmienności 0,74, co świadczy o bardzo wysokim zróżnicowaniu poziomu infrastruktury technicznej w przestrzeni miasta. Najwyższym udziałem budynków wielorodzinnych wymagających termomodernizacji cechowały się Gosławice (94,4%), Pawłówek (79,5%), Nowy Dwór (78,0%) i Starówka (68,5%), a najniższym: Glinka (1,2%), Chorzeń (11,1%) i Czarków (16,2%). W przypadku Starówki i Pawłówka dodatkowym problemem w zakresie poziomu infrastruktury technicznej jest także znaczny udział budynków wielorodzinnych powstałych przed 1945 r. (wynosił on odpowiednio 50,7% na Starówce i 43,6% na Pawłównie). W pozostałych osiedlach miasta udział budynków wielorodzinnych wymagających termomodernizacji wahał się od 23,3% do 42,9%.

Grafika 24 Poziom infrastruktury technicznej w osiedlach Konina

Źródło: opracowanie własne

II.3.4 Podsumowanie analizy porównawczej – poziom degradacji społeczno-gospodarczej

Analiza poszczególnych wskaźników cząstkowych wykazała znaczną zmienność przestrzenną w zakresie występowania negatywnych zjawisk społeczno-gospodarczych na terenie miasta, a zarazem złożoność procesów degradacji społeczno-gospodarczej. Najwyższe wartości wskaźnika syntetycznego spośród osiedli Konina wystąpiły w przypadku: Chorznia (0,56), Grójca (0,50), Nowego Dworu (0,44), Laskówca (0,38) i Wilkowa (0,38). Jednostki te położone są na wschodnich (Laskówiec, Grójec), zachodnich (Nowy Dwór, Chorzeń) lub południowych (Wilków) obrzeżach miasta. Są to osiedla o wysokim poziomie rozwoju społeczno-gospodarczego, w których od 4 do 6 wskaźników cząstkowych osiąga wartości korzystne. Znamienne jest jednak to, że w przypadku każdego z osiedli miasta przynajmniej jeden ze wskaźników cząstkowych osiąga wartości niekorzystne. Świadczy to o nawarstwianiu się niekorzystnych zjawisk społeczno-gospodarczych na terenie miasta. W poniższej tabeli prezentuje się znormalizowane wartości wskaźników cząstkowych w osiedlach Konina, natomiast na kolejnej grafice znajduje się prezentacja graficzna danych.

Tabela 29 Znormalizowane wartości wskaźników cząstkowych w osiedlach Konina

Nr	Osiedle	Wskaźniki cząstkowe									Średnia
		W1	W2	W3	W4	W5	W6	W7	W8	W9	
01	Chorzeń	0	1	-1	1	1	1	0	1	1	0,56
05	Grójec	1	1	1	-1	1	-1	1		1	0,50
13	Nowy Dwór	1	1	1	1	1	0	0	-1	0	0,44
06	Laskówiec	1	1	1	-1	1	0	1		-1	0,38
19	Wilków	0	1	1	-1	1	0	0		1	0,38
07	Łęczyn	1	0	1	0	0	-1	0	1	0	0,22
17	Przydziałki	0	0	1	1	0	0	1	0	-1	0,22
11	Morzysław	0	0	0	-1	1	0	0		1	0,13
02	Czarków	0	0	0	0	0	0	-1	1	1	0,11
03	Glinka	0	0	0	-1	0	0	-1	1	1	0,00
10	Międzylesie	0	0	1	1	-1	0	-1		0	0,00
15	Pawłówek	0	0	0	1	0	0	0	-1	0	0,00
04	Gostawice	0	0	0	0	-1	-1	0	-1	1	-0,22
12	Niesłusz	-1	1	0	-1	0	0	-1	0	0	-0,22
16	Pątnów	0	-1	0	0	0	-1	0	0	-1	-0,33
08	Maliniec	0	-1	-1	0	-1	0	0		0	-0,38
09	Mieczysławów	-1	-1	0	0	0	-1	0		0	-0,38
14	Osada	0	0	0	-1	-1	-1	1		-1	-0,38
18	Starówka	-1	-1	-1	-1	0	1	1	-1	-1	-0,44

Źródło: opracowanie własne

Grafika 25 Poziom degradacji społeczno-gospodarczej w osiedlach Konina

Źródło: opracowanie własne

Z punktu widzenia celu niniejszej analizy, czyli delimitacji obszarów zdegradowanych w mieście, szczególne znaczenie mają osiedla, w których wskaźnik syntetyczny osiąga wartości ujemne (czyli osiedli, w których przeważają zjawiska negatywne). Takich osiedli w granicach Konina jest 7: Gosławice (-0,22), Niestusze (-0,22), Pątnów (-0,33), Maliniec, Osada i Mieczysławów (po -0,38) oraz Starówka (-0,44). Cztery z tych osiedli (Maliniec, Gosławice, Pątnów i Mieczysławów) położone są w północnej części miasta i są dawnymi wsiami wcielonymi do Konina w 1976 r. Niestusze i Osada przylegają do centralnych osiedli miasta (Osada do Starówki, Niestusze do osiedli blokowych tworzących tzw. „Nowy Konin”). Starówka obejmuje najstarszą część miasta, położoną na lewym brzegu Warty. W każdym wymienionych osiedli występują minimum trzy zjawiska negatywne, stąd też należy je utożsamiać jako obszary zdegradowane w aspekcie społeczno-gospodarczym.

4.3.4.1 Obszary zdegradowane i obszary rewitalizacji

W toku przeprowadzonej diagnozy sytuacji społeczno-gospodarczej Konina na terenie miasta wyznaczono 7 obszarów zdegradowanych:

8. Niestusze – osiedle przylega od północy do centralnej części tzw. „Nowego Konina”. Ma ono charakter mieszkaniowo-przemysłowy. Przeważa tu zabudowa jednorodzinna. Osiedle liczy 3277 mieszkańców i zajmuje powierzchnię 3,09 km². O niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej osiedla zdecydowały niekorzystne wartości 3 wskaźników: wysoki poziom bezrobocia (12,2%), niski poziom edukacji (średni wynik egzaminu gimnazjalnego na poziomie 49,7%) oraz niski poziom kapitału ludzkiego (indeks starości na poziomie 162,8).
9. Gosławice – położone są w północnej części miasta. Osiedle ma charakter przemysłowy z zabudową jednorodziną mieszaną. Na jego terenie znajduje się elektrownia Konin i teren po dawnej odkrywce węgla brunatnego. Osiedle liczy 1 846 mieszkańców i zajmuje powierzchnię 15,63 km². O niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej osiedla zdecydowały niekorzystne wartości 3 wskaźników: bardzo niski poziom kapitału społecznego (frekwencja w wyborach do rady miasta na poziomie 30,5%), niski poziom przedsiębiorczości (341 podmiotów na 10 000 mieszkańców) oraz bardzo niski poziom infrastruktury technicznej (bardzo duży udział budynków wielorodzinnych wymagających termomodernizacji – 17 na 18).
10. Pątnów – osiedle położone jest w północnej części miasta, na północnym brzegu Jeziora Gosławskiego i Jeziora Pątnowskiego. Ma ono wybitnie przemysłowy charakter. W jego zachodniej części położona jest Elektrownia Pątnów, a w północnej teren dawnej odkrywki węgla brunatnego. Przeważa tu zabudowa jednorodzinna zagrodowa. Osiedle liczy 717 mieszkańców i zajmuje powierzchnię 8,01 km². O niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej osiedla zdecydowały niekorzystne wartości 3 wskaźników: wysoki poziom

ubóstwa (73 osoby objęte opieką społeczną przypada tu na 1 000 mieszkańców), niski poziom przedsiębiorczości (376 podmiotów gospodarczych na 10000 mieszkańców) oraz wysoki poziom patologii społecznej (na 1000 mieszkańców przypada tu 7,0 niebieskich kart).

11. Osada – położona jest w lewobrzeżnej części miasta, na wschód od Starówki. Osiedle ma rolniczo-mieszkaniowy charakter. Przeważa tu zabudowa jednorodzinna zagrodowa. Osiedle liczy 274 mieszkańców i zajmuje powierzchnię 4,31 km². O niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej osiedla zdecydowały niekorzystne wartości 4 wskaźników: niski poziom edukacji, niski poziom kapitału społecznego, niski poziom przedsiębiorczości i wysoki poziom patologii społecznej.
12. Maliniec – osiedle położone jest w północnej części Konina, między Nieśłuszem na południu a Gosławicami na północy. Osiedle ma wybitnie przemysłowy charakter. Na jego terenie położone są: Impexmetal - Huta Aluminium Konin, a także FUGO, Chemat i inne. Przeważa tu zabudowa jednorodzinna mieszana. Osiedle liczy 283 mieszkańców i zajmuje powierzchnię 10,48 km². O niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej osiedla zdecydowały niekorzystne wartości 3 wskaźników: wysoki poziom ubóstwa (na 1000 mieszkańców przypada tu 77 osób objętych opieką społeczną), bardzo wysoki poziom przestępczości (1201 przestępstw na 10 000 mieszkańców) oraz niski poziom kapitału społecznego (frekwencja w wyborach do rady miasta na poziomie 33,5%).
13. Mieczysławów – osiedle położone jest w północnej części miasta, na zachód od odkrywki Pątnów. Ma ono rolniczo-mieszkaniowy charakter. Przeważa tu zabudowa jednorodzinna. Osiedle liczy 255 mieszkańców i zajmuje powierzchnię 3,68 km². O niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej osiedla zdecydowały niekorzystne wartości 3 wskaźników: bardzo wysoki poziom bezrobocia (25,9%), bardzo wysoki poziom ubóstwa (na 1 000 mieszkańców przypadają tu 152 osoby objęte opieką społeczną) oraz niski poziom przedsiębiorczości (392 podmioty gospodarcze na 10 000 mieszkańców).
14. Starówka – osiedle położone w lewobrzeżnej części miasta. Ma ono charakter usługowo-mieszkaniowy. Przeważa tu zabudowa wielorodzinna śródmiejska (głównie kamienice czynszowe). Osiedle liczy 4 261 mieszkańców i zajmuje powierzchnię 2,79 km². O niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej osiedla zdecydowały niekorzystne wartości 7 wskaźników: bardzo wysoki udział bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym (17,0%), bardzo wysoki udział osób objętych pomocą społeczną na 1 000 mieszkańców (110), bardzo wysoka liczba przestępstwa na 10 000 mieszkańców (511), niska średni wynik egzaminu gimnazjalnego z przedmiotów humanistycznych i matematyczno-przyrodniczych (50,62), niska frekwencja w wyborach do rady miasta (36,51%), wysoka liczba założonych „niebieskich kart” na 1 000

mieszkańców (12,57) oraz wysoki udział budynków wymagających termomodernizacji w liczbie budynków mieszkalnych wielorodzinnych (67,4%).

Obszar Starówki w ramach prowadzonych prac diagnostycznych został sklasyfikowany jako najbardziej zdegradowany. Tym samym zdecydowano o poddaniu go konsultacjom społecznym, jak również przeprowadzono otwarte spotkanie informujące o przeprowadzonych pracach diagnostycznych. W kolejnych podrozdziałach prezentuje się efekty uspołecznienia oraz wnioski wskazujące zdelimitowany obszar zdegradowany do poddania go analizie pogłębionej i uznania obszarem rewitalizacji w ramach Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Konin na lata 2016-2023.

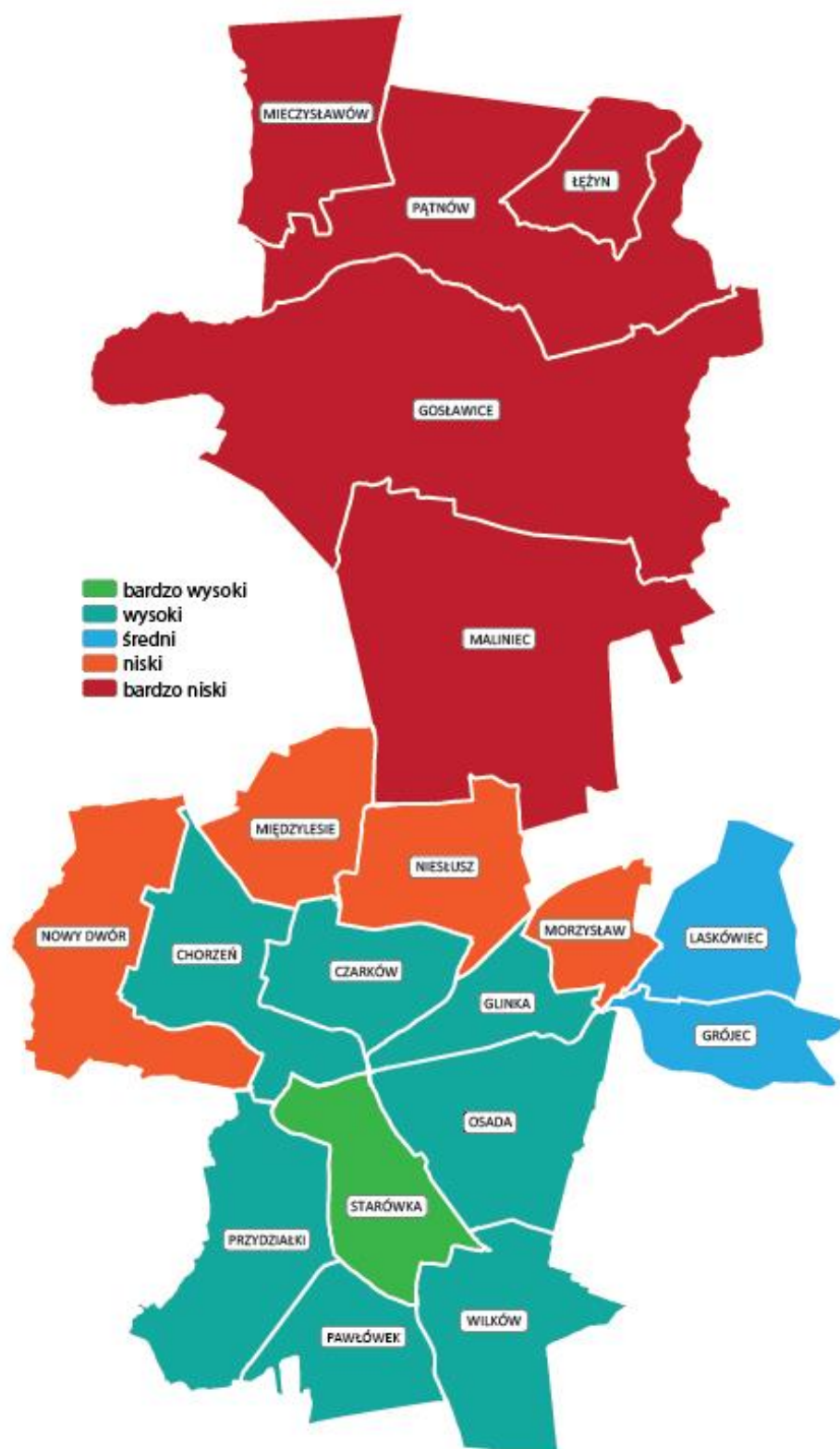
II.3.5 Analiza pozostałych czynników rozwojowych

Analiza wskaźnikowa przeprowadzona na podstawie badań jakościowych, jak już wskazano w rozdziałach diagnostycznych – dominującą rolę w Koninie pełnią czynniki społeczne, gospodarcze oraz techniczne. Sfera środowiskowa oraz techniczna to w istocie uzupełnienie diagnozy nawiązujące do wymagań stawianych przez Wytyczne. Na wstępie należy podkreślić, że zmienność branych pod uwagę była bardzo ograniczona, dlatego zdecydowano się na zaprezentowanie tylko dwóch wskaźników (jest to szczególnie widoczne w sferze środowiskowej, która z punktu widzenia rewitalizacji obszarowej ma charakter kompleksowy obejmujący całość miasta, co w istocie uniemożliwia dokonanie rzetelnej analizy w zaproponowanym podziale na obrębów urbanistyczne). Jednocześnie pozostałe czynniki rozwojowe były poddane analizie eksperckiej oraz jakościowej. W tym miejscu należy podkreślić, że wyzwania stojące przed miastem w zakresie sfery środowiskowej oraz funkcjonalno-przestrzennej mają charakter makro i odnoszą się do całego miasta w ograniczonym stopniu różnicując Konin.

II.3.6 Sfera przestrzenno-funkcjonalna

Na poniższej grafice prezentuje się rozkład przestrzenny dostępności do usług publicznych. Analiza ma charakter jakościowy i dominującym kryterium był dostęp do świadczeń o charakterze administracyjnym, które koncentrują się na konińskiej Starówce. Zróżnicowanie poszczególnych obrębów ma charakter w istocie geograficzny. Głównym wnioskiem płynącym z poniższej analizy jest potwierdzenie faktu, iż identyfikowany kryzys Starówki nie ma charakteru wynikającego ze stanu zagospodarowania przestrzennego.

Grafika 26 Dostęp do usług publicznych

Źródło: opracowanie własne

II.3.7 Sfera środowiskowa

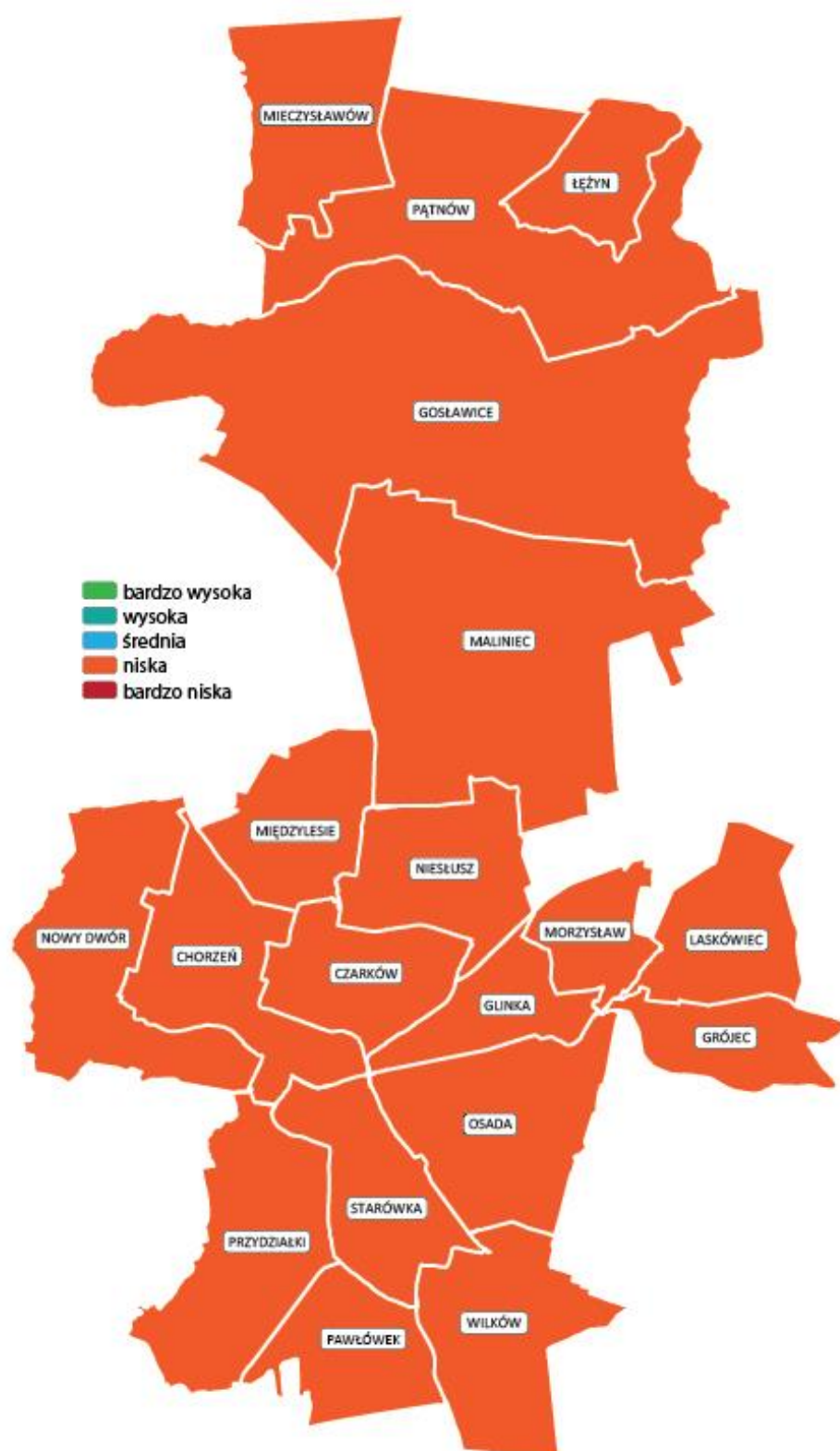
Poziom hałasu jak wykazano nie różnicuje w sposób relewantny sytuacji w Koninie. Na potrzeby niniejszej analizy skorzystano z danych Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Poznaniu, Delegatury w Koninie. Ze względu na powszechność występowania, znaczny zasięg oddziaływania oraz liczbę narażonej ludności, podstawowym źródłem uciążliwości akustycznych dla środowiska są hałasy komunikacyjne.

Przez miasto przebiegają drogi krajowe: nr 25 Bobolice – Oleśnica, nr 72 Konin – Rawa Mazowiecka i nr 92 Rzepin – Kałuszyn oraz drogi wojewódzkie: nr 266 Ciechocinek – Konin i nr 264 Kleczew – Konin.

W przypadku hałasów pochodzących od dróg i linii kolejowych dopuszczalny poziom hałasu dla wskaźników długookresowych i krótkookresowych, w zależności od przeznaczenia terenu, wynosi: w porze dziennej od 50 do 68 dB, w porze nocnej od 45 do 60 dB. Spełnienie wymogów rozporządzenia nie gwarantuje stworzenia mieszkańcom warunków, w których nie występuje uciążliwe oddziaływanie hałasu. Przyjęte standardy podyktowane są realnymi możliwościami ograniczania hałasów komunikacyjnych.

W roku 2012 badania hałasu komunikacyjnego prowadzono w 4 punktach pomiarowych w Koninie. Źródłem hałasu były pojazdy poruszające się wzdłuż dróg krajowych nr 25 i nr 92, drogi wojewódzkiej nr 266, a także po ulicy Kolskiej będącej jedną z głównych arterii miasta. Dopuszczalne wartości poziomu równoważnego hałasu (65 dB w porze dziennej i 56 dB w porze nocnej) zostały przekroczone w punktach przy drogach krajowych nr 25 i 92 i przy drodze wojewódzkiej nr 266. W punkcie przy ul. Kolskiej przekroczona została dopuszczalna wartość hałasu w porze dnia (61 dB), natomiast równoważny poziom dźwięku dla pory nocy (56 dB) został dotrzymany. Tym samym przekroczenia obejmują w istocie całość miasta i na poniższym kartogramie przyjęto wartości jednolite tzn. niskie dla całości miasta.

Grafika 27 Poziom hałasu

Źródło: opracowanie własne

II.4 Uspołecznienie wyników analizy porównawczej

II.5.1 Wyniki badania ankietowego

Po przeprowadzeniu diagnozy obszarów zdegradowanych na podstawie funkcjonujących w Koninie dziewiętnastu jednostek urbanistycznych w ramach opisanej z rozdziału analizy wskaźnikowej wyłoniono siedem obszarów zdegradowanych, a obszarem o najsilniej identyfikowanym stanie kryzysowym był obszar Starówki. Tym samym uznano o konieczności zagwarantowania udziału społeczności lokalnej poddając proponowany obszar rewitalizacji konsultacjom.

Badanie przeprowadzono w termin od 6 do 14 lipca br. łączna liczba respondentów wyniosła 135 osób. Celem badania było skonfrontowanie efektów przeprowadzonej analizy wskaźnikowej oraz uzyskanie informacji pozwalających na ocenę trafności doboru Starówki jako obszaru rewitalizacji. Ankieta była umieszczona na stronie internetowej miasta www.konin.pl. Jednocześnie analiza wskaźnikowa była dostępna w wersji elektronicznej

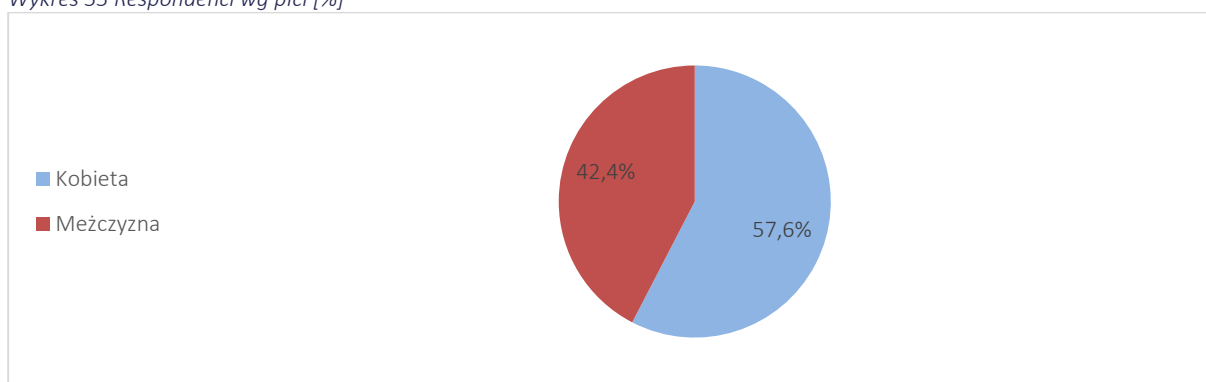
(www.deltapartner.pl/ankiety/konin/diagnoza_spoleczno_gospodarcza.pdf).

Informację o prowadzeniu badania umieszczono również na tablicy ogłoszeń UM w Koninie oraz na dostępnych portalach i innych stronach obsługiwanych przez m.Konin.

W pierwszej części analizy zostaną przedstawione zmienne socjodemograficzne populacji biorącej udział w badaniu a w dalszej części podrozdziału znajduje się analiza odpowiedzi na poszczególne pytania merytoryczne.

Wśród respondentów dominowały kobiety, ich udział kształtował się na poziomie 57,6%, natomiast odsetek mężczyzn wynosił 42,2%.

Wykres 33 Respondenci wg płci [%]

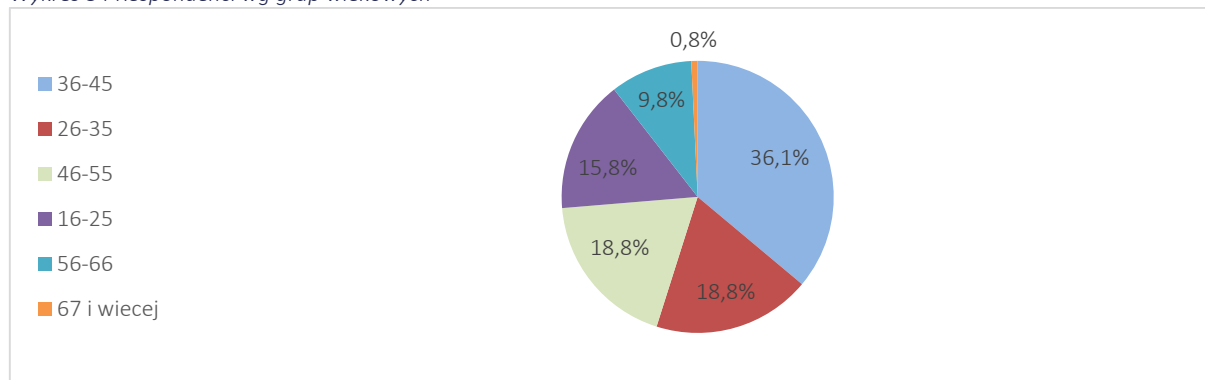

Źródło: opracowanie własne, n=135

Wśród respondentów znajdują się przedstawiciele wszystkich grup wiekowych. Najliczniejszą grupę stanowią osoby pomiędzy 36 a 45 rokiem życia (36,1%) oraz osoby pomiędzy 26 a 35 rokiem życia (18,8%). Łącznie te dwie grupy stanowią ponad połowę mieszkańców miasta Konina, którzy wzięli udział

w badaniu. Świadczy to o zainteresowaniu rozwojem Konina głównie przez osoby młode, o skonkretyzowanej sytuacji na rynku pracy, co determinuje w dużym stopniu postrzeganie działań rozwojowych w mieście. Najmniej liczną grupą respondentów stanowiły osoby powyżej 67 roku życia (0,8%).

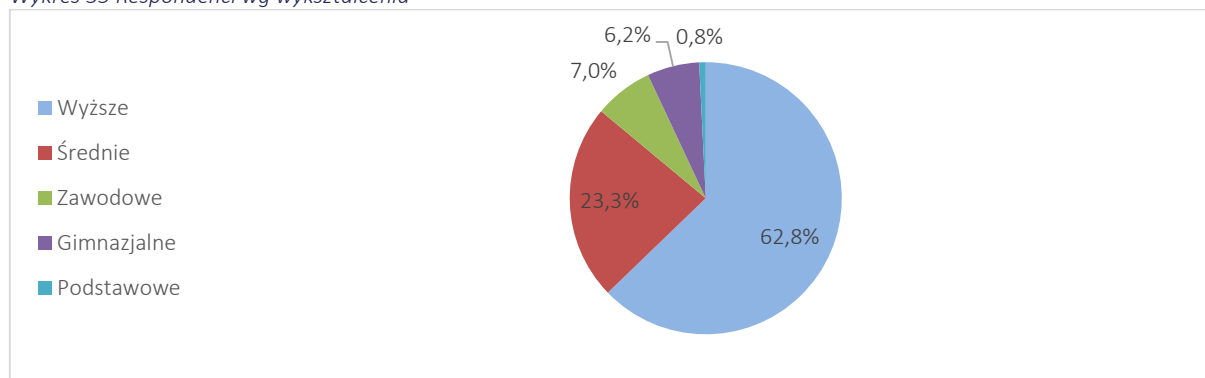
Wykres 34 Respondenci wg grup wiekowych

Źródło: opracowanie własne, n=135

Również poziom wykształcenia respondentów może być czynnikiem wpływającym na opiniowanie sytuacji w mieście, w kontekście planowanej rewitalizacji. Największe zainteresowanie działaniami rozwojowymi miasta Konina odnotowano w grupie osób z wykształceniem wyższym (62,8%). Kolejną grupę stanowią osoby posiadające wykształcenie średnie (23,3%). Wynik ten potwierdza rosnące zainteresowanie sprawami publicznymi wraz z wzrastającym poziomem wykształcenia.

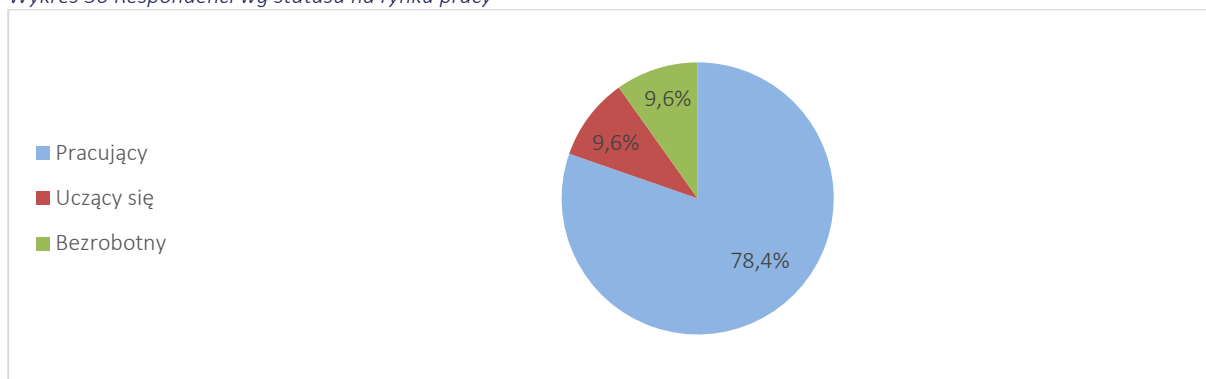
Wykres 35 Respondenci wg wykształcenia

Źródło: opracowanie własne, n=135

Status na rynku pracy mieszkańców może stanowić istotny czynnik determinujący wybór odpowiedzi i formułowanie opinie dotyczących planowanych działań rewitalizacyjnych. Dlatego warto przyrzeć się jak przedstawia się przekrój ankietowanych w kontekście tego kryterium. Zdecydowanie przeważającą grupę wśród ankietowanych stanowiły osoby pracujące (78,4%). Osoby uczące się i bezrobotne stanowiły grupy o udziale 9,6% respondentów.

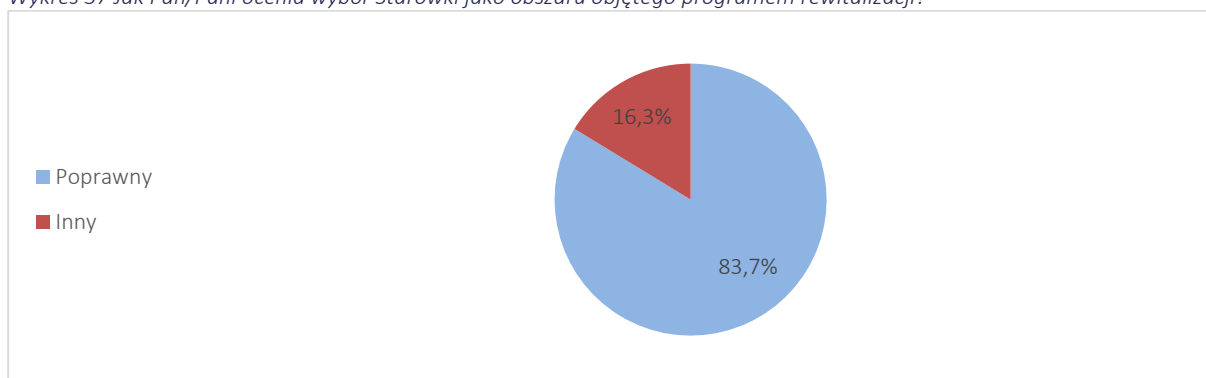
Wykres 36 Respondenci wg statusu na rynku pracy

Źródło: opracowanie własne, n=135

Bazując na opracowaniu pn. „Diagnoza społeczno-gospodarcza miasta Konina na potrzeby wyznaczenia obszarów zdegradowanych w mieście” (Konin, 2015 r.), poproszono respondentów o ocenę granic wyznaczonego i zaprezentowanego graficznie obszaru Starówki (proponowanego obszaru rewitalizacji). Blisko 84% ankietowanych uznało obszar za poprawny, tym samym potwierdzając trafność analizy opierającej się o analizę wskaźnikową. Osoby wskazujące konieczność dokonania modyfikacji miały dwa warianty. Pierwszą z nich była możliwość wskazania propozycji i opinii dotyczącej obszaru zdegradowanego planowanego do włączenia w zakres lokalnego programu rewitalizacji (rozszerzenie, zawężenie). Z tej możliwości skorzystało pięciu respondentów i wskazane sugestie odnosiły się głównie do parku miejskiego, ulicy Nadrzecznej czy ul. Armii Krajowej. Drugą opcją był wybór innego obrębu urbanistycznego zaprezentowanego na mapie, z tej możliwości skorzystały 16,3% badanych, warto podkreślić, że wskazania miały charakter rozproszony wybierając m.in. Międzyzlesie, Grójec, Glinka, Chorzeń, Czarków, Gosławice, Pątnów, Maliniec, Łęczyn, Mieczysławów, Wilków (spośród wskazanych obrębów dominował Chorzeń – 31,8%).

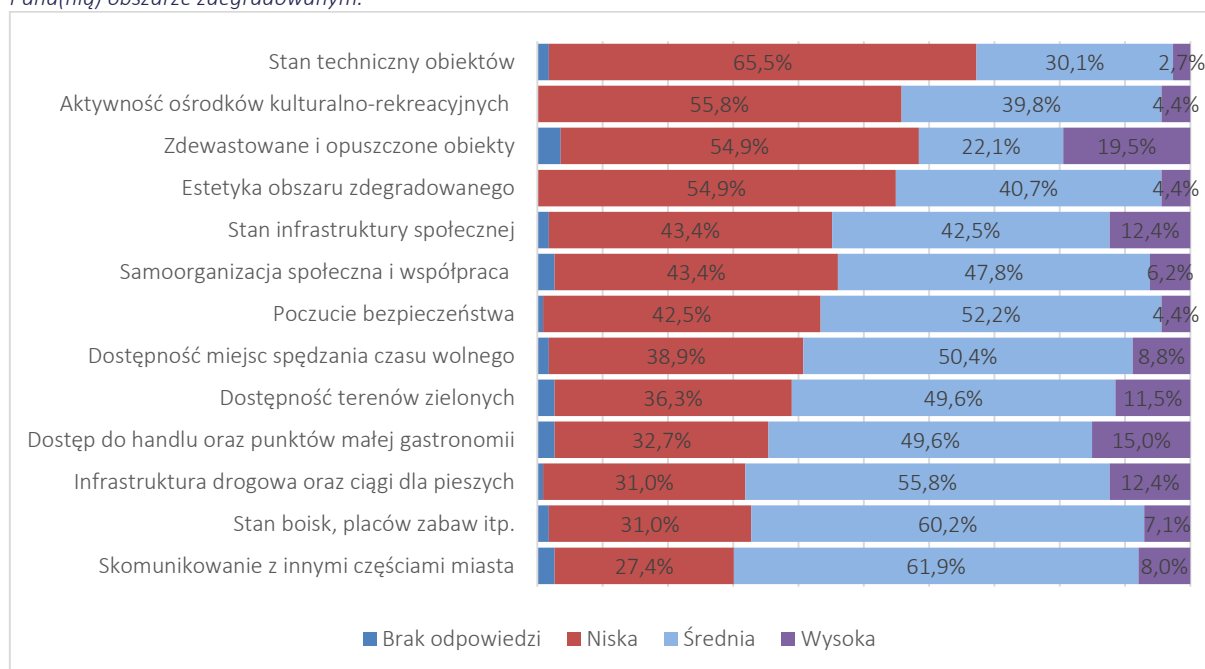
Wykres 37 Jak Pan/Pani ocenia wybór Starówki jako obszaru objętego programem rewitalizacji?

Źródło: opracowanie własne, n=135

Respondenci po wybraniu obszaru byli proszeni o dokonanie oceny czynników warunkujących jakość życia oraz stanu infrastruktury (poszczególnych jej elementów). Poniższe wykresy odnoszą się do obszaru Starówki. Program rewitalizacji to odpowiedź na deficyty i rzeczywiście odnotowywane zjawiska problemowe. W tym kontekście w ramach niniejszej analizy skupiono się na niedostatkach oraz niekorzystnych procesach, na które docelowo będzie odpowiadała interwencja zaplanowana w niniejszym dokumencie. Blisko dwie trzecie ankietowanych wskazuje, że stan techniczny obiektów jest niski. Dodatkowo 54,9% badanych wskazuje niską jakość przestrzeni publicznych związaną z istnieniem zdewastowanych i opuszczonych obiektów. Wskazane komponenty stanowią część oczekiwań inwestycyjnych mieszkańców i odpowiadają one na zagadnienia związane ze sferą techniczną oraz przestrzenno-funkcjonalną. Z drugiej strony rozpatrując społeczny wymiar rewitalizacji należy zwrócić uwagę na nisko ocenianą aktywność ośrodków kulturalno-rekreacyjnych oraz stan infrastruktury społecznej. Wymienione dwa czynniki wskazują na konieczność podjęcia działań ukierunkowanych na wszystkie istotne sfery życia – stawiając mieszkańca w centrum planowanej interwencji.

Wykres 38 Proszę ocenić wymienione elementy związane z jakością życia oraz stanem infrastruktury na wskazanym przez Pana(nią) obszarze zdegradowanym.

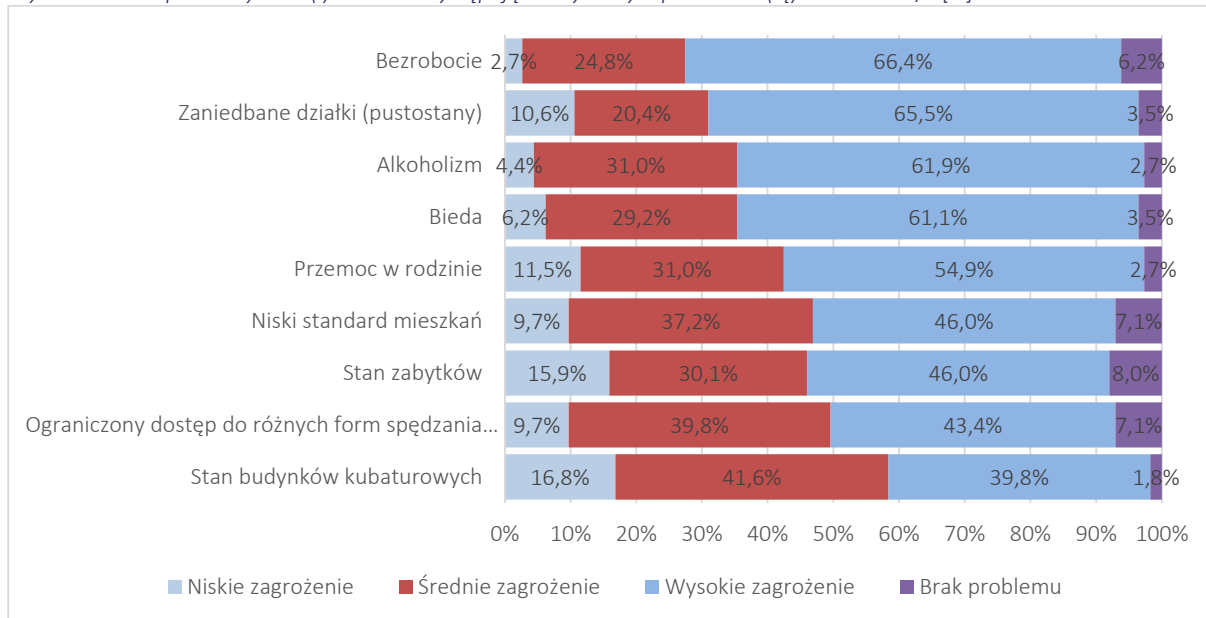

Źródło: opracowanie własne, n=135

W kolejnym pytaniu poproszono respondentów o ocenę stopnia zagrożenia wymienionymi problemami. Za szczególnie dotkliwe dla ankietowanych uznaje się zagadnienia ocenione przez ponad 50% respondentów jako stanowiące wysokie zagrożenie. Z punktu widzenia statusu ekonomicznego i związanych z tym konsekwencji kluczowe zjawiska to bieda i bezrobocie. Analizując problemy społeczne dotyczące mieszkańców Starówki wskazuje się na alkoholizm oraz przemoc w rodzinie. Natomiast

głównym problemem infrastrukturalnym są zaniedbane działki (65,5%), koresponduje to z danymi odnoszącymi się do problemów związanych z dewastacją części budynków w obrębie Starówki, jak również ich niską estetyką.

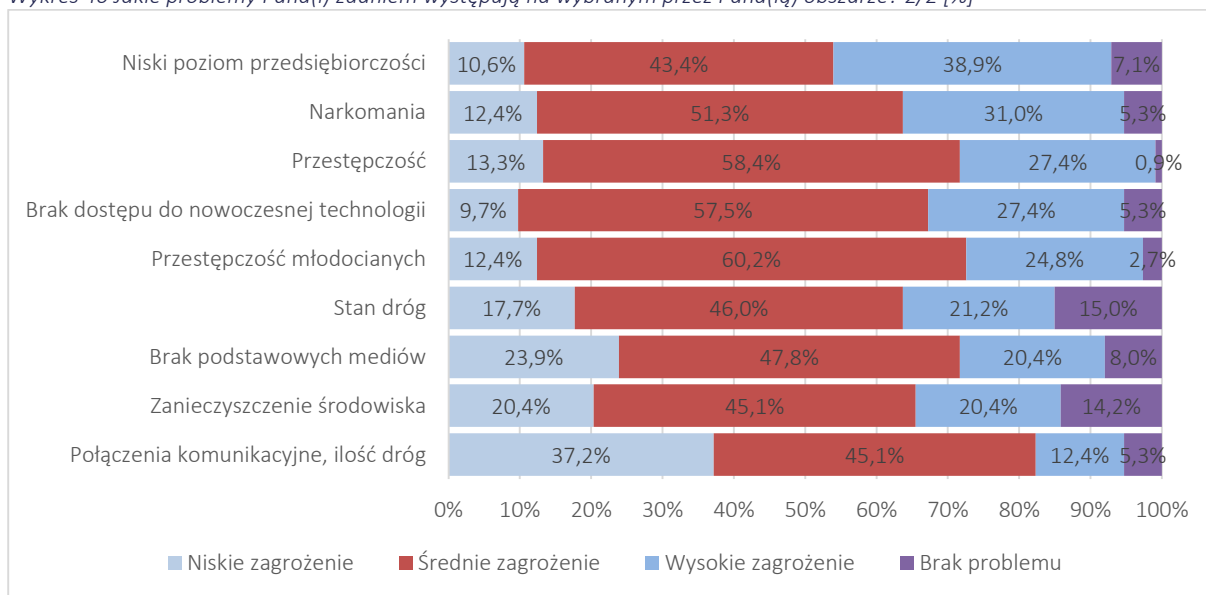
Wykres 39 Jakie problemy Pana(i) zdaniem występują na wybranym przez Pana(iq) obszarze? 1/2 [%]

Źródło: opracowanie własne, n=135

Z punktu widzenia pozostałych zjawisk problemowych warto wskazać elementy o niskim zagrożeniu w oczach mieszkańców, takim czynnikiem są m.in. kwestie komunikacyjne i kwestie związane z drogownictwem.

Wykres 40 Jakie problemy Pana(i) zdaniem występują na wybranym przez Pana(iq) obszarze? 2/2 [%]

Źródło: opracowanie własne, n=135

II.5.2 Wnioski – wyznaczenie obszaru rewitalizacji

Przedmiotowy Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Konin na lata 2016-2023 podlega rozbudowanemu procesowi partycypacji społecznej. Wynika to z podstawy prawnej, uwarunkowań związanych z nową definicją rewitalizacji oraz udziałem miasta Konina w konkursie „Modelowa rewitalizacja miast” – organizowanym przez Ministerstwo Rozwoju, w ramach którego wybrano 20 miast, które otrzymają dofinansowanie na właściwe przygotowanie programu rewitalizacji oraz pierwsze pilotażowe działania w tym zakresie. Konin jest wśród nich i ma dziś niepowtarzalną szansę na zainicjowanie niezbędnych przedsięwzięć rewitalizacyjnych w mieście odpowiadających na aktualne problemy i potrzeby mieszkańców. Tym samym w ramach rozdziału 4. Diagnoza obszarów zdegradowanych – analiza porównawcza dokonano analizy całego miasta, która następnie została poddana konsultacjom społecznym. Wyniki konsultacji były pozytywne, obszar Starówki został zaakceptowany, niemniej w odbiorze społecznym jego granice wymagały korekty (poszerzenia). 10 sierpnia 2016 r. odbyło się „spotkanie konsultacyjne – rewitalizacja w Koninie w świetle badań społecznych”. Efektem prac warsztatowych i przeprowadzonych dyskusji moderowanych było wypracowanie konsensusu w postaci rozszerzenia obszaru przewidzianego do rewitalizacji o następujący obszar:

- ulica Nadrzeczna zawężona do budynków socjalnych i komunalnych, tj. ul. Nadrzeczna nr : 9,11, 13, 15, 17. 17a. 19, 21, 56;
- ulica Marii Dąbrowskiej zawężona do budynków socjalnych i komunalnych, tj. ul. Dąbrowskiej nr 8a 8b, 8c, l2. 14, 16, 18, 20. 22, 24, 26, 28. 30. 32, 34, 36, 38. 40, 42, 44, 46, 48, 40a, 42a, 44a 46a, 50;
- ulica Romana Dmowskiego do skrzyżowania z ul. M. Dąbrowskiej, obejmująca m. in. Stadion Miejski oraz tereny zielone wraz z Parkiem im. F. Chopina.

Zgodne z Wytycznymi w zakresie rewitalizacji w programach operacyjnych na lata 2014-2020 poszerzony obszar rewitalizacji nie przekroczy limitu 20% powierzchni miasta, a także nie jest zamieszkały przez więcej niż 30% ogółu mieszkańców Konina.

Warto zwrócić uwagę na fakt, iż w ramach zatwierdzonego przez MR wniosku o przyznanie dotacji jako obszar na którym zaplanowano działania rewitalizacyjne przyjęto geodezyjny obręb Starówki wraz z obszarem Kurów. Obszar ten został wskazany we wniosku o udzielenie dotacji jako obszar zdegradowany, na którym konieczne jest podjęcie działań rewitalizacyjnych, co potwierdziła przygotowana w listopadzie 2015 r. wstępna diagnoza społeczno-gospodarcza (poddana również konsultacjom społecznym oraz prezentacji publicznej na otwartym spotkaniu informacyjnym 10 sierpnia br.). Ponadto w ramach spotkania przedstawiono zebranym wstępny obszar zdegradowany

wraz z wynikami konsultacji przeprowadzonych w formie ankiet w dniach od 6.07.2016 r. do 14.07.2016 r., potwierdzających zasadność wybranego do rewitalizacji obszaru. W trakcie konsultacji wśród zebranych mieszkańców, jak również przedstawicieli Rady Miasta, organizacji społecznych i pozostałych grup interesariuszy pojawiły się głosy o konieczności rozszerzenia obszaru zdegradowanego o obszar m.in. ul. Nadrzecnej. Dyskusja nad rozszerzeniem obszaru, który zostanie poddany rewitalizacji stanowiła większą część zorganizowanych konsultacji. W ramach głosów opowiadających się za rozszerzeniem obszaru rewitalizacji pojawiły się głównie przesłanki społeczno-gospodarcze, m.in. wykluczenie społeczne, z jakim spotykają się mieszkańcy wskazanego obszaru. Mieszkańcy miasta apelowali o objęcie działaniami rewitalizacyjnymi szczególnie mieszkańców mieszkań komunalnych i socjalnych znajdujących się przy ul. Nadrzecnej i M. Dąbrowskiej rozszerzonych o tereny zielone przy ul. R. Dmowskiego. Aby dać możliwość wypowiedzenia się wszystkim zainteresowanym podczas konsultacji rozdane zostały formularze, na których mieszkańcy mogli zgłosić swoje uwagi i wątpliwości dotyczące wskazanego obszaru zdegradowanego. Termin na złożenie formularzy wyznaczono do dnia 18 sierpnia 2016 r. W odpowiedzi wpłynęło pięć formularzy, z czego cztery z nich wskazują na konieczność rozszerzenia obszaru zdegradowanego (przewidzianego do objęcia programem rewitalizacji) m.in. o ul. Nadrzeczną i ul. M. Dąbrowskiej oraz tereny zielone przy ul. Dmowskiego. Temat rozszerzenia obszaru rewitalizacji został także poruszony w lokalnej prasie (wydanie Przeglądu Konińskiego z dnia 16.08.2016 r. nr 33), oraz na lokalnym portalu internetowym (www.lm.pl/aktualnosci/informacja/105852/konin_konieczne_rozszerzenie_obszaru_rewitalizacji_starowki; dostęp 29.08.2016 r.).

Powyższe informacje świadczą o tym, że wnioskowany obszar, zdaniem większości mieszkańców powinien zostać objęty działaniami rewitalizacyjnymi. Charakterystyką ww. obszar należy nadmienić, iż wymaga on podjęcia działań rewitalizacyjnych. W trakcie przygotowania wstępnej diagnozy społeczno-gospodarczej pojawiły się głosy o włączenie omawianego obszaru do obszaru rewitalizacji. Jednak ostatecznie nie został on uwzględniony. Jako powód należy wskazać skomplikowaną sytuację społeczną występującą na tym obszarze. W szczególności ul. Nadrzecna i ul. M. Dąbrowskiej zamieszkane są przez zróżnicowane grupy społeczne. Część mieszkańców to osoby wysoce narażone na wykluczenie społeczne - osoby bezrobotne, korzystające z pomocy instytucji publicznych. Pozostała część mieszkańców to osoby, które można określić jako klasę średnią. Jednocześnie traktując obszar ulicy Nadrzecnej czy M. Dąbrowskiej całościowo, podział mieszkańców na dwie grupy społeczne przyczynia się do zniekształcenia wyników diagnozy społeczno-gospodarczej. Dlatego też omawiany obszar, który przynależy do dzielnicy Przydziałki nie został pierwotnie zaplanowany do rewitalizacji. Wstępna diagnoza społeczno-gospodarcza nie wykazała negatywnych zjawisk społeczno-gospodarczych

na skalę umożliwiającą objęcie wnioskowanego obszaru działaniami rewitalizacyjnymi. Jednak należy zaznaczyć, że diagnoza została przeprowadzona w oparciu o dane dla całej dzielnicy Przydziałki, która jak wskazano jest bardzo zróżnicowana pod kątem społeczno-gospodarczym. Jednocześnie dołączony fragment w powszechnym odczuciu mieszkańców stanowi integralną część Starówki. W poniższej tabeli wskazuje się wskaźniki obligatoryjne dla obszaru Starówki przed i po rozszerzeniu. Jednocześnie rozszerzona terytorialnie Starówka stanowi obszar przewidziany do rewitalizacji i w kolejnym rozdziale będzie poddana szczegółowej analizie.

W poniższej tabeli znajdują się wskaźniki obligatoryjne dla obszaru rewitalizacji przed korektą (ustalenia wynikające z analizy wskaźnikowej), jak również po przeprowadzeniu konsultacji społecznych oraz spotkań partycypacyjnych. Uzyskane wskaźniki odnoszące się do udziału powierzchni oraz ludności objętej programem rewitalizacji nie przekraczają limitów – wynoszących odpowiednio: 30% oraz 20%.

Tabela 30 Wskaźniki obligatoryjne dla obszaru zdegradowanego przewidzianego do rewitalizacji

	Powierzchnia km ²	Udział %	Ludność [os.]	Udział %
Starówka przed rozszerzeniem	280 ha (2,8 km ²)	3,4%	4 261 osób	5,7%
Starówka po rozszerzeniu	325,5 ha (3,25 km ²)	4,0%	4 774 osób	6,4%

Źródło: opracowanie własne